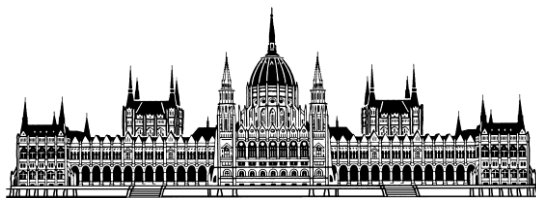

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Hiszékeny Dezső,
Íkotity István, Móring József Attila*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	23991
A terrorizmus elleni fellépéssel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	23991
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	23991
Felszólalók:	
Csizi Péter , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	23993
Dr. Molnár Zsolt , az MSZP képviselőcsoportja részéről	23996
Móring József Attila , a KDNP képviselőcsoportja részéről	24000
Mirkóczki Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	24002
Dr. Schiffer András , az LMP képviselőcsoportja részéről	24007
Szelényi Zsuzsanna (független).....	24011
Dr. Schiffer András (LMP).....	24014
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)	24015
Kónya Péter (független)	24019
Dr. Vadai Ágnes (független).....	24022
Fodor Gábor (független)	24027
Dr. Vadai Ágnes (független).....	24032
Kónya Péter (független)	24032
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	24033
Egyes iskolaszövetkezetekkel összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	24037
Szatmáry Kristóf (Fidesz), a napirendi pont előadója.....	24037
Felszólalók:	
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	24041
Heringes Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	24043
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	23047
Farkas Gergely , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	24049
Szatmáry Kristóf (Fidesz)	24050
Heringes Anita (MSZP)	24051
Szatmáry Kristóf (Fidesz), előterjesztői válasza	24052
A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	24053
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	24053
Felszólalók:	
Dr. Répássy Róbert , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	24055
Hiszékeny Dezső , az MSZP képviselőcsoportja részéről	24057
Dr. Rubovszky György , a KDNP képviselőcsoportja részéről	24059
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	24061
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	24065
Szabó Sándor (MSZP).....	24067
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	24070
Dr. Répássy Róbert (Fidesz).....	24073
Hiszékeny Dezső (MSZP)	24075
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	24075
Dr. Rubovszky György (KDNP)	24076
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	24077
Dr. Rubovszky György (KDNP)	24080
Hiszékeny Dezső (MSZP)	24080
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	24080
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	24081

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény, valamint az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	24083
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	24083
Felszólalók:	
Dr. Répássy Róbert , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	24085
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről	24087
Dr. Rubovszky György , a KDNP képviselőcsoportja részéről	24090
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	24091
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	24094
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza előterjesztői válasza	24095
A pénzügyi közvetítőrendszert érintő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	
Hornung Ágnes Anna nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	24095
Felszólalók:	
Witzmann Mihály , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	24098
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	24101
Szilágyi György (Jobbik)	24103
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	24104
Hornung Ágnes nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	24107
Az állami tisztviselőkről szóló törvényjavaslat általános vitája	
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója	24108
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	24113
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről	24115
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	24119
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	24121
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkára	24126
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	24127
Szilágyi György (Jobbik)	24127
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	24129
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	24133
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	24135
Napirend utáni felszólalók:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	24138
Magyar Zoltán (Jobbik)	24140
Az ülésnap bezárása	24142

Az ülésen jelen voltak:

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, HORNUNG ÁGNES ANNA államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
20. ülésnapja
2016. április 27-én, szerdán
(9.02 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: Földi László és Ikotity István)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 20. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Ikotity István jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **terrorizmus elleni fellépéssel összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10307. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kontrát Károly úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A közelmúltban elkövetett párizsi és brüsszeli terrorcselekmények okán egyértelmű, hogy a terrorizmus a bevándorláshoz is köthető. Korábban a zöldhatárokon keresztül a tömeges bevándorlási hullámmal ellenőrizetlenül juthattak be olyan személyek Magyarországra, ezáltal az Európai Unió területére, akik hasonló terrorcselekmények potenciális elkövetői lehetnek, vagy ilyen terrorcselekmények elkövetésében részt vállalnának. A magyar kormány felismerte ezeket a veszélyeket, és azonnal döntött, amikor kimondta, hogy ellenőrzés nélkül senki nem léphet be az ország területére.

A legutóbb Brüsszelben történt brutális terrorcselekmények tanulságait levontuk, egyértelmű számunkra, hogy fokozni kell a biztonsági intézkedéseket. Ennek megfelelően a kormány döntést hozott egy terrorizmus elleni intézkedési csomag megalkotására. Tekintettel arra, hogy az önök előtt fekvő törvényjavaslat több kétharmados törvényt is érint és hazánk biztonsága közös nemzeti érdekünk, három alkalommal is tartottunk ötpárti egyeztetést annak érdekében, hogy egy olyan javaslatot tudjunk benyújtani a tisztelt Országgyűlés elé, amelyet minden párt támogathatónak tart. Köszönjük a parlamenti pártok együttműködését, köszönjük, hogy ezeken az egyeztetéseken kifejtették álláspontjukat.

A törvényjavaslat több célt is szolgál. Szükség van egy olyan szervezetre létrehozására, amely rendelkezik a szükséges információkkal, tudással, képességgel, és amely egyszerre biztosít hatékony fellépést a nemzetközi és a hazai terrorizmus, illetve az annak bázisát jelentő szervezett bűnözés, valamint az egyre

növekvő erőszakosságot mutató bűncselekmények elkövetőivel szemben. Ezt hivatott szolgálni a Terrorelhárítási Információs és Bűnügyi Elemző Központ. A Tibek a Szervezett Bűnözés Elleni Koordinációs Központ bázisán létrejövő, annak jogutódjaként működő új nemzetbiztonsági szolgálat lesz a javaslat szerint. Az lesz a feladata, hogy a beérkezett információkat megfelelő szakmai tudással párosítva értékelje, elemezze, továbbá az egyes nemzetbiztonsághoz kötődő szervezeteket vagy a rendőrség szervezeteit támogassa a munkájában, vagy felhívja a figyelmüket egyes csoportokra, egyes cselekményekre vagy egyes eseménysorozatokra.

A javaslat fő célja az, hogy ma Magyarországon ne legyen olyan kommunikációs csatorna, amelyet szükség esetén a titkosszolgálatok bírói engedéllyel, törvényesen nem tudnak lehallgatni. Ez azt jelenti, hogy az alkalmazásszolgáltatók a jövőben nem nyújthatnak olyan titkosított kommunikációt biztosító szolgáltatást, amelynek adataihoz a titkosszolgálatok bírói engedély birtokában ne férhetnének hozzá. Ha az alkalmazásszolgáltató nem működik együtt a hatóságokkal, akkor ebben az esetben bírsággal lesz sújtható.

A javaslat szigorítja a büntető törvénykönyv több rendelkezését is; ezek egyébként az ellenzéki pártok javaslatára kerültek a javaslatba. Tekintettel arra, hogy egyre fiatalabb személyek csatlakoznak a terrororganizációkhoz, ezért indokolt, hogy a terrorcselekmény elkövetője esetén a büntetőjogi felelősségre vonásra a 12. életévüket betöltött fiatalok esetében is legyen lehetőség. Ezen túl módosult a Btk. két tényállása - ez ellenzéki javaslatra került a javaslatba -, a terrorcselekmény és a háborús uszítás. A javaslat elfogadásával büntetendő cselekménynek minősül a terroristacsoport szervezése, továbbá ha valaki terroristacsoporthoz csatlakozás céljából Magyarország területéről kiutazik vagy azon átutazik, másfelől büntetendő az a személy, aki a nagy nyilvánosság előtt a terrorizmus támogatására uszít, vagy egyébként terrorizmust támogató hírverést folytat.

Tisztelt Országgyűlés! A pénzügyi intézmények esetén az elektronikus úton történő adatkérések bevezetése érdemben tudja felgyorsítani az Alkotmányvédelmi Hivatal munkáját, amelynek eredményeként a titkosszolgálatok szükség esetén azonos időben láthatják az esetleges pénzmozgásokat. A módosításra kerülő javaslat szerint a büntetés-végrehajtásról szóló törvény is ennek értelmében... - az egyes terrorfokozatok elrendelése esetén azok idejére korlátozhatók lesznek az elítéltek jogai, így például a büntetés-végrehajtási intézeten kívüli munkavégzés, a szakképzésben és továbbképzésben való részvétel, valamint korlátozható lehet az is, hogy az elítélt milyen tárgyakat tarthat magánál. A bekövetkezett terrorcselekmények esetében nagy tanulság volt az, hogy az információáramlás szinte teljes egészében megszűnt, amikor az aggódó magánszemélyek, a családjukat féltő emberek - érthető módon - oly mértékig megterhelték a telefontársaságok adatátviteli rendszerét, hogy ezzel akadályozták a mentést. Annak érdekében, hogy ezt a jövőben megelőzzük, a

módosítás kötelezi a szolgáltatókat, hogy ebben az esetben is biztosítsák például a rendőri egységek, a mentők, a kórházak által használt hívószámok folyamatos működését, folyamatos elérhetőségét.

Tisztelt Országgyűlés! Abban az esetben, ha 2-es vagy magasabb készenléti fokozat kerül elrendelésre, indokolt lehet tömeglétesítmények látogatásának és tömegrendezvények tartásának a korlátozása, esetleg megtiltása. Erre azért van szükség, mert már önmagában az is lehetséges veszélyt hordozhat, ha egy időben nagyszámú személy tartózkodik egy adott helyen. A rendelkezés hatálya nem terjed ki a gyülekezésszóló törvény hatálya alá tartozó rendezvényekre; ebben is egyetértés volt az ötpárti egyeztetések során.

Az előbbieken röviden ismertetett terrorizmusellenes törvénycsomag tehát az állam, a rendvédelmi és terrorelhárítási szervek védekezési képességét erősíti, az ország és a magyar emberek biztonságát szolgálja. Európában vagy akár a tengerentúlon a kormányok erős alkotmányos jogosítványokkal rendelkeznek az állampolgárok biztonságát, illetve az állam működését biztosító rendkívüli intézkedésekre, a hadsereg rendőrséget támogató bevetésére.

Tisztelt Országgyűlés! Álláspontunk szerint Magyarország sem maradhat tétlen, növelnünk kell az ország védelmi képességét, növelnünk kell az emberek biztonságát, fel kell készülnünk minden helyzetre.

(9.10)

A magyar kormány nem kér sem kevesebb, sem több eszközt annál, mint amit más uniós kormányok már megkaptak, mint amellyel más uniós kormányok már rendelkeznek. A kormány elkötelezett abban, hogy a szabadság, az emberek biztonsága, Magyarország biztonsága és a rend megteremtése céljából mindent megtegyen és biztosítsa az állam hatékony védelmi funkciójának kiépítését, működését és fenntartását.

Hazánk, Magyarország biztonsága közös nemzeti érdekünk, ezért tisztelettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a javaslatot tárgyalja meg és azt fogadja el. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Csizi Péter képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, 15 perces időkeretben. Ön a szó, képviselő úr.

CSIZI PÉTER, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Mélyen tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, mára már mindenki számára egyértelmű, hogy Európa és így beleértve Magyarország biztonsági környezete is gyökeresen megváltozott, beleértve az európaiak és benne természetesen a magyarok biztonságérzetét is.

A világon egy olyan új típusú biztonsági kihívás jelent meg, amely vitathatatlanul új választ is igényel.

Európa határainál és a világban ma úgynevezett aszimmetrikus háború zajlik, ami röviden leegyszerűsítve azt jelenti, hogy nem lehet tudni, hogy ki mikor és milyen eszközzel támad. A párizsi és a brüsszeli események akkora arculcsapása volt Európának, hogy itt az ideje, hogy felkészüljünk mi magunk is erre az új korszakra. A terrortámadásokat követően már valamennyi nyugat-európai ország megszigorította a jogrendszerét és új intézkedéseket vezetett be, többek között lehetővé tették a telefonlehallgatásokat, a sokkal hosszabban tartó fogva tartást, a bankszámlák befagyaszthatóságát, az állampolgárság megvonását, valamint olyan nyomkövető eszközök használatát, amelyek lehetővé teszik, hogy a terroristagyanús embereket meg lehessen figyelni, nyomon lehessen követni.

Vitathatatlan, hogy a brüsszeli robbantások célpontja nem Belgium volt, hanem Európa, ezért úgy kell tekinteni, hogy a brüsszeli támadás valahol hazánk, Magyarország ellen is irányult, de szerencsére nem Magyarországon történt. Az viszont egyértelmű, hogy hazánkban is fel kell készülni erre a veszélyre, és minden szükséges intézkedést minden területen és minden fronton meg kell tenni annak érdekében, hogy ilyen hasonló, mint a párizsi vagy a brüsszeli terrortámadás, hazánkban ne fordulhasson elő. A magyar kormány már korábban is látta és megfogalmazta azokat a veszélyeket, amelyek sajnos a két terrortámadás kapcsán beigazolódtak, miszerint igenis kapcsolat van a migráció és a terrorizmus között. A párizsi terrortámadásokat követően Brüsszelben is sajnos egy, a migránsok tömegével érkező terrorista lépett akcióba.

A jelenlegi uniós politikának van egy nagy naivitása, miszerint a migránsok között nincsenek terroristák, és sajnos a két előző cselekmény ellenére is ezt a naiv gondolkodást vallják európai döntéshozók, pedig ne felejtjük el, hogy a magyar kormány eddig is látta azt a problémát, hogy az illegális bevándorlók tömegeiből nem lehet kiszűrni a terroristákat. 2015-ben körülbelül 2 millió migráns érkezett Európába, de ma sok százezerről nem tudunk semmit. Ma úgy vannak Európa területén, hogy nem regisztráltak, nem rendelkeznek papírokkal, és az európai hatóságok nem tudják hollétüket. Valljuk meg őszintén, úgy engedte Európa szívébe Európa a migránsokat, hogy közben semmilyen információt nem tud róluk.

A brüsszeli robbantásokat követően miniszterelnök úr egyértelműen megfogalmazta, hogy minden olyan, a terrorizmussal kapcsolatos intézkedést meg kell hozni, ami korábban politikai viták miatt rekedt meg. A felelősség, a magyar állampolgárok biztonsága megköveteli, hogy megfelelő és helyes viselkedést tanúsítson a kormány és az ellenzék egyaránt. A magyarok biztonsága nem pártpolitikai kérdés, ezért kell megjegyezni, hogy a jelenlegi javaslat többkörös belügyminisztériumi egyeztetése során minden párt érezte ezt a felelősséget, és példa nélküli módon, konstruktív munka eredményeként született a jelenlegi törvényjavaslat.

A javaslat egyik lényegi és központi eleme, ahogy államtitkár úrtól is hallhattuk, hogy a Szerve-

zett Bűnözés Elleni Koordinációs Központ a továbbiakban nemzetbiztonsági szolgálatként úgynevezett Terrorelhárítási Információs és Bűnügyi Elemző Központként, rövidebben Tibek néven fog majd működni. A Tibek feladata, hogy a többi szolgáltatól beérkező adatokat feldolgozza, majd elemezze, és a legátfogóbb képet állítsa össze hazánk terror-, illetve esetleges más fenyegetettségéről, belső biztonsági helyzetéről és a közbiztonság állapotáról. Leegyszerűsítve, egy tájékoztató rendszert kell elképzelni, amely értékelő jelentéseket készít a kormány számára. A Tibek nem lesz jogosult titkos információgyűjtő tevékenységre, nem klasszikus titkosszolgálati feladatokat fog majd végezni. Összefoglalva röviden a feladatát: elemez, értékkel és tájékoztat.

Ismerjük ezt a rendszert, hiszen 2001-et követően Amerikában és Nagy-Britanniában ilyen, úgynevezett fúziós integrált rendszereket hoztak létre, és talán e rendszerek eredménye az is, hogy azóta e két területen nem történt komolyabb terrorcselekmény. A Tibek rendszere által a mindenkor magyar kormány tehát jobban ellenőrzött és pontosabb információkat fog majd kapni, és fontos kiemelni, hogy a terrortámadásokat megelőző tevékenységeken van a hangsúly. A legfontosabb, hogy minden, a terror irányába mutató jelenséget és mozgást felderítsen.

Az ellenzék javaslatára, ahogy államtitkár úr is említette, a Btk. is módosul, miszerint kiegészül a terrorizmushoz kapcsolódó jogsértő magatartásformákkal, így bűncselekmény lesz a jövőben a terroristacsoport szervezése, illetve ha valaki terroristacsoporthoz csatlakozik, vagy csatlakozás céljából Magyarországon ki- vagy átutazik, és mindezek mellett pedig bűncselekménnyé válik majd, ha nagy nyilvánosság előtt terrorizmust támogató hírverést követ el.

Továbbá a nemzetközi tapasztalatoknak megfelelően 14 évről 12 évre csökkenne bizonyos bűncselekmények korhatára, mert sajnos az az európai tapasztalat, hogy a terroristák gyakran 14 évnél is fiatalabbakat beszerveznek súlyos bűncselekmények elkövetésére. Az Eker.-törvény módosításával megnyílik annak a lehetősége, hogy a titkosított kommunikációt biztosító szolgáltatók kötelesek legyenek megadni mindazokat az adatokat és információkat, amelyek a titkos információgyűjtéshez szükségesek, továbbá a szolgáltató köteles lesz együttműködni a nemzetbiztonsági szakszolgálattal.

A törvényjavaslat módosítaná még a katasztrófavédelemről szóló és a hozzá kapcsolódó egyéb törvényeket is, amely változtatás nyomán lehetővé válna, hogy a katasztrófák elleni védekezésért felelős miniszter rendeletben szabályozza a terrorfenyegetettség szintjéhez igazodva az egyes tevékenységek és rendezvények kapcsán a szükséges biztonsági intézkedéseket, de ellenzéki kérésre természetesen ez nem fog majd vonatkozni a gyülekezési jog hatálya alá tartozó rendezvényekre. Az előbbieken felsorolt intézkedéseken túl a törvényjavaslat még más területeket érintő változásokról is rendelkezett, de államtitkár úrtól e tekintetben részletes tájékoztatást kaptunk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Véleményem szerint az egyetértés megvan az intézkedéscsomag fontosságát

illetően. Nem kell és nem kellett bizonygatni senkinek sem, hogy minden olyan eszközt a kormány és az illetékes szervek rendelkezésére kell bocsátani, amelyekkel a terrorakciókat fel lehet deríteni, azokat meg lehet akadályozni. A Fidesz-frakció támogatja a jelenlegi törvényjavaslatot, mert az Magyarország és a magyarok védelmét szavatolja. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

(9.20)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Molnár Zsolt bizottsági elnök úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

DR. MOLNÁR ZSOLT, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A végén kezdeném, hiszen képviselőtársam, aki a Nemzetbiztonsági bizottság tagja, elmondta, hogy az egyetértés létrejött. Én azzal kezdeném, hogy nagyon közel van az egyetértés, de még nem jött létre, és azért aggódom és azért fogom elmondani, hogy mely pontokon van még hiányosság ezzel a törvény-csomaggal kapcsolatosan, hogy orvosolni lehessen, és nehogy végül úgy járjunk, hogy a híd túl messze legyen, pedig a terv eredetileg jó volt.

Ha szétnézek az Országgyűlés padsoraiban, akkor hiányérzetem van. Nemzeti ügyről beszélt képviselőtársam, és természetesen nagyon helyes, amit elmondott, de ha szétnézek, akkor azt látom, hogy viszonylag kevesen tekintik ezt nemzeti ügynek, és sajnos a szakpolitikustársaimat is részben hiányolom, hiszen az lett volna helyes, ha ők itt vannak. *(Csizi Péter felé:)* Látom képviselőtársamat, mutatja; Harangozó harcostársammal, képviselőtársammal itt vagyunk, akik ezt az ügyet képviseljük. Önéknél arányaiban mintha egy kicsit hiányosabb lenne a padsor. *(Kontrát Károly: Annál nagyobb lesz az egyetértés.)*

Azzal kezdeném, hogy a menekültkérdés - ami egyébként kétségkívül valós problémája Európának - és a terrorizmus között éles határvonalat kell húzni. Nem vívnánk meg most ennél a hozzászólásnál azt, hogy a kettőnek van-e és milyen közös halmaza, csak arra hívnám fel illő tisztelettel így előljáróban a figyelmet, hogy az eddig bekövetkezett terrorcselekményekkel kapcsolatosan tipikusan európai uniós állampolgárok, európai uniós útlevéllel rendelkező személyek voltak összefüggésbe hozhatóak a terrorcselekményekkel, és nagyon távoli összefüggések sejlének föl adott esetben a menekültkérdéssel összefüggésben. Természetesen a kettő közötti összefüggést teljes bizonyossággal kizárni nem lehet, mégis azt mondom, hogy a kettőt összemenni pártpolitikai célokat szolgál.

Azzal kezdeném, hogy a XXI. századi Európa új kihívással találta szembe magát, amely a nemzetközi terrorizmus és annak gátlástalan elkövetési magatartásai: a céltalan gyilkolás, a rettegtetés, a félelemkeltés. Ezek olyan új kihívások, amelyekkel a kétségkí-

vül korábban rendelkező terrorizmus nem szolgált ebben a formában, ilyen típusú öngyilkos merényletek nem voltak jellemzői a nemzetközi terrorizmusnak. Nyilván a terroristák célja az, hogy az év minden napján a világ minden szabad polgára féljen és rettegjen. Ez az ő célkitűzésük, és ehhez keresik az eszközöket. Ezért azt lehet mondani, hogy mindannyiunk biztonsága, élete, szabadsága van kockán, ezt támadta meg, a civilizált világot érte barbár támadás a nemzetközi terrorizmus részéről.

Nyilvánvalóan a Magyar Szocialista Párt minden olyan javaslatot, amely valóban az emberek biztonságáról, nemcsak a magyar emberek, hanem minden szabad ember biztonságáról szól, kész támogatni. Jelenleg egy olyan javaslattal találkoztunk, amely bár keletkezésekor és az eredeti formájában nem volt támogatható, mégis érdemi tárgyalássorozat kezdődött, hiszen ennek a javaslatcsomagnak a célja valóban az emberek biztonságának a növelése, és a szakpolitikai célok támogathatónak bizonyultak. Sok olyan javaslat volt benne - amelyre majd kitérek -, amelyek nem voltak elfogadhatóak, de mégis azt éreztük, hogy ez valóban arról szól, hogyan lehet fokozni, növelni a magyar emberek, az európai emberek és a világ minden emberének biztonságát.

Nyilvánvalóan olyan célkitűzésekkel is találkozunk az elmúlt hónapokban, amelyek sajnos pártpolitikai célokat szolgálták a kormányzat részéről, kommunikációs célokat szolgálták, köztük a menekültek és a terroristák céltalan összemosása, a médiával kapcsolatos korlátozó intézkedések, amelyek egy korábbi alaptörvény-koncepcióban megjelentek. Itt a Belügyminisztérium javára kell írni, hogy náluk ilyenfajta vad elhajlások nem voltak, amelyek meg szakmailag nem voltak támogathatóak, azok nagyrészt kikerültek. Rövidesen kitérek azokra a pontokra, amelyek még vitát okoznak.

Nagyon fontos, hogy egy ilyen tárgyalássorozatnál a szakmai kérdésekről szóljon a vita, és kellő nyitottsággal rendelkezzenek a felek; ezt tapasztaltuk az eljárás során, még akkor is, ha nyilvánvalóan eltúlzó, leegyszerűsítő és szakmatlan javaslatok is voltak az eredeti tervezetben.

Azt is a javára kell írni a Belügyminisztérium javaslatának, hogy mind a Szocialista Párt, de más pártok javaslatát is befogadták. Ez azt mutatja, hogy legalább annak a jogállami minimumnak, hogy nemcsak kommunikációs célokról beszélünk, hanem valóban az emberek megvédéséről, meg tudna felelni ez a javaslat, amennyiben még néhány finomítás bekövetkezik.

Mik is voltak a vadhajtások ebben a javaslatban? A legabszurdabb a felhasználók büntetőjogi szankcióval fenyegetése volt a titkosított kommunikációk esetén. Ez elfogadhatatlan volt, de nemcsak a felhasználók esetében, hanem az alkalmazásszolgáltatók esetében is. Ebben konszenzus volt az ellenzéki pártok között, hogy ez a javaslat nem elfogadható, ez ki is került belőle.

Bekerült viszont egy nagy vívmány, amiről képviselőtársam és államtitkár úr is beszélt, a büntető törvénykönyv módosításának javaslata, amelyik

észleli azt, hogy nem büntetési tételeket kell szigorítani, hanem olyan új törvényi tényállásokat szükséges beiktatni, amelyek a terrorizmusellenes küzdelmet nem utólagosan, amikor bekövetkezett, nem a nyomozást segítve teszik meg, hanem olyan új törvényi tényállást hoz létre, amely arra ad lehetőséget a nyomozó hatóságoknak, majd azt követően a bíróságoknak, hogy csírájában elfojtsanak egy terrorkészülődést már a toborzás, a finanszírozás és az átutazás során. Ez egy komoly vívmánya lehet a magyar büntető törvénykönyvnek, alkalmazkodik ahhoz az európai trendhez, amely észleli, hogy megváltozott a világ, és a nyolcvanas-kilencvenes évek eszközeivel nem lehet hatékonyan küzdeni a terrorizmussal szemben.

Helyes az, hogy a létrejövő Tibek - amelyre majd ki kell külön térni - a Nemzeti Védelmi Szolgálat belső elhárítási adatbázisaihoz nem fér hozzá, hiszen a belső elhárításnak pontosan ez lenne a feladata, hogy ilyen módon ne legyenek összekapcsolva, ez megoldódott; ez viszont egy probléma lett volna, amennyiben bennmarad. Szakmai javaslatunk alapján ez kikerült. Mint ahogy nagyon helyes az is, hogy a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat nem minden adatkezelőnek, csak az állami szervek és a pénzügyi intézmények esetén írhatja elő - műszaki követelményeknek megfelelő - elektronikus adattovábbítás biztosítását, ez is egy fontos előrelépés, valamint az is, hogy más szervezetek adatbázisait a nemzetbiztonsági szolgálatok nem írhatják felül; rossz időket idézett volna, ha ezt megtehették.

Nagyon gyanús célokat szolgált a nemzetbiztonsági kabinet és a nemzetbiztonsági munkacsoport belekeverése ebbe a törvényjavaslatba. Ezek olyan informális hatalmi centrumokat jelentettek volna, amelyek nem értelmezhetők egy jogállamban. Nagyon helyes, hogy ez megtörtént, és ilyen értelemben a nemzetbiztonsági kabinet nem közvetlenül fér hozzá a Tibek adatbázisához. Ez probléma lett volna, a jogállami gyakorlatnak ez nem felel meg.

Volt még egy abszurd, ide nem illő kérdés, ami a védelmi és biztonsági beszerzésekről szólt, és ezeknek a becslésztatása, beeröltetése ebbe a törvényjavaslat-csomagba elfogadhatatlan volt nemcsak a Szocialista Pártnak, hanem a többi ellenzéki pártnak is, ezért ez kikerült. Ezek komoly vívmányok voltak ebben a kérdésben.

Két kérdés maradt, amiben nincsen egyetértés, az egyiknél természetesen nagyon fontos Péterfalvi adatvédelmi biztos úr állásfoglalása, amely alapvetően rendezte ezt a kérdést, mégis föl hívjuk a figyelmet, hogy a Tibek feladat- és hatásköre, valamint a hozzá kötődő adatbázisok összekapcsolása nagyon szigorú garanciákat kíván meg, hogy ezt visszaélés-szerűen ne lehessen alkalmazni. Ezzel kapcsolatosan néhány pontosítás a mi véleményünk és Péterfalvi úr véleménye alapján szükséges, hiszen kétségkívül a Tibek egy olyan koordinatív titkosszolgálat, amely olyan munkát lát el, amelyet Európában és az Egyesült Államokban is hoztak már létre, és szakmailag akár indokolt is lehet, de nagyon fontos a jogállami garanciák helyes aránya és az információszabadság

és az adatvédelem helyes jogi értelmezése ebben a kérdésben. Ha ezek rendbe kerülnek, akkor összeségében ez támogatható. Mondom, nagyon fontos, hogy Péterfalvi úr előírásai is a jogállamiság megőrzéséül szolgálnának.

Van azonban egy pont, amelyen nem tudunk túllépni, és amely a jogállamiság alapvető feltételeit veszélyezteti, ez a tömegrendezvények korlátozása rendeleti úton. Nem fér össze semmilyen jogállami működéssel, hogy általános rendelettel lehessen korlátozni alapvető szabadságjogokat, köztük a gyülekezési jogot, még akkor is, ha a gyülekezési jog hatálya alá tartozó rendezvényekre ez nem terjed ki; tehát rengeteg alapjog kerülhet korlátozásra ezen a téren: lelkiismereti és vallásszabadság, az egyesüléshez való jog, adott esetben a vállalkozáshoz, az önrendelkezéshez való jog. Értjük azt, hogy szükséges valamilyen változtatás ezen a területen, hiszen a tömegrendezvények lehetnek elsődleges célpontjai egy terrorcselekménynek, mégis a jogállamiság, a fékek és ellensúlyok rendszere azt kívánja, hogy csak a legszükségesebb esetben, szigorú indokollással és egyedi mérlegelés alapján lehessen ezt megtenni. Ezért az általános rendeleti megoldás nem helyes. A rendelet maximum felhatalmazást adhatna egyes konkrét intézkedések megtételére és egyedi mérlegelés alapján lehet adott esetben egy-egy rendezvényt betiltani, hiszen lehet erre szükség.

(9.30)

Mi ezzel kapcsolatosan mindenféleképpen fogunk módosító javaslatot benyújtani, ami ezt jogállami módon tudná rendezni. Nyilván ehhez szükséges a terrorfokozatok törvénybe foglalása, hiszen jelen pillanatban kormányhatározatba vannak foglalva a terrorfokozatok. Ez nem helyes, hiszen a terrorfokozatoknak nagyon komoly jelentőségük van mind a jogállami működésben, mind a terrorizmus elleni küzdelemben. Az a helyes, ha ez nem kormányhatározatba van foglalva, ami bármikor megváltoztatható, hanem törvénybe.

Ezért azt a javaslatot fogjuk tenni, hogy a Tibek adatkezelésének pontosítása, Péterfalvi úr javaslatai, valamint a tömegrendezvény rendeleti korlátozásának átgondolását követően, ha ezek bekövetkeznek, és lesz jogállami megoldás, nekünk lesz javaslatunk, akkor ez a törvényjavaslat valóban közel van ahhoz, hogy egy zárószavazáson támogatható legyen, azonban jelen formájában még apróbb gyógyításra szorul.

Köszönöm szépen a figyelmet. Nagyon bízunk benne, hogy a magyar emberek és Európa védelmében és minden szabad állampolgár, a világ minden szabad embere védelmében, érdekében el lehet jutni egy olyan megoldáshoz, ami egyszerre szolgálja a fékek, ellensúlyok és a jogállam működését, illetve a terrorizmus elleni hatékony felkészülést. *(Heringes Anita és dr. Schiffer András tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Móring József Attilának, a Keresztény-

demokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

MÓRING JÓZSEF ATTILA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár úr, illetve Csizi képviselő úr már részletesen bemutatták az előttünk fekvő, a terrorizmus elleni fellépéssel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/10307. számú törvényjavaslat lényegi elemeit. A törvényjavaslat benyújtásának indoklását, azt gondolom, Párizs és Brüsszel után nem szükséges magyarázni. Az előttünk lévő javaslat tucatszori törvényt módosít, vezérszónoki felszólalásomban néhány olyan témakört szeretnék kiemelni, amely a módosítás tartalmát tekintve különösen jelentős.

Az 1998-ban megalakuló első Orbán-kormány azonnali és hathatós intézkedéseket tett azzal, hogy elfogadta a szervezett bűnözés, valamint az azzal összefüggő egyes jelenségek elleni fellépés szabályairól és az ehhez kapcsolódó törvénymódosításokról szóló 1999. évi LXXV. törvényt, amelynek következtében hazánk bűnügyi és nemzetbiztonsági helyzete normalizálódott. A Szervezett Bűnözés Elleni Koordinációs Központtról szóló 2000. évi CXXXVI. törvénnyel pedig 2001. január 1-jei hatállyal megalakult a Szebek. 2006-ban a központi koordináció a szervezett bűnözéssel szembeni fellépésről szóló törvény hatálya alá került, majd feladatai 2015-ben tovább bővültek, például utasnyilvántartási adatokat is gyűjt, elemez és kezel, összhangban az uniós adatvédelmi előírásokkal. Jelen módosítás egyik legmarkánsabb elemeként a Szebek a továbbiakban új elnevezést és új feladatkört kap.

A törvény elfogadásával létrejön a Terrorelhárítási Információs és Bűnügyi Elemző Központ, vagyis a Tibek. Feladata kibővül, a lehető legátfogóbb képet kell összeállítania az ország terror-, illetve esetleg más fenyegetettségéről, a belső biztonsági helyzetről, a közbiztonság állapotáról. Az új szervezet hatékony feladatellátásának nélkülözhetetlen feltétele a teljes informáltság, az állami szervek adatállományaihoz, valamint a központi államigazgatási nyilvántartásokhoz történő hozzáférés normatív szabályozása.

A Tibek mint nemzetbiztonsági szolgálat jogosult lesz személyes adatot, különleges adatot és bűnügyi személyes adatot, valamint közérdekű adatot és közérdekből nyilvános adatot kezelni. Figyelemmel azonban a Tibek sajátos feladataira, az adatkezelése két tekintetben el fog térni az egyéb nemzetbiztonsági szolgálatok adatkezelésétől. Az általa kezelhető adatok megszerzése érdekében nem lesz jogosult önállóan titkos információgyűjtő tevékenység végzésére. A nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény által meghatározott körben az együttműködő szervek vonatkozásában a tevékenységének ellátásához szükséges adatokat közvetlen elektronikus adatkapcsolat útján szerzi be, nem pedig a hagyományos hozzáférést eredményező megkezeléssel.

A Tibek a közvetlen elektronikus adatkapcsolat útján nem beszerezhető adatokat a nemzetbiztonsági

szolgáltatokról szóló törvény általános adatkezelési előírásai szerint a megkeresett által nem megtagadható megkeresés útján szerzi be. A külföldi tapasztalatokat is figyelembe véve a Tibek hatáskörének meghatározásával el kell érni, hogy a kiemelt biztonsági kockázatokkal szemben fellépő szervek és szolgálatok legfőbb információfúziós és információmegosztó központjaként működhessen. Természetesen a rengeteg információ feldolgozásához és elemzéséhez nemzetközi viszonylatban is korszerű bűnelemző informatikai eszközöket és módszereket kell alkalmazni, és fontos a külföldi és nemzetközi partnerszervekkel, szolgálatokkal történő együttműködés.

A Tibek létrehozására azért van szükség, mivel jelenleg sem a közigazgatás, sem a rendészeti szervek, sem a nemzetbiztonsági szolgálatok jelenlegi rendszerében nincs olyan szerv, ami a terrorizmussal, a bűnözéssel, a nemzetbiztonsági kockázatokkal összefüggő adatokat és információkat kormányzati szinten összesíti, szintetizálja és a kormány döntéseit összbiztonsági szemlélettel készült taktikai és stratégiai elemzésekkel vagy javaslatokkal segítené. Sajnos, az elmúlt hónapok rávilágítottak arra, hogy a jövő kiemelt biztonsági kockázatainak sorában a terrorizmus és a szervezett bűnözés, valamint a szélsőséges szerveződések jelentik a demokratikus állami intézményrendszer, a nemzet és közbiztonság ellen irányuló fenyegetések súlypontjait, így egy koherens, a szükséges információkkal, tudással, képességgel rendelkező szervezetre van szükség, amely egyszerre biztosít hatékony fellépést a nemzetközi és hazai terrorizmus, illetve az annak bázisát jelentő szervezett bűnözés ellen.

Tisztelt Ház! A kódolt telefonos szolgáltatások korlátozása tekintetében fontos megemlíteni azt a tényt, hogy az internetalapú globális kommunikációs rendszerek elterjedése miatt reális veszélynek tekinthető, hogy az általános kommunikációs szokások megváltoznak, és a hagyományos hírközlési szolgáltatók helyett egyre inkább ezen szolgáltatásokat veszik igénybe a bűnözői körök. Az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény módosításával a törvény hatálya alá tartozó szolgáltatók adatmegőrzési, adatszolgáltatási és együttműködési kötelezettsége kerül kialakításra, mivel ezen szolgáltatók a rendvédelmi és igazságszolgáltatási szervek irányába jelenleg nem tartoznak adatszolgáltatási és együttműködési kötelezettséggel.

Bízom abban, hogy az ötpárti egyeztetés során e tekintetben megfogalmazott fenntartásait a Jobbik frakciója a továbbiakban már nem tartja fenn, és ők is támogatni fogják a törvényjavaslatot. *(Mirkóczki Ádám közbeszól.)*

A módosítás megteremti annak lehetőségét, hogy a katasztrófák elleni védekezésért felelős miniszter rendelkezésével szabályozza a terrorfenyegetettség szintjéhez igazodva az egyes tevékenységek és rendezvények kapcsán a szükséges többlet biztonsági követelményeket, esetleges korlátozásokat. A korlátozások természetesen nem terjednek ki a gyülekezé-

si jog hatálya alá tartozó rendezvényekre, ennek pontosítására is ellenzéki kérésre került sor az ötpárti egyeztetés alkalmával.

A módosítások további indoka, hogy a hatályos magyar szabályozás nem biztosít lehetőséget a kormány vagy a miniszter számára az egyes terrorfenyegetettség szintjéhez igazodva a veszélyes áruk közúti, vasúti és belvízi szállításának korlátozására vagy például a tömegtartózkodásra alkalmas létesítmények látogatásának, tömegrendezvények tartásának korlátozására. Terrorveszély fennállása esetén ezek az intézkedések nem tekinthetők indokolatlan jogkorlátozásnak.

A rendőrségről szóló törvényhez kapcsolódó módosítások a javaslatban kiterjesztik a terrorizmust elhárító szerv, vagyis a TEK feladatkörét. Személyi védelmi feladatain túl a kijelölt létesítmények tekintetében a létesítményvédelmi feladatok ellátására is felhatalmazást kap. A rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény hatályos szabályozása jelenleg a TEK-hez telepíti a magyar külképviseletek és azok diplomáciai személyzete, a kormányzati tevékenység szempontjából fontos, külföldön lévő magyar szervek, intézmények és létesítmények személy- és létesítményvédelmét. Kézenfekvő, hogy a Magyar Honvédség közreműködjön e feladat ellátásában, amennyiben fegyveres jelenléte a közelben biztosított.

A javaslat megteremti annak lehetőségét, hogy a rendőrség bizonyos esetekben speciális képfelvevő és felderítő eszközöket helyezhessen el és felvételt rögzíthessen. A módosítás elhagyja továbbá azt a korlátozást, amely szerint a különböző képfelvevők által készített felvételeket csak a rögzítés helyén elkövetett jogsértő cselekmények esetén lehessen felhasználni.

(9.40)

Tisztelt Országgyűlés! Bízom abban, hogy ellenzéki képviselőtársaim is felismerik, hogy sajnos a terrorizmus elleni fellépés a XXI. század egyik kiemelten fontos feladata lett. Erről a törvényjavaslat szövegének előkészítése érdekében több fordulóban megtartott és már többször említett egyeztetéseken részben meg is győződhattünk, hiszen az ellenzéki frakciók képviselői több javaslattal is segítették az előterjesztés elkészítését, amelyek befogadásra kerültek.

A KDNP-frakció a magyar emberek biztonságának megőrzése, a terrorveszély csökkentése, illetve az esetleges gyors és hatékony reagálás megteremtése érdekében a törvényjavaslatot támogatja. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. Megadom a szót Mirkóczki Ádám képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

MIRKÓCZKI ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Túl azon, hogy Móring képviselőtár-

sunk már megelőlegezte, hogy a Jobbik támogatni fogja ezt a javaslatot, természetesen azért néhány illő észrevétellel még szeretnék élni, elismerve mindazt és egyfajta pozitív kritikával élve a Belügyminisztériumnak, hogy a háromkörös ötpárti egyeztetésen tényleg konstruktívan állt hozzá, tényleg visszaköszöttek a benyújtott normaszövegben azok az észrevételek, amelyeket egyébként pártfüggetlenül az ellenzéki oldal megfogalmazott.

Azt gondolom, hogy ez az a morális minimum és ez az a jogalkotási minimum, amelyet egyébként egy ilyen súlyú témában, egy ilyen össznemzeti ügyben, egy ilyen XXI. századi kihívásban szerintünk alap, hogy figyelembe vegyen az adott kormányzó párt, az adott minisztérium. Ezért mindenképpen jár a dicséret.

Természetesen azt nem szabad figyelmen kívül hagyni annak fényében, hogy a Honvédelmi Minisztérium ezzel párhuzamosan futtat egy másik csomagot, amely szintén ebben a témakörben kíván egyfajta jogorvoslattal élni, de hogy mekkora a különbség a két minisztérium között, nyilván én a felszólalásomat nem annak szeretném szánni, hogy éket verjek a Belügyminisztérium és a Honvédelmi Minisztérium közé, inkább annak szeretném a fontosságát fölhívni, hogy ha a két minisztérium talán többet egyeztetne és többet tárgyalna, akkor jó sok kört megspórolhatunk volna az elmúlt időszakban.

Azt gondolom, hogy ennek nem mi vagyunk a kerékkötői, és amikor kritikát fogalmazunk meg, akkor nem a mi rosszallásunkat vagy terroristabarát attitűdünket kell keresni, sokkal inkább azt, ha van egy ilyen össznemzeti ügy, van egy ilyen kihívás, amit szerintem senki nem kérdőjelez meg ebben a teremben, hogy a XXI. században vagy a XXI. század hajnalán a biztonságpolitikai kihívások megváltoztak, annak nemcsak biztonságpolitikai, hanem jogalkotási kihívásai is vannak, és ennek meg kell felelni.

Azt kívánom és tényleg őszintén remélem, hogy a Honvédelmi Minisztérium, hasonlóan a BM-hez ugyanolyan konstruktívan fog hozzáállni a jövőben ehhez a kérdéshez, ahogy tette azt a Belügyminisztérium. Hozzáteszem, 2011 után nagyon nehéz volt egy ilyen új szervezetet létrehozni. Emlékezetes a bizonyos Nibek, amely nem egészen ezen az alapon és nem egészen ezzel a hatáskörrel, sokkal visszatetszőbb módon köszönt ide be a Házba.

Azt gondolom - rátérve a konkrét javaslatra -, hogy a Tibek az a hiánypótló szervezet, amelyet egy önmagára valamit adó titkosszolgálatokkal működő ország már réges-régen működtet. Ebben mi nem látunk problémát. Természetesen mindig helye van azoknak a kritikáknak és azon garanciák felelevenítésének, amelyek azt biztosítják, hogy ez ne a visszaélés egyfajta csatornája legyen, de az mindenképpen helyes, hogy egy értékelő-elemző központ jöjjön létre. Sok éve ülünk már itt képviselőtársaimmal a Nemzetbiztonsági bizottságban, sok éve hallgatjuk azokat a kihívásokat és azokat az intézményes problémákat, amelyekkel egyébként a magyar titkosszolgálatok is küzdenek.

De most először látunk olyan konkrét javaslatot a Belügyminisztérium részéről, amely legalább egy

bizonyos, de fontos lépést megtesz annak érdekében, hogy ezt a fajta gyorsaságot, azt a fajta hatékonyságot, amelyet egyébként a titkosszolgálatok nem feltétlenül tudnak minden esetben eszközölni, most megtegye.

Ami pozitívum és ami mindenképpen dicséretet érdemel, ez a javaslat az első körben, amikor megismertük, számos olyan ponton végzett, amely vagy nem kifejezetten a terrorizmussal összekötendő vagy éppen egy picit annak hatására bizonyos határokat átlépő túlterjeszkedésről tett tanúbizonyságot, de ezektől sikerült megtisztítani a javaslatot. Ilyen volt az egyik a védelmi beszerzésekről szóló passzus vagy fejezet ebben a normaszövegben, amikor még az ötpárti egyeztetések megkezdődtek. Köszönet érte, hogy ez kikerült, nagyon sok időt spórolunk azáltal, hogy ami egyébként is külön törvényben van szabályozva és egyébként is külön fekszik a parlament előtt, sőt tegnap volt róla zárószavazás, azt nem kell egy ilyen javaslatba beletenni külön passzusként.

A tömegrendezvények kérdése nagy vitát váltott ki a Belügyminisztériumban a tárgyalások során. Azt gondolom, hogy az kellő bölcsességgel született konszenzus, hogy úgy, abban a formában, ahogy megismertük, nem járható. És ez nemcsak önökre nézve nem járható, hanem egyébként ahogy én ott azt hangsúlyoztam pártállástól függetlenül. Emlékszünk azokra az időkre, amikor szlovák terroristákkal fenyegettek egyesek és tömegrendezvényeket tiltottak be. Emlékszünk arra és emlékezhetünk olyanra, hogy hogyan és miként lehet visszaélni egyes súlyos bűncselekmény vagy éppen merénylet meglebegtetésével, amikor politikusok ellen terveznek különböző merényleteket. Lehet, hogy csak egy épülő ház falán csattan egy Molotov-köktél, vagy éppen az is lehet, hogy éppen a Nemzetbiztonsági bizottság zárt ülésén egy egyébként nem annak tűnő eseménysort annak láttatnak, de én azt gondolom, hogy a felelősség ott van, hogy ha valamit egy normaszövegbe beletekszünk, akkor az bírja azt a konszenzust, amelyet pártállástól függetlenül senki nem kérdőjelez meg a jövőben.

A tömegrendezvényekre vonatkozó, végül belügyminisztériumi állásfoglalás, azt gondolom, helyes irány, ha az adott rendezvényt biztosító vagy szervező, a jogi felelősséget vállaló személy vállalja aztán a Btk. felelősségének teljes tudatában a garanciát a későbbiekben, hogy ha és amennyiben bizonyos hatóságok vagy szolgálatok arra vonatkozólag információkkal bírnak, hogy probléma lehet, és ennek ellenére megtartja, az úgy helyes. De azt lássa be államtitkár úr is, és szerintem be is látta a Belügyminisztérium, ezért nem került úgy, abban formában bele, hogy olyan jogosítványt adni a mindenkori Belügyminisztériumnak - és szeretném hangsúlyozni, hogy pártállástól függetlenül mondom ezt -, amely egyébként bemondásra vagy bármi másra, sugalmazásra jelölhető tömegrendezvényeket és nemcsak politikai jellegűeket, hanem más is, az egyébként életveszélyes.

Talán ami a legnagyobb kritikát kiváltotta a BM javaslatában, ez a titkosított kommunikációra alkalmas akár szoftverek, akár hardverek felhasználásá-

nak és egyébként a szolgáltatás biztosításának kérdése volt. A Jobbik álláspontja kezdettől fogva világos. Mi azt mondtuk, hogy nem lehet XX. századi rossz reflexből származó választ adni egy XXI. századi kihívásra.

Mi azt mondtuk, hogy ha a Nemzetbiztonsági Szakszolgálatot megkérdezi az illetékes jogalkotó, akkor egészen biztos, hogy a mi álláspontunkra fog helyezkedni. Ami félreértés volt az én meglátásom szerint így több héttel az egyeztetések után, hogy azt érteni véltem és azt értettem, hogy a Belügyminisztériumnak szüksége van egy olyan jogi szabályozásra, amit a megfelelő bírói engedéllyel fel tud mutatni az adott cégnek, hogy ez és az alapján kérjük az X. és Y. bírói engedélyhez kötött titkosított kommunikációjának tartalmát, hiszen ez a nyomozás szempontjából nélkülözhetetlen.

(9.50)

Azt azonban, hogy egy az egyben vagy betiltjuk, vagy jogi, legyen az Btk. vagy más szabályozás révén a XXI. században megpróbáljuk ilyen szoftvereket gyártó vagy ilyen alkalmazásokat biztosító cégek ellehetetlenítését Magyarországon, az nem működik. Azért nem működik, mert az internet világában, azt mindenki pontosan tudja, hiába hozunk mi meg Magyarországon egy olyan passzust, hogy - mondjuk - a pedofília internetes felületen történő terjesztése, fogyasztása s a többi problémás, és ilyen és ilyen Btk.-szankcióval jár, ennek ellenére sajnos külföldi oldalokról és más egyéb tartalomszolgáltató révén ugyanúgy hozzáférhető. És itt is ez a helyzet. Tehát ez egy nagyon rossz zsigeri reflex volt. De én ezt nem feltételezem a Belügyminisztérium részéről, sokkal inkább azt feltételezem, hogy aki éppen megfogalmazta ezt a passzust, az úgy volt vele, hogy jó, ha beleteszünk valamilyen szankciót, akkor ezzel ki van pipálva.

Szó sincs róla, sokkal inkább a titkosszolgálatokat hozta volna nehéz helyzetbe, hogyha arra kényszeríti ezeket a szolgáltatókat, hogy eltűnjenek, és adott esetben anonimizálják magukat azok a felhasználók, akik egyébként nem a szó jó értelmében a bizalmas információkat szeretnék még biztosabbá tenni, hanem kifejezetten ártó szándékkal használják ezeket a szoftvereket.

De természetesen el kell hogy mondjam, és dicséret érte, meghallgatásra talált ez a kritikánk. És onnantól kezdve, hogy az Eker.-törvény megfelelő fejezetébe került a szolgáltatókra vonatkozó passzus - pénzbírság terhe mellett -, én azt gondolom, hogy ez már, ha nem is XXI. századi, de semmiképpen sem XX. századi megoldás, és sokkal inkább előremutató, hiszen a jogi passzus megvan arra vonatkozóan, hogy a megfelelő külső engedélyhez kötött lehallgatásra vonatkozó szabályok szerint eljárjon az adott hatóság, de ugyanakkor nem generál a mindennapokban egy olyan metódust, amely egyébként ellehetetleníti adott esetben ezeknek a cégeknek vagy szoftverfejlesztő munkatársaknak és szakembereknek a munkásságát.

Én azt gondolom, hogy ha ez a fajta stílus és ez a fajta hozzáállás fog érvényesülni a jövőben, amit a Belügyminisztérium az elmúlt időszakban produkált az ellenzéki pártokkal szemben, akkor ebben a kérdéskörben, amely tényleg össznemzeti ügy, amikor nem csak az fenyeget, hogy éppen bevándorlási hullám van, és nem tudjuk, hogy kik, honnan, miért, hová és milyen szándékból tartanak, hanem beleegondolunk abba, hogy tőlünk nem oly messze, Ukrajnában milyen állapotok uralkodnak, és ott milyen szabadcsapatok garázdálkodnak, és milyen kihívásokat jelent az Magyarországnak; ha beleegondolunk abba, hogy nemcsak a Közel-Keleten, hanem Afrikában milyen terrorista szervezetek működnek, és ami talán a legszomorúbb és a legfélelmetesebb, hogy most már nem közel-keleti vagy éppen afrikai vagy egyéb embertípust kell keresnünk abban, hogy ártó szándékkal lépjen Európa földjére, hanem pontosan az internet világának köszönhetően hogyan radikalizál akár másod-, harmadgenerációs különböző származási országból érkező, letelepedett embereket vagy azok gyermekeit és unokáit egy-egy terrorista szervezet, akkor én azt gondolom, hogy semmi nem elég annak tükrében, hogy megtegyük azokat a szükséges lépéseket, amelyek, mondjuk úgy, a biztonság irányába hatnak.

Abban talán egyetértünk, és szomorú ezt kijelenteni, hogy százszázalékos biztonság nem létezik. Ugyanúgy, ahogy egy-egy merénylet ellen nem az Alaptörvény hatodik módosítása jelenti a megfelelő garanciát, ugyanúgy a BM-csomag is mindig az események után tesz egy-egy lépést, hozzáteszem, nagyon fontos lépést. Én azt gondolom, hogy ennek a csomagnak az egyedülállósága a Tibek nevű szervezet létrehozásában van.

Én azt gondolom, hogy sok más korábbi kihívást is kezel, például a Btk.-ban a terrorista szervezetek - azt hiszem, hogy az LMP javaslata volt, hogy kezelve legyen az is, hogyha valaki ezt propagálja, vagy ezekkel kapcsolatot tart, vagy felhasználója egy-egy ilyen oldalnak.

De ez az értékelő-elemző központ lehet az, amely hatékonyságban, a hírszerzői vakságtól mentesen képes lehet olyan információk összefűzésére, amelyek a megelőzés irányában fontos döntéseket képesek meghozni. Hozzáteszem, voltak már erre korábban kísérletek, és számtalanszor hallottuk az elmúlt években, hogy soha ilyen jó együttműködés nem volt a különböző titkosszolgálatok között, de mégis a napi gyakorlat azt mutatja, hogy probléma mindig van.

Én azt gondolom, hogy akik részt vettünk frakciónk által delegálva ezeken az egyeztetéseken, a szándékot senkitől nem lehet elvitatni, én azt gondolom, hogy mindenki megfelelő szakmai javaslatot és kritikát tett a Belügyminisztérium felé. Ugyanúgy, ahogy azt is el kell ismerni, hogy a Belügyminisztérium ezeket megfogadta.

Úgyhogy én kifejezetten azt látom pozitív értelemben, hogy lehet konszenzus a zárószavazáson, és ilyen értelemben az ország biztonsága felé egy fontos lépést tehetünk ezáltal is. Én azt kérem államtitkár

úrtól, hogy ezt majd a megfelelő kollégáknak tolmácsolja, akár a Honvédelmi Minisztérium felé, hogy ott se maradjon el ez a fajta munka. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schiffer András frakcióvezető úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Természetesen abban nincsen, nem lehet vita közöttünk, hogy az elmúlt bő évben alapvetően megváltozott a biztonsági helyzet Európában, okkal rendült meg az európai emberek biztonságérzete. És az is világossá vált az elmúlt egy év terrorselekményei után, hogy egészen új típusú terrorfenyegetettséggel kell az egyes európai biztonsági szervezetek szembenézniük. Ezek a típusú terrorselekmények merőben eltérőek attól, amiket Európa látott, mondjuk, a hetvenes-nyolcvanas években.

Az is teljesen nyilvánvaló, hogy akkor, amikor a schengeni övezeten belül új típusú biztonsági kihívások jelentkeznek - azért beszélek a schengeni övezetről, mert ne legyen kétség, hogy ha ezek az elkövetők ott vannak Franciaországban, Németországban, Belgiumban, az egyszer s mind fenyegetést jelenthet Magyarország számára is -, nyilvánvaló, hogy egy ilyen helyzetben a felelős kormányoknak és a felelős parlamenteknek is a szükséges biztonsági intézkedéseket meg kell tenniük. Meg kell tenniük akkor is - amint itt az előttem szóló is említette -, ha nyilvánvalóan százszázalékos biztonság nincs és nem is lehet.

Ugyanakkor kénytelen vagyok felhívni a figyelmet arra, hogy akkor, amikor ilyen új típusú terrorfenyegetettségekkel néz szembe Európa, Magyarország, akkor nem szabad elkövetnünk azt a hibát, amit az Amerikai Egyesült Államok 2001. szeptember 11. után elkövetett. Klasszikust parafrázálva mondhatnám azt is, hogy ne csináljunk Magyarországból Amerikát. A biztonsági kihívások nem jelenthetnek alapot a totális jogkorlátozásra, és nem szakíthatunk azzal a rendszerváltáskori követeléssel, hogy átlátható államot, átláthatatlan polgárt.

2001 után Amerikában és amerikai nyomásra jó néhány más országban elindult egy rossz tendencia, hogy a terrorfenyegetettséget arra használják fel különböző kormányok vagy különböző kormányokra telepedett gazdasági erőcsoportok, hogy teljes megfigyelés alá vonják a polgárokat.

Ezzel szemben, én azt gondolom, nem létezhet olyan biztonsági kihívás, ami alapot adhat arra, hogy a szükségesség, arányosság, illetve a célhoz kötöttség elveinek búcsút mondjunk. Bármilyen biztonsági kihívással is kell szembenézniük, mindig szem előtt kell tartanunk azt, hogy a jogkorlátozás kizárólag a kívánt cél, tehát adott esetben terrorselekmények, terrorselekmények előkészületeinek az elhárítására irányulhat és nem többre; nem szolgálhat túlhatalmi törekvéseket.

(10.00)

És ezen a ponton arról is szólni kell, hogy akkor, amikor információs túlhatalomra törekszik a hatalom vagy egyes biztonsági szervek, ez nem pusztán emberi jogi probléma. Az egyeztetéseken is felmerült, elmondtuk, hogy abban a pillanatban, hogy a szükségesnél nagyobb mértékben halmoz fel, készletez információkat a hatalom, egyetlen biztonsági szerv, biztonsági központ, az egyben növeli a biztonsági kockázatot is, főleg, hogyha a kiberterrorizmusra gondolunk, abban a pillanatban, ha egyetlen helyen bármit meg lehet tudni kis túlzással az ország polgáraitól, vállalkozásairól, az sokkal sérülékenyebbé tesz egy országot.

Azt gondolom, hogy fontos ezeket az elveket előrebocsátani, amikor erről a törvénycsomagról tárgyalunk, függetlenül attól, hogy az egyeztetések valóban rendkívül konstruktív légkörben zajlottak. Fontos előrebocsátani azért, mert jó okunk van azt gondolni, hogy a következő években ez a típusú biztonsági kihívás nem fog csillapodni, és észnél kell lenniük, és nem szabad olyan eseménybe lépni, ahol azon vettük észre magunkat, hogy különleges helyzetekre hivatkozva gyakorlatilag búcsút mondunk azoknak az emberi jogi elveknek, azoknak a demokratikus elveknek, amelyeken a magyar demokrácia egyébként 1989-ben megszületett.

Tisztelt Országgyűlés! Az az egyeztetési folyamat, amit a belügyminiszter vezényletével a kormányzat az előttünk fekvő törvényjavaslatról kezdeményezett, rendkívül konstruktív és pragmatikus. Azt is el kell mondanom, hogy talán ez a természetes. Tehát akkor, amikor Magyarország, illetve Európa ilyen biztonsági fenyegetettséggel, biztonsági kihívással néz szembe, akkor egy felelős kormányának nem a kimaxolható kommunikációs hasznot kell néznie, hanem igen, megkockáztatom, hogy a kétharmados arányoktól függetlenül is konszenzusra kell törekedni. Ezt azért vagyok kénytelen elmondani, mert ugye, az elmúlt öt év nem egészen erről szólt, akkor sem, amikor szintén alapvető nemzeti érdekek forogtak kockán.

Azért fontos arról beszélni, hogy itt nem pusztán az a pár mandátum a kérdés, amivel egy kétharmados törvényt meg lehet hozni, mert akkor, amikor terrorselekmények elhárításáról, egy újfajta, új típusú biztonsági kihívás kezeléséről, egy megrendült biztonságérzet helyreállításáról van szó, és ezért akar egy kormányzat új intézkedéseket fogantatni, ezt majd az alaptörvény-módosításnál is el fogjuk mondani, mindez fokozottan igaz a különleges jogrendű szabályok átszabásánál, akkor alapvető biztonsági érdek az is, hogy az új szabályok a lehető legszélesebb állampolgári konszenzussal találkozzanak, függetlenül attól, hogy itt milyen mandátumarányok vannak.

Hiszen egy dolog, hogy megszületik egy törvény, de ne adja ég, ezeket a szabályokat élesben alkalmazni kell. Akkor lehet terrorellenes biztonsági szabályokat hatékonyan érvényesíteni, hogyha a lehető legszélesebb állampolgári konszenzus mögötte áll.

Ezért fontos az, hogy megegyezésre törekedjünk, függetlenül a pillanatnyi mandátumarányoktól.

A Belügyminisztériumban tartott egyeztetések során természetesen örömmel vettük azt, hogy néhány javaslatunk bekerült, illetve javaslatunkra más dolgok kikerültek ebből a törvénytervezetből. Az LMP már a Charlie Hebdo-merénylet után fideszes kezdeményezésre összehívott ötpárti egyeztetésen javaslatot tett arra, hogy a büntető törvénykönyvet egészítsük ki olyan cselekmények büntethetővé tételével, mint a terrorcselekményhez vagy terrorcsoporthoz csatlakozás céljából Magyarországról történő kiutazás, Magyarországon történő átutazás, illetve a terrorista hírverés, illetve terrorcsoport szervezése. Sajnálatos éppen az előbb elmondottak miatt, hogy pusztán, kicsinyes pártpolitikai érdekből egészen a mostani tárgyalásokig kellett várni arra, hogy a kormány legalább felkarolja ezt a javaslatot.

Nem presztízs-kérdés, hogy most a szocialisták vagy az LMP javaslatát fogadják el ebben az ügyben, hiszen itt éppen hogy nem egyszerűen a magyar emberek, az európai emberek biztonságáról van szó. Nem túlzok, ha azt állítom, hogy ha ezt a javaslatot, akár amit az LMP tett, akár amit a szocialisták tettek, a Belügyminisztérium a nevére veszi tavaly, könnyen lehet, hogy súlyos dolgokat meg tudtak volna a magyar hatóságok akadályozni 2015 folyamán, hiszen pontosan ismerjük a híradásokat, hogy voltak terroristák, akik adott esetben Magyarországon utaztak át, Magyarországon utaztak át bűncselekmények elkövetése céljából vagy éppen terrorcsoporthoz csatlakozás céljából.

Üdvözlendő az is, hogy a kezdeményezésünkre kikerült a katasztrófavédelmi törvény módosításából az, hogy politikai gyűléseket is terrorveszélyre hivatkozva gyakorlatilag a kormányzat betilthat. Jó okunk van figyelni, hiszen talán még vannak, akik emlékeznek arra, hogy volt nem olyan régen olyan, hogy szlovák terroristákkal fenyegetve lehetett kampánygyűléseket megtiltani. Nem szeretnénk ilyen helyzetet.

Ugyanakkor szólni kell arról is, hogy függetlenül ettől az előttünk fekvő T/10307. számú törvénycsomagtól, alapvető kérdések nincsenek kezelve, ami egyébként a terrorrelles fellépések, a terrorrelles politika szempontjából fontos. Mire gondolok? Megjegyzem, ezeket a javaslatainkat a februári intézkedéscsomagunkban is közzétette az LMP, rögzítettük. Az egyik, hogy Magyarországon a legnagyobb biztonsági fenyegetettség abból adódik, hogy a terrorrelles feladatokkal megbízott szervek tökéletesen szét vannak tagolva. A TEK, megkockáztatom, alaptörvény-ellenesen működik, nincsen beékelve a rendőrségbe, különböző miniszteriális felügyelet alá tartoznak a terrorrelles fellépésben illetékes szolgálatok. És államtitkár úr is pontosan tudja, hogy például pont a Charlie Hebdo-merénylet kapcsán felmerült, hogy a hiba a rendszerben ott volt, hogy az egyik biztonsági szervtől a másik biztonsági szervig nem érkezett el információ, ami egyébként hasznos lett volna a terrorcselekmény megakadályozása szempontjából.

Tehát a történetet talán ott kellene kezdeni, hogy a TEK-et integrálni kellene a rendőrségbe, és meg kéne szüntetni a biztonsági szervek szétszabdalt politikai felügyeletét. Kettő: azt ugye, senki nem gondolja komolyan, hogy a magyar rendvédelmi szervek a jelenlegi anyagi megbecsültség és fizikai körülmények között képesek hosszú távon hatékonyan védekezni, fellépni az újfajta biztonsági kihívásokkal szemben. Megtettük az ez évi költségvetésre vonatkozó módosító javaslatunkat már tavaly ősszel, ezt nemcsak hogy lesöpörték az asztalról, de a rendőrök túlorapénzét még vissza is követelték decemberben. Ilyen anyagi körülmények között a lehető legjobb törvénycsomag sem lesz elégséges, ez a rossz hírem. Harmadrészt pedig szeretném elmondani, hogy azért nem megnyugtató, hogy két szálon fut a történet, hiszen ez komoly kodifikációs nehézségeket fog okozni, gondolok itt a honvédelmi tárcánál és az itt folyó törvényjavaslati vitára.

Ami a kritikáinkat illeti, egyrészt szeretnék arról beszélni, hogy tévesen, tehát ami a törvényjavaslatra vonatkozó kritikáinkat illeti, tévesen, ugye úgy került a híradásokba, hogy a vétóképeségi korhatár leszállítására terrorcselekmények esetén a szocialisták és az LMP javaslatára került be a törvényjavaslatba. Szeretném eloszlatni ezt a félreértést. Ez a belügyminiszter úr javaslata volt. Mi a vétóképeségi korhatár leszállításával már 2012-ben vitatkoztunk, a Jobbik nyomására a Fidesz vezette be. Itt azért arról beszéljünk, hogy itt azért a Jobbik és köztünk van egy alapvető elvi ellentét, azzal együtt, amit a Jobbik akkor javasolt. Ott legalább érteni véltem az értelmét, mert vannak olyan cselekmények, ahol a vétóképeségi korhatár leszállításának elrettentő funkciója van.

Nem értek egyet azzal, hogy gyerekeket büntetőpolitikai eszközökkel próbálunk meg integrálni. Viszont a terrorcselekmények esetén, a terrorcselekmények esetén miféle elrettentő funkcióra gondolunk, már csak azért is, mert ad absurdum ilyet is láttunk például Irakban. 6-8 éves gyerekekre szerelnek robbanóeszközöket - akkor 6 éves korra fogjuk leszállítani a vétóképeségi korhatárt? Miközben... *(Közbeszólás a Jobbik soraiból.)* - csak annyira, mint ti! *(Derűltség a Jobbik soraiban.)* Miközben az államtitkár úr is pontosan tudja, hogy a cselekmény bűncselekmény, tehát a titkosszolgálatok és a rendőrség elvégezheti a szükséges feladatokat. A naplózási szabályok hiányossága továbbra is számunkra komoly gondot okoz a törvényjavaslat megszavazhatósága szempontjából.

(10.10)

Nem elégséges az, hogy az adattovábbítás tényét mind az átadó, mind az átvevő szervnél dokumentálni kell - itt az elemzőközpontra gondolok. Ez nem elégséges garancia, mert a dokumentáció tartalmát és részletességét semmilyen formában nem rögzíti. Ennek az is megfelelnie, ha egy kockás papíron csak azt a tényt rögzíti a szolgálat és az internetszolgáltató vagy a bank, hogy történt átadás.

Ami ehhez képest garanciális rendelkezésként szükséges, és erre benyújtottuk a módosító javaslatokat: garancia az azonosíthatóságra és visszakövetetőségre; a szolgáltatóknál meglévő naplóban szerepelnie kell, hogy mi volt a cél; az utólagos módosítás lehetetlenségének természetesen informatikai eszközökkel való biztosítása, azaz magának a naplózásnak az előírása. Relatív hosszú őrzési idő megállapítása, hogy amire ügy lesz valamiből az Országgyűlés Nemzetbiztonsági bizottsága előtt, addigra a naplót ne töröljék. Ezeket a javaslatainkat megettük. Én nagyon remélem, hogy az ellenzéki módosító javaslatokkal nem a szokásos parlamenti ügymenetben járnak el, hanem a belügyminiszteri egyeztetéseken megszokott konstruktivitással.

És még valamire kénytelen vagyok kitérni. Magyarországot a strasbourgi bíróság idén januárban már elmarasztalta amiatt, hogy a TEK pusztán miniszteri engedéllyel folytathat megfigyeléseket. Beterjesztettünk módosító javaslatot arra is, hogy a külső ellenőrzés bírói kontroll legyen. Jegyzem meg, az előttünk fekvő törvénycsomagtól teljesen függetlenül, a januári strasbourgi ítélet óta van egy jogalkotási kényszer is Magyarországon, hogy biztosítsa a titkos információgyűjtéseknél a független külső kontrollt.

Nem támogatjuk az arcképelemzési törvénynek a kiterjesztésére vonatkozó javaslatot. Jegyzem meg, magát a törvényjavaslatot tavaly nem támogattuk. Amit kardinális kérdésnek érzek a vétőképeségi korhatár leszállításának törlése (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) mellett, ezek: a naplózási szabályok, pontosan azért, hogy még a terrorveszély se adhasson alapot arra, hogy egy információs túlhatalom, egy követhetetlen és ellenőrizhetetlen információs túlhatalom keletkezzék. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Megadom a szót Szelényi Zsuzsanna képviselő asszonynak.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársak! A terrorizmus jelen van Európában, és egyelőre nem lehet abban bízni, hogy csökkenni fog. Féltő, hogy a dzsihádistá terrorizmus az ISIS elleni nemzetközi koalíció eredményei kapcsán sokkal inkább a könnyen elérhető civil célpontok felé irányul majd. Európa leginkább fenyegetett országaiban magas szintű biztonsági előírások vannak érvényben, terrorista cselekmények mégis történtek az utóbbi hónapokban. Nincs tökéletes védelem. Ettől függetlenül állandó erőfeszítéseket kell tenni a megelőzés érdekében.

Az is nyilvánvaló ugyanakkor, hogy Magyarország nem elsődleges célpontja az Európa elleni terrorakciónak. Ez azért van, mert a dzsihádistá terroristáknak meglehetősen világos társadalmi profiljuk van. Többnyire európai állampolgárok, másodgenerációs muzulmánok vagy megtértek, akik túlnyomó

többsége büntetett előéletű, és a börtönben radikálizálódtak, majd harcoltak a Közel-Keleten az ISIS hadseregében, mielőtt Európába visszatértek volna és terrorista cselekményeket követtek volna el.

A dzsihádistá terrorizmusnak tehát van európai és külföldi gyökere is. Az ISIS szervezi, de európaiak követik el ezeket a terrorista cselekményeket. Magyarország érintettsége a dzsihádistá terrorizmus célpontjaként tehát nem vethető össze azokkal az európai országokkal, ahol évtizedek óta milliós nagyságrendben élnek muszlim állampolgárok. Magyarországon nem a TEK rendkívüli tevékenysége miatt nem történt eddig terrorcselekmény, hanem azért, mert ebben a régióban az ISIS erre nincsen felkészülve, nincs ehhez táptalaja. Ugyanakkor nem lehet természetesen kizárni Magyarországon is egy ilyen cselekedetet. És az is feladatunk, hogy az európai és transzatlanti biztonsági rendszer tagjaként, részese-ként, saját polgáraink iránti felelősségünk miatt részt kell vennünk az Európát fenyegető terrorizmus elhárításában.

A magyar kormány a benyújtott javaslattal jelentős jogosítványokat követel magának arra hivatkozva, hogy azzal a biztonságunkat növelje, de ez félrevezető. A magyar kormánynak ugyanis nem a magyar lakosság szisztematikus megfigyelésére és adatainak összekapcsolására kell fókuszálni a figyelmét. A titkosszolgálatok inkompetenciáját hatáskörök indokolatlan kiterjesztésével nem lehet elleplezni és megoldani. Sokkal inkább az a feladat, hogy a munkát az adott lehetőségek között maximalizálva a kormány képes legyen összehangolni a munkáját európai és nemzetközi partnereivel.

Nagy kérdés ugyanakkor, hogy van-e erre egyáltalán módja a magyar nemzetbiztonsági szerveknek akkor, amikor Magyarországon széles körben zajló orosz információbefolyásolás zajlik, amelyet a magyar kormány nem akar vagy nem képes elhárítani. Magyarországon jelentős az orosz gazdasági érdekek térnyerése is, amely stratégiai üzletágakban, például a gázkereskedelemben valósul meg.

Feszítő az aggodalom, hogy a magyar kormány és nemzetbiztonsági szervei nem kellőképpen urai a helyzetnek. Nagyon komolyan aggasztó az is, hogy például a kormány egyik kereskedőházának egy, az al-Kaida finanszírozásával is vádolt üzletemberrel, Ghaih Pharaonnal van közös részvénytársasága. De az sem megnyugtató, hogy ma Magyarországon átláthatatlan keretek között néhány tíz millió forintért bármely külföldi személy vásárolhat letelepedési kötvényt. Akárki jöhet pénzért Magyarországra. Van egyéb probléma is. Például Kiss Szilárdnak (*sic!*), az orosz kémelhárítással összekapcsolt jobbikos politikusnak az ügyében egy év óta nincsen semmiféle előrelépés. Vajon nem tud vagy nem akar ezeknek az ügyeknek utánajárni a kormány?

Tisztelt Országgyűlés! Mit tehetünk akkor mégis a terrorelhárítás ügyében? A kormány politikai akaratgyengeségét és inkompetenciáját a teljes szereptévesztésben lévő TEK, amely egyébként már az előttem szólók szerint is alkotmányellenesen működik, nem tudta eddig megoldani. Miért kellene most egy

új szuperintézményt, a Tibeket ennél sokkal több jogkörrel felruházunk? Milyen bizalmat követel, igényel tőlünk a kormány az előbbieket után?

A törvényjavaslatban több súlyos probléma is felvetődik. Nem egyértelmű, hogy hol és milyen esetben lehetne épületekben kamerás megfigyelést alkalmazni; hogyan működne a ki- és beléptetéssel kapcsolatos adatkezelés. A javaslatból nem világos, milyen helyzetekben korlátozhatók a tömegrendezvények. Nem pontos annak a meghatározása, hogy milyen esetekben lehetne megfigyelést alkalmazni. Az, hogy a nemzetbiztonsági szolgálatok feladataik teljesítése érdekében élhetnek ezzel az eszközzel, nem elégséges indok. Azt, hogy milyen mértékben korlátozhatók a magyar állampolgárok jogai, csak törvényben lehet meghatározni. A javaslat azonban mindezt kormányhatározathoz kötné, ami nyilvánvalóan alkotmányellenes.

Törvényi szintű meghatározás szükséges ahhoz is, hogy az újonnan létrejövő szuper-terrorelhárítási szervezet mikor élhetne az adatátvitel és adatösszekapcsolás eszközével. A személyiségi jogokra nézve rendkívül aggályos, hogy miniszteri, nem pedig bírói felhatalmazással lehetne titkos adatgyűjtést végezni. Nyilván nem gondolják, hogy a bírák nem adnák meg az engedélyt valódi terrorveszély esetén titkos megfigyelésre. Bízunk meg a bíráinkban! Tartsuk be az alkotmányos ellenőrzési jogosítványokat! Ez a minimális igény ezekben a szenzitív, érzékeny ügyekben.

A magyar állampolgárok nevében az alkotmányosság fenntartását igényeljük. Ha a fenti kérdéseket nem rendezi a kormány, ez a törvényjavaslat elfogadhatatlan. A törvényes és alkotmányos kontroll, amely ennek a törvénycsomagnak a kulcsa lenne - ennek is -, nem öncélú. Azt biztosítja, hogy a kormány nem élhet vissza hatalmi jogosítványával a polgárai szabadságában való korlátozásával, terrorveszélyre hivatkozva.

Tisztelt Országgyűlés! Akkor mégis mit kellene tenni a magyar kormánynak, hogy az európai terrorcselekményeket és a magyarországi terroreseményeket hatékonyan megelőzhesse? A nemzetközi terrorizmus ellen olyan kormány tud hatékonyan fellépni, amelyik érti a valódi problémákat. A problémaértés lényege, hogy ott keressük a megoldást, ahol a probléma valóban előfordulhat, és olyan arányos lépéseket teszünk, amelyeket a veszély valóban megkövetel.

Fel kell készíteni a magyar polgárokat a potenciális és valóságos méretű veszélyekre. Nincs kormány ugyanis, amely százszázalékos biztonsággal képes volna megvédeni polgárait az alattomos terrorista akcióktól. Ez már azért is kulcsfontosságú, mert éppen amerikai terrortámadások nyomozása során kiderült, hogy az esetek 80 százalékában civilek, például az elkövetők családtagjai, ismerősei, szemtanúk már az események előtt érzékelték, hogy valami történni fog. Az elhárítást tehát leginkább velük együtt sikerült megoldani.

A terrorizmussal való együttélés és figyelmi állapot létrehozása a megelőzés egyik legfontosabb eszköze.

(10.20)

Tehát az embereket, a magyar állampolgárokat kell felkészíteni megalapozott és valóságos információkkal, nem pedig félelemkeltéssel, riogatással és hamis biztonságérzet kialakításával. Emellett növelni kellene a bizalmat Magyarország Kormányával szemben, hogy a szuperszenzitív nemzetközi titkosszolgálati információcsere valódi résztvevője lehessen Magyarország. Fel kell függeszteni a terroristagyanús személyekkel való üzletelést, az oroszoknak való új kiszolgáltatottságot.

Magyarországnak részt kell vennie az európai biztonsági unió létrehozásában, a nemzeti hatóságoknak meg kell osztaniuk minden információt a terroristagyanús személyekről a Terrorizmus Elleni Küzdelem Európai Központjával. Magyarországnak pedig emellett részt kell vennie a radikalizálódás elleni küzdelemben, erre ma a kormány részéről semmilyen jel nem utal. Magyarországnak akadályozni kell a terrrorszervezetek pénzhez és robbanószerkezetekhez való hozzáfutását, és javítani kell az információcsere a külföldi szolgálatokkal az európai biztonsági stratégia alapján.

Mielőtt a kormány újabb extra felhatalmazást kér magának, biztosítson bennünket arról, hogy ezeket a kulcsfontosságú garanciális feltételeket meg tudja oldani, de még ezután is csak olyan javaslattal álljon elő a kormány, amely megfelel az alkotmánynak. Mindeddig ez a törvényjavaslat nem támogatható. Köszönöm szépen. *(Taps a függetlenek és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Schiffer András frakcióvezető úrnak, LMP.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Csak akkor szeretném pontosítani azt, amit az imént elmondtam. Tehát számunkra az egyik kulcskérdés az, hogy az Eker.-törvény módosítása kapcsán a titkosításfelfedésnél legyen bírói hatáskör, tehát legyen bírói kontroll a titkosításfelfedésnél. A másik pedig, ami a naplózási szabályokra vonatkozik, amit elmondtam, teljes mértékben egybevág azzal, amit Péterfalvi Attila, az Információs szabadság Hatóság elnöke is elmondott. Azt szeretnénk, és ha úgy tetszik, akkor megszavazható ez a törvényjavaslat, ha legalább a Péterfalvi Attila által tett megjegyzéseket a kormány elfogadja. Tehát magyarul: az adattovábbításoknál olyan naplózási szabályok legyenek, amelyek egyértelműen biztosítják azt, hogy nincs lehetőség visszaélésre, és biztosítják az érintettek jogérvényesítését.

Ha ez teljesül, tehát az Információs szabadság Hatóság véleményét - amivel egyezik egyébként az LMP által benyújtott módosító javaslat -, valamint a bírói engedélyt a titkosítás felfedésénél biztosítja a törvényjavaslat, én azt gondolom, ebben az esetben ez a javaslat elfogadható lehet, ugyanakkor viszont

ez kulcskérdés, mert, hangsúlyozom még egyszer, nem tudok elképzelni olyan terrorfenyegetettséget, ami alap lehet arra, hogy egy indokolatlan információs túlhatalmat, ahol félretesszük a célhoz kötöttségi elvárásokat, biztosítsunk pártállástól függetlenül bármilyen kormányhatalomnak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek, 15 perces időkeretben. Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót; elsőként Harangozó Tamás képviselő úrnak, Magyar Szocialista Párt.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves fideszes, KDNP-s Képviselőtársaim! Mielőtt a törvényjavaslat részleteibe belemegyünk, itt többen szóba hozták a párizsi és brüsszeli terrortámadásokat önök közül, ezért szerintem egy picit érdemes megállni és erről ejteni néhány szót.

Ugyanis szerintem az jogos kérdés nemcsak az ellenzék, hanem a magyar állampolgárok részéről is, hogy vajon mi történt Párizs óta Magyarországon, vajon mi történt a Fidesz-frakcióban, mi történt a KDNP-frakcióban, mi történt a magyar kormányban, hogy a párizsi terrortámadások után lassan hat hónappal vagyunk, és most kerül a parlament elé ez a csomag.

Mondom ezt azért, szerintem teljesen jogosan, mert decemberben nyújtottuk be azt a Btk.-javaslatunkat, amelyet a BM által levelezéssel megbeszélés végén, ma már maga a BM is a javaslat részévé tett. Én emlékszem rá, decemberben ország-világ előtt az önök frakcióvezetője konkrétan annyit mondott a mi javaslatunkra, amit most az önök kormánya is benyújtott, hogy ez egy orwelli javaslat és tárgyalni sem lehet róla; mondta Kósa Lajos nyilván szakmailag megalapozottan, és ahogy őtől elvárjuk a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság elnökeként ebben az ügyben.

Aztán január 25-én mi minden egyes frakciónak megküldtünk egy többoldalas javaslatcsomagot arról, hogy szerintünk mit kéne tenni, és amelyben egyébként többek között a nemzetbiztonsági és rendvédelmi szervek anyagi megerősítése, többek között a TEK jogállásának rendezése, többek között ismét a Btk.-javaslatunk és számos olyan dolog volt, ami akár még a mostani javaslatban is fellelhető. Csak hogy ezt követően önök a parlamentben konkrétan leszavazták azt a javaslatunkat, amely tízmilliárd forintot csoportosított volna át azoknak a rendvédelmi és titkosszolgálati szerveknek, akiknek egyébként a nap végén valójában garantálnia kell a magyar emberek biztonságát.

Önök leszavazták kétszer azt a javaslatunkat, amit, mondjuk, pártpolitikai elfogultsággal szerintem nehéz vádolni, hogy egy ilyen időszakban legyen már kedves a kormány, és legalább azt a létszámot töltsse fel a honvédségnél, ami a törvényben elő van írva, hogy annyi katonának kéne lenni Magyarorszá-

gon. Nonszensz, hogy kerítés őrzésére és minden más feladatra is felhasználjuk ma úgy a katonákat, hogy maga a vezérkari főnök beismeri, hogy majdnem egynegyednyi, majdnem egyharmadnyi létszám hiányzik a Magyar Honvédségből az alapfeladatai ellátásához. És kétszer leszavazzák a parlamentben, szóba se állnak ezekben az ügyekben.

Ezt csak azért mondom el, mert szerintem ez nem pártpolitikai kérdés. Szerintem világossá vált, hogy amikről mi hónapok óta beszélünk, azok nem ellenzék-kormány viták. Szakmai javaslatokat tettünk le, amelyeket önök pártpolitikai megfontolásból egyszerűen napirendre se vettek, és szóba se voltak hajlandóak állni ebben az ügyben. És szerintem ez azért óriási felelőtlenség, még egyszer mondom, mert önöknek Párizs után a brüsszeli terrortámadásokat kellett megvárniuk, hogy ebben az ügyben érdemben lépjenek.

Azt gondolom, itt a vezérszónoki körben illetet volna például személy szerint Kósa Lajosnak annyit mondania, hogy elnézést kér ezért a hozzáállásért, elnézést kér azokért a mondatokért, amelyeket az elmúlt hónapban ebben az ügyben ő személyesen is tett, különben elég skizofrén pillanat lesz, amikor megszavazza az általa néhány hónappal ezelőtt még orwellinek titulált Btk.-módosítást például, de lehet, hogy neki ez nem okoz gondot, nem tudom; szerintem így lett volna jó. És szerintem, államtitkár úr, illetet volna megtisztelnie a miniszter úrnak a Magyar Országgyűlést egy ilyen kétharmados, kifejezetten és kizárólag parlamenti konszenzussal elfogadható törvényjavaslat miniszteri expozéja idejére.

Ami egyébként a javaslatot illeti: azt, hogy a Terrorrelhárítási Központ koncepciója és a Terrorrelhárítási Központ jelen formájában megbukott, azt gondolom, ennek a törvényjavaslatnak a BM által előterjesztett része teszi a legvilágosabbá, és felér egy beismerő vallomással a kormány részéről. A Tibek létrehozása azt mondja, sőt voltak olyan kormányzati megszólalások, ahol ezt konkrétan el is mondták, azt mutatja nekünk, hogy a kormány elégedetlen a Terrorrelhárítási Központ tevékenységével, belátta, hogy a TEK mai felállításában nem tudja garantálni az emberek biztonságát.

A koncepció része az volt, államtitkár úr, ön is pontosan tudja, hogy a titkosszolgálatoktól elvették azokat a jogosítványokat és feladatokat, amelyek a terrorelemzéssel, a terrorhelyzet információgyűjtésével és -elemzésével kapcsolatos feladatok voltak, elsősorban az Alkotmányvédelmi Hivataltól, odaadták a Terrorrelhárítási Központnak, ma pedig a Tibek létrehozását is azzal indokolják, hogy bizony-bizony ezen a területen nagyon-nagyon nagy a hiányosság, és hogy a kormányt az elmúlt hónapokban összeviszsa informálták ezek a titkosszolgálati szervek, illetve maga a TEK is, és ez nem lehetséges.

Ezzel egyetértünk, csak az a helyzet, csatlakozva egyébként mind a közjogi szerepéhez a TEK-nek, mind pedig a szakmai szerepéhez a TEK-nek, hogy szerintem felülvizsgálatra szorul ez a kérdés. A továbbiakban is azt mondjuk, ez egy nagyon jó kis kommandó, nagyon jó, hogy vannak felszerelt nagy

terepjárói meg páncélozott harcjárművei és jól képzett kommandósai a TEK-nek, de ez a szerv abban a koncepcióban, hogy ő majd a terrorelhárítás minden fázisát a kezébe veszi, és az információkat is begyűjti, elemzi, és tudja például, hogy mi a különbség egy beöltözött jedi lovag és egy terrorista között, ebben a részben szemmel láthatóan a Terrorelhárítási Központ továbbra sem működik úgy, ahogy kellene.

(10.30)

Remélhetőleg a Tibek létrehozása ezen a területen valóban megalapozott és jól elemzett információkhoz tudja juttatni a döntéshozókat, és én elsősorban nem is a politikai döntéshozókat szeretném ilyen információkhoz juttatni, mert ezen a területen a politikának szerintem semmi keresnivalója nincsen, de mondjuk, azoknak a rendészeti vezetőknek, akiknek el kell döntenie, hogy milyen reakciót tesz egy-egy támadás, fenyegetettség esetén, azoknak nagyon fontos, hogy pontos információkkal rendelkezzenek.

Azt gondoljuk a továbbiakban, hogy a jelenleg benyújtott törvényjavaslat, ahogy azt képviselőtársam, Molnár Zsolt is elmondta, például a tömegrendezvények betiltása tekintetében egyáltalán nem jó. A szándékot értjük, a felelősséget értjük, tehát, hogy kell valaki legyen az országban, aki felelősen meg tud hozni egy döntést más emberek életének megóvása érdekében, de nem tudják nekem se jogilag, se gyakorlatilag elmondani, hogy ennek mi köze van például a katasztrófavédelmi törvényhez. Mi köze van a terrorhelyzet fenyegetettsége esetén lévő tömegrendezvények betiltásának a katasztrófavédelmi törvényhez, amely egyébként az elemi és ipari katasztrófák kezeléséről szól elsősorban? Nem tudják megindokolni, hogy rendeleti szabályozásban hogyan lehetne egyébként tömegesen jogkorlátozó tevékenységet vagy döntéseket hozni.

Teszem hozzá, nemcsak a gyülekezési törvény az érdekes, nem tudom, erre kitért-e képviselőtársam, de ebben a megfogalmazásban, ahogy önök most beterjesztették, például a vallás és hit szabadságát is érinti, hiszen ha belegondolnak, egy rendeleti úton történő mindenféle tömegrendezvény betiltása valójában érinti és érinteni fogja akár a hitéleti tevékenységet, akár a vasárnapi templomba járást is.

Tehát ezen a dolgon az látszik, hogy nincs végig gondolva, és nincs jól megtalálva a helye a jogrendszerben, ezért mi ehhez módosító javaslatot fogunk benyújtani, megítélésünk szerint szakmailag megalapozott helyen, szerintünk a rendőrségi törvényben van ennek a helye, és megítélésünk szerint megfelelő jogállami garanciával fogunk tudni megfelelni annak a célnak, hogy legyen Magyarországon felelőse annak, hogy az emberek életét meg lehessen védeni. De az biztos, hogy nem ez a megoldás, és mi kérjük cserébe, inkább most megfordítanám, önöket, főleg a Fidesz-KDNP-frakciót, hogy ezt érdemben nézzék meg, vizsgálják meg; legalábbis, ha a nap végén is konszenzust szeretnének, és szeretnék, ha

ezt a törvényt a mi frakciónk megszavazná. Nyilván ez egy eldöntendő kérdés az önök részéről.

Végezetül maga a törvényjavaslat és a HM-s javaslat viszonyáról két mondatot. Szóval, szerintem világosan látszik, és abszolút alátámasztotta a mi eddigi hozzáállásunkat az, hogy a tegnapi napon ismét egy alaptörvény-módosítást fideszes egyéni képviselők nyújtottak be ide az Országgyűlésbe. Világossá teszi, hogy politikai játszma, politikai, nem is tudom, minek nevezzem azt, amit a Honvédelmi Minisztérium az elmúlt időszakban csinált, nyilván feladatot hajtott végre.

Ez az ő lelkiismeretét terheli, hogy ilyenben részt vesz, de ez egy játék volt; amiben egyébként szerintem, ez az én magánvéleményem, majd reagálnak rá kollégáink, abban is hiba volt részt venni, hogy egy ilyen bohózatba elmenjenek ötpárti egyeztetésre. Ötpárti egyeztetésekre, ahol az ellenzék még ki sem jön, már a kormánypárt elmondja, hogy mi történt ott bent, ráadásul nem volt igaz, a következő héten elmennek egy egyeztetésre, majd tíz perc múlva kiáll a kormánypárt, és közli, hogy ja, ő így benyújtja a javaslatot. Jó napot kívánok!

Most pedig egyébként látjuk, hogy fogja magát, és néhány fideszes képviselő úgy gondolja, hogy majd ő személy szerint az, akinek dolga egy alaptörvény-módosítást benyújtani. Kérdezem önöket, akkor minek tartjuk a kormányt. Akkor minek ül ott Simicskó úr ötpártikat tartani? Hát milyen bohózat ez, képviselőtársaim?!

Tökéletesen látszik, hogy ez egy politikai játék része, és tökéletesen látszik az, ami a BM-ben történt, az meg még a mi megítélésünk szerint is a kormánytól elvárható módon egy problémára való reakció volt, amire a kormány a szöveg benyújtása előtt érdemi egyeztetéseket tartott a parlament többi pártjával. Nyilván nem azért, mert szeretjük egymást vagy nem, hanem azért, mert a kétharmados többség miatt ez normáliséknál így kell hogy működjön.

Ezt csak azért mondtam el, mert szeretném továbbra is nagyon világossá tenni, hogy azzal, hogy tegnap fideszes képviselők nyújtották be ezt a javaslatot, még inkább alátámasztja, és megkönnyíti azt a döntésünket, hogy ebben nem lehet részt venni. És még inkább világosan megmutatja Magyarország polgárainak, hogy ha a módosító javaslatainkat és akár az LMP-sekét is támogatni fogják itt a parlamentben, akkor a BM javaslatát pedig meg lehet szavazni, mert az egy szakmai javaslat annak érdekében, hogy a kormány meg tudja védeni polgárait. Óriási különbség van a kettő között, és ezért óriási különbség van a mi részvételünkben és politikai hozzáállásunkban is a két törvényjavaslat tekintetében.

Mi kérnénk szépen, hogy a fennmaradó jogi- és jogállamigarancia-hiányokról szóló javaslatainkat érdemben fontolják meg, és nyilvánvalóan, ahogy mondtuk, mi ettől tesszük függővé a végszavazásnál való viselkedésünket. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Kónya Péter képviselő úrnak.

KÓNYA PÉTER (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Talán azzal kezdeném, hogy itt a Ház falai között is elhangzott, és egyetértés mutatkozik abban, hogy nemcsak Magyarország, hanem Európa is a migránsválság és a terrorveszély miatt új kihívásoknak néz elébe, és ezt nem lehet csukott szemmel nézni, hanem nyilván előre kell lépni Magyarországnak is és a felelős törvényhozásnak is. Ugyanakkor szeretném kihangsúlyozni azt, hogy talán pozitívan lehet értékelni, amit ellenzéki képviselőtársaim is elmondtak, hogy a kétharmad elvesztésével legalább a fideszes képviselőtársaim és kormányon lévő miniszterek, államtitkárok annak a felelősségnek a tudatában, hogy valamilyen módon a törvénykezést mégiscsak végre kell hajtani, és a kétharmados törvényeket el kell fogadtatni, vagy legalábbis megpróbálják elfogadtatni, egyfajta érdemi egyeztetésbe kezdtek, és ennek eredményeként - ahogy ellenzéki képviselőtársaim is elmondták - számos kérdésben sikerült kompromisszumra jutni, illetve a korábbi törvényjavaslatból kivenni pontokat és elfogadni ellenzéki javaslatokat.

Ugyanakkor azért azt szeretném elmondani, hogy én magamat és független képviselőtársaimat sem tartom másodrendű képviselőknak, és nagyon sajnálatosnak tartom azt egyébként, hogy az ilyen típusú egyeztetésekre nem hívják meg azokat a független képviselőket, akik adott esetben még, mondjuk, szakértelmükkel hozzá is járulhatnának ahhoz, hogy ettől jobb törvényjavaslat szülessen.

És itt mondanám el, hogy miután nem titkos dolgokról szól ez a törvénytervezet, hanem számos olyan, alapvető állampolgári jogokat és jogok korlátozását is érinti maga ez a törvénytervezet, azt követelné meg a kormánytól és a kormányzó pártoktól, hogy ne zárt körben, zárt üléseken tárgyaljanak erről, hanem adott esetben szélesebb körű társadalmi egyeztetésre vigyék ki ezt a kérdést. Hiszen fontos lenne az, hogy a társadalom egészének támogatását és támogatottságát élvezze az ilyen jellegű módosítások, korlátozások. Hiszen meg lehet értetni az állampolgárokkal, hogy az ő érdekükben szükségesek adott esetben az ilyen jellegű korlátozások. És valóban, Magyarország biztonsága, közbiztonsága nem lehet pártpolitikai kérdés és pártpolitikai érdekek mentén végigvitt vita, mint ahogy nem lehet a minisztériumok és a minisztériumok vezetői között zajló hatalmi harcok eszköze sem.

Számos kérdésben erre vissza fogok térni, hogy miért is mondom ezt, de talán a leginkább mutatja azt, amire már Harangozó képviselőtársam is utalt. Egyrészt azt, hogy két különböző tárcánál folytak az egyeztetések két különböző irány mentén, és az látszik, hogy valamilyen módon nincs szinkron e két egyeztetés között, ami a Honvédelmi Minisztériumban és ami a Belügyminisztériumban zajlott egyeztetés. Miközben a téma gyakorlatilag ugyanaz: az, hogy egyébként benyújtottak korábban, és a belügyminiszter úr benyújtott egy 14 pontból álló törvény-csomagot, egy salátatörvény-csomagot, amiben egyébként a honvédelmi törvénytől kezdve számos egyéb törvényt módosítanak. Majd tegnap valóban

megkaptunk egy új törvénycsomagot, amit egyébként maga a honvédelmi miniszter is jegyezte, és számos fideszes képviselőtársam is jegyezte, és ugyanebben a témakörben nyújtják be, ha úgy vesszük, hiszen mind a kettő a terrorizmus elleni vagy éppen a terrorveszélyhelyzettel kapcsolatos törvények módosításáról szól.

Azt nem értem, hogy a kormányon belül miért nem lehetett megoldani azt, hogy az érintett tárcák vezetői együtt egyeztessenek a frakciókkal vagy éppen az érintett képviselőkkel, és ne arról szóljon a dolog, hogy nem tudja az egyik kéz, hogy mit csinál a másik kéz. Szóval, ha tényleg olyan, az egész országot és a nemzetbiztonságot érintő kérdéssről van szó, akkor azt gondolom, hogy az a fajta rivalizálás, ami a tárcák között zajlik az önkormányzatok alatt, ezt félre kellett volna tenni, és valóban a célok érdekében vinni tovább a dolgokat.

(10.40)

De majd konkrétan a törvénymódosításra is rátérve, ezt még alá is fogom tudni támasztani.

Hogy magával a konkrét törvénymódosítással kapcsolatban elmondjam a véleményemet, talán azzal kezdeném és ez az alapja az egész törvénymódosításnak, hogy létre akarnak hozni egy új titkosszolgálati szervezetet, miközben megszüntetik a Szervezett Bűnözés Elleni Koordinációs Központot, helyette létrehozzák a Terrorelhárítási Információs és Bűnügyi Elemző Központot. Fölteszem azt a kérdést, hogy egyébként, amikor a Szebek nem volt titkosszolgálati szervezet, és a Tibek sem végezhet titkos adatgyűjtést, akkor miért kell titkosszolgálati szervezetnek minősíteni és átminősíteni a létrejövő Tibeket. Erre majd kérném az államtitkár úr választát, ugyanis semmi nem indokolja, hogy egyébként, ha működtetett egy Szervezett Bűnözés Elleni Központot, ami nem minősült nemzetbiztonsági szervezetnek, akkor magának a Tibeknek miért kell azzá válnia.

És az sem érthető egyébként, hogy miközben az anyag és a törvény indoklása is kifejti azt, hogy a Szebek maga mint szervezet a szervezett bűnözés ellen jól működött és hatékonyan működött, miért nem lehet magát ezt a szervezetet meghagyni és adott esetben kiegészíteni ennek a szervezetnek a tevékenységét a terrorizmus elhárításával kapcsolatos feladatkörökkel és feladatokkal. Maga a Tibek, amelyet létre kívánnak hozni, az első számú kormánytájékoztató szerv lesz, elemzéseket, értékeléseket készít, de ugyanakkor a titkosszolgálatok vezetési és irányítási rendje nem változik. Magyarul, a főigazgatók továbbra is a saját minisztereiknél fognak referálni. Bár a miniszterek betekintést kaphatnak a Tibek munkájába, az nem derült ki, hogy hogyan. Szóval, tulajdonképpen nem lehet csúcsszerveként tekinteni a Tibekre, hiszen a Belügyminisztérium irányítása alá kerül. Mi indokolja azt, hogy egy ilyen szervezetet, ami elvileg a titkosszolgálatok felett álló csúcsszerveként kellene hogy működjön, hiszen erre

utal az anyag is, az miért nem a Miniszterelnöki Hivatal irányműve miniszter vagy adott esetben a miniszterelnök közvetlen irányítása alá kerül?

Miközben csúciszervként beszélnek a dolgokról, a nemzetbiztonsági szolgálat főigazgatója egyébként adott esetben a továbbított adatok felhasználására vonatkozóan korlátokat határozhat meg. Magyarul, már itt bejön egy olyan helyzet és előállhat egy olyan helyzet, ami további vetélkedésre vagy éppen konkurenciaharcra fogja a szervezeteket vinni; miközben egyébként a Katonai Biztonsági Szolgálat pedig mindenféle korlát és hatáskör és egyéb nélkül, elemzés, értékelés nélkül köteles az előterjesztés szerint a Tíbeknek átadni az anyagokat. Ez több kérdésben is visszásságokat okozhat. Egyrészt maga a Katonai Biztonsági Szolgálat nem kimondottan csak Magyarországra, hanem olyan adatokat is kezel, ami egyébként a NATO-hoz kapcsolódik, és olyan katonai titkokat, amihez egyébként a terrorrelhárításnak semmi köze nincs, és nem is biztos, hogy át fogják adni.

Ugyanakkor mi indokolja azt, hogy egy belügyminiszter, miközben nincs alá- és fölrendeltségi viszony a Belügyminisztérium és honvédelmi miniszter között, a belügyminiszter egyébként elvon mindenféle hatáskört a honvédelmi minisztertől a katonai biztonsági szolgálatok tekintetében? Ezért is érthetetlen egyébként, hogy miért a belügyminiszter hatásköre alá fog ez a szervezet kerülni.

Ami szintén kicsit visszás, hogy miközben Magyarországon most és nyilván Európában is a fókusz a terror elleni küzdelemre és a migránsválság megoldására fókuszál, ugyanakkor nem lenne szabad megfeleledkezni és nem lenne szabad háttérbe szorítani a szervezett bűnözés elleni küzdelmet. Magyarországon is számos példája van annak, és egyre inkább jön elő az, hogy burjánzik a szervezett bűnözés, éppen ezért szükség lenne arra, hogy ne a terrorizmus elleni küzdelemre fókuszáljunk csak, mert Magyarországot kevésbé fenyegeti a terrorizmus véleményem szerint, mint egyébként a szervezett bűnözés. Azáltal, hogy megszüntetik most a Szervezett Bűnözés Elleni Központot és a terrorizmusra fókuszáltatnak, pontosan elveszik annak az élet, ami ellen egyébként Magyarországon leginkább küzdeni kellene. Ezzel nem lekicsinyelni akarom a terrorizmus elleni veszélyt, csak fel akarom hívni a figyelmet arra, hogy Magyarországon sokkal nagyobb a veszélye a szervezett bűnözés által okozott károknak, és arról nem beszélve egyébként, hogy a migránsválság által egyértelműen kiderült az is, hogy a menekültáradat egyik hajtóerejét pontosan az embercsempész bandák alkotják, amelyek szorosan kapcsolódnak a szervezett bűnözéshez, tehát ezt sem szabad elhanyagolni.

Ami szintén kérdésként merül fel államtitkár úrhoz, hogy az előterjesztésben benne van, hogy az elektronikus adatgyűjtési rendszert 13 partnerszervezetnek kell fél éven belül kiépítenie a saját költségvetéséből. Mennyibe fog ez kerülni, van-e erre forrás? A nem állami szerveknél a kiépítés költségeit a nemzetbiztonsági szolgálat biztosítja. Erre mennyi pénzt kívánnak biztosítani?

Ami szintén érdekes egyébként, hogy az előterjesztés az utasadat-forgalmi adatok gyűjtésénél csak harmadik országbeli adatokra fókuszál. De mi van az EU-n belüli EU-országok terroristagyanúsított állampolgárainak követésével, ez miért nem szerepel az anyagban? Hiszen az elmúlt időszak sajnálatos története is azt bizonyították, hogy adott esetben nemcsak harmadik országból érkehetnek felénk ilyen személyek, hanem akár még EU-s országokból is.

És a végére hagytam egy igazi gyöngyszemet, önök a 12. oldal 5. pontjában hivatkoznak a Nyugat-Európai Unióval, a NYEU-val való adatközvetítésre és adatszolgáltatásra. Szeretném önöket tájékoztatni, államtitkár úr és az előterjesztőket, hogy 2011. június 30-án a Nyugat-Európai Unió megszűnt és minden hatáskörét átadta az Európai Uniónak. Még jó, hogy nem a KGST-re hivatkoztak az anyagban. Köszönöm a szót. *(Taps a függetlenek soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Vadai Ágnes képviselő asszonynak. *(Derűltség és közbeszólások a Jobbik soraiban.)*

DR. VADAI ÁGNES (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy láttam, nem arat osztatlan örömet az, hogy megszólalok ebben az ügyben, de azért azt gondolom, hogy meg kell hallani azoknak az álláspontját is, akik kicsit máshogyan vélekednek erről a törvényjavaslatról.

A Demokratikus Koalíció számára a magyar polgárok biztonsága az elsődleges szempont. E tekintetben a DK élesen szemben áll a jelenlegi kormánnyal, mégis volt olyan pont, ahol azt gondoltuk, hogy a terrorizmus elleni küzdelemben és a magyar polgárok biztonságának szavatolásában együtt kell működni. Emlékeztetni szeretném az Országgyűlést arra, hogy a Demokratikus Koalíció képviselői megszavazták a Magyar Honvédségnek az Iszlám Állam elleni katonai hadműveletben való részvételét, mert fontosnak tartottuk azt, amire már utalt valamelyik képviselőtársam, egyébként a terrorizmus elleni küzdelmet ott kell elsősorban megívni, ahol az keletkezik, és ennek a helye jelen pillanatban minden egyéb híresztelés ellenére nem Magyarország. Az állami szervek valamennyi hivatalos tájékoztatójukban folyamatosan arról beszélnek, hogy az Európában kialakult biztonsági helyzet ellenére is Magyarországon alacsony a terrorizmus, a terrortámadások elkövetésének lehetősége, mindazonáltal értékelendő és fontos is, hogy az Országgyűlés ezzel a témával foglalkozik.

Azt viszont szeretném világossá tenni, tisztelt képviselőtársaim, hogy a terrorizmus elleni küzdelemnek nemcsak a biztonsági vetületét kell vizsgálni, hanem a magyar polgárok szabadságjogait érintő kérdéseket is, márpedig ilyen kérdésekről nem titokban tárgyalnak az Országgyűlésbe küldött országgyűlési képviselők. Ez a törvényjavaslat, hozzáteszem, az Alaptörvény bármilyen szövege sem lehet titkos, nemcsak az országgyűlési képviselők előtt nem, hanem a magyar polgárok előtt sem.

Éppen ezért egyetértek azokkal a képviselőtársaimmal, akik azt mondták, hogy ennél sokkal szélesebb társadalmi párbeszédre lett volna szükség, különösen annak fényében, hogy az Országgyűlés plenáris üléseit már nem közvetítik, tehát az érdeklődő polgárok maximum a karzaton és egy-két egyéb internetes helyen tudják nyomon követni, illetve ha beengedik a sajtót, akkor a sajtó tud arról tudósítani, hogy mi folyik az Országgyűlésben, de lassan már nekik sincsen lehetőségük bejutni az Országgyűlésbe.

(10.50)

Éppen ezért még akkor sem vettünk volna részt az ötpárti egyeztetésen, ha történetesen meghívást kapunk (*Derűltég a kormánypartok és a Jobbik soraiban.*) - vagy a többpárti egyeztetésen -, és azért nem vettünk volna részt, mert úgy gondoljuk, hogy az ilyen típusú ügyekben széles társadalmi párbeszédre van szükség.

Nilván azok a képviselőtársaim, akik nemcsak hobbiból üldögelnek a Honvédelmi és rendészeti, valamint a Nemzetbiztonsági bizottságban, vagy nemcsak azért üldögelnek ott, mert jobb híján máshova nem kerültek be, azok tudják, hogy a terrorizmus elleni küzdelem nem ott kezdődik, hogy harcolunk, szembeszállunk a terroristákkal, amikor már megtörtént a terrorcselekmény, hanem a megelőzésre helyezük a hangsúlyt. Mindennél fontosabb a megelőzés kérdése. Ebben az ügyben egyébként a jelenlegi jogszabályok kellő lehetőséget adnak arra a magyar kormánynak, hogy megtegye a szükséges intézkedéseket.

Sokan beszéltek arról, hogy a biztonság ügye nem lehet pártpolitikai kérdés. En ezzel egyet tudok érteni, de sajnos az elmúlt évek gyakorlata azt mutatja, hogy bizonyos pártok számára ez bizony politikai, sokszor külpolitikai kérdés. Szelényi képviselőtársam utalt arra, hogy bizony ez a keleti nyitás, ez az erős orosz kapcsolat alapvetően akadályozza egyébként az együttműködést a partner titkosszolgálati szervekkel Nyugat-Európában, a nyugati világban, még akkor is, ha egyébként ezen a területen, nevezetesen a terrorizmus elleni küzdelemben jobb a helyzet, mint minden más területen. Sajnálatos módon Oroszország hibrid harci rendje és hadviselése Nyugat-Európával szemben bizony itt is megnyilvánul, és ha van valaki, akinek ezekről információval kell rendelkeznie, az éppen a Belügyminisztérium.

Mélységesen el vagyok keseredve, hallva itt képviselőtársaimat, hogy a kormány úgy döntött, hogy a terrorizmus elleni küzdelemben a jó rendőr, rossz rendőr taktikáját alkalmazza, és a Honvédelmi Minisztériumot teszi meg rossz rendőrré, és a Belügyminisztériumot a jó rendőrré, mutatva, mintegy azt sugallva, hogy lám-lám, a Belügyminisztérium milyen szakmai alapon hozza be ide, az Országgyűlés elé a törvényjavaslatait.

Azt kell mondjam, képviselőtársaim, már-már majdnem elhittem, hogy erről van szó, de ha valaki alaposabban elolvassa a törvényjavaslat általános

indoklásának első kettő mondatát, az rögtön rájön, hogy ez az egész egy nagy szemfényvesztés. Mi is van ebben az általános indoklásban? „Az 1990-es évek - ez a jelenlegi helyzet bemutatása - második felében a lakosság olyan, eddig nem tapasztalt jelenségeket élt meg, mint a szervezett bűnbandák területfelosztó háborúja, a tömeges prostitúció, leszámolások, robbantásos merényletek s a többi. Az 1998-ban felálló új kormány - szeretném mondani, hogy miniszterelnök Orbán Viktor, belügyminisztere Pintér Sándor volt, tehát van, ami nem változott - a helyzetet készen kapta, amely ellen azonnali és határozatos intézkedéseket kellett tenni.” Tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, a terrorizmus elleni küzdelem kicsit fontosabb annál, mint hogy ilyen politikai - hát, talán - humorizáció folyjon akár az általános indoklásban is.

A megelőzés mellett, azt gondolom, hogy a globalizáció következtében a nemzetközi együttműködésre is nagyon erős hangsúlyt kell fektetni, ez pedig, azt gondolom, hogy nem törvényhozási feladat, hanem kormányzati együttműködést és külpolitikai irányváltást igényel a kormánytól. A másik nagyon fontos kérdés - és erről már beszéltem - a társadalmi támogatottság.

Tisztelt Képviselőtársaim! Akik a biztonságpolitikával foglalkoznak, tudják, hogy a kormány sem képes százszázalékos biztonságot garantálni, mert nincsen százszázalékos biztonság. Ahhoz, hogy a magyar polgárok biztonságérzete növekedjen, ahhoz bizony kell az is, hogy a társadalom is beszálljon ebbe a dologba. Csakhogy a társadalmat, képviselőtársaim, egy picikét tanítani kell, és Szelényi képviselőtársam utalt erre, hogy a kormánynak egy ilyen helyzetben, különösen a nyár közeledtével, sokkal inkább arra kellene fordítani a meglévő anyagi forrásait, ha már tájékoztatni akar, akkor nem gyűlöletről, nem hamis illúziókról tájékoztatja a magyar polgárokat, hanem arról, hogy esetleges terrortámadás esetén vagy megelőzés esetén mit kell tennie a magyar polgárnak, milyen lehetőségei vannak, és arra kellene ösztökélni a magyar polgárokat, hogy egyébként segítsék az állami szerveket az információk összeszedésében.

Ugyanis képviselőtársaim felállíthatnak itt Nibeket, Szebeket, Tibeket - nevezhetik akárhogy, pontosan tudjuk, hogy ez az a csúcstikosszolgálat, amit az előző ciklusban Kövér László, az Országgyűlés elnöke megfúrt -, bármit, ha nem tapasztalhatjuk azt, hogy a társadalom tagjai, a magyar polgárok segíteni akarnak egyébként a szerveknek. Ugyanis mégiscsak a magyar polgároknak is meg kell tanítani, hogy ha a szomszédba minden éjjel begörgetnek egy-egy horodót, akkor legalább egy picikét fogjon gyanút, és akkor valamilyen információt az illetékes szerveknek adjon.

Feltételezem, itt kell egy bizalom, és ez itt az alapvető probléma, tisztelt képviselőtársaim, hogy jelen pillanatban sem a kormánnyal, sem a kormány egyes országos hatáskörrel rendelkező szerveivel - és itt a TEK-re szeretnék utalni - szemben nincsen bizalom. Az én részemről a TEK irányába egyáltalán

nincsen bizalom, és ahogy Harangozó képviselőtársam mondta, ő nagyon szépen fogalmazta meg, de ez egy totális bukása Hajdu János médiaszerepléseivel tarkított kommandós tevékenységének. Értem én, hogy vannak olyanok, akik azt gondolják, hogy kapnak egy tábornoki csillagot, és rögtön ők lesznek Chuck Norris, és ezért az a dolguk, hogy tévéről tévére járva magyarázzák el, hogy milyen terrorveszély van Magyarországon, és milyen iszlám szálak vannak, és persze lehetséges az is, hogy a Nemzetbiztonsági bizottság teljes tagságát átveri ez a szolgálat, amelyikről jelen pillanatban úgy tudjuk, hogy rendőri szerv, de azért előszeretettel mutatkozik titkosszolgálati szervnek is - bár azt gondolom, hogy előbb-utóbb ezt a kormány tisztázni fogja -, de ha nincs bizalom a Terrorelhárítási Központtal, annak vezetőjével szemben, akkor nem látom, hogy hogyan lesz bizalom egyébként egy ilyen másik szervvel kapcsolatosan.

Azt azért szeretném mondani, hogy azért, mert Hajdu János és néhány ember megbukott a TEK-ben, ez nem indokolná szerintem egy komplett új titkosszolgálat felállítását. Tudom, hogy ez sokak számára fájó, de a terrorelhárítás tekintetében szerintem érdemes nyugat-európai tapasztalatokra támaszkodni, ott jellemzően nem ismert, hogy ki vezeti az adott országban a terrorelhárítást. Teljesen világos, hogy ez a törvényjavaslat beismerése annak, hogy a Terrorelhárítási Központ, amely bizonytalan jogi lábakon állt eddig is, az bizony megbukott.

A felszólalások során arra hivatkoztak kormánypárti képviselőtársaim, hogy 2001 után az Amerikai Egyesült Államokban és Nagy-Britanniában is ehhez hasonló törvényeket vezettek be a biztonság szabotálása érdekében. Biztosan olvasták képviselőtársaim, hogy jelen pillanatban Londonban éppen arról folyik a vita, hogy tömeges adatszerzés miatt problémák vannak az angol titkosszolgálat információszerezésével. Arra pedig fideszes vezérszónok képviselőtársam figyelmét szeretném felhívni, amikor ő azt mondta, hogy ezeknek az intézkedéseknek köszönhetően - mármint amit például Nagy-Britanniában és az Amerikai Egyesült Államokban bevezettek - nem is történt terrorcselekmény, hogy megcsalta őt az idő, mert 2005. június 7-én sajnálatos módon Londonban három darab bomba is robbant.

Tehát azt tudom mondani önöknek, képviselőtársaim, törvényeket lehet hozni, mert az elősegítheti növelni biztonságérzetünket, és akár, ha olyan intézkedésekről van szó, azok javíthatják is a biztonsági morált és a biztonságtudatosságot, de a törvények sem akadályozzák meg egyébként a terroristákat, hogy bejussanak, ha nincs ebben az ügyben a társadalmi konszenzuson túl erős társadalmi támogatottság is.

Azt már ellenzéki képviselőtársaim említették, hogy ennek a terrorizmus elleni küzdelemmel kapcsolatos egyeztetéssorozatnak aztán a vége mégis csak az lett, hogy egyszerűen csak benyújtották az Alaptörvény módosítását, majd hozzá egy módosító javaslatot egyéni képviselői indítványként. Képviselőtársaim, a terrorizmus elleni küzdelmet egységes

szerkezetben kellene kezelni, akkor elfogadható egy ilyen salátatörvény, egyébként pedig nem.

És akkor szeretnék rátérni nagyon röviden a csúcs-titkosszolgálatra, mert erről senki nem beszélt így, de azért ez egy csúcs-titkosszolgálat. Ez volt az előző ciklusban, még egyszer mondom, a Nibek, némi kis változtatással, de azért ez mégiscsak ez, és egyébként ezt fideszes képviselőtársaim is elismerték a Honvédelmi és rendészeti bizottság ülésén, ahol azt mondták, hogy ez egy kicsit más, de azért mégiscsak az. Ez a csúcs-titkosszolgálat nem pusztán a terrorizmus elleni küzdelemben és a szervezett bűnözés elleni küzdelemben fog adatokat begyűjteni kötelező jelleggel az együttműködő szervektől, hanem minden biztonságpolitikai elemzőtevékenysége során, amely a kormány kérésére készül.

(11.00)

Magyarul, a Tibek bármilyen kérdésben, amit biztonságpolitikai kérdésnek minősít a kormány, információt szerezhet be az együttműködő szervektől és az együttműködő szervek ezeket kötelesek beadni. Egyébként az a technológia, amit önök itt a törvényben alkalmaznak, tipikus politikai kommunikációs és politikai technológia, ezt úgy hívják szakszóval, hogy biztonságiasítás, ahol minden egyes ügyet a magyar polgárok vagy általában az állampolgárok biztonsága szempontjából közelítenek meg. És innentől kezdve a Tibek tevékenysége során bármilyen ügyben, amit a kormány biztonságpolitikai elemzésnek gondol majd, és itt bármi lehet, gazdaságpolitikától kezdve tényleg egészen az egészségügyig bármi lehet biztonsági kérdés, az együttműködő szerveknek köteleességük lesz az információt átadni.

Kónya Péter képviselőtársam már feszegette, én kifejezetten elutasítom azt, hogy a katonai nemzetbiztonsági szolgálatok a belügyminiszter, feltételezem, hogy a belügyminiszter, mert én még bizonytalan vagyok abban, hogy melyik miniszter fogja felügyelni a Tibeket, a titkosszolgálatokat felügyelő miniszter, lehetséges, hogy a végén aztán majd ebben az ügyben is meglepetés ér bennünket... - de hogy a Magyar Honvédséget kiszolgáló katonai nemzetbiztonsági szolgálat és a Honvédelmi Minisztériumot kiszolgáló katonai nemzetbiztonsági szolgálat, amely miniszterközvetlen szerv, a Belügyminisztérium számára kötelező jelleggel információt adjon indoklás nélkül, elfogadhatatlan.

Szeretném mondani, képviselőtársaim, hogy egyébként nem fogja megoldani azt a problémát, ami létezik, hogy a különböző szervezetek között akár elveszhet az információ. Ennek megoldására különböző tárcaközi bizottságok létrehozása egy lehetséges út. Létezett is egyébként és talán még létezik is a terrorellenes koordinációs bizottság, illetve a nemzetbiztonsági kabinet, ahol ezek az információk össze tudnak érni. Mindenesetre azt gondolom, példátlan és elfogadhatatlan, hogy a katonai nemzetbiztonsági szolgálatnak mint a Magyar Honvédség önálló biztonsági szervének, nemzetbiztonsági szervének köte-

lező jelleggel információt kelljen adni a Tibeknek. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szelényi Zsuzsanna és Kónya Péter tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megadom a szót Fodor Gábor képviselő úrnak.

*(Ikotity Istvánt a jegyzői székben
Hiszékeny Dezső váltja fel.)*

FODOR GÁBOR (független): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azzal szeretném kezdeni, hogy a terrorizmus elleni fellépés egy olyan ügy, amely alkalmas arra, hogy széles körű egyetértést teremtsen akár nemzetközi szinten, akár nemzeti szinten. Így a magunk részéről, liberálisok részéről is, én magam, a Liberális Párt képviseletében támogattam az Iszlám Állammal szembeni fellépést, a kormánynak ezen javaslatát. Hiszen ezt is egy olyan ügynek tekintjük, amelyben kell az együttműködés, kell a konszenzus, kell a támogatás, hangsúlyoznám, nemzetközi és nemzeti szinten is. Tehát maga a téma alkalmas arra, hogy ilyen típusú konszenzust teremtsen.

A kérdés az, hogy az előttünk lévő javaslat vajon alkalmas-e erre, és vajon a kormány megtett-e mindent annak érdekében, hogy ezt a típusú politikai egyetértést megteremtse az ügy mögött. Nos, az én válaszom az, hogy nem. Tehát nem alkalmas erre és nem tett meg mindent, ezért mi a magunk részéről nem is tudjuk támogatni ezt a javaslatot. Engedjék meg, hogy az ezzel kapcsolatos érveimet most elmondjam önöknek.

Hadd bocsássam előre, hogy a magam részéről természetesnek tartom, hogy különböző politikai értékrendeket képviselünk itt az Országgyűlésben. Ez a dolgunk ugyanis, ez a hivatásunk. Ha nem így lenne, akkor nem a hivatásunknak megfelelően cselekednénk. Nem gondolom azt, hogy a pártpolitika valami csúnya és ronda ügy, aminek mindig fölé kell emelkedni. Azt gondolom, hogy ez teljesen helyénvaló, hogy van, aki egy konzervatív értékrendet képvisel, a tradícióra, a hagyományra alapozva, van, aki szocialista értékrendet az egyenlőségre alapozva, és van, aki egy liberális szabadságra alapozva. Ezeknek az együttműködéséből, vitájából kell formálódnia mindig a közjónak. Ez így természetes. Ez néha együttműködés, néha vita. Ha nem így lenne, az lenne a baj.

Természetesen bizonyos kérdésekben, ahogy mondtam, ez a terror elleni fellépés tipikusan egy ilyen kérdés, kell találnunk együttműködési felületet, és fontos az erre való törekvés. Nos, azt mondtam, hogy ez a javaslat szerintem nem felel meg ennek, és szeretném is elmondani akkor azt a néhány fontos érvet, hogy mi, liberálisok, akik a szabadságban hiszünk és a szabadságszerető emberek közösségét képviseljük, miért gondoljuk azt, hogy az előttünk fekvő javaslattal gond van. Hát, először is a leglényegesebb probléma az, hogy itt olyan típusú felhatalmazásokat kér a kormányzat, gondolok itt az alkotmánymódosításra, gondolok itt a törvényes-

magban meglévő számtalan törvény módosítására, amihez elengedhetetlen annak a kérdésnek a megválaszolása, amiről itt már többen beszéltek az ellenzéki képviselőtársaim részéről, hogy van-e kellő mennyiségű hitele a kormányzatnak, illetve van-e bizalom a politikai élet ellenzéki oldalán lévő képviselők részéről.

Erre a válasz egyértelműen kételkedő volt vagy nem általában. Az én válaszom is a nem; méghozzá egy nagyon konkrét esetre hivatkozva, ugyanis volt egy teszthez annak az elmúlt hónapokban, hogy mennyire lehet megbízni a kormányban e kérdéskörben. Ne feledjük el, hogy a kormányzat kihirdetett országos válsághelyzetet, méghozzá migrációs válsághelyzetnek minősítve ezt. Az országos válsághelyzettel kapcsolatban máig nem tudtak tisztességes magyarázatot adni arra, hogy ezt milyen törvényi felhatalmazás alapján tették, és hogy a saját maguk által keresztülróttatott törvényjavaslat melyik passzusának felel meg az országos válsághelyzet kihirdetése. Én magam több kérdést tettem fel a belügyminiszter úrnak, legutóbb, amikor Pintér Sándor válaszolt nekem, az a válasz teljességgel semmitmondó volt, és egyetlenegy konkrét helyet nem jelölt meg arra való tekintettel, hogy mi a hivatkozási alap.

Ugyanis tudjuk, hogy a törvény, amit önök elfogadtak, elég világosan és elég precízen meghatározza, hogy vagy egy település közbiztonságát, vagy a közegészségügyet kell alapvetően veszélyeztetni valamiféle olyan helyzetnek, cselekménynek, ami alapján kihirdethető ez az országos válsághelyzet. Nemzetközi szinterről is visszajött, hogy a kormány arra hivatkozott, hogy ilyesmi található Magyarországon, ennek ellenére semmiféle konkrét települést, semmiféle közbiztonságot veszélyeztető esetet, semmiféle közegészségügyet veszélyeztető esetet nem tudtak megnevezni. És még egyszer hangsúlyoznám, a belügyminiszter úr is többszöri, írásban feltett kérdésekre egyetlenegy konkrétummal nem tudott válaszolni.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, akkor azt a kérdést kell föltennünk magunknak, hogy ha egy ilyen szituációban azt látjuk, hogy a kormányzat egy törvényjavaslatot keresztülvitt, majd a törvényjavaslatot visszaél, ugyanis az országos válsághelyzet bevezetése egyértelműen visszaélés a joggal, hiszen nincs meg a jogi alapja ennek, akkor miért feltételezhetjük azt, hogy az előttünk fekvő javaslattal nem fog visszaélni, az előttünk fekvő javaslatban biztosított jogokkal nem fog visszaélni. Sajnos, azt kell mondanom, hogy nem feltételezhetjük ez alapján, mert természetesen a bizalom olyan, amit meg is lehet előlegezni, akkor nehéz megelőlegezni, ha közvetlenül egy olyan szituációban vagyunk benne, hogy hát, látjuk az elmúlt hónapok konkrét példáját.

Történt egy döntés az Országgyűlésben, keresztülvittek egy törvényjavaslatot, a törvényjavaslat alapján lehet korlátozni jogokat, de konkrétan meg kell határozni, hogy mi alapján teszik ezt. Korlátozták, nem határozták meg, visszaéltek a joggal. Tehát, tisztelt képviselőtársaim, mi a liberálisok részéről nem tehetjük meg, hogy a támogatásunkat adjuk egy

ilyen javaslatához akkor, amikor önök, kormánypárti képviselők és maga a kormányzat az elmúlt hónapokban azt bizonyították, hogy visszaél azokkal a felhatalmazásokkal, amelyeket a parlamenttől kap. Ez az egyik, amit szerettem volna elmondani ellenérvként.

A másik fontos ellenérv az alkotmány módosításával és egyáltalán az Alkotmánnyal kapcsolatos mindennemű próbálkozással kapcsolatban az, hogy a mi álláspontunk szerint az alkotmány teljességgel elegendő. Jelen pillanatban az alkotmány rendelkezései, az Alaptörvény rendelkezései - hiszen ma Alaptörvénynek hívjuk azt, amit egyébként alkotmánynak kellene hívni -, tehát ezek a rendelkezések, alkotmányos rendelkezések az Alaptörvényben teljességgel elegendők ahhoz, hogy kezeljék azokat a válsághelyzeteket, amelyek előállnak. Hiszen ne feledjük el, hogy az Alaptörvény rendelkezik a rendkívüli állapotról, a szükségállapotról, a megelőző védelmi helyzetről, a váratlan támadásról és a veszélyhelyzetről.

(11.10)

Öt olyan rendkívüli helyzet szerepel pontosan definiálva az Alaptörvényben, ami teljességgel elegendő arra, hogy egy olyan helyzetet kezeljenek, amelyet próbálnak leírni az indoklásban, hogy terrorvédelem esetén milyen szituációk jöhetnek létre. Nincs szükség egy hatodik definícióra, nincs szükség egy hatodik vészhelyzeti állapotnak, alkotmányos helyzetnek, alkotmányos szituációnak a leírására, az alkotmányba illesztésére. Az az öt, amit előbb felsoroltam, teljességgel elegendő arra, hogy kezeljük ezt a kérdéskört.

Nem tudom, miért gondolják azt, hogy nem. Talán azért, mert mondjuk, a köztársasági elnöknek speciális jogosítványokat adna egy ilyen helyzetben való fellépés? Talán azért, mert a kormány helyett a köztársasági elnöknek kellene bizonyos helyzetekben fellépni? Talán ez okozza a gondot, ezért akarnak egy hatodik speciális, rendkívüli helyzetet, válsághelyzetet beiktatni az alkotmányos rendbe? Talán nem bízik a kormányzat abban, hogy az Országgyűlés, illetve a köztársasági elnök e válsághelyzetek miatt szükséges felhatalmazás alapján úgy járna el, ahogy szeretné?

Nem kapunk választ ezekre a kérdésekre. Egy biztos, még egyszer hangsúlyoznám: mi, liberálisok azt látjuk, hogy semmiféle indoka nincs annak, hogy alkotmányos változtatást hajtsunk végre az Alaptörvényen. Nincs indoka! A jelenlegi öt helyzet teljességgel elegendő arra, hogy kezeljen minden jövőben felmerülő problémát. *(Kontrát Károly: Ez a javaslat nem erről szól, képviselő úr!)*

A harmadik probléma egy politikai probléma ezzel az egész kérdéskörrel kapcsolatban. A politikai probléma ott jelenik meg, erről szintén ebben a vitában már említést tett több képviselőtársam, hogy amikor a konkrét részleteiről beszélünk az előttünk fekvő törvényjavaslatnak, akkor vajon például ennek

az előbb Vadai Ágnes által csúcs-titkosszolgálati szervnek minősített, úgynevezett Tibeknek a létrehozása indokolt, nem indokolt, kell a koordináció, nem kell a koordináció. Én azt gondolom, hogy lehet indokolt, és biztos, hogy kell koordináció nemzeti és nemzetközi szinten. Egyébként megjegyzem, Vadai Ágnes érvei elgondolkodtatók ez ügyben, hogy ez mennyire helytállóan és mennyire megfelelő módon van definiálva a javaslatban. Egy biztos azonban, hogy mindenféle koordinációnak, így a hazai koordinációnak és különösen a nemzetközi koordinációnak akadályja az a politikai helyzet, amely ma Magyarországon van; az a politikai helyzet, amiről már többen beszéltek és én is szeretném aláhúzni, ez pedig az Oroszországgal történő közvetlen kapcsolattartás Magyarország részéről.

Amikor a nemzetközi problémákról beszélünk a terrorizmussal kapcsolatban és a nemzetközi fellépésről, látjuk, hogy az Európán belül megtörténő terrorcselekmények hátterében többek között az egyik kritikai elem, amiről mindenki beszél, hogy az európai titkosszolgálatok között sincs megfelelő információáramlás, Amerika és Európa között sincs megfelelő információáramlás. Tehát nemzetközi szinten is kell ezt a koordinációt erősíteni, és biztos, hogy Magyarországon is van rajta javítanivaló, a különböző titkosszolgálati szervek közötti együttműködésben. Biztos vagyok benne. Tehát ez lehet egy olyan irány, amely támogatható is lehetne, azt gondolom, de nem lehet szó nélkül elmenni amellett, hogy Magyarország azért van nehéz helyzetben, és azért nem fog tudni ez a kormányzat fellépni eleve eredményesen ebben a kérdéskörben, mert egy olyan bizalmatlanság veszi körül a mai magyar kormányt az Oroszországhoz fűződő kétes gazdasági és politikai kapcsolatai miatt, ami miatt lényegében egy nemzetbiztonsági kockázatot jelent a NATO-ban is és az Európai Unióban is.

Ezért a titkosszolgálati szervezetek nemzetközi szinten, európai és amerikai szinten eleve nem fognak olyan információkat megosztani a magyar titkosszolgálattal, ami a hatékony fellépéshez kellene. Ez pedig egy politikai probléma. Tehát ha a kormány eredményesen akar fellépni a terrorral szemben, akkor azon túlmenően, hogy olyan intézkedéseket tesz, amire előbb hivatkoztam, hogy bevezet országos válsághelyzetet alkotmányos alap nélkül, az ember nem tud elvonatkoztatni attól, hogy nyilván azért teszi, mert egyébként az emberek számára evidens, hogy egy hétköznapi ember biztonságban akar élni, és nem is csak a hétköznapi ember, mindannyian, mi magunk is, akik itt vagyunk. Nyilván a családunk biztonsága, személyes biztonságunk, szeretteink biztonsága mindent felülír. Ez egy természetes dolog. Ezzel nem lehet visszaélni! Ez egy olyan fontos dolog, amivel nem lehet semmiképpen sem eljárni az emberek bizalmát. Nem lehet csak úgy indok nélkül bevezetni válsághelyzetet, rendőroket, katonákat küldeni az utcára azért, mert azt gondoljuk, hogy ez most a politikai szándékainkat vagy a politikai harcban a mi politikai pozíciónkat erősíti. Elfogadhatatlan! Ez az a határ, amit nem lehet átlépni.

Visszakanyarodva az alap politikai problémára, nem fogják tudni kezelni ezt a helyzetet, csak ilyen látványfellépésekkel, érdemben nem, mert a megfelelő információkhoz nem fog hozzájutni Magyarország és a magyar titkosszolgálat, amíg nem változtatnak ezen a politikai irányon.

Tehát ez a három fő ok, ami miatt azt gondoljuk, hogy ezt nem tudjuk támogatni. Még egyszer szeretném aláhúzni: visszaéltek a törvényi felhatalmazással, az országos válsághelyzet bevezetésével, ezért eljátszották a bizalmat. Másrészt nincs indok arra, hogy alkotmányos változtatást hajtsunk végre, semmilyen körülmények között, és természetesen - jegyzem meg zárójelben, de persze nem erről szól most a vita - azért ne tévedjünk, az egy fontos eleme ennek az egész témakörnek, hogy most lesz alkotmánymódosítás, vagy nem lesz, mert enélkül, önök mondják ezerszer, nehezen értelmezhető ez az egész javaslat. Harmadrészt pedig van egy politikai probléma a háttérben, amire utaltam, ez az oroszbarátság és az oroszokhoz fűződő kétes kapcsolat és emiatt a nemzetbiztonsági kockázat.

Még egyszer hangsúlyozva, hogy ezt természetesen nem támogatjuk, emellett a felszólalásom végén szeretném azt is elmondani, hogy természetesen azt helyesnek tartom, hogy a kormányzat törekedett arra, hogy legyen valamiféle egyeztetés, együttműködés a politikai erők között. Ez helyes. Csak aláhúzni szeretném, hogy ebbe természetesen illendő lett volna bevonni az úgynevezett függetlenek köreiből, különböző pártok képviselőit, mert itt is parlamenti pártok ülnek, akik ugyan nem frakcióval rendelkező parlamenti pártok, de parlamenti pártok. Tehát szerettem volna egy udvariassági gesztus lehetett volna. Nincs erre törvényes kötelezettsége a kormánynak természetesen, de egy udvariassági gesztus lett volna. Az egyeztetéseken túlmenően pedig konszenzusra, valamiféle megegyezésre sem árt jutni.

Most úgy tűnik, hogy ez a megegyezés, ez a konszenzus elég távol van, még akkor is, ha a törvényjavaslat bizonyos elemei javultak. Erről is beszéltek már képviselőtársaim, így például arról, hogy kikerült a javaslatból, hogy a terrorfenyegetettségre hivatkozva bármilyen nyilvános rendezvényt be lehessen tiltani, ennek ellenére viszont azért problémásan maradt benne a szöveg, hiszen mondjuk, a politikai típusú rendezvények ezután is betilthatóak lesznek, ahogy erre több civil szervezet, így a TASZ is felhívta a figyelmet.

Tehát miközben vannak pozitív elemek a tárgyalás során és vannak változtatások, azért összességében az egész csomag támogathatósági szintje nem éri el azt, ami miatt igent tudnánk rá mondani.

Úgyhogy a szavazatunk „nem” lesz, és arra kérjük a kormányt, hogy a szabadságjogokat semmilyen körülmények között se áldozza fel a vélt vagy valós terrorfenyegetettséggel való szembenézés és törvényi változtatások oltárán. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Két percre megadom a szót Vadai Ágnes képviselő asszonynak.

(A jegyzői székben Földi Lászlót Móring József Attila váltja fel.)

DR. VADAI ÁGNES (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy felhívjam a figyelmet a szupertitkosszolgálatokkal kapcsolatos aggályaimon túl még egy részre, amely az állampolgárok személyes adataival kapcsolatos jelzési rendszerre vonatkozik.

A salátatörvény módosítja a nemzetbiztonsági törvény 41. § (1) bekezdését, amely eddig meghatározta, hogy a nemzetbiztonsági szolgálatok feladataik ellátása érdekében mely adatbázisokban helyezhetnek el jelzéseket. Ez szerintem rendben van, hiszen kell, hogy bizonyos adatokat összegyűjthessenek. Ez általában a polgárok személyes adatait, lakcímét nyilvántartó nyilvántartások voltak, ingatlan-nyilvántartás, el tudom fogadni akár a cégnyilvántartást is. Van egy olyan rész azonban, amit szeretném, ha a kormány megindokolna. Ez az egészségügyi és a hozzá kapcsolódó adatot kezelő szervek nyilvántartásaiba való jelzések elhelyezése.

Ez ugyanis, tisztelt képviselőtársaim, bármely magyar állampolgárt érintheti, hiszen ezeket a jelzéseket a magyar szolgálatok jellemzően nem külföldiek adataiba fogja elhelyezni, hanem a magyar polgárok adataiba, a magyar adatnyilvántartásba. Nekem meg tudják mondani, hogy mi az indoka annak, és ezt nagyon szeretném tudni, hogy egészségügyi adatokban és adatbázisokban kívánnak a nemzetbiztonsági szolgálatok és a magyar egészségügyi adatbázisban kívánnak a magyar titkosszolgálatok kutatni és ott jelzéseket elhelyezni? Ez ugyanis nagyon súlyos, nem pusztán magyarországi jogi kérdéseket vet fel, hanem szerintem európai és nemzetközi normákkal kapcsolatos kérdéseket is.

Az egészségügyi adatok ugyanis szinte a legvédelemesebb emberi jogi adatok, és azt gondolom, hogy e tekintetben nem látok garanciát a kormány részéről arra, hogy ezekben az adatokban úgy kutakodnának, hogy az elfogadható legyen, meg hogy egyáltalán kutakodhatnak. Úgyhogy a kormánynak erre választ kell adni. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

(11.20)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Kettő percre Kónya Péter képviselő urat illeti a szó.

KÓNYA PÉTER (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Egy dolgot elfelejtettem mondani, és ezt azért szeretném kihangsúlyozni és a figyelmébe ajánlani az államtitkár úrnak. Bár elmondtam, hogy a Tibek létrehozásával nem értek egyet, ugyanakkor ha létrehozzák, és nincs kétségem afelől, hogy valószínűleg meg fogják szavazni ezt a törvénytervezetet, akkor mind a Szabeknél, mind a TEK-nél tapasztalható volt az előző működésében, hogy egyfajta virtuális szervezetként működtek, ami azt jelenti, hogy nem állandó állománnyal működnek ezek a szerveze-

tek, hanem különböző szervezetektől odavezényelt állománnyal, és ugyanígy tervezik a Tibeknél is a működést. Ez viszont azt eredményezheti, hogy adott esetben egy krízishelyzet kialakulása esetén az odavezényelt, a különböző szervezetektől odavezényelt állomány nem a központi érdekeket fogja képviselni, és nem fog szembemenni a szervezettel, amelyik őt odavezényelte. Tehát lehetnek olyan ellentétes érdekek, amelynek az összmagyarországi érdekekkel szemben adott esetben szembemegy egy adott odavezényelő szerv érdeke.

Ez azt jelenti, hogy miután az ő helyzetük bizonytalan azáltal, hogy ők vezényelve vannak, így elsősorban a vezényelő szervezet érdekeit fogja képviselni a Tibeken belül, mint ahogy tették ezt a Szebeken belül és teszik ezt a TEK-en belül is egyébként, mert tudják nagyon jól, hogy ha szembemennek az anyaszervezetükkel ilyen esetben - pontosan arról beszélek egyébként, hogy egymással konkuráló szervezetekről beszélünk -, abban az esetben, ha szembemegy az anyaszervezetével, akkor nincs esély arra, hogy amikor például megszüntetik most a Szebeket, akkor vissza tudjon kerülni az anyaszervezetéhez. Ezért a hatékonyabb működés szempontjából azt javaslom, hogy ha már fölállítják a Tibeket, akkor ez állandó állománnyal működjön, és ne vezényelt állománnyal. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás, megszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom - látom, készülődik államtitkár úr -, és megadom a szót az előterjesztőnek, hogy válaszoljon a vitában elhangzottakra. Ön é a szó, államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Legelőször is szeretném megköszönni a vitában felszólaló képviselőknek, hogy kifejtették álláspontjukat ezzel a nagyon fontos törvényjavaslattal kapcsolatban, amelyről ismételt, összegzőképpen szeretném elmondani, hogy ez a javaslat a magyar emberek, Magyarország biztonságát szolgálja. Semmiel nem kér több jogosítványokat a magyar hatóságok, a magyar szolgálatok számára, mint akár a nyugat-európai, az európai uniós vagy a tengerentúli szolgálatok megkaptak, és nem a szabadságjogok korlátozása a cél, hanem a magyar emberek biztonságának a szavatolása ebben a helyzetben, ebben az új helyzetben, ami Európában, a világban van a terrorista fenyegetések kapcsán.

Többször elhangzott a vitában, több képviselő is megfogalmazta, hogy nincs százszázalékos biztonság. Azt gondolom, hogy ezzel nem lehet vitatkozni, viszont azt határozottan ki kell jelenteni, és a mi kormányunknak elszánt törekvése az, hogy erre törekszünk. Igen, arra törekszünk, hogy a lehető legnagyobb biztonságot nyújtsuk, ezért született meg ez a törvényjavaslat, ezért teszünk meg mindent annak

érdekében, hogy a magyar emberek, Magyarország biztonságban legyen. Ennek egyik nagyon fontos eszköze a törvénycsomag betervezése, másrészt pedig nagyon fontos az, hogy a megfelelő források is rendelkezésre álljanak; több képviselő a hozzászólásában ezt is megemlítette.

Szeretném bejelenteni, szeretném a tisztelt Házat tájékoztatni, hogy a tegnap benyújtott 2017-es költségvetési törvényjavaslatban a Belügyminisztérium költségvetése a 2016-oshoz viszonyítva 158,2 milliárddal nő, ebből a rendőrség növekménye 51,7 milliárd forint. Tehát szeretném aláhúzni, tisztelt Országgyűlés, hogy a szükséges anyagi források is rendelkezésre állnak annak érdekében, hogy a terrorizmus elleni küzdelmet eredményesen vívjuk meg. Tehát úgy, ahogy mondtam, az egyik fontos eleme ennek a küzdelemnek a törvényjavaslat, a törvénycsomag, a másik az anyagi források, a szükséges források biztosítása, a harmadik ilyen a nemzetközi együttműködés, hiszen Magyarország tagja az Európai Uniónak, a NATO-nak, különböző nemzetközi szervezeteknek.

Ezekkel a nemzetközi szervezetekkel, ezekkel a nemzetközi szolgálatokkal a magyar hatóságok eredményes kapcsolatot tartanak fenn annak érdekében, hogy az információkat kicseréljék, együttműködjenek, s közösen lépjenek fel akár a szervezett bűnözés, akár a nemzetközi terrorizmus ellen. S ami még nagyon fontos követelmény, ez pedig az, hogy a személyi állomány, az erre jogosított szervek személyi állománya képzését, kiképzését is hozzáigazítsuk azokhoz a feltételekhez, azokhoz a kihívásokhoz, amiket a mai terrorizmus elleni küzdelem megkövetel. Tehát még egyszer mondom, a törvényjavaslat nem varázsszer, nem csodaszer, de nagyon fontos eszköz a magyar hatóságok, a magyar szolgálatok kezében, ezért most is kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassák.

Köszönöm szépen azokat a nyilatkozatokat, amelyek a frakciók képviseletében elhangzottak. Csizi Péter képviselő úr a Fidesz-frakció képviseletében elmondta, hogy a Fidesz-frakció támogatja. Kérem a képviselő urat, hogy a szavazásnál is ugyanezt tegyék.

Molnár Zsolt elnök úr, képviselő úr, az MSZP képviselője azt fogalmazta meg, amikor kiemelte az eddigi egyeztetések eredményeit, hogy az egyetértés még nem jött létre. Tisztelt Képviselő Úr! Bízunk abban, és azért dolgozunk, arra törekszünk, hogy az egyetértés teljesen kialakuljon. A Tibek adatkezelésével kapcsolatban jelenleg is egyeztetünk Péterfalvi Attila úrral annak érdekében, hogy azok a követelmények, amelyeket önök is javasoltak, bekerüljenek. Ami pedig a rendezvények rendeleti korlátozását illeti, az arra vonatkozó szabályokat is át fogjuk gondolni. Nemcsak az ön hozzászólása kapcsán, hanem általánosan szeretném megjegyezni vagy elmondani, hogy minden módosító javaslatot érdemben meg fogunk vizsgálni annak érdekében, hogy a legnagyobb egyetértést ki tudjuk alakítani. Arra törekszünk és bízunk abban, úgy, ahogy az egyeztetések eddigi szakaszában, a vita során, illetőleg a szava-

zásnál a legnagyobb többséget meg tudjuk szerezni, a legnagyobb támogatást tudjuk biztosítani ehhez a javaslatához. Még egyszer köszönöm, képviselő úr.

*(Hiszékeny Dezsőt a jegyzői székben
Ikotity István váltja fel.)*

Móring József Attila a KDNP-frakció képviselőjében hozzászólásában elmondta - a törvényjavaslat érveit felsorolva -, hogy támogatják azt. Köszönöm szépen, képviselő úr, a nyilatkozatát, kérem, hogy a szavazásnál is támogassák.

Mirkóczki Ádám képviselő úr a Jobbik-frakció képviselőjében tett hozzászólást. Köszönöm szépen a hozzászólását. A titkosított kommunikáció ellenőrzésével kapcsolatban fogalmazta meg azokat a korábbi nyilatkozatait, illetőleg ismételte meg, amelyek kapcsán a szükséges módosításokat a belügyi tárca átvezette. Szeretném itt is megerősíteni, tisztelt képviselőtársaim, hogy itt egy cél vezérelt bennünket, nevezetesen, hogy a terroristák, a bűnelkövetők ne tudjanak olyan csatornákat használni, ahol el tudnak bújni - hogy ezt a kifejezést használjam - jogsértő bűncselekményeket megvalósító magatartásukkal a hatóságok elől. Ennek a követelménynek a törvényi garanciáit megteremtettük ebben a javaslatban, úgy-hogy nekünk elsődleges a magyar emberek, Magyarország biztonsága. Kvázi nem a szolgálatok oldaláról vizsgáltuk a kérdést, hanem a biztonság oldaláról. Úgy gondolom, hogy sikerült olyan megfogalmazást kialakítani, amely megfelelő önöknek. Azt mondta, hogy lehet konszenzus is a zárószavazáson. Kellő bölcsességet és támogatást kívánok önöknek ehhez a konszenzus kialakításához a vita további részében, illetőleg majd a szavazásnál is.

Schiffer András képviselő úr az LMP-frakció képviselőjében szólott hozzá a vitában. Köszönöm szépen a képviselő úr hozzászólását. Ő is a százszázalékos biztonságot, illetőleg annak hiányát fogalmazta meg. Itt is elmondom, arra törekszünk, hogy a legnagyobb biztonság meglegyen, az abszolút biztonsággal szemben a legnagyobb biztonság meglegyen, ezt szolgálja ez a javaslat is. Azt mondta, hogy ne csináljunk Amerikát Magyarországból. Szeretném elmondani, hogy nekünk nem célunk az, hogy az amerikai törvényhozást, törvényalkotást minősítsük, nekünk az a célunk, hogy a magyar emberek érdekeinek megfelelően tudjuk a szabályokat, a lehető legjobb szabályokat megalkotni.

(11.30)

Ezért is kérem Schiffer képviselő úr támogatását is a jövőt illetően, illetőleg a szavazást illetően.

Ami Schiffer képviselő úr további észrevételeit illeti, szeretném elmondani - és sajnálom, hogy a képviselő úr jelenleg nincs az üléssteremben, de azért válaszolok az aggályaira -, hogy a jelenleg hatályos magyar jogszabályok szerint a rendőrség három részből áll. Van az általános hatáskörű rendőri szervezet, ez az Országos Rendőr-főkapitányság, van a

Nemzeti Védelmi Szolgálat és van a Terrorelhárítási Központ. Pintér miniszter úr határozottan nem támogatja a rendőrség TEK-be való integrálását, illetőleg a státuszának, jogállásának a bármilyen változtatását. Több képviselőtársam eléggé barátságtalanul nyilatkozott a TEK-ről, a Terrorelhárítási Központ-ról. Szeretném elmondani, hogy a Terrorelhárítási Központ közel hatéves tevékenysége során a magyar emberek biztonságát szolgálta, olyan eredményeket tud felmutatni, amelyekről egyébként a parlamentet és a bizottságokat is tájékoztatta, amelyek alapján azt tudom mondani, hogy itt, az Országgyűlésben is szeretnék köszönetet mondani a Terrorelhárítási Központ személyi állományának az eddig végzett munkájukért. Abban bízunk, hogy a jövőt illetően is eredményesen dolgoznak valamennyiünk biztonsága érdekében.

Ami a naplózással kapcsolatos észrevételét illeti, szeretném elmondani, hogy megvizsgáljuk.

Ami a strasbourgi ítéletet illeti, arról szeretném elmondani, hogy az az ítélet nem jogerős. Amikor a vita kapcsán engem felkeresett, erről ő maga is elismerően nyilatkozott, hogy ez valóban még nem jogerős.

Szelényi Zsuzsa független képviselőtársunk azt mondta, hogy akárki jöhet pénzért Magyarországra. Szeretném elmondani, hogy a jelenleg hatályos törvények szerint az Alkotmányvédelmi Hivatal, a rendőrség, illetve az illetékes szolgálatok vizsgálják ezeket az ügyeket, minden kérelmet egyénekenként, egyenként megvizsgálják, és ahol Magyarország biztonságát veszélyezteti az a döntés, akkor a szükséges intézkedéseket megteszik, tehát nem igaz ez az állítás.

Ami az oroszokkal, Oroszországgal kapcsolatos, illetőleg Magyarország nemzetközi kapcsolatait illeti, szeretném egy alapvetést tenni. Azt gondolom, hogy helyesen fogalmazom meg, hogy Magyarország nemzetközi kapcsolatainak kialakításánál és fenntartásánál Magyarország Kormánya minden esetben Magyarország nemzeti érdekeit fogalmazza meg, így hoz létre kapcsolatokat, így tart fenn és így működtet kapcsolatokat. Ez vonatkozik minden nemzetközi kapcsolatra, így Oroszországgal való kapcsolatunkra is, tisztelt képviselőtársam.

Ami Kónya Péter képviselő úr hozzászólását illeti, szeretném megköszönni. Az volt a kérdése, hogy miért lesz a Tibek titkosszolgálat. Azért lesz titkosszolgálat a Tibek, mert a feladatkörében a különböző titkosszolgálatok adatait kezeli, és ez is indokolja, hogy maga is titkosszolgálat legyen. S hogy miért tartozik ez a Belügyminisztérium irányítása alá majdán, ha a parlament ezt a törvényt megszavazza és elfogadja: azért, képviselő úr, mert a titkosszolgálatok többsége és a rendőrség is a Belügyminisztérium irányítása alá tartozik.

Ami pedig azt a szembeállítást illeti, hogy a belügyminiszter hatásköröket, jogköröket von el a honvédelmi minisztertől, ez teljes mértékben megalapozatlan, tisztelt képviselő úr. Ami a forrásokat illeti, a szükséges forrásoktól beszéltem, hogy a 2017-es költségvetésben biztosítva lesz a szükséges forrás.

Vadai Ágnes képviselőtársunk hozzászólásával kapcsolatban szeretném elmondani, hogy a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálatról átvett adatok kizárólag a terrorizmussal összefüggő adatok lehetnek. Ezt szeretném világosan elmondani, hogy nincs más, más nem adat jön, katonai jellegű adatok nem tartoznak ide. A törvényjavaslat konkrétan megmondja, hogy a Tibek milyen adatokat kérhet a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálatról. Arra kérem illő tisztelettel a képviselő asszonyt, hogy tanulmányozza a törvényjavaslat (*Dr. Vadai Ágnes: Államtitkár úr is!*), és akkor biztosan megkapja a választ.

Ami az egészségügyi nyilvántartásokkal kapcsolatos kérdéséről, tisztelt képviselő asszony, szeretném elmondani, hogy a nyilvántartásokban elhelyezett jelzések minden esetben célhoz kötöttek, az értelmező rendelkezés ezt pontosan tartalmazza.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy a mai nappal, az általános vitával nagyon fontos lépést tettünk annak érdekében, hogy ezt a nagyon fontos törvényjavaslatot a Ház majd elfogadja, a magyar emberek, Magyarország biztonságát szolgálja ennek a javaslatnak az elfogadása. Még egyszer szeretnék köszönetet mondani minden képviselőtársamnak, aki a vitában megszólalt. Köszönöm a frakciók támogatását. Bízunk abban, hogy a benyújtott, illetve a benyújtandó módosító javaslatok is ezt a célt szolgálják. Köszönöm szépen az együttműködésüket és a vitában való részvételüket. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt áttérünk a következő napirendre, bejelentem, hogy a Jobbik képviselőcsoportjának kezdeményezésére a Házbizottság soron kívüli ülésére a mai napon 14 óra 30 perckor kerül sor a Delegációs teremben.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes iskolaszövetkezetekkel összefüggő törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Kósa Lajos, Szatmáry Kristóf, valamint Czomba Sándor fideszes képviselők által benyújtott előterjesztés T/10316. sorszámon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Szatmáry Kristóf képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Van szerencsénk ebben a tavaszi ülészakában most már másodszor a diákszövetkezetekkel kapcsolatos törvény módosítást tárgyalnunk. Azt gondolom, ez annak az egyértelmű jele, hogy mind a Fidesz-frakció, mind a kormány számára kiemelten fontos a fiatal diákok, a diákoknak a munka világába való minél jobb beilleszkedése. Nem véletlenül az, hiszen jól látjuk az Európai Unióban, hogy óriási gond a fiatalok mun-

kanélkülisége. Néhány dél-európai országban ez akár a 20-30 százalékot is eléri, mi pedig mindent megpróbálunk megtenni annak érdekében, hogy a Magyarországon rendelkezésre álló lehetőségekkel minél hatékonyabban próbáljuk akár a középiskolában bizonyos megkötésekkel, akár a felsőoktatásban lévő diákok számára a munka világába való átmenetet megkönnyíteni. Erre vannak eszközeink is szerencsére, hiszen Magyarországon egy - lehet mondani - hungarikumként a diákszövetkezetek közel 30 éve ezt a munkát nagyon hatékonyan segítik, és mi pedig azt gondoljuk, hogy ezt a hatékony munkát a törvényalkotás lehetőségeivel próbáljuk segíteni.

Néhány számot hadd mondjak el képviselőtársaim számára. Hazánkban évente átlagosan 180-200 ezer diák vállal valamilyen alkalmi munkát, így a beilleszkedésük a munka világába ezen keresztül történik. A körülbelül 180-200 ezer diák közül körülbelül 130 ezer fő valamilyen iskolaszövetkezetben dolgozik. Az iskolaszövetkezeti foglalkoztatás speciális, atipikus foglalkoztatási forma, amely alapvetően rugalmasságának köszönheti, hogy ilyen népszerű és ilyen sok tagot számlál. Megpróbál a tagok igényeihez, képzettségéhez, időbeosztásához igazodni, ugyanakkor atipikus jellegénél fogva azáltal, hogy a munka törvénykönyvében van szabályozva, a gyakorlatban számos esetben fakad értelmezési probléma és gyakorlati probléma is. Annak érdekében egyébként, hogy a diákok érdekeinek szem előtt tartásával a felmerülő problémákat hatékonyan kezelhessük, több körben került már sor a diákmunkára vonatkozó szabályok módosítására. Ezt hadd elevenítsem fel már csak azért is, hogy a mostani szabályozást egy olyan keretbe tudjuk illeszteni, amely értelmezhető mindenki számára.

(11.40)

Tavaly júniusban fogadta el egyébként az Országgyűlés - talán még ellenzéki képviselők támogatásával is - a diákok iskolaszövetkezeti munkavállalásának és a megváltozott munkaképességű személyek munkaerő-kölcsönzés keretében történő foglalkoztatásának segítéséről szóló törvényjavaslatot, amely néhány dolgot egyértelművé tett, többek között a társadalombiztosítási ellátással kapcsolatos jogosultsági szabályokat, a szociális hozzájárulási adó alóli mentességi szabályokat, illetve a hallgatói jogviszony szüneteltetésére vonatkozólag is értelmezte ezeket.

A munkaerő-kölcsönzés tekintetében a kiválasztás során a foglalkoztatónak is - a múltkori módosítás alapján - természetesen be kell tartani az egyenlő bánásmód követelményeit, a rehabilitációs törvény módosításával pedig munkaerő-kölcsönzés esetén a munkavállalót a kölcsönbe adó szervezet létszámában kell számításba venni oly módon, hogy ha a megváltozott munkaképességű személyek kötelező foglalkoztatási szintje nem teljesül, akkor a kölcsönadónak kell a rehabilitációs hozzájárulást a kötelező foglalkoztatási szintig hiányzó létszám mértékéig

megfizetnie. Ez is egy nagyon fontos módosítás volt a tavalyi évben.

De néhány hete tárgyalta az Országgyűlés - mint említettem - a diákszövetkezetekkel kapcsolatos törvénymódosítást. Ennek a lényege az volt, hogy hogyan lehet diákszövetkezeten keresztül a szakmai gyakorlat feltételeit biztosítani, hiszen egyrészt a probléma az iskolaszövetkezeteknél alapvetően abban állt, hogy hiába tudták a szakmai gyakorlatot a diákszövetkezeti munkán keresztül elvégezni, mivel jogviszony alapvetően nem állt fenn a szakképzőhely, illetve egész pontosan a munkahely és az egyetem között a diákszövetkezetek beiktatása végett, ezért hiába dolgoztak ugyanolyan feltételekkel diákszövetkezeten belül, nem tudták elismertetni az iskolaszövetkezet keretében végzett szakmai gyakorlatot. Ennek a törvényi feltételeit sikerült néhány hete biztosítani.

Ez nagyon lényeges egyébként a nyári időszakban, amikor nagyon sok egyetemi hallgató fogja a szakmai gyakorlatát elvégezni.

Az előttünk lévő törvényjavaslatról összefoglalva annyit tudnék mondani, hogy alapvetően végre a helyére teszi a diákszövetkezetek keretében történő munkavégzést. A javaslat módosításának lényege, hogy a munka törvénykönyve alól lényegében a szövetségi törvény alá helyezi át a diákszövetkezet keretében történő munkavégzést, teszi ezt egyébként úgy, hogy az európai uniós irányelvekkel is összhangba hozza a szabályozást.

Erre egyébként azért van nagy szükség, hogy megszűnjenek azok az értelmezési zavarokból keletkező, gyakorlati problémák, amelyek arra vezethetők vissza, hogy a diákmunka is a munka törvénykönyvében volt szabályozva.

Ennek eredményeképpen egyébként a szabályozás Mt. alóli kikerülésével a diákok a jövőben nem munkavállalónak minősülnek majd, hanem a polgári törvénykönyv által részletesen szabályozott szövetségi tagok, akik a személyes közreműködés jogintézménye keretein belül tevékenykednek majd. A javaslat alapján a személyes közreműködés lehetséges módját a szövetségi alapszabályában kell majd meghatározni, mivel a hallgató a továbbiakban már nem munkaviszony keretében dolgozik majd, hanem a megbízó által rábízott feladatokat fogja ellátni, de egyébként a munka törvénykönyve rendelkezései által biztosított jogok teljes mértékben átvezetődnek a javaslat által a Ptk.-s jogviszony keretébe.

Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy a jövőben a szövetségi tag és a hallgató között nem egy keretmegállapodás fog létrejönni, hanem egy tagsági megállapodás keretében tudja a munkát végezni.

A javaslat új elemként az iskolaszövetkezetek rendeltetésének megfelelően oktatási célt szolgáló közösségi alap létrehozását is előírja, amely fel nem osztható szövetségi vagyonnak minősül majd a jövőben.

A javaslat egyébként az Európai Tanács 1435/2003-as európai rendeletéhez igazodóan az európai szövetségi tag státútumáról szóló szabályozás a nyereség felosztásáról is rendelkezik. Ezen szabályo-

zás alapja az, hogy a szövetségi tag meghatározott szabályok mentén segítse elő tagjai előmenetelét, ezért éves nettó árbevételének 85 százalékát a tagok között, vagyis a diákok között kell felosztania.

Minderre tekintettel módosulnak a munkaügyi ellenőrzésre vonatkozó jogszabályi rendelkezések is, amelyek értelmében az ellenőrzés továbbra is természetesen kiterjed majd az iskolaszövetkezetekre és a szolgáltatás fogadójára is.

Végezetül: az adózással kapcsolatban a javaslat előírja, hogy az iskolaszövetkezeteknek az új tagsági megállapodás megkötése napján be kell jelenteniük a szövetségi tag adószámát, valamint az iskolaszövetkezeti tag adóazonosítóját, tb-azonosítóját és diákigazolvány-számát is.

Összességében a javaslatról elmondható, hogy a javaslat az iskolaszövetkezetek rendeltetésének figyelembevételével, valamint a szövetségi tagokra vonatkozó alapelvekkel összhangban szabályozza az egyes tagok személyes közreműködésének módját a Ptk. rendelkezéseivel összhangban.

A javaslat természetesen figyelembe veszi az iskolaszövetkezetek feladataival összefüggő oktatási, képzési tevékenységet is, amely hozzájárul a tagoknak a munkaerőpiaci környezetbe való könnyebb beilleszkedéséhez.

A javaslatról azt is érdemes elmondani, hogy minden olyan jogot, amely jelen pillanatban a munka törvénykönyve által a diákoknak biztosítva volt, a törvényjavaslat továbbvisz a szövetségi törvénybe is, tehát senki nem járhat rosszul. Sőt, a mostani szabályozás igazából akár a nyereség felosztása által is pluszgaranciákat biztosít a diákszövetkezet keretében tevékenykedő diákok számára, éppen azért, mert a közelmúltban volt néhány olyan botrány is, ahol diákszövetkezetek keretében végzett munkavégzés kapcsán nem juthattak hozzá a diákok a pénzükhöz. Az ilyen problémákat is próbálja a mostani rendszer kezelni.

Bízunk benne, hogy a diákszövetkezetek keretében végzett munkavégzés azáltal, hogy a szövetségi törvény hatálya alá kerül, meg tudja tartani azokat az előnyeiket, amelyek eddig is megvoltak: a rugalmasságot, a diákok számára valóban a könnyebb munkavégzést, az első munkába lépés lehetőségeit az igazából hungarikumnak számító iskolaszövetkezetek keretében.

Bízunk benne, hogy valóban az a több mint százezer diák, aki ilyen formában kezd ismerkedni a munka világával, jövőre is kedvezményesen, szövetségi formában, hatékonyan tud a nemzetgazdasági összteljesítményhez hozzájárulni. Ezért is kérem képviselőtársamat, hogy támogassák, és bízom benne, hogy a kormány is a javaslatot támogatni fogja. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szatmáry képviselő úr. Megkérdezem, hogy a kormány nevében Cseresnyés államtitkár úr most vagy később kíván szólni. *(Cseresnyés Péter: Most.)* Jelzi, hogy most. Öné a szó, államtitkár úr.

(Földi László elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar kormány hosszú évek óta következetesen törekszik olyan megoldások keresésére és bevezetésére, amelyek a fiatalok munka világába való bevezetését, a könnyebb munkába lépését szolgálják. A nemzetközi értelemben egyedinek tekinthető, Magyarországon már több évtizede működő iskolaszövetkezeti forma működésének újraszabályozására is azért került sor az elmúlt években, hogy új megközelítésben kínáljon megoldást a fiatalok munkanélküliségére.

Az iskolaszövetkezeti szolgáltatásnyújtás egy olyan üzleti alapú megoldás, ami a piac igényeire és a fiatalok öngondoskodására építve már a diákevek alatt, az oktatási rendszer kiegészítéseként vezeti be a fiatalokat a munka világába.

A kormányzati törekvések eredményeként a hazai iskolaszövetkezetek nagysága és gazdasági szerepe ma már példaértékű. Működésük nemcsak a diákok számra hasznos, hanem az állam, az oktatás és a közreműködő foglalkoztató cégek számára is előnyös. Az iskolaszövetkezetben végzett munka a diákok számára nemcsak jövedelemkiegészítést jelent, hanem lehetőséget arra - ahogy már elhangzott -, hogy széles körű szakmai tapasztalatot szerezzenek már a tanulmányaik befejezését megelőzően is, a diákevek alatt kialakított kapcsolatrendszer, illetve a megszerzett referenciákat a maguk javára tudják hasznosítani a későbbiekben a munkaerőpiacon.

Ma már kimutatható, hogy az iskolaszövetkezetek végzett tagjai körében az országos átlaghoz képest alacsonyabb a munkanélküliség, és a végzett fiatalok számottevő százaléka ott dolgozik, ahol iskolaszövetkezeti tagként munkát vállalt.

(11.50)

Az előzőekben elmondott eredmények nem jelentik és nem is jelenthetik azt, hogy ne hasznosítsuk azokat a gyakorlati tapasztalatokat, amelyek az iskolaszövetkezetek működése során felmerülnek, vagy hogy ne keressünk olyan megoldásokat, amelyekkel a bennük levő lehetőségek jobban kihasználhatók, valamint a rájuk vonatkozó jogi szabályozás észszerűbbé tehető. Az előttünk levő törvényjavaslat benyújtására is e célból kerül sor.

A teljesség igénye nélkül a törvényjavaslatnak csupán néhány olyan rendelkezéséhez szólnék hozzá, amelyek megítélésem szerint leginkább szolgálják az előzőekben elmondottakat. A benyújtott törvényjavaslatot egészében véve az a törekvés jellemzi, hogy az iskolaszövetkezetekre vonatkozó jogi szabályozás egyaránt összhangban legyen a szövetkezeti alapelvekkel, a szövetkezeti értékekkel és az iskolaszövetkezetek rendeltetésével. A hatályos szabályozásban az iskolaszövetkezetekre vonatkozó egyes szabályozás érvényesül.

Az iskolaszövetkezetekre mint szövetkezetekre vonatkozó rendelkezéseket egyrészt a polgári törvénykönyv, valamint a szövetkezeti törvény tartalmazza. Az iskolaszövetkezet nappali tagozatos hallgató, tanuló tagjának személyes közreműködése viszont a munka törvénykönyvében szabályozott, úgynevezett atipikus munkaviszonynak minősül. Ez a rendszer bizonyos fokú széttagoltságot eredményez, amely a jogalkalmazásban is gondot jelent. A benyújtott törvényjavaslat egyrészt változtat ezen a széttagoltságon, másrészt az iskolaszövetkezet tagjának személyes közreműködése tekintetében nagyobb mozgási lehetőséget teremt.

A törvényjavaslat egységesen a szövetkezetekről szóló törvényben foglalja össze az iskolaszövetkezet-re vonatkozó fontosabb rendelkezéseket, egyidejűleg hatályon kívül helyezi a munka törvénykönyvének az iskolaszövetkezet és tagja közötti munkaviszonyra vonatkozó fejezetét. A szabályozást kiegészíti az iskolaszövetkezet és a nappali tagozatos tanuló, hallgató tagja közötti külső szolgáltatásra vonatkozó tagsági megállapodás szabályaival. Erre a tagsági megállapodásra a polgári törvénykönyv szabályait kell alkalmazni. Ez a megoldás azt jelenti, hogy a tanuló vagy hallgató tagnak a külső szolgáltatás nyújtásában való közreműködése nem a munkajog, hanem a polgári jog által szabályozott, a megbízási jogviszonyra épül, amely jobban szolgálja a feladatok ellátását. Ezáltal a munkavégzésnek és szakmai tapasztalatszerzésnek az eddigieknél rugalmasabb formája jön létre. Ez az iskolaszövetkezeteken keresztül dinamikusabb munkavállalási gyakorlat alkalmazását segíti elő. A nem külső szolgáltatásra irányuló személyes közreműködés ugyanis akár munkaviszony, akár megbízási jogviszony keretében is ellátható. A javaslat ugyanakkor a feladatteljesítéshez kapcsolódó alapvető garanciákat is meghatároz, mint például a maximális munkaidő, a minimális pihenőidő, illetve a díjazás minimális összege.

A javaslat áttekinthetően foglalja össze az iskolaszövetkezet speciális tagsági szabályait, illetve a közhasznú tevékenységből eredő sajátos rendelkezéseket. Ennek keretében az éves nettó árbevétel tagok közötti felosztását a személyes közreműködésük arányában írja elő. Az iskolaszövetkezetek oktatási és képzési céljainak megvalósítását szolgálja a javaslat azzal, hogy oktatási és képzési célt szolgáló közösségi alap létrehozását rendeli el. Az alap fel nem osztható szövetkezeti vagyonnak tekinthető, és oktatási és képzési célra használható csak fel.

Tisztelt Országgyűlés! Úgy gondolom, a benyújtott javaslat szervesen illik abba a folyamatba, amely az elmúlt évek jogalkotási kormányzati lépéseivel indult, és amely az iskolaszövetkezetek piacképességének növelését, működésük javítását eredményezi. Ezért abban az esetben, ha egyetértenek a javaslattal, kérem önöket, hogy szavazatukkal támogassák azt. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Cseresnyés államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalás következik.

lások következnek. Ahogy látom, a Fidesz képviselőcsoportja részéről vezérszónoklat nem hangzik el; valószínűleg az előterjesztő fideszes képviselő miatt, hiszen elmondta azt, amit a Fidesz összességében elmondani akart. Köszönöm.

Az MSZP képviselőcsoportja részéről megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak.

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Jó hallani, hogy a Fidesz-KDNP részéről egy önálló képviselői indítvány benyújtása után az önálló képviselő két úr, Kósa Lajos és Szatmáry Kristóf meg tudta győzni a teljes frakcióját a törvénymódosításról, hiszen valószínűleg ezért nem állítottak vezérszónoklatot, mert valószínűleg egy kávé mellett elkészült ez a módosító indítvány, utána leültek, megvitatták, és jól meggyőzték róla a frakciójukat.

Mi nem vagyunk azért ennyire nyugodtak a frakciónk részéről ezzel a módosítással kapcsolatban. Ezt már az előző szövetkezeti törvény módosításánál is elmondtam, hogy anno Kósa Lajos már egyszer benyújtotta azt, hogy a diákokat vegyék ki a munka törvénykönyve alól. A múlt héten elmondtam, hogy nagyon reméljük, miután Kósa Lajos az akkori javaslatát visszavonta gyorsan, abban reménykedtünk, hogy ez az ötlet így elmúlik és elfelejtődik. De úgy tűnik, hogy sajnos önök ezt komolyan gondolták.

Anno, amikor a munkatörvénykönyv alá bekerültek a diákmunkások, annak legfőbb célja és oka az volt, hogy egy fiatal, amikor először bekerül a munka világába, akkor munkaszerződést kapjon, azt aláírja, és belejőjön ebbe az egész munka világába. Látta, hogy milyen szabályok vonatkoznak rá, milyen jogosultságai vannak, kik fogják védeni az ő érdekeit, és egyébként is hogy néz ki egy munkaszerződés.

Azt gondolom, hogy ez több szempontból előny volt ezeknek a diákoknak, hiszen fiatal korukban belekerültek a munka világába, és ugyanolyan munkaszerződéseket írtak alá, mint felnőtt társaik, miután azt gondoljuk, hogy nem más egy nagy bevásárlóközpontban lévő pénztáros, aki főállásban végzi ezt a munkát, mint az, aki diákként végzi ezt a munkát vagy munkaerő-kölcsönzésben végzi ezt a munkát, ugyanazt a munkát végzi; nem más egy gyorsétteremben dolgozó munkás, az, aki főállásban végzi, aki diákként végzi vagy munkaerő-kölcsönzéssel végzi ezt a munkát, hiszen ezek az emberek ugyanazt a munkát végzik, és szerintünk ugyanazokkal a feltételekkel kéne hogy végezzék ezt a munkát.

Ez a javaslat, ami most előttünk fekszik, szerintünk rontja a munkavállalók jogait, főleg a diákok jogait. Hiszen látjuk, hogy a javaslat lényege, hogy a jövőben az iskolaszövetkezet nappali tagozatos hallgatói az Mt. hatálya alól kikerülnek, és bekerülnek a Ptk. alá. Ez a szövetkezeti tagokat a munkavállalói jogok érvényesülése és védelme érdekében hátrányosan érinti. Nagy felelőtlenség és kapkodás tapasztalható a kormánypárti képviselőknél, mivel az iskolaszövetkezetről szóló törvényt pár hete módosította a parlament, és ismét itt van előttünk ez a javaslat. Aminek megvan az a bája is, hogy a parlament hon-

lapján pont azon a napon jelent meg a törvény végleges szövege, mint amikor benyújtották az újabb módosítást. Tehát vagy csomagban előre kellett volna a képviselőknek gondolkodni - és az előző módosítást is Szatmáry Kristóf nyújtotta be -, és akkor egyben megtenni ezt a módosítást, vagy egyébként tényleg óriási a fejetlenség ebben a kérdésben is önkénel.

Lényeges változás a jelenlegi szabályozáshoz képest, hogy a jövőben az iskolaszövetkezet nappali tagozatos hallgató, tanuló tagja feladatát nem munkaviszony keretében végzi, nem munkaköri feladatot teljesíti, hanem a megbízó által rábízott feladat ellátására köteles a Ptk. szabályainak megfelelően.

Mi attól félünk, hogy munkaszerződést most már, hogy nem kell majd kötniük, hanem megbízási szerződéssel lesznek ezek a diákok foglalkoztatva, így a tiszta fehérgazdaságból be fognak csúszni a szürke- és a feketegazdaság felé. Hiszen jelen pillanatban a módosítás és a szabályozás igaz, hogy a munkatörvénykönyvből átveszi a jogokat, de csak a minimum-jogokat veszi át. És pont azt a minimumot, amit egyébként kötelező lenne betartani, semmivel nem többet. Így azt gondolom, hogy ez csak hátrányosan érintheti a diákokat.

Az új szabály az, hogy az iskolaszövetkezet tagja személyes közreműködését az iskolaszövetkezet által harmadik személy részére nyújtott szolgáltatás, vagyis külső szolgáltatás keretében teljesíti, bárhol is dolgozik a tag, 6 óra munkavégzés után 20 perc, míg ha 9 óránál többet dolgozik, akkor 25 perc jár neki, 2 munkanap között pedig 11 óra pihenőidő jár. A javaslatból nem derül ki, hogy az iskolaszövetkezet tagjaira vonatkozna-e vagy sem a munkavégzés helyén életben lévő kollektív szerződés.

(12.00)

Ugyanis az Mt. 103. § (3) bekezdése lehetővé teszi, hogy a kollektív szerződés megléte esetén a dolgozónak 60 perc munkaközi szünet járjon. Ugye, ezt nem látjuk szabályozva ebben a pillanatban.

Új szabály, hogy aki külsős cégnél dolgozik, annak minden 13. nap munkavégzés után egy nap fizetett szabadság jár. Hozzávetőleg havonta 2 nap szabadság jár majd az iskolaszövetkezeti tagoknak az új szabályok szerint. De az új szabályozás nem tartalmazza, hogy a munkavégzés után járó fizetett szabadságokat hogyan és milyen módon kell kiadni az iskolaszövetkezeti tagok részére. Az sem egyértelmű, hogy rövidebb vagy hosszabb munkavégzés esetén az érintett hogyan fogja tudni kivenni a szabadságát, egybefüggően, vagy esetleg a 13. napot kell majd kivennie.

A fentebb említett két új szabály az Mt. szabályos rendelkezéseit írja át az új iskolaszövetkezetről szóló jogszabályba azzal a különbséggel, hogy ahogy mondtam, mindenhol a minimumfeltételeket veszi át. A fideszes jogalkotó országgyűlési képviselők, akik a nevükre vették, a jogszabályváltozáskor nem voltak tekintettel az iskolaszövetkezetben dolgozó, alapvetően 19 és 25 közötti fiatalokra, amikor nem

ültették át a javaslatukba az Mt. munkavállalókra szóló kedvezőbb passzusait is. Mint ahogy említettem, tényleg csak a minimumszabályokat sikerül jelen pillanatban átvenni. A kormányzat ehelyett megspórolta a tárcaközi egyeztetést, a területen működő különböző szervezetekkel történő egyeztetéseket, a jogszabályváltozásokat megalapozó társadalmi és gazdasági hatástanulmányokat és az elemzéseket. Ezért nyújtotta be egyéni képviselői indítványként ezt a törvénymódosítást.

Azzal, hogy jövőben az iskolaszövetkezet nappali tagozatos tanuló, hallgató tagja kikerül az Mt. hatálya alól a Ptk. hatálya alá, az érintett munkajogi védelme romlik, ami növeli a munka világában a fiatalok kiszolgáltatottságát. Lényeges változás a jelenlegi szabályozáshoz képest, hogy a jövőben az iskolaszövetkezet nappali tagozatos tanuló, hallgató tagja feladatát nem munkaviszony keretében látja el, nem munkaköri feladatait teljesíti, hanem megbízó által rábízott feladatok ellátására köteles. Egy hónapon belül másodszor ülünk ugye, itt és módosítjuk ezt a törvényt, tényleg az a baj, hogy a kapkodását és a szétszórtságát jelzi a kormánypárti képviselőknél.

Ugye, az iskolaszövetkezet nem csupán munkáltató, hanem érdekvédő feladatokat is ellátott eddigiekben. A harmadik fél mint szolgáltatás fogadója gazdasági alapon a foglalkoztatási forma olcsósága miatt alkalmazza az iskolaszövetkezeti dolgozókat, azaz gazdasági célja elérése során nincs tekintettel a diákmunka sajátosságaira, azt az iskolaszövetkezetnek kell képviselnie és megjelenítenie. Hogyha csak a minimumfeltételeket kell teljesíteni, akkor ebben is csorbulnak a diákok jogai jelen pillanatban.

Az iskolaszövetkezeti tagok átlagéletkora 17,6 év. Ebből adódóan a szokásos szövetkezeti önfoglalkoztatás logikája nem állja meg a helyét, a munkavállalók életkoruk és tapasztalatuk miatt eleve is kiszolgáltatottak. Az egyenlő bánásmód érvényesülését szolgálta eddig, hogy a munka törvénykönyve alá tartoztak, és az iskolaszövetkezet ezek betartása felett folyamatosan őrködött. Amennyiben nem az Mt. hatálya alatt dolgoznak a tagok, nincsen, aki őrködjön, hiszen a garanciális jogok jó része munkaviszonyon kívül nem kérhető számon.

A javaslat nem tesz különbséget a fiatal és nem fiatal munkavállalók között, azaz az Mt. 114. § nem érvényesül, a nyolcórás foglalkoztatási korlát vagy éppen a több jogviszonyra kiterjedő összeszámítás. A javaslat alapján a diákok kikerülnek bármiféle kollektív szerződés lehetőségének hatálya alól, és nem lesznek automatikusan foglalkoztatás-egészségügyi vizsgálatra kötelezettek. Vége az egyenlő munkáért egyenlő bért elve alkalmazhatóságának.

Csak néhány gyors példa arra, hogy a munka világából való kiemelés hogyan sérti a munkavállalók gazdasági és szociális érdekeit. A szabályozás, amit olvashatunk a javaslat indoklásában, azt eredményezte, hogy egymástól is lényegesen különböző munkaviszonyok kerültek egymás mellé az Mt.-ben, ami különösen a munkaerő-kölcsönzés és az iskolaszövetkezet keretében végzett munka tekintetében vezetett értelmezési zavarokhoz. A múlt idő haszná-

lata - az indoklásban ugye, önök múlt időt használnak - jogos, hiszen az új Mt. bevezetése óta semmiféle értelmezési zavarról nem beszélhetünk, az elhatárolás éles és a jogalkalmazás tisztázott.

A módosítás rejtett célja: ne kelljen ugyanazt a bért fizetni a diákoknak, mint az ugyanazon a munkahelyen ugyanazt a munkát végző főállásúnak, és ne kelljen ugyanazt a szabadságot kifizetni.

Mi a különbség, mint ahogy elmondtam, önök szerint, ha valaki a gyárban a szalag mellett dolgozik diákként vagy főállásúként? Mi a különbség, ha egy áruházban kasszában dolgozik vagy éppen árufeltöltő diákként vagy főállásúként? Vagy mi a különbség a kölcsönzött munkavállaló és az iskolaszövetkezeti munkavállaló között? Szerintünk semmi. Ennek ellenére ugyanazon jogok a diák munkavállalóknak 2017. január 1-jétől nem fognak járni. Hatalmas és szerintünk döbbenetes a különbség, döbbenetes a jogvesztés. A kormány azzal tudja megvédeni a fiatal munkavállalókat, hogy a munka világában tartja őket, és munkaviszony marad a foglalkoztatásuk. Nem lesz ugyebár mostantól próbaidejük, nem lesz felmondási intézmény, és egyébként, miután nem tartoznak majd mostantól a munkaügyi ellenőrzésről szóló törvény hatálya alá, sok minden joguk sérül, csorbul.

Az az érdeke a társadalomnak, hogy a munka világába belépő 16-18 éves fiatal munkaszerződést kössön, ismerje meg a szabályokat, és kapja meg a munka törvénykönyve általi védelmet. Igaz, hogy amióta önök módosították a munka törvénykönyvét, csorbultak már akkor is a munkavállalók jogai és védelme, de akkor is még mindig nagyobb védelem, mint amit most a diákok fognak kapni. Tizenöt éve munkaviszonyban dolgoznak a szövetkezeti tagok, fiatalok, gyakorlatilag megszűnt ennek eredményeképpen a fekete- és szürkegazdaságban való foglalkoztatása a fiataloknak, most a kiszámítható és bevált foglalkoztatási viszony helyett jön a jogilag szabályozatlan időszak. Ez senkinek nem lehet érdeke, csak a zavarosban halászó iskolaszövetkezeti vezetőknek.

*(Az elnöki széklet dr. Hiller István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Amiket pedig most ugye, látunk, és amiket most érzünk, hogy amiben csorbulni fognak a diákok jogai, az a munkabér védelme, a felmondási szabályok, a fiatal munkavállalókra vonatkozó különös előírások, a munkavédelemmel kapcsolatos egyéb szabályok, a munkaidő-beosztás, a pihenőidő szabályai. Mindezek egy megbízási jogviszony esetében nincsenek értelmezve.

Éppen ezért kérem képviselőtársaimat, hogy gondolják át még egyszer, hogy azon fiatalokat, akiket egyébként szeretnénk a munka világába bevezetni, jó-e az, ha őket megkülönböztetjük azoktól az emberektől, akikkel együtt dolgoznak. Azt igen, tudjuk a pletykákból, és lehet olvasni célzásokat több helyen, hogy a munka törvénykönyve miatt kötele-

zetszégési eljárás alatt vagyunk, de azt nem gondoljuk, hogy az a megoldás, hogy ha nem tudják máshogy szabályozni, akkor kivesszük ezeket a fiatalokat a munka törvénykönyve alól. Ha az EU gondja a szabadság kérdése, akkor legyen a szabadság ugyanúgy, mint a kölcsönzött dolgozók esetében. De szerintem önöknek van akkora apparátusuk, hogy ezt meg tudják oldani, rá tudnak jönni, hogy milyen megoldások vannak erre. De az, hogy a diákok jogai, érdekei és egyébként a kötelezettségei nem pontosan lesznek most szabályozva, és ezek a fiatalok kikerülnek a munkatörvénykönyv alól, azt gondoljuk, hogy nem jó megoldás.

Kérem, gondolják meg még egyszer, és még itt a lehetőségük, mint a múltkor is megtették, hogy visszavonják a javaslatot. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Üdvözlöm önöket. Folytatjuk munkánkat. Hollik István képviselő úr, a KDNP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szatmáry Kristóf képviselőtársam részletesen bemutatta a törvényjavaslat legfontosabb elemeit, így részemről néhány lényegi kérdésre szeretném ráirányítani a figyelmet.

Először is bevezetésképpen, mi kifejezetten üdvözlendőnek tartjuk azt, hogyha a magyar fiatalok az iskola vagy főiskola, egyetem mellett minél hamarabb találkozhatnak a munka világával, bepillantást nyerhetnek a munka világába, lesz egy képük arról, hogy hogyan kell dolgozni, miután elvégzik az iskoláikat és diplomát szereznek. Természetesen mindez persze csak abban az esetben támogatható, ha ennek a jogi keretei megvédik a fiatalokat, és világos viszonyokat teremtenek számukra és a munkáltatók számára egyaránt. Ebben számos előrelépés történt az elmúlt időben, az egyik legfontosabb, hogy a főiskolai, egyetemi hallgatók szakmai gyakorlatukat iskolaszövetkezeti munka keretében is teljesíthették egy nemrég elfogadott módosítás szerint, természetesen csak abban az esetben, ha a munkát biztosító vállalkozás nyilatkozik arról, hogy a rá vonatkozó előírásoknak egyébként megfelel. Ez a nemrég elfogadott módosítás is egyébként kifejezetten előnyös a fiatalok számára, és az iskolaszövetkezeti munkát mint atipikus foglalkoztatási munkát is vonzóbbá teszi a fiatalok számára, és nem a szürkegazdaságba vagy a feketegazdaságba irányítja őket, hanem szabályozott keretek között tudnak részt venni már így a munka világában.

(12.10)

Az előttünk fekvő javaslatot mi is támogatjuk, hiszen ennek célja az, hogy az iskolaszövetkezeti szabályozást a jogrendszerben odategye, ahova való, a helyére tegye. Teszi mindezt úgy egyébként, hogy a szabályozás lényegét - és azt hiszem, ezt az ellenzéki,

szocialista megszólalás után fontos hangsúlyozni, hogy a szabályozás lényegét - ez érintetlenül hagyja, sőt még némileg érintett, meg is erősíti. A lényeg az, hogy a munka törvénykönyvéből a szövetkezeti törvénybe helyezi át. A hatályos szabályozás ugyanis a munka törvénykönyve alá tartozónak tekinti az iskolaszövetkezet és a nappali tagozatos hallgató, tanuló tagja között a tag személyes közreműködésére irányuló megállapodást. A szövetkezeti törvény javasolt módosítása értelmében személyes közreműködés keretében történő feladatellátás megkezdésének feltétele, hogy az iskolaszövetkezet és a tag írásban megállapodjanak a teljesítendő konkrét feladatban vagy feladatokban. Ez a megállapodás túllép a hagyományos munkaszerződés, illetve munkaviszony tartalmának keretein, s ennek megfelelően az iskolaszövetkezet és az iskolaszövetkezet nappali tagozatos tanulója, hallgatója, tagja közötti megállapodásnak alapvetően nem a munka törvénykönyve munkaszerződésre, munkaviszonyra vonatkozó rendelkezéseit, hanem a polgári törvénykönyv megbízásra vonatkozó szabályait kell megfelelően alkalmazni azzal, és ezt fontos kiemelni, hogy a javaslat meghatározott esetekben a tanuló, hallgató, tag védelme érdekében utal a munka törvénykönyve meghatározó rendelkezéseire. Mivel az iskolaszövetkezet és az iskolaszövetkezet nappali tagozatos tanuló, hallgató, tagja közötti jogviszony egy úgynevezett másodlagos, esetleges jogviszony, a tagsági jogviszony feltétele mögöttes jogviszony létén alapszik.

Tisztelt Képviselőtársaim! A további módosításokat tekintve a javaslat a polgári törvénykönyv diszpozitív szabályozási szemlélete alapján az iskolaszövetkezet rendeltetésének megfelelően oktatási, képzési célt szolgáló közösségi alap létrehozását is előírja. Ennek felhasználása célhoz kötött kell legyen, kizárólag a szövetkezet tagjainak oktatását, képzését, továbbképzését kell fedeznie. A módosítások eredményeképpen az iskolaszövetkezetek szabályozása a Szövetkezetek Nemzetközi Szövetségének alapelveivel összhangban megalkotott polgári törvénykönyv előírásaihoz fog kapcsolódni, részévé válik így a polgári törvénykönyvnek, hiszen a Ptk. szabályozza, tartalmazza azokat a speciális elemeket, amelyek a szövetkezetet megkülönböztetik más jogi személyektől, különösen a gazdasági társaságtól.

Úgy gondolom, hogy az iskolaszövetkezet mint atipikus foglalkoztatási forma Magyarországon bevált, ezt az elmúlt 10-15 év tapasztalatai igazolják. Ahogy az elhangzott, éppen emiatt a jelen módosítás több tízezer fiatalt érint. Ugye, közel 200 ezer, majdnem 200 ezer diákmunkásból 130 ezren dolgoznak valamelyik iskolaszervezet keretein belül. Mi úgy gondoljuk, hogy az előttünk fekvő javaslat egy újabb fontos lépés a diákok érdekében, ezért a Kereszténydemokrata Néppárt ezt a javaslatot támogatni fogja. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Jobbik vezérszónoka a következő felszólaló. Farkas Gergely képviselő úr, tessék!

FARKAS GERGELY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Szatmáry Kristóf azzal kezdte, hogy az önök most már rendszeresnek mondható, iskolaszövetkezeti törvénymódosítással kapcsolatos benyújtványai azt mutatják, önök mennyire fontosnak tartják a fiatalok munkavállalását, ezért úgy gondoljuk, elég eufemisztikus megfogalmazás, inkább átgondolatlanságra gondolnék azzal kapcsolatban, hogy április 22-én lépett hatályba a néhány héttel ezelőtt tárgyalta iskolaszövetkezetek módosításával kapcsolatos előző törvény, ehhez képest múlt héten egy újabbat nyújtottak be.

Gondolom, hogyha ezt előre jobban megfontolják, megvitatják, átgondolják, akkor lehetett volna egyben is tárgyalni ezt a két törvényjavaslatot, már csak azért is, mert önök már most módosítják azt, ami három nappal ezelőtt vagy négy nappal ezelőtt hatályba lépett. Ez nem biztos, hogy arról tanúskodik, amit itt próbált elmondani. De említhetném azt is, hogy négy évig kellett szorgalmaznunk önöknél azt, hogy a passzív hallgatók is részesei legyenek, lehessenek a diákmunkában az iskolaszövetkezetek által részt vevők körének. Négy év kellett, mire önök elfogadták ezt a javaslatot, de bízom benne, hogy a jövőben ennél gyorsabban fognak menni ezek a dolgok, és hamarabb elfogadják a javaslatunkat.

Az előttünk fekvő törvény kapcsán sajnálom, hogy nem volt egyeztetés. Önöknél manapság nagyon nagy szokássá vált az ötpárti egyeztetés, az előző napirendnél is ugye, többször elismerően nyilatkoztak ellenzéki képviselők arról is, hogy ez mennyire fontos, és mennyire jó volt, mennyire előrevitte a közös gondolkodást. Én örültem volna ennél a témakörnél is, ha van egy ilyen egyeztetés. Javasolom a benyújtóknak, hogy ne spórolják meg ezt a kis fáradságot a következő ilyen módosításnál, mi nyitottak lennénk erre is.

Úgy gondolom, hogy mondjuk, egy informális vagy akár egy formális, de ötpárti egyeztetés esetében még hatékonyabbak tudnánk lenni annak érdekében, hogy az esetleges problémák időben kiderüljenek, az esetleges fenntartásainkat időben el tudjuk mondani, merthogy azért jogosak és elgondolkodtatóak azok az aggályok, amelyeket Heringes Anita képviselő elmondott. Úgyhogy csak arra szeretném kérni a betérjesztőket, nyugtassanak meg minket arról, hogy ő, illetve az ellenzéki pártok aggódnak túl, és valójában a fiatalokat ugyanazok a jogok, lehetőségek fogják megilletni, ami a munka törvénykönyve alatt működött, és most a szövetkezeti törvénybe való áthelyezés nem fogja őket hátrányosan érinteni.

Két olyan dolgot szeretnék még külön kiemelni, ami még nem hangzott el itt. A szövetkezeti törvénybe való átemeléssel kapcsolatban megfogalmazódik az új törvényjavaslatban, hogy a munkaügyi ellenőrzésekről szóló törvényt kell itt is alkalmazni. A munkaügyi ellenőrzésekről szóló törvény esetén ugye, a hatóság ellenőrizhet, ugyanakkor az előírás szerint ezt nem kötelező évi szinten minden egyes vállalatnál, minden egyes munkaadónál megtenni, viszont mi úgy gondoljuk, hogy ebben az esetben is egy spe-

ciális helyzetről beszélünk. Ugye, itt olyan munkaadókról beszélünk, akik mégiscsak az iskolaszövetkezeten keresztül fiatalokat foglalkoztatnak, márpedig tudjuk azt is, hogy a fiatalok nagyon sok esetben kiszolgáltatottabbak, mint mondjuk, egy felnőtt, tapasztalattal, több jogi tudással rendelkező illető.

Ezért mi azt szeretnénk, hogy ezen passzushoz, ezen módosításhoz kerüljön bele egy szigorúbb rendelkezés, miszerint az iskolaszövetkezeten keresztül diákokat foglalkoztató vállalkozások, munkaadók esetén akár évi szinten kötelező legyen az ellenőrzés. Azt mondom még egyszer, a fiatalok érdekében tartanánk fontosnak, hisz olyan emberekről van szó, akik tényleg jobban ki vannak szolgáltatva. Ez tehát az egyik, és erre vonatkozólag egy módosító javaslatot is be fogunk nyújtani. Bízom benne, hogy ha a fiatalok, már az önök elmondásai szerint a fiatalok érdekeit tartják szem előtt, akkor nyitottak lesznek ennek a befogadására.

Új elemként jelenik meg a 10 százalékok kérdése, miszerint a módosítás rendelkezik, hogy az iskolaszövetkezet adózott eredményének, nyereségének legalább 10 százalékát oktatási, képzési célt szolgáló közösségi alapba köteles helyezni, és ilyen célokat köteles ebből támogatni. Itt is szeretnénk egyfajta ellenőrzési jogot, ellenőrzést bevezetni, hogy valóban egyébként ezt a jó kezdeményezést támogathatónak tartjuk, de valóban arra a célra kerüljön elköltésre ez az összeg, amire a tervezet meghatározza, és valóban a diákoknak lesz segítség, hogy a későbbiekben a munka világában könnyebben helyt tudjanak állni, könnyebben el tudjanak ott helyezkedni. Ez a két ellenőrzésre vonatkozó javaslatunk van.

Tehát összességében szeretném kérni, hogy a legközelebbi alkalmakkor nagyobb körültekintéssel járjanak el, az egyeztetést ne spórolják meg, és én is érdeklődéssel, kíváncsian várom azokat a válaszokat, amelyekkel Heringes Anita képviselőtársam felvetéseire, aggályaira reagálhatnak, és bízom benne, hogy megnyugtató válaszokat tudunk erre kapni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben. Kétperces felszólalásra kért lehetőséget Szatmáry Kristóf képviselő úr, a Fidesz képviselője. Parancsoljon!

(12.20)

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Heringes Anita felszólalása késztetett arra, hogy két percben azért reagáljak arra.

Természetesen talán azt is meg fogom majd tenni a vitában, hogy az általa elmondottakat akár paragrafus szintjén is megnyugtatólag helyre tegyem, hiszen ha a 4. §-t elolvasta és ott az Mt.-re való utalást megnézte, akkor azok a problémák, amiket a javaslat a munkaidőre, a pihenőidőre vonatkozóan az Mt.-szabályoktól való eltérés tekintetében az ön

által vélelmezett módon tartalmaz, egyértelműen nem így vannak, hiszen visszautalás van a javaslatban az Mt.-re. Tehát az Mt.-ben lévő pihenőidőre és egyéb szabályokra vonatkozó szabályok érvényesek a szövetkezetekre is.

De azért mégis álljunk meg egy szóra, tisztelt képviselőtársam! Ön azt állította itt, hogy ez a javaslat azért született volna, mert itt bárki a zavarosan akarna halászni a diákszövetkezetekkel kapcsolatban. Én megkérdezném képviselőtársamat: ismeri ön Czeglédy Csabát, ha már így szóba került? *(Heringes Anita bólint.)*

Azt hiszem, hogy az ön párttársa, azt hiszem, még frakcióvezető is Szombathelyen, egy diákszövetkezetben végzett tevékenysége miatt kapott gazdasági bűncselekmények elkövetése miatt 1 év 4 hónapot, és jelenleg is folyik ellene több eljárás. Tehát kikérem magamnak, hogy önök, ön a diákszövetkezetek tagsága tekintetében bárkit be akarnak feketíteni. Az ön párttársai azok, akik ellopták a diákok pénzét, és a mai napig nem tudnak vele elszámolni.

És azok a szabályok egyébként, amik benne vannak ebben a szövegben, részben pont arra vonatkoznak, hogy azokat a visszaéléseket megszüntessék, amiket az önök párttársai a diákszövetkezetek keretében elvégeztek.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Heringes Anita képviselő asszony két percben, MSZP.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Mindenképpen azért éreztem, hogy fontos, hogy megszólaljak, mert azt gondolom, hogy amiket elmondtam, azok rengeteg kérdőjelet vetnek fel a diákok jogaival kapcsolatban. És amit elmondtam, hogy a diákok jogait abban érezzük sérültnek, hogy nem ugyanazokat a jogokat kapják, mint a munkavállalók, ezek szerintem tények.

Azt, hogy képviselőtársam színészi képességeinek megfelelően felháborodik, már megszoktuk. De azt gondolom, hogy nekem egy feladatom van ma itt a parlamentben: a diákok jogait védeni. Azt gondolom, a feladatom az, hogy a diákok jogai ne sérüljenek, ne kerüljenek rosszabb helyzetbe. Az a kérdés lenne, hogy egy megbízási szerződés kapcsán, amivel önök most foglalkoztatni akarják a diákokat, mire adják majd a megbízást. Krumpisütésre, pénztárba való beülésre, árufeltöltésre? Nyelvileg is és jogilag is viccesen hangzik, bárhogy nézzük. Kutatói munkára szoktak megbízást kötni. Ezt mégis hogyan?

Azt gondolom, hogy politikai lözongok pufogtatása helyett a diákok jogait kell megvédeni; nem műfelháborodásokat tenni, hanem azt megnézni, hogy kik azok, akik a legjobban védik a diákok jogait. Azt gondolom, a felszólalásomból is érezhette, hogy aggodalommal állok itt, és komoly kérdőjelek vannak, nemcsak bennünk, hanem a jobbikos képviselőtársamban is. Ez a módosítás most szerintünk nem a diákok jogait segíti. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs ilyen jelzés.)* Megálapítom, hogy nem.

Mínt hogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e reagálni. *(Jelzésre:)* Szatmáry képviselő úr jelzi, hogy igen. Parancsoljon!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Természetesen átalakul a diákszövetkezetek eddigi szabályozási módja, de azt gondolom, hogy aki a munka világában otthon van, az pontosan tudja, hogy a jobbiztonsága egy munkavállalónak attól teljesen független, hogy egyébként az elvégzett munkát akár megbízási jogviszonyban végzi, amely megbízási jogviszonynak a benyújtott javaslat szerint egyébként meg kell felelnie a munka törvénykönyve ez irányú feltételeinek, még egyszer, legyen szó akár a pihenőidő, akár a szabadság vagy akár egyéb tekintetben, vagy pedig normál, a munka törvénykönyve szerinti munkaszerződés alapján végzi.

Tehát az életben elég sok olyan tevékenység van egyébként, amely ugyanúgy ellátható, sőt bizonyos tekintetben nagyobb védelmet biztosít egy megbízási szerződés, mint egy munkaszerződés. Ezért azt tisztázzuk, hogy a diákszövetkezet a nevében is diákszövetkezet, és a nevében is egy atipikus foglalkoztatás. Tehát azt elvárni tőle... - és elnézést képviselőtársamtól, de valóban van a munka törvénykönyve kapcsán uniós eljárás, amely veszélybe sodorhatja azt az atipikus foglalkoztatást, ami a diákszövetkezetek keretében történik.

Tehát amennyiben önök azt mondják, hogy az atipikus foglalkoztatás keretében is teljes mértékben a Brüsszel által elvártakat kell teljesíteni, ezzel, elnézést, hogy ezt kell mondanom, de önök a magyar diákok és diákszövetkezetek közösségével szemben megint Brüsszel pártjára állnak, és arra a pártra... *(Heringes Anita: Ne lözongokat! Értse a szavakat, amiket mondtam... - Az elnök csenget.)* Én is meghallgattam a képviselő asszonyt, arra kérném, hogy ön is próbálja ezt megtenni.

Én azt javasolnám, hogy próbáljunk közösen olyan megoldást találni, amely, mondom még egyszer, több százezer magyar fiatal számára ezt az atipikus foglalkoztatást biztosítja, amely egyébként az uniós jognak is megfelelő szövetkezeti formában viszi tovább a diákszövetkezetek rendszerét. Természetesen, ebben képviselőtársammal egyetértek, a Jobbik kapcsán is, mindent meg kell tennünk ezért. Természetesen, ha vannak módosító javaslatok, ezeket nagy figyelemmel és szeretettel várnánk, hogy ha önök szerint bizonyos jogokban sérülnének a diákok, amit én nem hiszek a javaslat alapján, akkor erre vonatkozó javaslataikat kérem, hogy nyújtsák be. Meg fogjuk nézni és támogatni fogjuk.

Én azt gondolom, a jobbikos képviselőtársammal abban egyetértünk, hogy ha van ilyen, azt kezelni kell. Egyébként próbáltunk olyan javaslatot benyújtani, és talán nem tartozom magyarázattal, de

ha indokolni lehet, hogy itt miért két javaslat fut egymás után, azért, mert ennek az egyeztetése tovább tartott. Tehát ez nem egy kávé mellett összeírt javaslat, hanem a Fidesz-frakció munkacsoportja részéről többször tárgyaltunk egyébként az adott tárcák képviselőivel, hogy hogyan lehet ezt a javaslatot úgy benyújtani, hogy ez minden igénynek megfeleljen. És itt volt egy időbeli elcsúszás, hiszen ez egy nagyobb módosítás, mint a korábbi. *(Herings Anita közbeszólása.)*

Ha elkerülte volna valami a figyelmünket, azt gondolom, azt módosítók formájában minden további nélkül meg lehet tenni. De alapvetően a cél, hogy ez az atipikus foglalkoztatási forma a több száz ezer diák számára megmaradjon, Brüsszelnek is megfeleljünk, a jogokban biztosítsuk a diákokat, azt gondolom, hogy egy közös cél, és ezen közös cél mentén kérnék mindenkit a támogatásra és akár a módosító indítványok benyújtására is. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására, tájékoztatom önöket, csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10306. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Pogácsás Tibor úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, előterjesztőnek. Parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A helyi önkormányzatokról szóló törvény módosításának előkészítésével a kormánynak az a célja, hogy egyrészt az önkormányzatoknál folyó, tulajdonképpen a teljes lakosságot érintő közigazgatási munka számítástechnikai eszközökkel, informatikai oldalról az ASP-technológia alkalmazásának előírásával magasabb színvonalra emelkedhessen, másrészt egy olyan adattárház kialakítását szeretnénk elérni, amely biztosítja az önkormányzatok gazdálkodásával kapcsolatos adatok elemzését, illetve az önkormányzati adatszolgáltatást egy egyszerűsített, egységes, mindenki számára átlátható alapra helyezze.

Az ASP-technológia használatával az önkormányzatoknak nem kell önállóan, külön számítógépes szoftvereket, programokat vásárolni. Az ASP-technológia révén az önkormányzatok egy szolgáltatóközpontozáshoz kapcsolódnak.

Ehhez más eszközökre nincs szükségük, mint egy működő számítógépre, egy böngészőre, és gyakorlatilag egy webes felületen képesek lesznek az ASP-rendszeren keresztül a szükséges nyilvántartásokba kapcsolódni, képesek lesznek a szükséges jelentéseket leadni.

(12.30)

A böngészőben megnyíló felületeken minden önkormányzat egységes formában láthatja a feladatokat, illetve egységes formában férhet hozzá a szolgáltatásokhoz, minden beinduló szakrendszerhez. Ugyan az adattárolás központilag kormányzati felhőben történik, minden önkormányzat természetesen csak a saját adataihoz fér hozzá, illetve amennyiben szükségessé válik az adattárházból egy eredményéhez hozzáférhetnek.

Az ASP technológia használata jelenleg több önkormányzatnál, közreműködő önkormányzatnál már megvalósult, a törvény célja az, hogy a beindított ASP program országossá váljon, az egész országban elterjedjen, és így egységes, gazdaságos és hatékony informatikai rendszert biztosítson az önkormányzati feladatellátás támogatásához.

Az ASP központhoz való csatlakozás elsősorban úgy valósulhat meg, ha az egyes önkormányzatok kötelezően csatlakoznak a szolgáltatáshoz, a szakrendszerekhez, és azokat alkalmazzák. A jelenlegi törvényszöveg alapján azonban lehetőséget teremtünk arra, illetve elképzelhető olyan megoldás is, amelynek alapján az önkormányzat közvetlenül az ASP által nyújtott szakrendszert nem alkalmazza, a már meglévő programjait, amennyiben ezek előnyösebbek számára, ezeket használja, és egy informatikai csatlakozással, egy interfésszel kapcsolódik az ASP rendszerhez.

Tekintettel arra, hogy a törvénymódosítás az ASP technológia kötelező használatát írja elő, a törvényjavaslat rendelkezik azon szerződések jövőjéről is, amelyek a már megkötött önkormányzati kötelező feladatellátást támogató számítógépes programok használatáról szólnak. Ezen szerződéseket az ASP szolgáltatáshoz való csatlakozás érdekében úgy kell módosítani, hogy az ASP rendszerhez történő csatlakozás időpontjára a szerződés felmondható legyen, vagy a csatlakozás a kormányrendeletben meghatározott módon az előbb említett interfész segítségével lehetséges legyen.

Ugyanakkor a törvényjavaslat garanciális elemként azt is tartalmazza, hogy azon szerződések esetében, ahol a módosítás nem lehetséges, úgy annak eredményeképpen megvalósulhasson az ASP rendszerhez való csatlakozás valamely formája, akkor a szerződések kényszerű felmondásából adódó, az önkormányzatokat terhelő jogerős bírósági döntésben megítélt összeg erejéig az állam az önkormányzatot utólag kártalanítja.

Tisztelt Ház! Az ASP technológia révén, annak országos elterjedésével párhuzamosan kialakításra kerül egy adattárház is, amelyhez minden önkormányzat csatlakozik. Az adattárház felállításának célja, hogy biztosítsa az önkormányzatok gazdálkodásával kapcsolatos adatok ellenőrzését, illetve az adatok, az adatszolgáltatás egységes központi alapra helyezését. Ennek segítségével biztonságosan megállapítható, hogy a jövőben a helyi önkormányzatok gazdálkodási feladatainak megfelelő informatikai

támogatása, a folyamatos pénzügyi ellenőrzés és a nyilvánosság mellett az önkormányzatok eladósodási folyamatának meggátlása lehetséges lesz. Köszönöm a szót, elnök úr. Kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslatot. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vezérszónoki felhívásokkal folytatjuk a munkát. Elsőként a Fidesz vezérszónoka, Répássy Róbert képviselő úr következik. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz-Magyar Polgári Szövetség képviselőcsoportja támogatja a törvényjavaslat elfogadását.

A tegnapi napon a Belügyminisztériumban sor került egy tájékoztató egyeztetésre a belügyminiszter úr és a Magyar Államkincstár elnökének részvételével. Ezen egyébként a parlamenti frakcióval rendelkező pártok közül négy volt jelen, a kormánypártok, a Jobbik és az LMP képviselőcsoportja képviseltette magát. Ezen a tegnapi egyeztetésen is elhangzottak azok az indokok, amelyek miatt a kormány benyújtotta a törvényjavaslatot.

Nagyon fontosnak tartom kiemelni azt, hogy a törvényjavaslat célja egy olyan biztonságos és kellő információt szolgáltatató általános informatikai rendszer működtetése, egy általános informatikai segítség megadása az önkormányzatok számára, amellyel részben az önkormányzatok szolgáltatásokat tudnak igénybe venni, részben pedig természetesen az ott nyilvántartott és kötelezően nyilvántartott adatok az állam számára az állami pénzügyi ellenőrzés lehetőségét megteremtik.

A tegnapi egyeztetésen is elhangzott, hogy bizonyos aggályok vagy féltelmek merültek fel az önkormányzatokban, hogy itt valamilyen, az ő jogukat sértő vagy esetleg az ő jogukat érintő változtatásról lenne szó. Szeretném felhívni a figyelmet, hogy az önkormányzati törvény 114. §-a, amely most a törvényjavaslat következtében módosulna, tehát a hatályos 114. § is tartalmazza azt a kötelezettséget, hogy az önkormányzat, a helyi önkormányzat informatikai rendszert működtet, amely a folyamatos állami pénzügyi ellenőrzés eszközeként is szolgál. Tehát jelenleg a hatályos szabályok szerint is egy informatikai rendszert kell működtetni az önkormányzatnak, amelyen keresztül az ott nyilvántartott adatok a pénzügyi állami ellenőrzés eszközeként szolgálnak.

Tehát semmilyen új ellenőrzésről, pénzügyi ellenőrzésről, új, az önkormányzatok jogköreit érintő, azt sértő, különösen sértő informatikai adattárról nincs szó. Ez egy olyan adattár lesz, amelyben valóban akár a pénzügyi állami ellenőrzés is megvalósulhat ezen az adattáron keresztül.

Miért fontos ezt az adattárat létrehozni, és miért fontos egységesíteni az egész országban? Azért fontos, mert az állami pénzügyi ellenőrzés egy folyamatos tevékenység, és nyilván folyamatosan figyelemmel követi az Államkincstár saját támogatásainak a

felhasználását, részben pedig az önkormányzatok pénzügyi helyzetét figyelemmel kíséri. Ez egyébként törvényből adódó kötelezettsége, tehát semmi olyan új ellenőrzési lehetőséget ezzel sem az Államkincstár, sem más állami szerv nem kap. Hiszen, ahogy mondtam, a törvényben most is szerepel, hogy ez egy lehetőség a pénzügyi állami ellenőrzés eszközeként.

Tisztelt Ház! Úgy gondolom, azok a féltelmek, amelyek részben a sajtóban, részben a tegnapi napon az egyeztetésen is megfogalmazódtak, egy félreértésből adódnak. Abból a félreértésből adódnak, hogy itt ez a törvényjavaslat, ahogy mondtam, egy új ellenőrzést teremtene meg vagy egy új ellenőrzési jogkört vezetne be. Szó sincs új ellenőrzési jogkörrel. Egy, már a törvényben, az önkormányzati törvényben most is létező állami pénzügyi ellenőrzési jogkört egységesít, és azt egy informatikai támogatással biztosítja az önkormányzatok és az Államkincstár számára.

Tisztelt Ház! Tehát azok után, hogy éppen az elmúlt napokban meglehetősen sokat vitatkoztunk a közpénzek átláthatóságáról és a közérdekű adatok nyilvánosságáról, úgy gondolom, senkinek nem lehet az ellen kifogása, hogy a helyi önkormányzatok egyébként közérdekű adatnak minősülő pénzügyi adatai egy, az állami szervek számára is átlátható informatikai rendszerben kerülnek tárolásra. Azért kívántam erre rámutatni, mert úgy gondolom, részben nem értek annyira az informatikai háttérhez ennek a törvényjavaslatnak, részben pedig leginkább a kérdőjelek vagy a kételyek az önkormányzati jogokkal kapcsolatban fogalmazódtak meg.

Még egy apróságra szeretnék rámutatni, a tegnapi napon az egyeztetésen is szó volt erről, hogy egyes álláspontok szerint felmerül, hogy a törvényjavaslat vagy annak egy része sarkalatos rendelkezéseket tartalmazna. Azt tudni kell, hogy a törvény módosításával érintett 114. § most sem sarkalatos része a törvénynek. Ahogyan mondtam, a 114. § jelenlegi szabályai már tartalmazzák azt a bizonyos pénzügyi állami ellenőrzésre való utalást, ami, ahogyan elmondtam, nem bővül, nem kerül át más állami szerv hatáskörébe, tehát nincs a törvénynek olyan rendelkezése, ami bármilyen szempontból a sarkalatoságot felvetné.

A kormány nem is sarkalatos törvényként nyújtotta be, és egyetlenség részben egy sarkalatosági záradékot érint a törvényjavaslat, de azt kell mondanom, az teljesen technikai, ami abban a módosításban szerepel, és egyébként az sem sarkalatos módosítás. Tehát a kormány, megfontolva a Belügyminisztérium és az Igazságügyi Minisztérium álláspontját, úgy ítéli meg, hogy a törvényjavaslat nem sarkalatos. Ezt a magam részéről én is alá tudom támasztani az előbb elmondott érvekkel. Mindezek alapján kérem a tisztelt Házat, hogy támogassák a törvényjavaslatot.

(12.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hiszékeny Dezső képviselő úr, az MSZP vezérszónoka a következő. Tessék!

HISZÉKENY DEZSŐ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat úgy foglalható össze, hogy ez egy rövid távú kísérlet az önkormányzatok bürokratikus terheinek súlyosbítására, hosszú távon pedig egy merényletkísérlet az önkormányzati autonómia ellen.

Mi a célja az előterjesztésnek? Bevallottan az, hisz az indoklásban ez szerepel, hogy az önkormányzati eladósodási folyamatok megindulásának felismerését és megakadályozását tűzi ki célul. Hát, ez hogy lehet? Hisz évek óta az önkormányzatok költségvetése nem lehet deficitese. Maguk az önkormányzatok csak szűk körben és csak kormányzati engedéllyel vehetnek fel hitelt. A kormány maga hagyta volna azt, hogy ez a szerinte káros folyamat így elhárítható? Melyek ezek az eladósodott önkormányzatok? Mert az országban a kormánypárti önkormányzatok alkotják a többséget, tehát a Fidesz-kormány polgármestereinek ezek szerint továbbra is olthatatlan a hitelfelvételi vágya. Ők lennének ilyen felelőtlének?

Hol keletkeztek ezek az eladósodások? Mert ha ezt megtaláljuk, ha ez megvan, akkor sokkal egyszerűbb lépni. Szerencsénk van, mert az előterjesztő maga fejt meg ezt a talányt. Az előterjesztőként feltüntetett belügyminiszter, Pintér Sándor az Állami Számvevőszék 2014. december 12-én „Jó gyakorlatok! Fókuszban az önkormányzatok!” címmel rendezett szakmai szemináriumának nyitó beszédében ugyanis szó szerint a következőket mondta. „Az önkormányzatok tekintetében az eladósodás ezt követően eltolódott az önkormányzati tulajdonú vagy részben önkormányzati tulajdonú gazdasági társaságok irányába, ahol több mint 1000 milliárdos adósságállomány halmozódott fel.” Tehát nem az önkormányzatok adósodtak el, ugyanakkor a gazdasági társaságaik viszont igen. Nem is kicsit. A belügyminiszter úr észleli a veszélyt, és lépni kíván. Készített egy törvényjavaslatot, ezt tárgyaljuk most.

Na, ez így rendben is lenne, azt gondolom, ha ez a javaslat erről szólna. De nem erről szól ez a javaslat. Ez a javaslat erre a folyamatra teljességgel hatástalan. Hogy tudnák az ASP-n keresztül kontrollálni a belügyminiszter úr által emlegetett, esetleg csak részleges önkormányzati tulajdonban lévő gazdasági társaságok hitelfelvételét és költségeit? Ezek nyilván nem jelennek meg az önkormányzat számítógépes rendszerében. Még kevésbé igaz ez a többségében magántulajdonban lévő cégekre. Nem lehet rájuk kényszeríteni egy idegen tulajdonú informatikai rendszert. Tehát már a cél megjelölésében is hamiság rejlik. Akkor mégis miről szól ez az előterjesztés?

A törvényjavaslat az egyes önkormányzati feladatok segítésének hamis látszatával igyekszik palástolni az önkormányzatok gazdálkodásának önállóságát csorbító egyenes szándékot. A javaslat indoklása az eladósodás újratermelődését és a korrupció megakadályozását hangoztatja érvként a kötelező ASP informatikai rendszer bevezetése szükségességének hamis látszatát keltve. Az előbb már megállapítottuk, hogy ez egy valótlan hivatkozás. A kormány most

erőszakkal akarja rákényszeríteni az önkormányzatokra a saját kidolgozatlan rendszerét, amelynél akár fejlettebb, de mindenképpen a helyi igényekhez jobban igazodó, saját fejlesztésű informatikai alkalmazások évek óta problémamentesen működnek.

Az elmúlt években már voltak a kormánynak hasonló központosítási, mindent maguk alá gyűrni kívánó lépései. Érdeemes megnézni őket, mert ebből láthatjuk, hogy majd mire számíthatunk. Az alkotás mintaképe a KLIK. Az a KLIK, aminek csődjéte már a kormányzati propaganda és agymosó gépezete sem tudja elhárítani. De az elmúlt időszak hasonló állami informatikai rendszerének bevezetése is költséges kudarcok sorozata.

Elég említeni az építésügyi ÉTDR-t, a választási informatikai rendszert vagy az elektronikus anyakönyvi rendszert. Utóbbit az anyakönyvvezetők csak számítógépes anyakönyvi rendszerként emlegetik, aminek az igen jellemző rövidítését a Ház iránti tiszteletből nem mondom ki, de a rendszerre igaz. Vagy a közelmúltban a halállistákat írogató rajzfilmfigurával azonos nevű KIRA-rendszer miatt köztisztviselők, közalkalmazottak tömegei nem kapták meg időben járandóságukat, és amikor megkapták, akkor is sokan rossz összeget kaptak a rendszer súlyos hibái miatt. Ezek a rendszerek legalább csak egy-egy területet sújtottak, de az ASP-rendszerrel képesek lennének az összes önkormányzat összes ügyfélforgalmát ellehetetleníteni. Ha szokás szerint lefagy a kormányzati hálózat, mit mond a helyi ügyintéző az ügyfélnek: várjon, mert most éppen a minisztérium megfigyelési üzemmódba kapcsol?

A törvényből nem derül ki, hogy milyen területeket kíván elfoglalni a rendszer. Azt a rejtélyes, mindent szabályozó kormányrendeletre szeretné bízni az előterjesztő. Részbe lesz például a pénzügy-számvitel mellett a leltár minden irodai ingósággal, az elektronikus utalványozás, az iktatás mellett a postázás, borítékolás támogatása, az elektronikus ügyfélforgalom, időpontfoglalás, közérdekű bejelentések mobiltelefonra is optimalizált rendszere? A szociális terület, az egyedi rászorultsági kategóriákkal? A térinformatikai szolgáltatások kataszteri helyi térképes integrációjával, a helyi adók különösen szenzitív személyiségi jogokat érintő védett adatbázisa vagy a hasonlóan kényes helyi szociális nyilvántartás? - hogy csak néhányat soroljak.

Ki tölti fel újra az adatokat? Mert amint hírlik, a drága kormányzati rendszer nem képes sem adatcserére, sem integrált együttműködésre a többi rendszerrel. Budapest belső kerületeiben is lesz szántóföldi és haszonállat-nyilvántartás? Miközben a sokrétű, komplex térinformatikai rendszerek nem segítik majd a nagyvárosi városvezetést. Ha adatvesztés történik, ami a most működő kormányzati rendszerben beismerten rendszeres, akkor elvesznek az önkormányzatok évtizedek alatt felhalmozott értékes adatai egy távoli rendszer fekete lyukában.

Vég nélkül lehetne sorolni a nem szakember számára is nyilvánvaló technikai buktatókat. Végül is mire kér felhatalmazást a törvényhozók kétharmadától a kormány? Először is az önkormányzatok ne fej-

leszthessenek saját helyi igényeiknek, lakosságuknak megfelelő informatikai rendszert. A meglévő magánjogi szerződéseiket parancsszóra mondják fel, mert létrehoznak egy teljesen ismeretlen rendszert, meg nem jelölt alkalmazásokkal, ismeretlen működéssel és működtetővel, még ki nem jelölt szerv által kezelt adattárházzal. Mindezt egy saját Alaptörvényük és sarkalatossági klauzulájuk által minősített többséget igénylő törvényhelyen. A 143. § (1) bekezdésének módosításával, majd a sarkalatossági klauzulából való kitörlésével mindezt a jelen lévő képviselők egyszerű többségével, miközben az Alaptörvény 31. cikk (3) bekezdése egyértelműen kimondja, hogy „a helyi önkormányzatokra vonatkozó szabályokat sarkalatos törvény határozza meg”.

Hát, akkor mit is vár tőlünk a kormány? Teljes biankó felhatalmazást kérnek egy sarkalatos törvény tartalmát felülről hivatott titokzatos kormányrendeletre? Megjegyzem, e titokzatos kormányrendeletnek a jogalkotási törvény 7. § (6) bekezdése szerint legkésőbb e törvény felhatalmazó rendelkezésével egyszerre kellene hatályba lépnie, úgy, hogy már itt kellene látnunk együtt a felhatalmazási törvénnyel. Nem ártana tudni, hogy pontosan mire is adunk minősített felhatalmazást. Tudják önök, hogy mire készül a saját kormányuk? A javaslat által biztosított kormányzati rendeletalkotási felhatalmazás a gazdálkodás maradék önállóságának megszüntetésére, az önkormányzás kiüresítésére, a látszat-önkormányzatiság megteremtésére ad ellenőrizetlen lehetőséget. Ezt az önkormányzati jogokat, alkotmányos rendelkezéseket, még saját sarkalatossági szabályait, sőt saját kormánytöbbségük akaratát kiüresíteni akaró konspirációt olyan képviselő nem szavazhatja meg, aki ezek után saját helyi közösségei szemébe kíván még valamikor nézni.

(12.50)

A TÖOSZ elnöke, Schmidt Jenő kormánypárti, de választóihoz hű polgármesterként a szervezet egy hete rendezett kongresszusán, majd a médiában kelt ki e tervezet ellen, és a rejtélyes stratégiák ellen még feljelentést is tették.

Kérem kormánypárti képviselőtársaimat, kövessek példáját, és mondjanak nemet az önkormányzatiság ellen tervezett merényletre. Ez a valós kormányzati szándékot eltakarni igyekvő, jogi kreatúra demokrata számára elfogadhatatlan. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rubovszky György képviselő úr, a KDNP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Nem szeretném a törvényjavaslat részletes ismertetésével húzni az időt, mert ezt részben az expozé, részben pedig a Fidesz vezérszónoka megtette. Én egy-két

dologra szeretnék reagálni, amelyek itt eddig elhangzottak.

Nagyon fontos megjegyzés az, amit már Répássy képviselő úr is mondott, hogy az MSZP a tegnapi lezajlott ötpárti megbeszélésen nem vett részt. Ha részt vett volna, akkor arról szerezhetett volna tudomást Pintér Sándor belügyminiszter úrtól, hogy ezt az egész rendszert nem a Belügyminisztérium találta ki, hanem európai uniós támogatással egy csomó önkormányzat önkéntes alapon létrehozta. A létrehozó mintegy ötven önkormányzathoz további negyvenvalahány önkormányzat csatlakozott; ma ennek a rendszernek a gyakorlása több mint száz magyar önkormányzat által van fenntartva.

Tisztelt Országgyűlés! Nagyon lényeges kérdés az, hogy tulajdonképpen miről szól ez a jogszabály. Ez a jogszabály arról szól, hogy egy nagyon jól kialakított központosítandó rendszerhez azonos módon csatlakozhatna valamennyi önkormányzat, ebben az esetben az önkormányzatok együttesen végezhetnék a munkájukat, és pontosan be tudnák tartani, egyszerűbb lenne az adatközlés. Semmilyen új adatot nem kér a Belügyminisztérium az eddig jelentésre kötelezett adatokon túlmenően, csak annak egy-egy szerkezetbe való bejelentéséről lenne szó.

Elmondta a Kincstár elnöke a tegnapi napon, hogy felkészületlenség okán a jelenlegi, ismeretlen módon kigyűjtött adatokkal, amelyeket a helyi önkormányzatok saját fejlesztésükkel csináltak vagy csináltattak, rendszeresen késedelembe esnek, és az önkormányzatok határtalan mennyiségű bírságot fizetnek azért, mert a ma fennálló adatközlési kötelezettségüket felkészületlenség okán nem tudják határidőre teljesíteni. Gyakorlatilag ennek az egységes rendszernek a kialakítása érdekében, hangsúlyozom, a kezdeményezők az önkormányzatok voltak, és ez részben önkéntes, részben együttes felkészülés alapján jött létre. Úgy értem az önkéntességet, hogy a kezdeményezőkhöz később csatlakozó önkormányzatok által mintegy száz önkormányzatnál van jelen pillanatban is bevezetve.

Nagyon sok kezdeti problémája van ennek a rendszernek, aminek alapvetően az oka az, hogy az elektronikus adatközléstől és levelezéstől a magyarok még egy kicsit idegenkednek. Szeretném emlékeztetni a tisztelt Házat, ezt tegnap is elmondtam, hogy évekkal ezelőtt a cégbíróság még papír alapon dolgozott. Akkor, félfogadási napokon a Nádor utcában nem lehetett úgy elmenni, hogy ne lásson az ember 400-500 méteres sorokat a cégbíróság előtt, akik arra vártak, hogy még aznap beadhassák az irataikat. Amióta ezt az elektronikus ügyintézés bevezették - és hozzáteszem, hogy a tisztelt Ház előtti következő napirend a polgári perrendtartásra vonatkozó bevezetéséről szól -, addig ez az informatikai dolog egy folyamat, a közös cél pedig egyértelmű: azt meg kell valósítani minden körülményeket között, mert ez jelenti a jövőt.

Tisztelt Országgyűlés! Azt szeretném elmondani, hogy a kereszténydemokrata frakció ennek a törvényjavaslatnak a céljával, ennek a törvényjavaslatnak a megvalósításával teljes terjedelmében egyetért.

Hozzáteszem, a tegnapi egyeztetésen a jelen lévő ellenzéki pártoknak voltak kérdéseik, amelyeket megítélésem szerint a minisztérium, illetve a miniszter úr ott a helyszínen azonnal megválaszolt. Én nem hiszem, hogy különösebb konkrét kifogás felmerülhet a törvényjavaslattal kapcsolatban, de ezt majd meglátjuk.

Tisztelettel én azt szeretném bejelenteni, hogy a kereszténydemokraták a törvényjavaslatot támogatni fogják. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Gyüre Csaba képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka a következő felszólaló. Parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Akkor azzal kezdeném, hogy én is reagálnék Rubovszky György képviselőtársam szavaira, mert ebből egyértelműen úgy tűnt, mintha teljesen önkéntesen állnának össze az önkormányzatok, ezt a rendszert nagyon szeretnék megvalósítani, és ebbe szeretnék becsatlakozni, hiszen Rubovszky úr elmondta, hogy 55 önkormányzat önkéntes társulása hozta ezt létre, amihez 44-en csatlakoztak, aztán még néhányan, most körülbelül 106 önkormányzat van ebben a rendszerben. Hát, azért az önkormányzatok nem örülnek annyira ennek, hogy önkéntesen valamennyien szeretnének ehhez társulni, hiszen ha már csak azt nézzük, hogy mennyire szoros pénzügyi ellenőrzés alá kerülnek, ami folyamatos és mindennapos ellenőrzést fog nekik teremteni, nem biztos, hogy egy önkormányzat pontosan ezt szeretné megvalósítani. Nyilván nekünk az a feladatunk, hogy ebben majd hozzunk valamiféle döntést, de én azt gondolom, hogy nem egy önkéntes dolog az ebbe való belépés.

Végigelemezve ezt a jogszabályt, itt már többször felmerült annak a problémája, hogy ez kétharmados törvénynek fog-e minősülni avagy nem kétharmadosnak. Egyértelműen láttuk a Fidesz és a KDNP álláspontját, akik elmondták ezzel kapcsolatban, hogy álláspontjuk szerint ez nem sarkalatos törvény, nem szükséges hozzá a kétharmad, sima feles törvénnyel ez módosítható. A mi részünkről nekünk más ezzel kapcsolatosan a jogi álláspontunk, mint ahogy az önkormányzatok szövetsége is teljesen más álláspontra helyezkedett ebben az ügyben.

Szerintünk nem az számít, hogy éppen a jogalkotó, aki benyújtotta a törvényjavaslatot, mely paragrafushoz kívánja beszúrni ezt a tartalmat, melyik paragrafust fogja módosítani - ha az esetleg nem sarkalatos, akkor nyert helyzete van -, hanem az, hogy ténylegesen tartalmi alapon miről is szól. Álláspontunk szerint tartalmi alapon pedig egyértelműen kétharmados a törvény, és azzal, hogy adott esetben a sarkalatosági záradékot fogjuk 50 százalékkal módosítani, nem mi, hanem majd a kormányzati többség, az önmagában nem fogja kiküszöbölni azt a csorbát, ami a kétharmadoságon, a sarkalatos-

ságon esik ez esetben. Nyilván erre a vitára nem mi fogunk pontot tenni, hanem nyilván a többség ezt el fogja dönteni, majd a legvégén pedig az Alkotmánybíróság ebben állást fog foglalni, és majd ez alapján ki fog derülni, hogy kinek is van igaza, valóban sarkalatosnak minősül-e avagy sem. Tehát én azt gondolom, ez nem itt fog eldőlni.

A célok. Önmagukban azok a célok, amelyek megfogalmazásra kerülnek ebben a törvénytervezetben, törvényjavaslatban, módosító javaslatban, pozitívak is lehetnek. Nyilván, amikor nagy vitát folytatunk le itt a parlamentben arról, hogy az önkormányzatok eladósodását hogyan kell meggátolni, a Jobbik Magyarországért Mozgalom is kifejtette azon álláspontját, hogy nyilván minden eszközzel meg kell akadályoznunk, hogy hasonló mértékű eladósodás, ami az elmúlt 15 évben lejajlott Magyarországon, ne következhesen be.

Erre vonatkozóan meghozta a parlament azokat a jogszabályokat, amelyek, reméljük, megnyugtatóan rendezték ezt az ügyet, bár valóban felmerült, és a tegnapi ötpárti egyeztetésen is, ami négy pártossá sikeredett, elhangzottak ezek az érvek: valóban, az önkormányzatok ezt úgy próbálják kijátszani, hogy az önkormányzati cégeiket fogják eladósítani, ők fogják a hiteleket felvenni, és ott keletkeznek majd olyan hitelek, amelyek központilag nem láthatók. Nyilván azokkal a célokkal, hogy a továbbiakban is megakadályozzuk, hogy eladósodjanak az önkormányzatok, abszolút mértékben, teljes mértékben egyet lehet érteni, tehát önmagában az, hogy az önkormányzati eladósodást megakadályozzuk, valóban egy jó cél.

(13.00)

A készpénzek önkormányzati felhasználásának ellenőrzése megint egy olyan dolog, ami természetes, hogy szükség van a készpénzek felhasználásának az ellenőrzésére. Mi azt tapasztaltuk, hogy éppen a Fidesz-KDNP volt az, aki folyamatosan a törvényjavaslataiban a készpénzek felhasználásának az ellenőrzését az állampolgárok számára igyekezte korlátozni, illetve még az ellenzéki pártok számára is igyekezett folyamatosan korlátozni. Tehát mi ezzel mindenképpen egyetértünk, ha a készpénzek ellenőrzésébe, a felhasználása módjának a megismerésébe nagyobb lesz a betekintésünk.

A feladatfinanszírozás ellenőrzése a következő cél, amelynél teljesen egyértelmű, hogy ha az állam valamilyen önkormányzati feladatot finanszíroz, akkor az ellenőrzéshez is joga van, és ugyanúgy a likviditási helyzet ellenőrzése is egy lényeges kérdés. Tehát önmagában ezek a célok szép célok, a célok jól vannak megfogalmazva, ezekkel egyet lehet érteni.

A következő lépés, hogy tovább nő az elektronizáció lehetősége, az elektronikus ügyintézés lehetősége. Mint ahogy hallottuk, erre az ASP rendszerre ráépülhet az a rendszer is, amivel a helyi önkormányzatoknál, kisebb önkormányzatoknál is megva-

lósulhat az elektronikus ügyintézés lehetősége. Azt gondoljuk, hogy ez megint egy nagyon pozitív lépés és pozitív dolog, hiszen az elektronikus ügyintézésre való áttérés nyilván minden szinten nagyon fontos, hiszen sokkal gyorsabbá válik az ügyintézés, sokkal korszerűbb, sokkal kevesebb papír felhasználásával történik, sokkal egyszerűbben feldolgozhatóak, elindíthatóak ezek az ügyek. Otthonról is lehet ügyeket intézni, most már majd akár adott esetben majd helyi, kis önkormányzatoknál is lehet elektronikus módon. Tehát mindez óriási dolog. Azt gondolom, hogy ennek a jelentősége valahol akkora nagy, mint amikor feltalálták a könyvnyomtatást, és amíg a kódexeket másolták a szerzetesek, utána pillanatok alatt nyomtak egy-egy könyvet tíz év múlva. Tehát óriási volt a technikai fejlődés akkor, azóta nem volt akkora technikai fejlődés, mint amin most megyünk keresztül. Ez a fajta elektronikus ügyintézés mindenképpen egy forradalmat vált ki az ügyintézés terén, és örülünk annak, hogy a lehetőség tovább nő a helyi önkormányzatoknak és kis önkormányzatoknak a szintjén is. Eddig a törvény szépségeiről.

Azonban elég sok tekintetben fogalmazódtak meg kritikák is ezzel kapcsolatban, és a kritikák már folyamatosak az ASP rendszerrel kapcsolatban, amelyeket nem lehet lesöpörni az asztalról. Ezekről is beszélni kell, szükségünk van erre. Egyik legalapvetőbb kritikaként fogalmazódott meg, ami nem biztos, hogy valóban igaz, és az elején biztos, hogy nem lesz igaz, ha ez a rendszer valóban meg fog valósulni, az pedig a létszámleépítés, hogy ennek a rendszernek a bevezetése már középtávon is akár a létszámleépítés lehetőségét fogja felmutatni.

Ezzel kapcsolatban azt gondolom, hogy valós a helyzet, hiszen az ötpárti egyeztetésen Pintér Sándor belügyminiszter úr is beszélt arról, hogy az önkormányzati köztisztviselői szférában várható egy létszámleépítés vagy adott esetben lehet egy létszámleépítés, és hivatkozott arra, hogy az Európai Unión belül a köztisztviselők száma Magyarországon magasabb jóval, mint az európai uniós átlag, sőt a húszon is túl vagyunk, ha felépítünk egy ilyen rendszert, hogy ki hányadik helyen áll, akkor nálunk az egyik legnagyobb a köztisztviselők aránya a lakosságszámhoz képest. Tehát ebből is következhet az, hogy egy létszámleépítést ennek a rendszernek a bevezetése magával fog hozni.

Egy következő kritika, ami megfogalmazódott, hogy közvetlenül bármilyen adat kinyerhető lesz az önkormányzat tudta nélkül. Ez így nem teljesen igaz, hiszen ő feltölti azt a rendszert, minden adatát fogják ismerni, ez egyik oldalon előny, a másik oldalon ez lehet hátrány is. Nyilván bűncselekményeket nem jó leplezni, tehát ha erről van szó, akkor ez nem biztos, hogy minden esetben kritika lesz. Annak viszont az önkormányzatok nem örülnek, hogy egy nagyon-nagyon szoros kontroll, ellenőrzés alatt fog működni a pénzügyi rendszerük. Ez nem biztos, hogy az önkormányzatok számára előnyös.

Aztán azt a lehetőséget is látják benne egyesek, hogy az önkormányzatoktól még elveszik a jövőben

ezzel a további közigazgatási feladataikat, tehát tovább üresítik ki az önkormányzatokat. Aztán bizonyos számítások szerint kistélepüléseken az ASP bevezetése megháromszorozhatja az informatikai költségeket. Ez bizonyos lakosságszám fölött rentábilis, de kistélepüléseknél nem biztos; tehát vannak ilyen számítások is, amely alapján akár háromszorosára is nőhetnek ezek a költségek.

Újabb pont, hogy ez a központi informatikai szolgáltatás megint egy lehetőség lesz, hogy újabb milliárdos megbízásokat adjanak olyan személyek részére, akik nyilván a kormányzathoz közel állnak. Hát, láttunk már ehhez hasonló dolgokat itt az elmúlt években. Persze nyilván azelőtt is, csak nem mondjuk, hogy ettől még helyes, mert azelőtt is ezt csinálták.

És azt is láthatjuk, hogy adott esetben az önkormányzati rendszer kiüresítéséhez is vezethet ennek a bevezetése. Azt látjuk, hogy a Fidesz, illetve a Fidesz-KDNP - ne hagyjuk ki a sorból! - 2010 óta folyamatosan üresíti ki az önkormányzatiság rendszerét. Gyakorlatilag teljes hatáskör hiányában, már díszként fognak csak létezni lassan Magyarországon a helyi önkormányzatok.

Az előttem felszólaló már beszélt arról is, hogy a KLIK-hez hasonló rendszer jöhet létre. Ez megint a központosítás, amely a Fidesz-KDNP-nek jellemzi a kormányzását. Ennek egy része ennek az ASP rendszernek a bevezetése. Hát, ezzel sem biztos, hogy egyet tudunk érteni. Igen, a tényleges döntések is központosíthatnak a jövőben ennek következtében. Úgy érezzük, hogy csak egy lépés, hogy az állam már engedélyhez kösse a jövőben az önkormányzat kifizetését, hogyha ez a rendszer így folytatódik, és tovább gyengül a települések érdekérvényesítő képessége.

Oktatással kapcsolatos problémák is felvetődhetnek, hiszen azt látjuk, hogy ha ez bevezetésre kerül, egyik napról a másikra körülbelül 9 ezer főnek kell ezt alkalmaznia Magyarországon. Nyilván ezt a rendszert akkor ezeknek a személyeknek meg kell tanulnia. Az ötpárti egyeztetésen elhangzott az, hogy akár távoktatásról is lehet beszélni, elsősorban így lehet kiképezni a 9 ezer főt. Szerintem nem biztos, hogy a távoktatás ebben az esetben eredményes lesz; és azt is hallottuk, hogy amikor pedig nem távoktatással, hanem tanfolyamokkal próbálták oktatni a köztisztviselőket ennek a rendszernek a megismerésére, akkor örültek, ha egy 40 százalékos megjelenés volt. Úgyhogy nem vesznek részt olyan nagy hévvel ezeken a köztisztviselők, tehát kétséges, hogy megfelelő időn belül meg fogják-e tudni tanulni azokat a lehetőségeket, amik ebben rejlnek.

Említették, felvetődött még az ötpárti egyeztetésen a szakemberhiány is azzal, hogy a helyi önkormányzatoknál, főleg a kistélepüléseken nehéz lesz azokat a szakembereket biztosítani, akik ezt az ASP rendszert fogják tudni felhasználni szinten megismerni, és azt fogják tudni használni. És az is felvetődött, hogy bizony nagy probléma a helyi önkormányzatoknál az, hogy azokat, akik rendelkeznek szaktu-

dással ezen a területen, őket elcsábítja jobb fizetésért a versenyszféra, és nem tudnak itt maradni, és ez is egy nagy probléma lesz, hogy ha rendszerszinten ez bevezetésre kerül, akkor vajon megfelelő módon fogják-e tudni, lesznek-e szakemberek, akik fogják tudni kezelni ezeket a rendszereket, ezeket a programokat, amelyek itt fognak működni.

Aztán a következő a bevezethetőség kérdése, ami nagyon szorosan kapcsolódik az éppen az előbb elmondottakhoz. Mikor lehet ezt bevezetni? Pintér Sándor belügyminiszter úr, amikor megkérdeztem erről, ő azt nyilatkozta - hiszen tudjuk jól, hogy majd külön rendelet lesz az, ami majd a részleteket szabályozza -, hogy 2017. január 1-je lesz az az időpont, amikor ez a rendszer országos szinten működhet. De vannak még olyan problémák, ami miatt ez nem vezethető be 2017. január 1-jétől. Mégpedig az, hogy vannak külső beszerzések is, amelyeket közbeszerzésen és egyéb módon kell átfuttatni, amelyeknek megvan a megfelelő ideje. Ez alapján pedig az időpont, amely itt szóba jöhet, az a 2018. január 1-je.

(13.10)

Azt gondolom, hogy kicsit közelinek tűnik ez az időpont, hogy ez az egész országos szinten működjön. Azon problémák, kritikák alapján, amelyeket az előbb pontokban megfogalmaztam, nem biztos, hogy megvan a realitása, hogy ez országos szinten működjön, meglegyen a megfelelő szakembergárda, kiképzetten álljon ott. Tehát ezek alapján itt is lehetnek problémák.

Félelem még, ami megjelenik, és talán erről nem esett szó, az pedig az, hogy önmagában ez egy nagyon rövid jogszabály, amely csak a kereteket határozza meg, azokat is csak részben határozza meg, és ezekre majd végrehajtási rendelet fog születni. Azt a végrehajtási rendeletet pedig, amire most felhatalmazást adunk a kormánynak ebben a törvényben, annak a tartalmát nem ismerjük, nem ismerhetjük, nem tudjuk, a jövőben fog megszületni; a parlament nyilván nem tud beleszólni egy kormányrendeletbe, és abban lehetnek olyan kikötések, amelyekkel a legmesszebbmenőkig nem tudnánk majd egyetérteni, és ezen félelmeinknek mindenféleképpen szeretnénk hangot adni. Amikor az ellenzék azt mondja, hogy neki félelmei vannak ezzel a törvénnyel kapcsolatban, akkor nyilván ez a része is megfogalmazódik ebben.

Az időm lejárt, úgyhogy majd egy külön felszólalásban folytatom. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ikotity István képviselő úr, az LMP vezérszónoka következik. Tessék!

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Az idei év elején került nyilvánosságra az a kormányzati háttéranyagnak

látszó tanulmány, amely az önkormányzatok informatikai rendszerének egységesítéséről és totális kormányzati kontroll alá vonásáról szolt. Ez a háttéranyag kiütötte a biztosítékokat az önkormányzatoknál, mivel lényegében a megmaradt önkormányzati autonómia felszámolását, a helyben dolgozó tisztviselők jelentős mértékű elbocsátását vetítette előre, illetve fogalmazta meg kívánatos célként.

Kormányzati körökből akkor tagadták, hogy a megjelent anyag az ő megrendelésükre készült volna, a most beterjesztett javaslat azonban egy az egyben a tanulmányban felvázolt út megvalósítását, annak első lépéseit jelenti.

Az LMP az év elején az önkormányzatiság elleni támadásként értékelte ezt a tervezetet. Úgy láttuk akkor is, és úgy látjuk most is, hogy az önkormányzat tartalma és a most benyújtott javaslat tökéletesen beleillik abba a képbe, amit a Fidesz-kormány önkormányzati autonómiát leépítő gyakorlata alapján láthattunk az elmúlt években. Nézzük csak meg, hogy milyen arányban változott az elmúlt két és fél évtizedben a mérleg az önkormányzatok kárára és a központi kormányzat javára, akár csak a saját maguk által kezelt vagyonnal való rendelkezést illetően is.

A javaslat kormányzat által kommunikált céljai részben támogathatóak lennének, hiszen a helyi szinten az irodák között egységesített, integrált önkormányzati ügyviteli, vállalatirányítási rendszer segítené az átláthatóságot, a hatékonyság növelését és a hivatalban dolgozók teljesítményének a nyomonkövethetőségét, és a párhuzamos, ezért pazarló rendszerek kiiktatásához is hozzájárulna, ami az LMP szerint is szükséges.

Azonban ahogy ehhez már hozzászokhattunk, nem nagyon van olyan kormányzati javaslat, ami e támogatható célok mögé rejtve ne valósítana meg olyan kormányzati szándékokat is, amelyeket a leghatározottabban el kell utasítani, jelen esetben a kormányzati centralizáció totálissá tételét és az önkormányzatiság végleges kiürítését.

A további centralizáció okaként a kormányzat az önkormányzatok eladósodásának a megakadályozását hozza fel érvként, mintha ma Magyarországon bármelyik önkormányzat komolyabb hitelt felvehetne kormányzati engedély nélkül. A települések jó része éppen arra panaszkodik, hogy még a minimális mozgástér lehetőségét is elvették tőlük. Egy-egy pályázat benyújtásához, önerő biztosításához is már komoly költségvetési átcsoportosításokra, beterjesztett fejlesztések elhalasztására lehet szükség, mert a kölcsönt nem veheti fel az önkormányzat.

A népek eladni kívánt lözöngök mögött tehát semmilyen valós tartalom nincs, csupán csak a mindent ellenőrzése és hatalma alá vonni kívánó központi kormányzat hataloméhsége. Úgy látszik, hogy a Fidesz-kormány valamiért különösen vonzódik a központból irányított mamutrendszerekhez, és retteg attól, hogy rajta kívül bármelyik más hatalmi szint tényleges, tehát tőle független hatalommal rendelkezzen. Hiába az oktatásügyben a túlcentralizált KLIK csúfos kudarca, a hatalomvágy, a mindent

uralni akarás felülírja a racionális igazgatásszervezés alapvető normáit.

Rátérve a javaslat konkrét tartalmára, nézzük, hogyan is képzelem el a kormányzat terve megvalósítását. A terv lényege, hogy az önkormányzati adatszolgáltatás és ügyintézés egységes informatikai háttérnek bevezetésével - az ASP-rendszer - megteremtődnek a feltételei annak, hogy minden önkormányzati, helyi közigazgatási döntés kontrollált legyen a központi közigazgatás részéről. A kialakuló rendszerben a helyi közhatalom kiszolgáltatottá válik, mert a szükségtelemmé vált háttérapparátusát le kell építenie, így gyakorlatilag megszűnik a saját szakmai háttére.

A kiszolgáltatottságot tovább növeli, hogy a központi szoftver, és így a saját rendelkezésre bocsátott adatai is elveszítik a rendelkezési jogukat. Mindebből 5-10 ezer közötti közszolga elbocsátása következik. Az elképzelés vélhetően megint a legkisebb településeket érintené a leghátrányosabban, amelyben a helyi ügyintézés lehetősége gyakorlatilag teljesen megszűnne, és ezzel nyilván ezek a kistéleplési munkahelyek is megszűnnének.

A Lehet Más a Politika a javaslatot a vidék Magyarország elleni újabb támadásnak tekinti, és nem tudja támogatni. Kiállunk a reform várható legnagyobb kárvallottjai, a kistéleplések mellett, és fellépünk a munkahelyek megszüntetése ellen. Jelezzük azonban, hogy az LMP tudná támogatni a hivatali informatikai háttér egységesítését, de csak az azok feletti kontroll és a megrendelői pozíció megtartásával, kizárva a további centralizációt és az önkormányzati jogok csorbítását és a helyi közigazgatás leépítését. Köszönöm figyelmüket. *(Dr. Gyüre Csaba tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben.

Kétperces felszólalásra senki sem jelentkezett, így aztán további képviselői felszólalások következnek. Ezek sorában elsőként Szabó Sándor képviselő úr, az MSZP képviselője szólhat. Parancsoljon!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ha ironikus akarnék lenni, akkor azzal kezdeném, hogy mentse meg a Fidesz-kormány az önkormányzatokat minden jótól. Aki az önkormányzat világában dolgozik, akár polgármesterek, akár az önkormányzati dolgozók vagy az önkormányzati érdekvédelmi szövetségek, 2010 óta - több képviselőtársam elmondta már - azt tapasztalhatjuk, hogy folyamatosan az önkormányzatok önállóságának a csorbítására, az önkormányzatok autonómiájának a megszüntetésére van egyfajta irány akkor, amikor a helyi önkormányzatok ügyei kerülnek a parlamentbe. Azt gondolom, hogy mindenkinek, aki az önkormányzat világában dolgozik, legalább a gyomor görcsbe rándul, hiszen ezeket tapasztalhatjuk 2010 óta.

Már az Alaptörvény szakított azzal az elvvel, hogy az önkormányzathoz való jog egy alapjog. Itt

már az Alaptörvény meghatározta azt tulajdonképpen, hogy csak a törvény keretei között gyakorolhatják a jogaikat az önkormányzatok, és ez már az önkormányzatok jogainak egy széles körű korlátozása volt. Egyben azt is megmondta az Alaptörvény, hogy helyi közügyet országos közüggé lehet minősíteni.

Aztán jött az önkormányzati törvény nagy átalakítása 2012-ben, amikor azt tapasztaltuk, hogy rengeteg feladatot elvett az állam az önkormányzatoktól. Persze ezzel együtt vitte az önkormányzatok forrását is, olyannyira, hogy lényegesen több forrást vitt el az önkormányzatoktól, mint amennyi feladatot egyébként az állam átvállalt.

Itt már több szó esett az önkormányzatok csorbításáról, ha például gondolunk az iskolák fenntartásának az elvételére az önkormányzatoktól. Létrejött egy gigaközpont, a KLIK, hogy az majd olcsóbb lesz, jobb lesz, hatékonyabb lesz az önkormányzatok számára. Bebizonyosodott, hogy se nem olcsóbb, se nem jobb, se nem hatékonyabb, és még a helyi közösségek együttműködését is jelentősen korlátozza.

Aztán létrejöttek ma később egy ismét a parlament elé kerülő módosítás során a helyi közös önkormányzati hivatalok.

(13.20)

Számos probléma található az önkormányzati közös hivatalok kapcsán a működés tekintetében. Itt is drasztikus beavatkozás van. Korábban, ha ezek az önkormányzati hivatalok nem jöttek létre, akkor a kormányhivatal hatalmilag kijelölhette ezeket a településeket, és létrehozhatta a megállapodásokat.

Tavaly tapasztalhattuk, hogy megint milyen hatékonyan megvédte az önkormányzatokat a kormány, amikor március 1-jével tulajdonképpen a pénzübeli szociális ellátásokat egy az egyben eltörölte, és megadta azt az óriási lehetőséget az önkormányzatoknak, hogy települési támogatásokat hozzanak létre. Addig, amíg az oktatás, az egészségügy területén egyfajta centralizációt tapasztalhatunk, addig itt teljes egészében magára hagyta az önkormányzatokat a kormányzat, egyfajta decentralizációs folyamat indult el, hogy oldják meg ezt az egyébként számukra nem is kötelező feladatot, azaz a nehéz, hátrányos helyzetben lévő emberek támogatását.

Látjuk, hogy mi történik most a hulladékgazdálkodás területén. Egy hónapja létezik egy koordináló központ, ahova tulajdonképpen az önkormányzatok hulladéktársaságai már nem szedhetik be a lakosságtól a díjakat. Ennek a központnak kell, joga lesz majd beszélni a díjakat, és majd valamilyen rendszerben kárpótolja az önkormányzati hulladékgazdálkodással foglalkozó társulásokat. De hogy milyen elv alapján, hogyan, azt nem lehet tudni, hiszen ezt majd miniszteri rendelet fogja szabályozni, csak ez a miniszteri rendelet még nem jelent meg, bár egyébként már egy hónapja így kellene működnie. Tehát így védje meg a Fidesz-kormány az önkormányzatokat!

Rátérve magára a javaslatra: valóban, az önkormányzatok számára az önkormányzatok feladat-

ellátását támogató számítástechnikai, informatikai rendszerhez való csatlakozásról van szó. Magában ez a rendszer nem is lenne rossz, erről beszélt Hiszékeny képviselő, Gyüre képviselő. Maga az ASP rendszer mint olyan, nem jelenthet akkora problémát, sokkal inkább amiatt van a probléma, hogy ezt kötelezővé teszik az önkormányzatok számára. Miért kell ezt kötelezővé tenni az önkormányzatok számára? Ha ezt kötelezővé kívánják tenni, akkor persze adódik a kérdés, hogy miért akarják kötelezővé tenni. Igen, azt hiszem, erről Ikotity képviselő úr beszélt, mi is azt látjuk, hogy valóban 2016 februárjában megjelent egy 12 oldalas tanulmány. El is hoztam, „Hatékony helyi közigazgatás - stratégiai elemzés”, ez a címe, amit sem a Belügyminisztérium, sem a Miniszterelnökséget vezető miniszter nem vállalt a nevére, mert mégiscsak az önkormányzat autonómiáját csökkentő tézisek, tételek fogalmazódnak meg benne. És valóban, ennek a stratégiai elemzésnek, amely nem publikus, a 2.2. pontja azt mondja, hogy „A központi ASP biztosítja, hogy az önkormányzatok szoros kontroll alatt működjenek. Az ASP a kormány igényeinek és megrendelése alapján készül, teljes mértékben a kormány felügyelete alatt, így közvetlenül bármilyen mélységű adat lekérhető belőle az önkormányzatok” - itt a lényeg: - „beleegyezése és jóváhagyása nélkül.” Elég hosszú az anyag, nyilván nem kívánom részletezni és felolvasni. „Fontos, minden eszközzel tagadni kell azt a nyilvánvaló lehetőséget, hogy a központilag üzemeltetett adatbázis lehetőséget biztosít a közvetlen kontrollra, és az ASP-szerződések megkötése idején a polgármestereknek ne legyen tudomásuk a bevezetés következő fázisáról, azaz a hivatali kiszervezési célokról.”

Mert igen, a következő lépés valóban az, hogy először van egy kontroll, ez a kiadvány tartalmazza, a kontroll után majd következhet a kötelező ellenjegyzése az önkormányzatoknak, amikor aztán már végképp semmilyen hatáskörük nincs a döntéshozatalban az önkormányzatoknak, és a legvégén, amikor teljesen felépül a rendszer, tulajdonképpen nincs is szükség az önkormányzatokra, legfeljebb a következő, helyi önkormányzatokról szóló törvény módosításánál, amit a parlamentben fogunk tenni, azt javasolom, adjanak majd egy kulcsot az önkormányzatoknak, hogy bezárhassák őket. Tulajdonképpen akkor majd mindent központilag kell elintézni és mindent központilag kell felügyelni.

Két dolog, ami a sarkalatosságra és az egyeztetésekre vonatkozik. Azzal nem értünk egyet, amit Répássy képviselő úr megfogalmazott, vagyis hogy történetesen ez egy technikai módosítás, és nem igazán kell hogy ez a törvény sarkalatos legyen. Úgy látjuk, hogy ez a mostani javaslat azt az alapfelállást, miszerint az Möt. rendeletalkotásra felhatalmazást adó rendelkezései mind sarkalatosak, teljesen megbontja. Azt mondja, az indoklás szerint így van, hogy az ASP-hez kapcsolódó szabályok nem érintenek ilyenfajta rendelkezéseket. Ezt mi nem így gondoljuk. Ugyanis az önkormányzat tulajdonába tartozó vagyonelemekről egyfajta nyilvántartást kell vezetni, ez

valóban nem sarkalatos, képviselő úr, de az e tárgyú kormányrendelet megalkotására adott felhatalmazás viszont már igen. Önmagában kivételes, ha kormányrendeleti szabály jelenik meg az önkormányzatokat illetően, mert a helyi önkormányzatok az Alaptörvény szerint csak a törvény felhatalmazása alapján alkothatnak rendeletet. Így azt gondoljuk, hogy a felhatalmazó rendelkezéseknek igenis sarkalatosnak kell lenniük. Nem elfogadható az az értelmezés, amit önök gondolnak, miszerint ezt egyszerű többséggel is meg lehet valósítani. Ezt egy jogi csúrés-csavarásnak gondoljuk. Nyilván politikai okok miatt van erre szükség, az említett stratégiai elemzés, kiadvány miatt, amely vélhetően nem kapná meg a kétharmados támogatást a parlamentben.

Rubovszky képviselő úrnak, hogy miért nem volt ott az MSZP ezen az egyeztetésen: azért nem volt ott, képviselő úr, az MSZP ezen az egyeztetésen, mert mint mondtam, bármely esetben, amikor a parlamentben az önkormányzati törvényről kell hogy vitázzunk, minden egyes lépéssel azt tapasztaljuk, azt látjuk, hogy az önkormányzatok joga folyamatosan csökken, és mi ehhez nem kívánunk asszisztálni. Ez az egyik mondandóm. A másik, hogy szintén a polgármesterek fizetései kapcsán már két egyeztetést is tartott a Fidesz-frakció. Én ott voltam, ott volt az államtitkár úr is. Volt annak valamilyen értelme? Itt, a parlamentben elmondták, majd mennyire fogják támogatni, hogy a polgármesterek fizetését a központi költségvetés biztosítsa. Vitányi képviselőtársam javaslatot is tett erre vonatkozóan. Másnap elmentünk egyeztetésre Balla képviselő úrhoz, és ott nagyon összehorolva megállapodtunk abban, hogy akkor ezt tudjuk támogatni. Aztán jön a Törvényalkotási bizottság módosító javaslata, hogy persze, lehet fizetésemelés a polgármestereknek, de mindenki oldja meg helyben, ahogy tudja. Mert egyébként olyan sok pénze van ám a településeknek, hogy ezt meg tudják valósítani.

Amíg így tetszenek gondolkodni a mindenféle egyeztetésekről, addig, azt gondolom, ott az MSZP-nak nincs helye. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Staudt Gábor képviselő úr a következő, a Jobbik képviselője.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Gyüre Csaba vezérszónoki felszólalásában elmondott nagyon sok fontos pontot, és a javaslattal kapcsolatosan a viták keretében újra előjött, hogy a kormány milyen módon tud, akar ellenőrizni, milyen felhatalmazottsággal bír az önkormányzatok ellenőrzésére. Én azonban egy új szempontot szeretnék idehozni, tisztelt Ház.

Fél szemmel Répássy Róbert államtitkár úrra is néznék, hiszen azt mondta a vezérszónoki felszólalásában, hogy ezek az adatok, amelyek ebbe a központi adattárba bekerülnek, javarészt vagy teljesen közadatok, az önkormányzatoknak a pénzügyi olyan

közzadatai, amelyeket egyébként is megismerhetővé kellene tenni írásban, ha kéri akár a helyi választópolgárok, akár az állam. Ez volt a hivatkozási alap. Ha ez így van, márpedig szerintem javarészt így van, tehát nem ezzel a kijelentéssel szeretnék vitatkozni, akkor ez lehetőséget ad arra a régi vágyra, amire már korábban is beterjesztettünk egy javaslatot, és most módosító javaslatként ehhez a törvényhez is behozzuk, hogy az állam összegyűjti ezeket az adatokat. Mert hiába mond az ellenzék akármit is, ez a törvény valószínűleg át fog menni, és ezek az adatok be lesznek gyűjtve központilag.

Ha már ezeket az adatokat begyűjtik központilag, és ezek javarészt közadatok, akkor tegyük ezt nyilvánosan hozzáférhetővé minden állampolgár számára, akár az interneten. Tegyük, mert ha mindenki megismerheti, és egyébként is az infotörvény hatálya alá esnének mint közadatok, akkor így ebben a rendszerben mindenki elérheti. Nem lehet azt mondani, hogy ez egy extra pluszköltség lenne, hiszen be kell szkennelni, fel kell tölteni, ez az adatbázis létrejön és rendelkezésre áll. Egy dolgot kell adott esetben megtenni a kormánynak, és erre egy módosító javaslatot be fogunk terjeszteni, hogy egy külön internetes felületet létrehoznak, és erre a felületre szépen feltöltik ezeket az információkat, szerződéseket, adatokat. Persze lehet, hogy bizonyos személyes adatokat el kell távolítani belőle, amelyek esetleg nem a közérdekből nyilvános adatok körébe tartoznak.

(13.30)

Alapvetően egy kis ráfordítással egy olyan adatbázis jöhet létre, ahol a választópolgárok, újságírók, ellenzéki képviselők, bárki elérheti ezeket az adatokat. Tehát ez egy nagyon jó lehetőség, hogy ezt megtegyük, és azt kell mondjam, ha a kormány ezt is beemeli, támogatja a módosító javaslatunkat, akkor még megkockáztatom, el lehet rajta gondolkodni, hogy támogatni tudjuk ezt a javaslatot. Egyébként is közadatokról van szó, miért ne tehetnének meg?

Hozzáteszem, hogy az a javaslat, amit korábban benyújtottunk határozati javaslatként az Országgyűlésnek, és egy hasonló központi adatbázisról szólt volna, az Országgyűlés felkérte volna egy határozati javaslatban a kormányt, hogy ennek a részletes elemeit dolgozza ki és hozza vissza az Országgyűlés elé, az azt is tartalmazta volna - már a határozati javaslatunk szerint -, hogy érvényességi kelléke legyen a közzététel az önkormányzati szerződéseknek, azon önkormányzati közadatot tartalmazó önkormányzati szerződéseknek, amelyeket adott esetben bárki kikérhet. A másik fele az, hogy nem elég adott esetben elvárni azt, hogy ezeket feltegyék az internetre.

Ha ez érvényességi kellék lenne, tehát joghatások nem származnának abból a szerződésből, ami nem található meg az interneten egy bizonyos felületen, mondjuk, a kormány által fenntartott központi felületen - talán ez lenne a legjobb megoldás, ezt

központilag csinálni -, akkor ezek a szerződések kvázi joghatást nem tudnának kiváltani. Ez lenne a legjobb megoldás, de ne legyünk ennyire..., ennél a javaslatnál, azt kell mondjam, ellenzéki kószívem első körben azzal is megelégedne, ha nyilvánossá válnának ezek az adatok. És azt is gondolják végig, hogy egyébként, ha ez létrejönne, akkor minden olyan vita vagy adatkérési költségszámítási viták a jövőben zárójelbe tehetőek lennének, hogy hány alkalmazott bére, a szkennelés költsége, a DVD, amin kiadják.

Emlékeztetnék arra, hogy Tóth Bertalan képviselőtársunktól közel 70 millió forintot próbál kérni a Magyar Posta a nagy nehezen megítélt közadatok kiadásáért, amin önmagában is látszik, hogy amikor ezeket a rendelkezéseket elfogadták - mert mi nem támogattuk ellenzéki oldalon -, azokra a rendelkezésekre gondolok, amelyekben nemcsak a közvetlen költségeit teszik felszámolhatóvá a közadatoknak, hanem gyakorlatilag bármit, nyitva hagyva, hogy ez a munkavállaló bérértől, annak a szobának a fűtésköltségéig és az egyéb közüzemi költségéig, ahol ezeket az adatokat kiválogatja, ez mind felszámolható adott esetben, és a bíróság dönti el, hogy ez jól van így vagy nem. De önök elfogadták ezt a törvényt, azt mondták, hogy ilyen kirívó példák biztosan nem lesznek, megint az ellenzék az, aki itt az ördögöt a falra festi. Hát lett, és ezt a 70 millió forintot ráadásul úgy számolták ki, hogy egy vezető beosztású alkalmazott béreként, aki ott kihúzogatja a személyes adatokat a dokumentumból, amit át kívánnak adni.

Nem szeretnék ebbe mélyebben belemenni, de láthatják, hogy egy apró bekezdés módosításával ebben a törvényben egy olyan transzparens rendszert lehetne Magyarországon megvalósítani, ami, azt kell mondjam, hogy Európában, ha nem is egyedülálló - mert bocsássanak meg, de mind a 27 tagország, illetve a Magyarországon kívüli 26 tagország vonatkozásában ezt nem tudom most megmondani önöknek, hogy minden esetben nincs-e ennél hatékonyabb rendszer, de a lényeg az, azt kell mondjam -, de Európa élmezőnyébe kerülnénk transzparenciában az átláthatóságban.

Azt hiszem, hogy ha a nemzetközi felméréseket nézzük, akár a korrupciós helyzetre, akár a korrupciós kockázatokra vonatkozólag, mert ugyanis közhely, hogy nemcsak tisztességesnek kell lenni, annak is kell látszani, nemcsak tisztességesen, korrupciómentesen kell az állam ügyeit végezni, hanem annak is kell látszania ezen ügyek végzésének - sajnos itt még egyik se valósult meg -, de azt hiszem, ez önöknek is kedvezne a nemzetközi kimutatásokban, amik a korrupciós veszélyeket, a korrupció esélyének a százalékos előfordulási esélyét taglalják, ha egy teljesen transzparens rendszer létrejönne.

Ez egy nagyon jó hivatkozási alap lenne több és más EU-s országok számára is, arról nem is beszélve, hogy ez a rendszer akkor lenne a legjobb, ha más, az állami sektort érintő beszerzések is bekerülnének ebbe az adatbázisba, és ha az önkormányzatok mellett a minisztériumoknak, egyéb állami szervezeteknek,

intézményeknek a költségei és a közpénzügyi kiadásai is ebbe a központi rendszerbe bekerülhetnének, akkor azt hiszem, hogy Magyarországra egy szót nem lehetne mondani a transzparencia szempontjából.

Úgyhogy én ezt meggondolnám az önök helyében, és itt a lehetőség, hogy öntsünk tiszta vizet a pohárba, ennek a módosító javaslatnak a támogatásával ezt megtehetik. A jogi érveket egyébként Répássy Róbert is elmondta, hiszen közadatokról beszélünk, az adatbázis létrejön, a pénzt rá fogják költeni, ez egy központi adatbázis lesz, úgyhogy egy lépéssel lehet ebből jó dolgot is csinálni. Azt kell mondjam, hogy hajrá előre, és merjenek nagyot lépni, nagyot gondolni, és valósítsunk meg egy teljesen transzparens országot először az önkormányzatoknál és utána a többi állami szervnél is. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Répássy Róbert képviselő úr, a Fidesz képviselője a következő felszólaló. Tessék!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Én a vita elején a felszólalásomban igyekeztem megelőlegezni vagy megelőzni azokat a véleményeket, amelyek szerintem egy tévedésen alapulnak, tehát azon alapulnak, hogy nincsenek tisztában képviselőtársaim a törvény, az önkormányzati törvény hatályos 114. §-ának a rendelkezéseivel, ezért ezt, ha nem haragszanak, fel fogom olvasni, és akkor ezek után beszéljük meg szerintem, hogy vajon ez a törvényjavaslat sérti-e az önkormányzatok jogait. Nem tudom visszaidézni, de nagyon - hogy mondjam? - sok képi felszólalás hangzott el arról, hogy hogyan akarja a kormánytöbbség ezzel a javaslattal már megint szegény önkormányzatokat rövid pórázon tartani.

Kérem, hallgassák meg, hogy most hogy szól a 114. §, amely az önkormányzati törvény hatályos szövege: „A helyi önkormányzat a pénzügyi, ügyviteli, ügyintézési és egyéb alapvető feladatok egységes szabályok szerinti elvégzését, átláthatóságát biztosító, az állami informatikai rendszerrel összekapcsolható informatikai rendszert működtet, mely a folyamatos pénzügyi állami ellenőrzés eszközeként is szolgál. A rendszerben kötelezően nyilvántartandó adatok körét jogszabály határozza meg.” Ez szó szerint megegyezik az előttünk fekvő törvényjavaslat által javasolt 114. § (1) bekezdésével.

Tehát nincs szó új ellenőrzésről és új adatok bekerüléséről, nincs szó semmiféle, az önkormányzatokra új kötelezettséget rozó szabályról. Amiről itt ez a törvényjavaslat szól, az nem más, mint hogy az Országgyűlés, ha elfogadja ezt a törvényt, akkor kijelöl egy országosan egységes informatikai rendszert, amihez csatlakoznia kell az önkormányzatoknak, és abban tartják nyilván az adatokat. De még egyszer mondom, az adatok közzétételére vonatkozó kötelezettség, az adatok állami pénzügyi ellenőrzés céljából való nyilvántartása és az állami informatikai rendszerrel való összekötése már most is a hatályos sza-

bályok része, ezért én végképp nem értem ezt a kritikát. Nyilván nem tudok másra gondolni, mint hogy akik ezt a kormány szemére vetették, azok nem ismerik a 114. § jelenlegi hatályos szövegét.

Összefoglalva tehát, igen, részben fenntartom azt az állításomat, hogy ezeknek az adatoknak a nagy része közérdekű adat. Nem tudom megítélni ebben a pillanatban, hogy minden adat közérdekű-e, ugyanis a hatályos szabály úgy szól, hogy „a rendszerben kötelezően nyilvántartandó adatok körét jogszabály határozza meg”. Biztos az én tudatlanságom, de én nem találkoztam ezzel a jogszabállyal, tehát valószínűleg még nem vagy legalábbis egy része lehet eddig jogszabályban szabályozott. Nyilván innentől kezdve ennek a rendszernek az lenne az újítása, hogy pontosan meghatározza majd egy kormányrendelet azt, hogy milyen adatokat kell közzétenni, nyilván ezek egységesek lesznek minden önkormányzatnál, és naprakészek lesznek. Tehát ez nagyon fontos, hogy a naprakész pénzügyi ellenőrzést fogja tudni, a folyamatában történő ellenőrzést fogja tudni elősegíteni ez az adattár. De még egyszer hangsúlyozom, hogy ez nem új szabály, ez a hatályos jog része is, legfeljebb eddig nem működött elég hatékonyan, és nem volt ennyire - hogy is mondjam csak - az érintett önkormányzatok számára világos, hogy milyen adatokat kellene közzétenni.

Egyébként pedig amit Staudt képviselő úr javasolt, hogy persze, más állami szerveknél is ugyanezt kellene megtenni, én feltételezem, hogy van ilyen, nem értek hozzá teljesen, de az Államkincstárnak nyilván vannak olyan informatikai rendszerei, amelyekben bizonyos adatokat azoknál az állami szerveknél, akiknek kifizetést teljesít az Államkincstár, ott nyomon tudja követni az Államkincstár ezeknek a pénzeknek a mozgását.

(13.40)

Egyébként nyitottak vagyunk arra, tehát szerintem semmi akadálya. Ez valószínűleg egy informatikai fejlesztés kérdése, hogy akit az Államkincstár támogat vagy akinek pénzt utal, annak a pénzügyi adatait, legalábbis erre a felhasználásra vonatkozó adatait egységes rendszerben tegye közzé. Hangsúlyozom, ez még nem a közérdekű adat kategóriája. A közérdekű adatokról szóló törvényünk, az információszabadságról szóló törvényünk egyébként meghatároz bizonyos különleges közzétételi kötelezettségeket. Ha megnéznék egy kormányzati honlapot és a minisztérium honlapját, akkor vannak is ilyen adatok, de bármilyen állami szervnél vannak különleges közzétételi kötelezettségek. Ezek megint csak nem teljes körűek, hanem csak az egyes jogszabályokban megállapított adatfajták.

Summa summarum, az a kritika, hogy ezáltal az önkormányzati jogok csorbulnának, vagy most jött el az a pillanat, hogy most aztán vége mindennek, mert már innentől kezdve már rövid póráz lesz, ez egy teljes tévedés, a hatályos önkormányzati törvény

ismeretének a hiányából adódó tévedés. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalások következnek. Elsőként Hiszékeny Dezső képviselő úr, MSZP.

HISZÉKENY DEZSŐ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Négy kérdést szeretnék érinteni, és erre összesen két percem van, ezért gyorsan rá is térnék.

Az egyik, amit Répássy képviselőtársam mondott az adatszolgáltatással kapcsolatban, amit rögzít az önkormányzati törvény. Igen, ez előírja az önkormányzatok számára, hogy ilyen rendszert működtetniük kell. Tájékoztatom képviselő urat, hogy mind a 3200 önkormányzat ilyen rendszert működtet, és ez évtizedek óta működik, pont. Semmiféle kötelezettséget ilyen szempontból, hogy egy kötelező rendszert kellene használni, én nem olvastam ebben a törvényben, most viszont ezt így szeretnék szabályozni.

A másik ilyen kérdéskör, amit Rubovszky képviselőtársam érintett, az az uniós támogatással kapcsolatos. Ez úgy hangzott a szájából, mintha ez úgy indult volna, hogy itt az Unió ezt mondaná, hogy nekünk egy ilyen rendszert csinálni kell. Én fordítva tudom, de lehet, hogy félreértettem, akkor elnézést kérek. Sok pénzt felvettek erre a rendszerre az Uniótól. Nyilvánvalóan majd az Uniónak be kell számolni arról, hogy ezt hogyan használták fel. Nem fogják tudni, mert a kutyát nem érdekli ez a rendszer, ez a probléma velem.

A másik ilyen kérdés, hogy 3200 önkormányzattól száznál került ez egyáltalán szóba. Ez egy olyan arány, ami nehezen indokolhatná azt, hogy ezt kötelező jelleggel meg kellene valósítani, és érdemes lenne meghallgatni az önkormányzatokat. Hallatják a hangjukat, csak nem akarják meghallani. Nem tudok olyan önkormányzati szövetségről, amely támogatná ezt az elképzelést, viszont tudok olyan önkormányzati szövetségekről, amelyek ellene vannak - gyakorlatilag mindegyik. Ezen kéne elgondolkozni az én megítélésem szerint.

A másik pedig, hogy olyan többpárti egyeztetésekre, amelyeknek nem az egyeztetés a célja, hanem egyfajta propagandát teremteni, megítélésünk szerint nincs értelme részt vennünk, ezért nem is vettünk részt. Az időpontja, amikor ez volt, az pedig erre utalt. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Staudt Gábor képviselő úr, Jobbik, két percben.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Első körben nagyon örülnék annak is, ha az önkormányzatok tekintetében megvalósulna ez a kötelező és a központi rendszerben nyilvántartott közadatok nyilvánosságra hozatala. Répássy államtitkár úrnak annyit mondanék, hogy első körben - és most erről a törvényről beszélünk - nagyon jó lenne, ha a módosító javaslatunk átmenne. Lehet hozzá csatlakozni egyébként. Azt kell mondjam, mi szíve-

sen vesszük, ha csatlakozik ehhez a javaslatához, és nyomatékosan ad annak, hogy igen, a kormányoldalon is vannak ilyen hangok.

*(A jegyzői székben Ikotity Istvánt
Hiszékeny Dezső váltja fel.)*

Az egy következő kérdés, való igaz, hogy állami szervek, Allamkincstár, minisztériumok, de ha már van egy példa, és van egy központi adatbázis, és megvalósul egy jól működő rendszer, akkor el lehet gondolkodni azon, hogy az milyen módon bővíthető. Szokták mondani, hogy ha nem mondhatod el senkinek, akkor mondd el mindenkinek. Ebben az esetben is azt érzem, hogy lehet, hogy az aggodás vagy az önkormányzatok részéről megjelenő problémák, hogy nekik az adatokat az állam felé hogyan és milyen módon kell egy központi rendszerben hozzáférhetővé tenni, megoldódna könnyen, ha azt mondaná az állam, hogy ezt nemcsak nekünk adjátok, nemcsak nekünk külditek, hanem mindenki számára elérhető lesz, amennyiben közadatokról beszélünk. Természetesen lehetnek olyan pénzügyi adatok, én ezt elismerem, amelyek nem közadatok, amelyeket külön kell kezelni, de javarészt én is úgy gondolom, hogy a gazdálkodás tekintetében felmerülő adatok, szerződések, információk is közadatok, és ez ugyanúgy közzétehető egy központi rendszeren. Tehát hangsúlyozom, a rendszer most el fog készülni.

Ezért nyújtottunk be módosító javaslatot Gyüre Csaba képviselőtársammal, hogy a kormány rendeletben kapjon lehetőséget arra, hogy ezt a lépést még egyvel megtoldja, és egy valóban működő, hatékony rendszert hozzunk létre. Kérem Répássy Róbertet, hasson közre a kormánypárti többségnél, hogy ez elfogadásra kerüljön. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Rubovszky György képviselő úr, KDNP, két percben.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megszólítottam, tehát válaszolok. Az a helyzet, hogy engem ebben a kérdésben, hogy az önkormányzatok európai pénzen alakítottak ki önkéntes társulást, nem az érdekelt, hogy az Európai Unió ehhez pénzt adott, hanem az, hogy a kezdeményezés az önkormányzatok oldalán jelenik meg.

Egyet tudomásul kellene vennünk. Valamennyien egyforma nyomtatványon töltjük ki az adóbevallásunkat. Ha gépkocsit el akarunk adni, akkor egy előírt formanyomtatványt kell kitöltenünk. Azt kéne tudomásul venni legegyszerűbb módon, hogy ez a törvényjavaslat arról szól, hogy a fennálló adatközlést ilyen sillabuszszerűen kell elvégezni, ezt ez és ez a rendszer alakította ki.

Megszólítottam Gyüre Csaba képviselő úr által azáltal is, hogy elhangzott tegnap, hogy a szervezett oktatásokon mintegy 40 százalék jelenik meg. Ez így

igaz, csak hogy éppen olyan szervezések, hogy nem egy kötelező rendszer oktatásáról van szó, hanem önkéntes alapon, amit a Kincstár magára vállal. A Kincstár szervezte ezeket az oktatásokat. A már csatlakozott önkormányzatok küldhettek ebbe embereket, meg jelentkezhettek idegenek.

Itt nyilván, mert az időpontot nem egyeztetik velük, kisebb a jelenlét, ha ez kötelező lesz, de hangsúlyozom, hogy kizárólag formai a törvény. Ahogy Répássy képviselő úr ezt pontosan, precízen itt kifejtette, a megfelelő adatoknak egyfajta módon való közléséről szól, az adattartalom pedig a ma hatályos jogszabály szerint is megvan. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most visszatérünk a normál felszólalásokhoz: Gyüre Csaba képviselő úr, Jobbik.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Bizonyos dolgokról nem maradt időm a vezérszónoki felszólalásban szólni, erre szeretnék még rátérni néhány mondatban. Érdekes volt, amikor ezt az ASP rendszert tanulmányoztam és olvastam róla kritikákat, akkor felvetődött bennem az is, hogy miért nem hallunk többet arról, és talán kértük is tegnap az ötpártin államtitkár urat, hogy a felvezetésben beszéljen már arról, hogy az önkormányzatoknak mik voltak a gyakorlati tapasztalatai, annak a közel száz vagy több mint száz önkormányzatnak, amely ezt valóban használta. Amit én olvastam róla, annyi jött ki - idézem szó szerint, hogy mit olvastam -, hogy „alapvetően megnehezítette a feladatainkat”. Én ennyit olvastam erről, ezért érdekelt volna.

Na most, vettem a bátorságot, és ilyen önkormányzatokat felhívtam, akik ebbe önkéntesen beléptek. Az ott dolgozókkal igyekeztem felvenni a kapcsolatot a tekintetben, hogy nekik mi volt a véleményük erről a rendszerről. Ezt szeretném még itt elmondani, hogy mik voltak azok a gyakorlati tapasztalatok, amelyek megszülettek. Nyilván tisztában kell lennünk azzal, hogy ez egy teszttüzem volt, ezt figyelembe kell venni, illetve azt is figyelembe kell venni, hogy új dolog volt a dolgozóknak, most tanultak bele a dolgozók. Nyilván ezt azért mondom el, mert nem túl pozitív a vélemény ezzel kapcsolatban.

(13.50)

Apróságok és komolyabb dolgok is felmerültek. Ilyen például, hogy más alkalmazás alatt futnak a programok. Ha az adót írja fel, akkor az egy másik alkalmazás alatt fut, ha az anyakönyvi részt, akkor az megint egy másik alkalmazás alatt fut. Az egyik az Explorer alatt fut, a másik a Firefox alatt, de ha át akar lépni egyikből a másikba, akkor az egyiket be kell zárni, ki kell lépni, átlépni a másik alkalmazásba - sokkal bonyolultabbá teszi. Tehát hogy miért nincs egységesítve, ez már kérdésként, kérešként felmerült.

Ami nagyon érdekes számomra, egy következő ilyen probléma, hogy a papírszükséglet radikálisan megnövekedett. Azt gondolnánk, hogy ha elektronikus nyilvántartásra térünk át sok tekintetben, akkor az a papíralapú munkát fogja könnyíteni. Nem! Pont az ellenkezőjéről számoltak be, hogy még több papírmunkájuk akadt ezzel kapcsolatban, még több papírra volt szükség, és még több munkára volt szükség, amíg a papírok kitöltésével kellett foglalkozni. Ezzel arányosan megnőtt a dolgozók munkaterhe is, jelentős munkateher-növekedésről számoltak be, ami ellentmond annak, amit a vezérszónokimban én elmondtam, hogy adott esetben attól lehet tartani, hogy ha ez majd kiforrottan fog működni, akkor ez létszámleépítéssel is járhat; ezzel látszólag ellentmond. Nyilván az elején merülnek fel ezek a problémák. Reméljük, hogy ha ez valóban bevezetésre kerülne, akkor ez nem lesz hosszú távú, tehát nem fogja jelentősen megnehezíteni a dolgozók munkáját, és a munkaterhüket nem fogja jelentősen növelni.

Amiről panaszkodtak, hogy bonyolultak a programok. Miért tudják ezt mondani? Felvetődhet, hogy nem szakemberek, akik ezzel foglalkoznak. Igen ám, de ők már korábban is ilyen programokkal foglalkoztak, csak nem a központi ASP programmal, hanem amit már korábban is alkalmaztak. Tehát ezekhez a programokhoz képest is jóval bonyolultabb maga a rendszer, és magának a programnak az alkalmazása is sokkal bonyolultabb; ami nekik már kiforrott volt és működött, az sokkal egyszerűbb, tehát amiket eddig használtak az önkormányzatok, jóval egyszerűbbek voltak. Ez jóval több kattintást is igényel, tehát ez is időben meghosszabbítja; sokkal több kattintásra van szükség, ez is bonyolítja.

Amiről még beszéltek problémaként, a kapcsolattartás a program üzemeltetőjével. Az önkormányzatoknál arról számoltak be, hogy a nem ASP-s programnál, hanem amit korábban alkalmazott az önkormányzat, ha bármilyen probléma felvetődött, nem tudtak továbblépni a dolgozók, akkor az történt, hogy megvolt a telefonszám, ott a megfelelő szakember megválaszolta azt, hogy mi a tennivaló. Na, ez most egyáltalán nem így működik, most e-mailben írnak egy üzenetet, ott pontosan leírják, hogy mi történt, majd valamikor kapnak egy választ szintén e-mailben, hogy mit kell csinálni. Tehát ennek a közvetlensége gyakorlatilag megszűnt. Ez is jóval nehezebbé teszi a munkájukat. Tehát erre az eddigi telefonos közvetlenségre nincs mód. Ezt azért mondom el a felszólalásomban, hátha odafigyelnek rá azok is, akik ezt a programot végre fogják hajtani majd, amennyiben a parlament ezt megszavazza, és akkor oda fognak figyelni rá, hogy nagyobb legyen a közvetlenség.

Amiről még beszámoltak, hogy gyakoriak voltak a programhibák, tehát sokkal gyakoribbak voltak a programhibák, mint a korábban általuk működtetett rendszerrel kapcsolatban.

Van még egy nagyon fontos dolog, amiről beszámoltak - és ez engem nagyon megdöbbentett -, és

azt hiszem, Rubovszky György képviselőtársam szólt már föl ebben a témában. A tegnapi ötpárti egyeztetésen Dancsó József, a Magyar Államkincstár elnöke arról beszélt, hogy azért is nagyon szükséges ennek a rendszernek a bevezetése, mivel az önkormányzatok rendszeresen elmulasztják megtenni határidőre a pénzügyi bevallásaikat, ezért sok esetben kénytelenek bírságot kiszabni, és milyen jó, mert ez a rendszer nem fogja lehetővé tenni számukra, hogy kifussanak a határidőkből, ez megköveteli a határidők betartását.

A dolgozók pontosan arról számoltak be, hogy ezzel a rendszerrel nem tudják betartani a határidőket, ezért a bírság ott lebeg a fejük fölött, mert egyszerűen képtelenek betartani ezeket a határidőket. Amennyiben ezt a rendszert alkalmazzák, ezeket a határidőket nem tudják betartani. Tehát pontosan ellentmondani látszik a gyakorlati megvalósulása annak a célnak, amit tegnap az ötpárti egyeztetésen Dancsó József MÁK-elnöktől hallottunk. Remélem, hogy ez is csak egy, a program gyermekcipőben járása miatti probléma, de én azt gondolom, erre is oda kellene figyelni.

Ezért lett volna nagyon jó, ha kaptunk volna egy részletes tájékoztatást még a vitát megelőzően, sőt legjobb lett volna az ötpárti egyeztetésen vagy azt megelőzően kapni gyakorlati tapasztalatokat arról, hogy hogyan is működik a száz kísérleti önkormányzatnál ez a program.

Még egyetlenegy dologra hívták fel a figyelmeztetést. Itt már többször beszéltünk - én is beszéltem - a programok elsajátításáról, az oktatás rendszeréről. Arról számoltak be nekem a dolgozók, hogy nagyon nehezen tanulható meg ez az alkalmazás, amit itt nekik tudniuk kell. Nehezen tanulható, nagyon bonyolult maga a rendszer, és ez külön meg fogja nehezíteni a működését.

Én azt a következtetést vontam le ezekből, hogy ezt most hirtelen bevezetni ilyen rövid határidőn belül, adott esetben a rendszer összeomlásához is vezethet, a határidők sorozatos elmulasztásához, adott esetben sorozatos bírsághoz, amelyre nyilván majd oda kell figyelni a végrehajtási rendelet megalkotásánál, hogy megfelelő átmeneti idő legyen az önkormányzatok számára, amelyben már a programok tökéletesen működnek, és a programok nem megnehezíteni fogják az önkormányzatok életét, hanem valóban segítséget fognak nyújtani.

Az eddigi tapasztalatok a tesztüzemben a száz önkormányzatnál álláspontom szerint sajnos nem ezt mutatják. Nem véletlen az, hogy az önkormányzati szövetségek is egyként állnak ki amellett, hogy ellenezzék ennek a programnak a megvalósulását, hiszen egyelőre úgy tűnik, hogy több nehézséggel és több problémával fog járni, mint amennyi ennek a hozadéka és a pozitívuma. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólalások következnek. Rubovszky képviselő úr, KDNP, parancsoljon!

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelettel, én csak nagyon röviden szeretnék reagálni arra, amit Gyüre Csaba képviselő úr mondott itt az előbb, hogy nehezen megtanulható. Emlékeztetni szeretném, kollégák vagyunk, mind a ketten ügyvédkedtünk, feltételezem, mind a ketten ózdkodtunk akkor, amikor a cégbírósi elektronikus ügyintézés bevezették, nehezen tanultuk meg, a negyedik-ötödik bejelentés ment már simán, és azóta ez a rendszer folyamatosan megy. Ez a téma komoly-ságából és bizonyos ismeretek hiányából fakad.

A másik, amire szeretnék kitérni, hogy a mai kavalkád, tehát az, hogy a Kincstár felé azokat a megadott adatokat mindenki a saját rendszere szerint jelenti, ez jelent hihetetlen nagy munkát a Kincstárnak; ezt tegnap együtt hallottuk a Kincstár elnökétől. De ez a kisebbik baj, mert ez a Kincstár gondja. A nagyobbik baj, hogy a kis önkormányzatok jelenleg annyira felkészületlenek, és a saját rendszerük egy csomó pénzükbe kerül, amit ők finanszíroznak. Ez a rendszer ingyenes lenne, tehát az önkormányzat ezzel megtakaríthatna, és ha ezt végre megtanulnák, akkor megúsznák azt, ami ma gyakorlat, hogy a saját rendszerük szerint sem tudják teljesíteni a határidőre adatközlési kötelezettségeiket, és ezért ma is rendszeresen bírságolja őket a Kincstár.

Tehát nem állítom, hogy hipp-hopp be lehet vezetni, nyilván meg kell szenvedni érte, meg kell tanulni, de az a cél, hogy mindenki ezt flottul csinálhassa a későbbiek során. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Hiszékeny Dezső képviselő úr következő két percben, MSZP.

HISZÉKENY DEZSŐ (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Csak egy dologra szeretnék visszatérni. Képviselőtársam itt fölolvasta nekünk az Möt.-ből, ha jól emlékszem, a 114. §-t, ami rendben is van, csak azt felejtette el mondani, hogy ezt a 114. §-t három új bekezdéssel szeretnék kiegészíteni, és azt felejtette el elmondani, hogy a 114. §-ban nincs szó arról, hogy egy kötelező állami rendszer lenne, pusztán arról van szó, hogy összekapcsolhatónak kell lennie az önkormányzati rendszernek az állammal. Jelzem, hogy ez így van 26 éve. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Gyüre Csaba képviselő úr, Jobbik.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Csak nagyon röviden reagálnék a Rubovszky György által elmondottakra. El is mondtam a vezérszónoki felszólalásomban, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom önmagában azzal a ténnyel, hogy az informatikai szolgáltatási rész bővül az önkormányzatoknál, maximálisan egyet tud érteni. Tehát ezzel a résszel egyetértünk.

Az előző felszólalásomban a kritikákat a gyakorlati tapasztalatokról azért fogalmaztam meg, hátha meghallgatásra fog kerülni, ezek a problémák merül-

tek föl, amennyiben bevezetésre kerül ez a rendszer, ezeket minél hamarabb tudjuk kiküszöbölni.

(14.00)

Azt azért látjuk, hogy amikor ellenzékéből is kritikákat fogalmazunk meg, és ha az a megfelelő fülekbe eljut, akkor bizony sokszor kijavítják azokat a problémákat, amelyek itt fölmerülnek. Tehát ezeket a kritikákat nem azért fogalmaztam meg, hogy emiatt támadnánk a törvényt, az alaptörvényt, hanem azért, hogy ezeken kellene javítani. A vezérszónoki felszólalásomban soroltam föl azokat a problémákat, ami nekünk önmagában a törvénnyel kapcsolatosan fölmerültek. Ezek inkább építő jellegű kritikák voltak, ami miatt a rendszeren változtatni kell. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki szólni. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem. Ezért az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, az előterjesztőt, kíván-e reflektálni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány dologra, azt gondolom, mindenképpen érdemes reflektálni, válaszolni. Egyfelől az látszik, hogy abban az ellenzék és a kormánypártok között nem lesz megértés vagy egyetértés, hogy az ASP rendszer kiterjesztése, ennek a lehetősége új feladatot az önkormányzatokra nem hárít. Az önkormányzat és az állam közötti feladatmegosztást semmilyen módon nem befolyásolja, az önkormányzati feladatok ettől nem változnak.

Azt is lényeges leszögezni, azt gondolom, hogy minden olyan adat, ami az ASP rendszeren keresztül kerülhet be a Magyar Államkincstárhoz, jelen pillanatban is be kell kerülnie az Államkincstárhoz, nyilván ennek különböző lehetőségei vannak. Ha csak azt figyeljük, hogy a gazdálkodáshoz használt szoftverek száma jelen pillanatban 22, és jó néhány esetben van probléma abból, hogy azok a cégek, amelyek ezeket a szoftvereket szállítják, nem tudják vállalni a megfelelő jogkövetést, nem tudják a megfelelő supportálást biztosítani, ez is okoz problémát az önkormányzatoknál, akár a beszámolók elkészítésekor.

Az önkormányzatok autonómiáját, szabadságát semmilyen módon nem befolyásolja. Nagyon rossz üzenetnek látnám, ha az a kép alakulna ki, hogy egy ellenőrizhető, látható, szabályozott információadás az önkormányzatok kárára lenne, vagy hogy az önkormányzatok ettől ódzkodnának, és ez nekik bármiféle érdeksérelmet okozna.

Felmerült az a gondolat, hogy az állam, a kormány erre sok pénzt vett fel, és nem tud elszámolni. Felhívnam a figyelmet, hogy az ASP1 nevű program lefutott, az Európai Unió által támogatott program volt, ez a közép-magyarországi régió önkormányzatai számára volt kiírva. Ott első körben 55 önkormányzatnak volt lehetősége ehhez csatlakozni. Amikor ez

a program lefutott, illetve a program befejezéshez közeledett, azt követően felmerült annak a kérdése, hogy ha van egy ilyen program, egy ilyen rendszer, aminek vannak egyértelmű és kézzelfogható előnyei, akkor azt nem kell lezárni azzal, hogy 55 önkormányzat ennek együttműködője.

Vagyis ez az európai uniós szabályoknak megfelelő nyomkövetési ciklus végéig szépen működik, aztán kidobjuk, hanem ha egy ilyen rendszert, ami, még egyszer mondom, egyértelműen hasznos lehet az önkormányzatok és az állam közötti kommunikációban, ki lehet terjeszteni minden önkormányzatra, akkor célszerű ezt megtenni. A most induló ütem lehet az, ami ezt a teljes kiterjesztést biztosítja.

Tehát szó nincs arról, hogy sok pénzt vett fel az állam vagy a kormány, és ezzel ne tudna elszámolni. A következő ütem fejlesztése előtt állunk, és nyilván ennek a szükséges pályázati lépéseit majd meg kell tenni. Ez befolyásolja egyébként a bevezetés határidejét is, hiszen ahhoz, hogy a teljes vertikumra megfelelő hardver beszerzésre kerüljön, nyilván közbeszerzések is szükségesek, és ennek időigénye is van.

A Staudt képviselő úr által felvetett gondolatokra azt mondanám, hogy nagyon lényegesek. Én magam is ebben nagyon sok lehetőséget látok. Nem kizárólagosan az önkormányzatok, az önkormányzati gazdálkodás ellenőrzésének oldaláról kell feltétlenül megközelíteni ennek a rendszernek a lehetőségét, hanem ez ennél valóban, én is azt gondolom, sokkal komplexebb.

Túl azon, hogy a nyilvánossághoz el lehet jutni és milyen formában, ezt valóban meg kell vizsgálni. Ez egy érdekes kérdés. De azon túlmenően, ha egy ilyen rendszer és adattárház kiépül, amelyben elemezhető, rendszerezhető, összerendezhető adatok vannak - és itt már nem önkormányzatra megszemélyesítve, lebontva, hanem adott esetben az önkormányzat által ellátott feladatok ágazatára lebontva -, akkor ez hozzájárulhat ahhoz, hogy egy csomó olyan vitát lezárjunk, amit egyébként 25 éve folytat a parlament az önkormányzatok finanszírozásával, feladatmegosztásával, a hatékonysággal, a kistéleplések, nagyteleplések, hátrányos helyzetű térségek finanszírozásával kapcsolatban.

Tehát egy csomó olyan kérdéskörben láthatunk tisztán, ami egyébként az önkormányzatokkal kapcsolatos, mind a jogalkotás, a gazdálkodás, az állami támogatások rendszerének, a feladatfinanszírozás rendszerének sokkal tisztább esszenciáját adhatja. Aztán egyébként a kormány is, a mindenkori kormány sokkal könnyebben tud tervezni és megegyezni az önkormányzati szférával abban, hogy mik lehetnek azok az általánosan elfogadott finanszírozási elvek, amelyek az adatokból kinyerve az egész országra jellemzően megjelennek.

Tehát nemcsak a költségvetési szabályok betartásának ellenőrzése, nemcsak a nyilvánosság és az átláthatóság kérdése, hanem akár adott esetben egy stratégiai tervezésben és az önkormányzati feladatellátásban, a feladatok finanszírozásában meglévő akár területi egyenlőtlenségek kiküszöböléséhez is jó

segítségét adhat egy ilyen program, egy ilyen keretrendszer, amely egyébként ismert lehet mindenki számára, hiszen mint mondtam, a közép-magyarországi régióban indult el ez a program, rendszer. Abban a keretben, ami a közép-magyarországi régióban lefutott, a keretprogramon túl öt elemét szeretnénk továbbvinni és kiterjeszteni minden önkormányzatnál.

Azon szerintem nagyon nagy vita nincsen, mindenki emlékszik talán arra, aki az önkormányzati szférában tevékenykedett, hogy 7-8 évvel ezelőtt még a Kincstárral az informatikai adatközlés floppyn történt úgy, hogy gépkocsival vitték a floppyt adott esetben a Kincstárhoz. Tehát ezeken az anomáliákon, ezeken a korszerűtlen megoldásokon túl kell lépni. Lépések történtek is, és most meggyőződésem szerint egy jelentős előrelépés állhat be anélkül, hogy az önkormányzatoknak az önállóságát sértené. Teljesen megalapozatlan, és akár a törvényből, de akár az általam említett öt programelem megvizsgálásából is nyilvánvalóvá válik, hogy képtelen lenne a rendszer egyébként döntési folyamatokat átvenni. Itt szó nincs arról, hogy döntési folyamatba vagy ellenjegyzésbe bárki bele tudna avatkozni. Itt egyszerűen webes alapon a gépről az adatok a kormányzati felhőbe, az egységes adattárházba bekerülnek anélkül, hogy ebbe közben a kormányzat belenyúlna.

Úgy gondolom, hogy ez a rendszer elősegítheti azt, hogy az önkormányzatok gazdálkodása jogszerűbb legyen, stabilabb legyen, biztonságosabb legyen, de ahogy mondtam, elősegítheti azt is, hogy az átláthatóság mellett egy hosszú távú tervezéshez szükséges elemzessorozat is elkészülhessen ezekből az adatokból. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény, valamint az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10308. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként ismét megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, előterjesztőnek. Tessék!

(14.10)

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A tárgyaló törvényjavaslat alapvetően két kérdéskört érint, egyfelől a gazdálkodó szervezetek és jogi képviselők elektronikus eljárási kötelezettsé-

gét a polgári eljárásokban, másrészt az elektronikus aláírásokra vonatkozó szabályozás módosulásának átmeneti kérdéseit.

Az Országgyűlés a megfelelő felkészülési időszak biztosítása érdekében 2015-ben az akkor elfogadott törvényben 2016. július 1-jére halasztotta a gazdálkodó szervezetek és a jogi képviselők elektronikus eljárási kötelezettségét, 2016. július 1-jétől ugyanis a gazdálkodó szervezetek és a jogi képviselők elsősorban elektronikus úton, az állam által biztosított azonosítási rendszereken kommunikálhatnak a bírósággal. A féléves felkészülési időszak alatti tapasztalatokat és a végleges pontosításokat tükrözi a jelen törvényjavaslat.

A Magyar Ügyvédi Kamarával együttműködve kialakításra került az ügynevezett perkapu-szolgáltatás, amely a következő jellemzőkkel bír. A szolgáltatás a költségvetési szervek ügynevezett hivatali kapujának megoldása alapján került kialakításra, a perkapu kapcsolattartója az ügyfélkapu-felhasználó, aki a perkapu felett teljes irányítást kap, megváltoztathatja a perkapu nevét, hozzáadhat legfeljebb négy ügyintézőt és törölheti a perkaput. Az ügyintéző az, aki a perkapuba érkező küldeményeket elolvashatja, és onnan küldeményeket küldhet, amennyiben a kapcsolattartó az adott perkapuhoz hozzárendelte. A perkapumegbízott saját maga adminisztrálja a változást a perkapu adminisztrációs felületén. A perkapuból a küldeményeket a megérkezéstől számított 30 napon belül kell letölteni, 30 nap elteltével a küldemények törlődnek. A törölt küldeményekről a szolgáltató a perkapuban értesítést helyez el, amely az eredeti küldemény megérkezését követő hatodik hónap végén törlődik. A perkapu ügyintézőjét vagy a perkapumegbízottat az átvételre jogosult meghatalmazottjának kell tekinteni. A perkapu-szolgáltatás képes és alkalmas a gazdálkodó szervezetek és az ügyvédi irodák munkafolyamatainak leképezésére, ezáltal biztosítva azt, hogy ne kelljen például az ügyvédi iroda titkárnőjének a főnöke ügyfélkapus azonosítóját használva belépnie ahhoz, hogy a dokumentumokat feltölteni tudja. A javaslat mindezek mellett pontosítja a tavalyi összegtel megállapított rendelkezéseket, lehetőséget ad arra, hogy a meghatározott mérethatár helyett tartós adathordozón - pendrive-on, DVD-n, winchesteren - nyújtsák be az elektronikus iratokat a felek.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat második fele átmeneti időszakról szól. 2016. július 1-jén lép hatályba az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény, valamint a 910/2014-es EU-rendelet elektronikus aláírásokkal, új nevén bizalmi szolgáltatásokkal foglalkozó része. A rendelet, valamint a törvény alapján csak meghatározott szolgáltatások esetében áll fenn a jogfolytonosság. Az összes többi szolgáltatás - minősített vagy fokozott szervezeti tanúsítvány kibocsátása, természetes személyek számára fokozott biztonságú tanúsítvány kibocsátása, időbélyegzés-szolgáltatás, archiválási szolgáltatás, s a többi - tekintetében nincs meg a szükséges

folytonosság, 2016. június 30-án elvesztik az addig meglévő joghatásukat.

A módosítási javaslat azt biztosítja, hogy a minősített vagy ezen tanúsítványon alapuló elektronikus aláírással kapcsolatos szolgáltatások 2016. december 31-ig nemzeti szinten tovább működhessenek, ezzel garantálva azt, hogy az esetleges jogalkalmazói problémák ellenére Magyarországon akár a polgári perrendtartás, akár más e-ügyintézés vonatkozásában folyamatosan rendelkezésre állhassanak a megfelelő elektronikus aláírással kapcsolatos szolgáltatások.

Kérem a tisztelt Házat a törvényjavaslat támogatására. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most vezérszónoki felszólalások következnek, elsőként a Fidesz vezérszónoka, Répássy Róbert képviselő úr. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Aki az imént figyelemmel kísérte államtitkár úr előadói nyitóbeszédét, az nyilván tisztában van azzal, hogy nem ez a törvényjavaslat vezet be 2016. július 1-jétől az elektronikus pereskedést. Ezt már egy korábbi törvény döntése alapján az Országgyűlés elrendelte, így az előttünk fekvő törvényjavaslatnak nem az a tárgya, hogy lesz-e 2016. július 1-jétől elektronikus pereskedés, bár kétségtelenül igaz, hogy teljes körben, széles körben július 1-jétől fog bekövetkezni az a fordulat az eljárásokban, amelyet hosszú évek előkészítő munkája után mind az Országgyűlés, mind az érintett jogalkalmazók, a bíróságok és az ügyvédek is folyamatosan figyelemmel kísértek, és folyamatosan készültek fel erre a fordulatra, mégpedig arra, hogy az eljárásban szükséges iratokat bizonyos esetekben kötelezően elektronikus úton kell majd benyújtaniuk. Sőt, a törvényjavaslatból kiderül, hogy egyes esetekben kötelező elektronikus nyomtatványokat, elektronikus blankettákat kell majd használni. Mindez, ahogy mondtam, nem ettől a törvénytől válik kötelezővé július 1-jétől, ezért bízom benne, a vita most nem arról fog szólni, hogy miért térünk át július 1-jétől az elektronikus ügyintézésre.

A törvényjavaslat nem tesz mást, mint hogy az időközben felmerült észrevételeket még azelőtt pontosítja, azelőtt átvezeti, azelőtt módosítja, mielőtt július 1-jétől az éles üzem beindul az elektronikus ügyintézésben. Tehát a törvényjavaslat célja kifejezetten az, hogy a július 1-jén mindenképpen bekövetkező elektronikus eljárást az ügyfelek számára, a felhasználók számára, az állami szervek számára, tehát az eljárás minden szereplője számára könnyebben igénybe vehetővé és - ahogy mondani szokták - felhasználóbaráttá tegye; így mondják ezt az informatika nyelvén. Tehát mindazokat kérem, akik úgy gondolják, hogy a július 1-jén meginduló elektronikus eljárásban szeretnék, hogy az ügyfelek és az állami szervek, azaz a felhasználók rugalmasan és az

éles üzem szempontjából minél jobban tudják gyakorolni a jogukat, támogassák a törvényjavaslatot, mert ezzel az ügyfeleket, a bíróságokat és az ügyvédeket, a jogi képviselőket támogatják abban, hogy a július 1-jén mindenképpen bekövetkező elektronikus eljárást igénybe tudják venni, és ahogy mondtam, bizonyos esetekben kötelező is igénybe venni.

Én magam mondtam, hogy nem ennek a törvénynek a tárgya az elektronikus eljárás bevezetése, mégis azt gondolom, újból meg kell erősítenünk azt, hogy az elektronikus eljárásnak számos előnye van. Bár kétségtelenül igényel némi felkészültséget, de nem több felkészültséget, mint bármilyen számítógép-felhasználónak a felkészültségét, vagy azt kell mondjam, hogy egy minimális informatikai felkészültséget természetesen igényel az eljárás szereplőitől, mégis számos előnnyel bír az elektronikus eljárás. Mindenekelőtt gyorsítja az eljárásokat, gyorsítja a bírósági eljárást. Amikor tehát arról gondolkodunk, hogy hogyan lehet felhasználóbaráttabbá tenni az elektronikus eljárást, akkor lebegjen a szemünk előtt az a szempont, hogy a cél elsősorban az eljárás gyorsítása.

Másrészt nyilván megbízhatóvá is teszi, hiszen a törvényjavaslatban foglalt eszközök, részben jogi, részben informatikai eszközök tulajdonképpen a felhasználók, az eljárás szereplőinek az azonosítását segítik, garantálják, hogy csak az arra jogosulttól származó iratok érkezhessenek be az állami szervekhez, és azokat ilyen minőségben, ilyen súllyal vegyék figyelembe az állami szervek. Például aki a keresetlevelet benyújtja, annak joga volt-e arra, hogy benyújtsa a keresetlevelet. Ezért szükséges az, hogy a törvényeink előírják, hogyan kell ezeket a biztonsági kapukat megalkotni.

Azt gondolom tehát, hogy az elektronikus eljárás számos előnye mellett szükséges az egyébként már sokszori határidővel elhalasztott felkészülési idő. Kétségtelen, hogy aki eddig nem foglalkozott ezzel a problémával, annak a számára mindegy, hogy mennyi időt hagyott eddig az Országgyűlés, aki pedig felkészült az elektronikus eljárásokra, annak meg bőven elegendő időt adott az Országgyűlés, hogy rá tudjon hangolódni az elektronikus eljárásokra. Kétségtelenül igaz, hogy minimális felkészülés vagy adott esetben egy kis tanulás nélkül nem nagyon lehet igénybe venni ezeket az elektronikus szolgáltatásokat.

(14.20)

És mivel ez kötelező, ezért rá is kényszerülnek az eljárás szereplői, hogy megtanulják, hogy hogyan kell kezelni ezeket az elektronikus felületeket. Kétségtelenül előállhat egy olyan helyzet, hogy maga az informatikai rendszer vagy maga az eljárás informatikai része nem tökéletes, de azt gondolom, hogy ha ilyen helyzet áll elő, akkor nem feltétlenül kell törvényt módosítani, nem kell szaladni a törvényhozáshoz. Ez a törvényjavaslat, amit itt most benyújtot-

tunk, kellő kereteket ad arra, hogy módosítani tudják magát az eszközt, azt az informatikai rendszert, amelyen keresztül ez az elektronikus kapcsolattartás zajlik. Tehát nagy előnye ennek a törvényjavaslatnak, hogy nem kell nekünk bármilyen felmerült probléma esetén törvényt módosítani ahhoz, hogy ettől még működőképes legyen az informatikai rendszer.

Tisztelt Ház! Én a magam részéről nem akarom tovább húzni az időt. Természetesen az érintettek biztos nagy izgalommal várják ezt a 2016. július 1-jei időpontot, mert ahogyan mondtam, innentől kezdve élesben elkezdődik ez az elektronikus eljárás. Számos eljárás már most is elektronikusan zajlik. Azt kell mondjam, itt csak egy újabb körre, egy újabb személyi körre, újabb felhasználói körre terjed ki majd az elektronikus eljárás.

Tehát nem arról van szó, hogy most kellene valakinek először szembesülnie az elektronikus eljárással, számos eljárási típusban már működik az elektronikus eljárás. Ilyen például a cégbírósági eljárás, ahol például az elektronikus nyomtatványokat is ismerik már a felhasználók. Tehát semmilyen újdon-ságot nem okoz azoknak, akik már találkoztak ilyen informatikai rendszerekkel. Természetesen azoknak, akiknek ez teljesen új kötelezettséget jelent, azoknak, ahogyan mondtam, a július 1-jéig terjedő időben még érdemes megtanulni, hogy hogyan kell ezeket a rendszereket alkalmazni.

Tisztelt Ház! Azt javaslom és azt kérem, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Nem a kormány kedvéért, hanem az elektronikus ügyintézés, az elektronikus eljárás résztvevőinek a minél hatékonyabb és minél ügyfélbarátabb kiszolgálása érdekében támogassák az előttünk fekvő módosításokat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti pádsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy Gergely képviselő úr, az MSZP vezérszónoka következik, tessék!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Répássy képviselő úr a Fidesz vezérszónokaként azt kérte tőlünk, hogy ne az ügyintézés, az e-ügyintézés tartalmáról beszéljünk, mert nem ez a törvény vezet be. Megígérem, nem ezt fogom tenni, annál is inkább, mert egyébként magával az elektronikus ügyintézés előtérbe helyezésével mi magunk is egyetértünk. Sokkal inkább arról fogok beszélni, hogy a kormány hogyan teszi ezt. Azaz nem a miértről, hanem a hogyanról fogok szólni, pontosabban a „hogyan nem szabad”-ról.

A törvényjavaslat tervezetét a kormányzati honlapon március 25-éig közigazgatási egyeztetésre bocsátották. Az akkor közzétett előzetes hatásvizsgálati lapok szerint egyrészt a polgári perrendtartásról szóló törvényben szabott kötelező elektronikus kapcsolattartás bevezetése során kialakult műszaki folyamati fejlesztések okozzák az előírások kisebb mértékű változtatását, az alkalmazott rendszerek és fo-

lyamatok képességeiből adódóan a valóban végrehajtható szabályozás pontosítása érdekében. Ez egyrészt praktikus azt jelenti, hogy a korábban szabályozott rendszerek és folyamatok korrekció nélkül nem hajthatók végre.

Ha nem kapkodták volna el a szabályozást, akkor a most szükséges intézkedések nem kerülnének újabb 35 millió 600 ezer forintba, mint ahogy azt a hatásvizsgálati lap jelzi. Másrészt azért van szükség a módosításra, mert az elektronikus azonosítás új rendszerére vonatkozó uniós szabályokat úgy ültették át a magyar jogrendszerbe, hogy a régi és az új rendszer közötti átmenetet nem szabályozták.

A Magyar Szocialista Párt kormányzásának időszakában nagy hangsúlyt fektetett az elektronikus ügyintézésre, illetve a kapcsolattartás elterjesztésére, a biztonságos azonosítás technikai megoldásainak kialakítására. A Fidesz-kormány mind a fejlesztéseket, mind a szabályokat a kukába dobta. Évekig visszaszorult és visszafejlődött ez a terület, mígnem a Fidesz az utóbbi egy évben előállt újabb rendszerek kidolgozásával és bevezetésével.

Az elektronikus ügyintézés és kapcsolattartás területén még egyáltalán nem meggyőzőek az eddig elfogadott, hatályba lépett vagy még nem is hatályos szabályok. A kormány 2010 óta már többször bebizonyította, hogy az elektronikus közigazgatás és az elektronikus kapcsolattartás szabályozásában nem csupán halogat, hanem az átgondolatlanság és a szakszerűtlenség kifejezetten végrehajthatatlan szabályokat szült. Kiváló példa erre az elektronikus anyakönyv bevezetésének tologatása, de a közelmúlt átfogó szabályozásai is többször vallottak kudarcot.

A 650/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 31. cikke szerinti megfeleltetési nemperes eljárásról, valamint egyes igazságügyi tárgyú törvény módosításokról szóló 2015. évi LXXI. törvénnyel kihirdetett T/4648. számú törvényjavaslatot 2015. június 9-én fogadta el az Országgyűlés.

Az a törvényjavaslat amellet, hogy elfogadhatatlan sarkalatos rendelkezéseket tartalmazott, a szövegcsere módosítások között mindenféle indok nélkül fél évvel eltolta az elektronikus útra terelt ügyek körének törvényben rögzített bővítési határidejét 2015. július 1-jéről 2016. január 1-jére. Jómagam a törvényjavaslat vezérszónoklatában többek között ezt kifejezetten kifogásoltam. Kiemeltem, hogy a módosítások elfogadhatatlanok, és felvetik bizony nemcsak a kormányzat, hanem az OBH elnöke, Handó Tünde személyes felelősségét is ezért.

Alig telt el kis idő, az Országgyűlés asztalára került a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény, valamint egyéb eljárásjogi és igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló T/6627. számú törvényjavaslat. 2015. október végén rájöttek ugyanis, hogy a nyári szabályozás hiányos, jó néhány rendelkezéssel ki kell egészíteni. Az akkori törvényjavaslat hatásvizsgálati lapja szerint a 3,4 milliárdos forrásigénnyel járó javaslatot, amelyet 2-azaz két napos közigazgatási egyeztetés előzött meg, gyorsan elfogadták. Kár volt, államtitkár úr.

2015 novemberében megérkezett a T/7312. számot viselő törvényjavaslat az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól. Ehhez a javaslatához előzetes hatásvizsgálati lap nem is készült. Mégis belevágott a kormánytöbbség egy, az elektronikus ügyintézés vadonatúj, átfogó szabályozásába. Már akkor elmondtuk, hogy a szöveg, a vonatkozó uniós szabályozás mechanikus, helyenként értelmezhetetlen átvétele, a törvényi garanciák hiánya kizárja a javaslat ellenzéki támogatását. Hangsúlyoztuk, hogy a gazdálkodó szervek és a jogi képviselők tekintetében komolyan kérdéses, hogy az új elektronikus rendszer számukra milyen adminisztratív és egyéb terheket jelent majd.

Most itt az újabb termék. Az indokolás többek között a következőkkel magyarázza a mostani átfogó módosítást: célja a korábbi határidő-módosítás szükségességét indokoló legfőbb gyakorlati és technikai problémák megoldása.

Ez magyarul két dolgot jelent. Az egyik az elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó szabályoknak a korábbi határidő-módosítást is igazoló változtatásáról van szó. A másik, hogy most is csak a legfőbb problémák orvoslása a cél. Az úgynevezett perkapu a gazdálkodó szervezeteknek és a jogi képviselőknek a bíróságokkal és más hatóságokkal való elektronikus kapcsolattartását biztosítaná a jelen törvényjavaslat szerint immár legalább a harmadik változatban és részletsszabályokkal kerül elének.

Az belátható, hogy a gazdaság szereplői számára egyáltalán nem mindegy, hogy a bírósághoz fordulás milyen eljárási feltételek mellett zajlik. Mostani újítás, hogy az általános nyomtatványkitöltő keretprogramra történő utalás kikerül a szövegből, 2015 decemberében több ilyen utalás került a szövegbe.

(14.30)

Ugyanakkor az indokolás szerint az informatikai rendszer működése során a gyakorlatban azonban változatlanul alkalmazásra kerül.

Hasonlóan zavaros az elektronikus aláírásra vonatkozó, 2016. július 1-jével hatályba lépő szabályozás. Az uniós szabályozáson alapuló, ám ész nélkül átvett változtatások módosítása nem tűr halasztást, hiszen hiányzik az átmeneti időre is nélkülözhetetlen folytonosság. Az új rendelkezések rámutatnak a korábbi bűnök következményeire is. Az új, fokozott biztonságú szolgáltatásokat egy szolgáltató csak akkor nyújthatja, ha megfelelőségértékelést követően ezt bejelenti a bizalmi felügyeletet ellátó szervnek, a Nemzeti Média és Hírközlési Hatóságnak. A megfelelőségértékelési szervezeteket akkreditálni kell. Igen ám, de a korábbi Nemzeti Akkreditációs Hatóságot Szatmáry Kristóf, Cseresnyés Péter és Vas Imre előterjesztők indítványára a 2015 júliusában elfogadott, a nemzeti akkreditálás rendszerének átalakításáról szóló törvényt szétverte!

A jelen törvényjavaslat indokolása elismeri, hogy egy év elteltével is bizonytalan az új NAT jogál-

lása, legkorábban 2016 májusában lehet arra számítani, hogy az új fideszes testületet a nemzetközi szervezetek feljogosítják a tevékenység elvégzésére. Ezt akkor is elmondtuk, államtitkár úr, hogy az a probléma, hogy ez így lesz. Emiatt a 2017. július 1-jéig tartó átmeneti idő szabályozására van szükség.

Ez nyílt beismerése annak, amit Gúr Nándor a korábbi NAT megszüntetése kapcsán a vitában elmondott, hogy tényleges és a működés hibáiból fakadó oka nem volt a köztisztelőben álló testület megszüntetésének, ez nem volt más, mint a Fidesz egyik térfoglaló akciója. Most meg azzal szembesülünk, hogy a kommunikációs nyomulás nem minden, a valóságot sajnos nem lehet legyőzni.

Az MSZP a bíróságokkal és a közigazgatási hatóságokkal való elektronikus kapcsolattartás szabályozását érintő kormánypárti ámokfutás újabb állomásának tartja ezt a törvényjavaslatot. A feleslegesen kidobott milliárdok, a politikai térfoglalás és a korrupciógyanús fejlesztések kövezik ki azt az utat, amit a kormánypártok ebben a témakörben járnak, úgyhogy, ahogy az eddigi javaslatokat is elhibáztunk, elhamarkodottak és átgondolatlanok tartjuk, ugyanúgy ezt is, ezért támogatni ezt nem fogjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rubovszky György képviselő úr, a KDNP vezérszónoka következik.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nagyon rövid leszek, annál is inkább, mert a törvényjavaslat ismertetése az államtitkár úr által elmondott expozében és Répássy Róbert vezérszónoklatában elhangzott. Arra készültem, hogy a törvényjavaslat konkrét támadásoknak lesz kitéve, megfogalmaznak konkrét kifogásokat, és akkor ezekre a kifogásokra fogok reagálni. Ez nem történt meg, ezzel szemben kaptunk egy szemüvegen, egy bizonyos szocialista szemüvegen keresztül nézett történeti áttekintést, aminek a lényege az volt, hogy gyakorlatilag eddig se volt jó, és ami most van, az se jó, de olyan, hogy mi a nem jó, és konkrétan nem került megfogalmazásra. *(Dr. Bárándy Gergely közbeszólása.)* Mi? Nem értem egyébként... *(Dr. Bárándy Gergely: Hússzor, sokszor halasztották!)*

ELNÖK: Most az a helyzet, hogy ez a KDNP vezérszónoklata. *(Dr. Rubovszky György: Köszönöm szépen.)* A KDNP-nek jelen pillanatban egy képviselője beszél, úgyhogy tartsuk meg ezt a privilégiumát! Parancsoljon!

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelettel, azt én elfogadom, hogy többszöri módosítások történtek, és remélem, hogy abban a pillanatban, ha az előterjesztő vagy bármelyik képviselő a következők során az eljárásban hiányosságot fog tapasztalni, akkor nyilván ennek a korrekciója is

megindul. Az, hogy valamit többször javítanak, ez nem azt jelenti, hogy rossz, ez azt jelenti, hogy a fejlődésnek és az eredményeknek megfelelően igyekszik mindenki javítani ezen a dolgon.

Nagyon röviden csak annyit szeretnék bejelenteni, hogy a KDNP ennek a törvényjavaslatnak az elfogadását támogatja, a céljaival is és a megvalósulásával is egyetértünk. Azt kérem, hogy a Ház is szíveskedjen támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most pedig a Jobbik vezérszónoka következik, Staudt Gábor képviselő úr. Parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! A javaslatot mi is támogatjuk, de azért engedjék meg, hogy némi kritikával éljek. Való igaz az, amit Bárándy Gergely elmondott, az ugyanúgy elmondható lett volna, sőt még inkább elmondható lett volna a szocialista kormányokra, mert azokban ő miniszterként vagy államtitkárként nem vett részt, amikor ezek a folyamatok nem indultak el, de ugyanabban a pártban ül, amely sajnos nem tett az elektronikus ügyintézésért túl sokat. Ez persze nem hatalmazná fel a Fideszt arra, hogy lassan haladjunk, illetve hogy a Fidesz-kormány is lassan haladjon ezen a területen, és persze lehetne a vitát folytatni, hogy ki nem kezdte el vagy ki kezdte el, de azután ki halad vele lassan. Azzal tisztában vagyok, hogy ez egy olyan összetett folyamat, amit nyilvánvalóan azért egyik napról a másikra nem lehet bevezetni, de azért már jó néhány év volt arra, hogy erre felkészüljenek az államigazgatásban, és akár a cégek, az ügyvédi irodák is képessé tegyék magukat, egyrészt a saját informatikai rendszerüket, másrészt meg a saját tudásukat, hogy ezzel tudjanak foglalkozni.

Tehát azt kell mondanom, hogy már azért a késedelmeket én is egy kicsit túlzottnak tartom, és jobb lett volna, hogyha ez hatékonyabban megvalósul. Bár azt is hozzáteszem, hogy a feladatok még számosak, például a bíróságokon még mindig kazettás magnókon történik a jegyzőkönyvek hangfelvétellel rögzítése, és lassan már ott tartunk, hogy már kazettát nem tudnak majd hol venni, mert en bloc a kazettás magnó tulajdonképpen teljes mértékben kiment a divatból, és néhány ezer forintért már kiváló MP3 rögzítőket, lejátszókat lehetne venni.

Tehát ebben is előre kellene lépni, hogyha a bíróságokról beszélünk, de ehhez képest persze örülünk neki, hogyha elektronikus úton be lehet nyújtani, és kötelező is lesz majd áttérni arra a rendszerre, de azért, ahogy mondtam, itt a technika más elemeit sem kellene mellőzni. Sajnos azt is láthattuk, hogy nemcsak az ügyvédi irodáknál vagy még kevésbé az ügyvédi irodáknál, mint az államigazgatásban vagy a bíróságoknál bizony a technikai vívmányok alkalmazásában, hogy úgy mondjam, eléggé le vannak maradva.

Ez egyébként nemcsak a háttér miatt problémás, tehát hogy a kiszolgáló háttér sokszor nem úgy mű-

ködik, ahogy működhethetne, vagy akár drágább élő munkaerővel végeztetnek el feladatokat, amelyeket egy beruházással könnyen, gyorsan, hatékonyan meg lehetne oldani, hogy kiváltásra kerüljön az a munkaerő, vagy mással foglalkozhasson, például az ügyszámlák ledolgozásával az élő munkaerő. Ez az egyik fele. Azt is el kell mondanom, hogy sok esetben azt is lehetett tapasztalni, de bízom benne, hogy ebben is azért változás lesz, hogy sokszor a bírák ténybeli, egy adott ügyben való döntése esetében azért egy kicsit az e-világba való bevezetése lenne indokolt. Például a postatörvénynél is elmondtam, hogy nagyon jó, mondjuk, ilyen szempontból nagyon jó, hogy bevezetésre kerülnek ott is ezek az új eljárások, például egy-egy aláírást egy digitális panelen is fel lehet venni, és annak a továbbítását ugyanolyan hitelesnek kell elfogadni, mint mondjuk, egy tértivevényt.

Sok esetben tapasztaltuk azt, hogy mondjuk, egy nemzetközi futárszolgáltatnak a hasonló módon begyűjtött, például a címzett vagy a közeli hozzátartozója által aláírt, digitalizált aláírásával a bíróság nemcsak hogy nem tudott mit kezdeni, hanem azt se tudta - bízom benne, hogy ez csak egy-két példa volt, és a többség nem ilyen, de azt sem tudták értelmezni -, hogy akkor most ez hogy van, hogy valamit digitálisan, így, ebben a formában, mondjuk, egy digitális kijelzőn alá lehet írni. De a mindenféle technikai eszközök terjedésével, az okostelefonok, tabletek terjedésével, bízom benne, azért ez beépül a mindennapi életbe.

Visszatérve ehhez a javaslatához: az e-perkapu intézményét jónak tartom, ez tehát egy jó kezdeményezés, hogy elválasztásra kerüljön az ügyfélkapu és a cégeknek az a felülete, ahol be lehet nyújtani az indítványokat. Ha jól emlékszem, azzal indokolják, hogy ahogy egy cégnél az ügyvezető személye elválik, akkor tulajdonképpen a cég egy önálló jogi személyként ne legyen arra kárhozható, hogy a vezetője ügyfélkapuján kelljen mindent benyújtani.

(14.40)

Ez annál inkább így van, mert valóban, és talán ez is szerepelt az anyagban, sok esetben a helyettesítéseknel ez egy probléma lehet, hogy akkor az ügyvezetőnek a saját személyes ügyfélkapuját kell megadnia, hogyha mondjuk, egy helyettesét bízna meg azzal, hogy eljárjon. Ez akár adatvédelmi dolgokhoz vagy a személyes adatokhoz, mondjuk, egy adóbevalláshoz vagy egyéb adatok hozzáférésehez is módot ad például a helyettes részére. Ez nemcsak bizalmi kérdés, hanem úgy gondolom, ez egy olyan fontos jogi garancia, amit meg kellett teremteni, és ezzel önmagában vitatkozni nehéz lenne.

Azán az a megoldás, hogy a különböző benyújtások kapcsán, tehát amikor például a bírósághoz mellékletet kell csatolni, és az nem tölthető fel, akkor ezt CD-n vagy USB adathordozón, ebben a formában kell mellékelni. Én hozzáteszem, nem tudom, hogy arra lesz-e lehetőség, én az anyagból ezt nem olvas-

tam ki elsőre, de lehet, hogy ha egy olyan felület még pluszban létrejöhet, ahol a feltöltéses rendszer is működhet, akkor lehet, hogy ez bizonyos szempontból könnyebbé teszi a rendszert. Mert értem én, hogy nem mindenhol van gyors internet, de hát a kormánynak is az a célja, hogy néhány éven belül mindenhol elérhetőek legyenek a magas sebességű internetszolgáltatások.

Ha ez így van, akkor tulajdonképpen kisebb gond nélkül, akár több giga tartalmat is fel lehet tölteni negyed óra, húsz perc alatt. Tehát igenis legitim ez a megoldás, mert persze lehet mondani, hogy ez megszakad, vagy darabokban feltölteni nem célszerű, de én azt hiszem, hogy egy DVD tartalmát egészben feltölteni, akár mondjuk egy videotartalmat, ha bizonyítékként egy video-, tévéfelvételt vagy hasonló multimédiás felvételt szeretnének csatolni, ez is megoldható már a mai sávszélességek mellett. Tehát én nem vetném el azt, hogy ilyen legyen adott esetben, vagy hogy a jövőben ezt fejlesztési irányként lehetővé tegyünk, vagy ez akár már a kezdetekkor is startolhasson.

Amit viszont nem teljesen értettem meg, a technikai célja valószínűleg megvan, de itt talán az elektronikus aláírás rendszerét technikailag átalakítják, ha jól értem, és egy időbélyegzős rendszer kerül kialakításra. Én azért nem tudom megítélni jelen pillanatban, hogy ez technikailag jobb lesz-e, mint a jelenlegi, mert ilyen mély informatikai tudással nem rendelkezem. Viszont azt el kell mondjam, hogy ez biztos, hogy okozhat némi anyagi kiesést vagy anyagi kárt akár azoknak az intézményeknek, vagy akár, magánszemélyeknek nem, de mondjuk, ügyvédi irodáknak, amelyek beruháztak ezekbe a rendszerekbe. Én azt sem látom most jelen pillanatban, hogy azokkal a hitelesítő informatikai eszközökkel vagy azoknak az átalakításával megvalósulhat-e az új rendszer, vagy újra, akár százezer forintos nagyságrendben, be kell szerezni új eszközöket. Itt azért már elindult ezen elektronikus aláírások rendszere. Ez nem ma indult, még ha nem is volt kötelező sok esetben használni ezt, de a cégeljárásnál már nagyon régóta az. És ha ezeket teljes mértékben le kellene cserélni, az nyilvánvalóan nem egy kidolgozott, hosszú távú koncepciót tükrözne a magyar állam és a kormány részéről.

Mondom, lehet, hogy megvan a technikai oka és indoka annak, hogy ezt meg kell tenni, de hogyha valóban le kell cserélni, akkor nem lesznek boldogok sem azok, akiknek ezeket az eszközöket újra meg kell vásárolniuk, sem az intézményeknél nem egy gazdaságos dolog az, hogy a régieket lecseréljük. Azt is el kell mondjam, hogy ha ez így van, akkor legalább valamiféle kompenzációt kellene beépíteni a rendszerbe, illetve azt a lehetőséget talán megtalálni, hogy hogyan lehet ezeket a korábbi eszközöket felhasználni.

Úgyhogy ezekkel a kiegészítésekkel együtt támogatni tudjuk a javaslatot, de azt kérem egyúttal az államtitkár úrtól, hogy most már akkor hézagmentesen valósuljon meg az átállás az e-, elektronikus

ügyekben; és ne jöjjenek vissza, hogyha lehet, olyan javaslatokkal, amelyek arra utalnak, hogy még mindig nem volt átgondolva, és még mindig még egy körben bizalmat kérnek az Országgyűléstől. Ezt egy csomagban kellett volna megoldani. Ez ebben a formában nem sikerült. Csak végre most már azt várjuk, hogy a végső célt elérjük, és ezért fogjuk támogatni. Ezeket a fenntartásokat természetesen, amiket elmondtam, tartjuk.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben.

Kétperces felszólalásra kért lehetőséget Bárándy Gergely képviselő úr, MSZP. Tessék!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Elnézést kérve, először is, de akkor ebben a formában szeretnék inkább, a bekiabálás helyett, Rubovszky képviselő úrnak válaszolni.

Szóval, igaz az, képviselő úr, és ezzel egyetértek, hogy az még nem feltétlenül jelenti egy törvény hibáját, hogyha azt módosítják. Ez történt a Csemegikódexszel is nemegyszer, mégis száz évig kiállta a próbát, legalábbis a különös rész tekintetében.

Viszont hogyha egy törvényt már a hatálybalépése előtt többször módosítanak, ráadásul a hatálybalépésének az időpontját tolják el, és technikai pontosításokat eszközölnek rajta, anélkül, hogy egyébként a gyakorlatban egy pillanatig is megmutatta volna magát, ott már igenis okkal következtethetünk az átgondolatlanságra és a törvényjavaslatnak az eleve hibás voltára. Én ezt tettem szóvá, és itt pontosan a vezérszónoki felszólalásomban azt vettem végig, és ez volt valóban a lényege, hogy ezen a területen, az elektronikus ügyintézés területén mással sem találkozunk, mint hogy ezeket a törvényeket örökké módosítjuk vagy a hatálybalépésüket tologatjuk, a legtöbb esetben azt megelőzően, hogy valaha is egyébként hatályba léptek volna.

Egyébként pedig természetesen én is azon az állásponton vagyok, és a mi kormányzásunk idején erre - ellentétben Staudt képviselő úr felszólalásával - elég komoly hangsúlyt fektettünk, hogy az elektronikus ügyintézésre át kell állni, hiszen a korral haladni kell. Ezt én egy pillanatig nem vitatom. Nyilván mind a ketten emlékszünk rá, Rubovszky képviselő úr talán jobban, még ügyvédként, de én is ugyanebben a minőségben, hogy a bíróságokon milyen nehezen álltak át, mondjuk, a Robotron írógépről a számítógépre.

Nyilvánvalóan ez a félelem itt is megvan, csak az a probléma, hogy itt nemcsak ezzel a félelemmel találkozunk, hanem azzal, hogy az alapvető technikai feltételei nincsenek meg az elektronikus ügyintézés bevezetésének, mert például pocsek rossz a számítógépparkja a bíróságoknak. Először ezeken kellene javítani, és utána elfogadni ezeket az intézkedéseket és jogszabály-módosításokat, amiket, még egyszer

mondom, a kor kihívásai abszolút indokolnak általános értelemben. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Pogácsás államtitkár urat mint előterjesztőt, kíván-e reflektálni. *(Pogácsás Tibor bólint.)* Parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Mindenekelőtt köszönöm képviselőtársaimnak, akik a törvény támogatását helyezték kilátásba, akik a törvény támogatása mellett érveltek. Én úgy gondolom, hogy az elektronikus ügyintézés bevezetése, ennek a feltételeinek a megteremtése minden területen, az állam illetve az igazságszolgáltatás területén is szükséges. Nyilvánvalóan a bevezetéshez, illetve a megalkotáshoz szükséges módosításokat akkor kell elvégezni, amikor ezek a problémák felvetődnek. Lehet, hogy ez időrendben kérdéseket vehet fel. Én is úgy látom, hogy ez a törvény a kitűzött célt eléri, és segíteni fogja a bíróságok működését. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tájékoztatom önöket, tisztelt Országgyűlés, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **pénzügyi közvetítőrendszert érintő egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10309. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Hornung Ágnes asszonynak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, előterjesztőnek. Államtitkár asszony, parancsoljon!

HORNUNG ÁGNES ANNA nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Ma a pénzügyi közvetítőrendszert érintő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot szeretném röviden bemutatni önöknek. Ennek a módosításnak alapvető célja, hogy reagáljon a törvény azokra a piaci folyamatokra és körülményekre, amelyek mindennapi életünket érintik, illetve hogy alkalmazkodjon a megváltozott európai uniós szabályrendszerhez.

(14.50)

A jelen törvényjavaslat a pénzügyi közvetítőrendszerre vonatkozó szabályozás egyes elemeinek

felülvizsgálatát, valamint az európai uniós jogi aktusok hazai jogba történő implementálását tartalmazza. Számos törvény módosul ezen ok miatt, idetartozik alapvetően a hitelintézeti törvény, a tőkepiaci törvény, a biztosítási törvény és a nyugdíjpénztári területre vonatkozó szabályozások, valamint módosításra kerülnek a Nemzeti Bankról szóló törvény pénzügyi közvetítőrendszer felügyeletét ellátó szervének módosításaival kapcsolatos rendelkezések.

A pénzügyi közvetítőrendszer az életünket számos helyen segíti, lehetőségeinket bővíti, mindennapi életünket kiszolgálja, a mindennapjaink mellett a hosszú távú terveinket és perspektíváinkat is segíti és alátámasztja. Ennek keretében az öngondoskodás és az a döntés, amely életünk szerves része kell hogy legyen, és a pénzügyi szektor biztosítja a rugalmasságot és a demográfiai kihívások csökkentésének lehetőségét. Éppen ezért az önkéntes kölcsönös biztosítópénztárakra vonatkozó szabályozás módosul azáltal, hogy ezen pénztárak működését, illetve a tagdíjak kifizetését a továbbiakban is biztosítsa. Ez a módosítás nem jár azzal, hogy ezen pénzügyi intézményeknek további segítséget nyújtsunk, ez azt biztosítja, hogy ezen pénzügyi intézmények azt a minimumkövetelményt, amit elvárunk tőlük, hogy teljesítsék, azt fenn tudják tartani.

Emellett módosításra kerül a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltatatókról szóló törvény. A foglalkoztatói nyugdíjcélt megakarításokra vonatkozó uniós szabályozás célja ezen intézmények működésének európai szintű összehangolása, következésképpen ez a törvény az európai uniós szabályokkal megfelelően kerül módosításra, jogharmonizációs kötelezettségünknek teszünk eleget ebben a kérdésben.

Tisztelt Országgyűlés! A tőkepiacról szóló törvény módosítását is számos helyen tartalmazza ez a javaslat, többek között a módosítások hozzájárulnak a tőzsde élénkítéséhez. E célból javasoljuk a tőzsde által végezhető tevékenységek bővítését, amely lehetőséget teremt új kereskedelmi platformok működtetésére, valamint kibocsátóknak szóló szakmai tanácsadó tevékenység végzésére.

A tőzsdére lépést fontolgató vállalkozások felé irányuló, ily módon megvalósuló nagyobb figyelem azt eredményezheti, hogy a kis- és közepes vállalkozások is könnyebben juthatnak tőkepiaci forrásokhoz. A tőzsdei kibocsátásokra vonatkozó költségek és adminisztrációs terhek csökkentése érdekében a javaslat eltörli az időközi vezetőségi beszámolóképzés kötelezettségét is. Ez a javaslat tehát alapvetően a kis- és közepes vállalkozások tőzsdére jutását segítheti majd a jövőben.

Emellett nem feledkeztünk meg a befektetőkről sem, a befektetővédelmi rendelkezéseket is módosítjuk, annak érdekében, hogy a kockázatos befektetések minél jobban felkeltsék a befektetők figyelmét. Ezért az egyes kategóriák besorolását módosítjuk, így például a „szokásostól eltérő kockázatú” megjelölés helyett a „fokozottan kockázatos” és a „kiemelten kockázatos” kategóriák is bevezetésre kerülnek ezen termékek esetén.

Az önök előtt lévő törvényjavaslat továbbá tartalmazza a tőkepiacról szóló törvény piaci visszaélésekkel kapcsolatos részeinek módosítását is. Ezen részek módosításának apropóját az adja, hogy ez év júliusában lép hatályba a piaci manipulációról és a piaci visszaélésekről szóló uniós rendelet. Nem véletlenül választotta az Unió a rendeleti formát ezen szabályozások bevezetésére, itt a rendeleti szabályozás közvetlenül érvényesül a tagállamokban, így a magyar jogrendszerben erre vonatkozó szabályokat hatályon kívül kellett helyezni. Tehát ezen módosítás is az európai uniós jogszabályokhoz való harmonizációt szolgálja.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat ezen felül tartalmazza a pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásáról szóló törvény módosítását is. A módosítással lehetővé válik, hogy a fizetési számlák váltása, valamint a fizetési számlákhoz kapcsolódó díjak átláthatósága tekintetében a kormány részletszabályokat alkothasson. Ezen túlmenően a javaslat külön kitér arra az esetre is, ha a fogyasztó részére a pénzforgalmi szolgáltató a fizetési számlát más termékekkel együttesen, egy szolgáltatáscsomagban kínálja, így ezen különleges esetekre is szükséges megalapozó szabályozást tenni a fogyasztók megfelelő védelme érdekében.

Ezen túlmenően a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény módosításával szigorodnak a közvetítőkre vonatkozó szabályok is. Emellett a hitelintézeteknek a jövőben kiemelt figyelmet kell fordítaniuk a fogyasztóknak személyek esélyegyenlőségére, így a módosítások ezeket is célozzák.

A hitelintézetek szanalási eljárásáról is tartalmaz a javaslat módosításokat, amely alapvetően azt célozza, hogy egyetlen tulajdonos vagy hitelező sem viselhet annál nagyobb veszteséget, mint amit akkor viselt volna, ha az intézményt felszámolják.

Emellett további pontosítások történnek az MNB által kirendelhető szanalási biztos jogkörei tekintetében is, valamint a javaslat egyértelműsíti a szanalási feladatkörében eljáró MNB által a szanalás alá vont intézmény felett gyakorolt tulajdonosi és irányítási jogosultságok időbeli, tárgybéli és módszerbeli korlátait.

A javaslat továbbá módosításokat tartalmaz a biztosítási szektort érintően is. A biztosítási tevékenységekről szóló törvény kerül első körben módosításra. A módosítások az életbiztosításra vonatkozó szabályozáshoz kapcsolódnak, témájukban és ügyfélvédelmi szempontból bírnak kiemelkedő jelentőséggel. Egyrészt érintik a befektetéshez kapcsolódó életbiztosítások esetén a minimum befektetési összegek meghatározását, másrészt a közvetítők biztonságosabb működését célzó rendelkezéseket módosítják.

A javaslatok emellett érintik az egyes hatósági ügyekben a titoktartási kötelezettség alóli mentesítés esetét. Ez alapvetően a gépjármű- és a mezőgazdasági biztosítások esetén történik meg.

A biztosítási törvény mellett továbbá módosításra kerül a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról

szóló törvény is, amely alapvetően a gyakorlati tapasztalatokra reagálva módosítja a törvényt. Mindezek keretében sor kerül az Európai Unióban meghatározott limitösszegek számításának meghatározására, továbbá a visszakövetelési értékhatárok emelésére olyan esetekben, amikor ittás vagy éppen bűncselekménnyel kárt okozó járművezető helyett a biztosító térít a vétlen károsultaknak.

A módosítások érintik továbbá a kártalanítási számla követeléseinek a vezető gondatlanságának eseteire történő kiterjesztését is.

Összegzésként annyit szeretnék elmondani, hogy a benyújtott törvényjavaslat célja a pénzügyi közvetítőrendszer további erősítése, élénkítése, biztonságosabb tétele, valamint a pénzügyi tárgyú jogszabályoknak az európai uniós jogszabályi keretrendszerhez való hozzáigazítása. Kérem ezért önöket, hogy szíveskedjenek a javaslatot támogatni. Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps a Fidesz soraiból.*)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, államtitkár asszony. Most vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Witzmann Mihálynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

WITZMANN MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja a pénzügyi közvetítőrendszerre vonatkozó szabályozás egyes elemeinek felülvizsgálata, illetve a felülvizsgálat eredményeképpen számos rendelkezés módosításának a kezdeményezése.

Ahogy az előbb államtitkár asszonytól hallhatuk, a törvénycsomag összesen mintegy 16 törvényt érint, és ennek megfelelően módosul a hitelintézeti, a tőkepiaci, a biztosítási és a nyugdíjpénztári törvény, de változnak többek között a Magyar Nemzeti Bankra vonatkozó rendelkezések is.

A javaslat továbbá egyes európai uniós szabályok hazai jogrendszerbe történő implementálásának is eleget kíván tenni, ugyanis a piaci visszaélésekről szóló 596/2014/EU rendelet és a hozzá kapcsolódó végrehajtási irányelv 2014-től hatályos a tagállamok számára, így természetesen Magyarország számára is, 2016. július 3-ától már ennek megfelelően kell működni és ezeket alkalmazni kell.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy a 16 törvényt érintő módosítások mindegyikéről külön-külön ne ejtsek szót, hanem elsősorban csak a legfontosabb intézkedéseket, illetve módosítási javaslatokat ismertessem most önökkel.

Az egyik ilyen elem az önkéntes kölcsönös biztosítópénztárakat érintő javaslat, amely esetében a törvényalkotó egyértelmű szándéka az, hogy a pénztár alapszabályának módosítása esetén a tagság a korábban megszokott szolgáltatásokhoz a pénztár átalakulása után is hozzájuthasson. Továbbá a módosítás arról is rendelkezik, hogy a jövőben egészség- és önszegélyező pénztár alapítással is létrejöhet, és lehe-

tővé válik az egészségpénztárból egészség- és önszegélyező pénztárba történő átlépés is.

(15.00)

A törvénymódosítás a pénztárak tagszervezési díjazásának rendjében is változásokat kíván eszközölni. A jelenleg hatályos szabályozás szerint a tagszervezési díjazás összege nem haladhatja meg a befizetett tagdíj első naptári évi összegének működési tartalékra jutó részét, és emellett további díjazás, illetőleg egyéb más juttatás nem adható. A módosító javaslat szerint ez a szabályozás továbbra is megmaradna, azonban az újonnan tagsági viszonyt létesítő tagok esetében, ha és amennyiben egyetlen más hasonló pénztárnál sem tag vagy tag az új jogviszonyt létesítő tag, ez a díjazási limit ebben az esetben nem érvényesülne.

A panaszkezelés tekintetében is változás jelenik meg, hiszen fontos új elem, hogy ha panasz miatt hívják a pénztárat, akkor a pénztárnak kötelezően biztosítania kell maximum öt percen belül egy élőhangos bejelentkezéssel történő hívásfogadás lehetőségét.

Egy másik fontos eleme a javaslatnak a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló törvény módosítása, amely rendelkezés szerint a károsult ügyfél saját biztosítójától is megkaphatja a károskozó felelősségbiztosítójának nevét és a biztosítási szerződés kötvényszámát egyaránt, amennyiben a károsult meghatalmazást ad a kárrendezés ügyében. Ezenkívül változnak a káresemény kapcsán érvényesíthető követelések felső határainak összegei is, amely szerint a biztosító káreseményenként 1 millió 220 ezer eurónak megfelelő forint összeghatárig, olyan esetben, ha személyi sérülés is történt, akkor pedig káreseményenként 6 millió 70 ezer eurónak megfelelő forint összeghatárig köteles helytállni. Ezek az összegek magukban foglalják egyébként a káresemény kapcsán bármilyen jogcímen érvényesíthető követeléseket, az igényérvényesítés költségeit, a jogi képviselő költségeit is, valamint a teljesítés időpontjáig eltelt időszakra járó kamatokat egyaránt.

Amennyiben kötelező biztosítással nem rendelkező gépjármű okoz kárt, továbbra is a Mabisz által kezelt, úgynevezett kártalanítási számla áll helyt a károsult felé, ugyanakkor ezután törvényben kikötött módon visszakövetelhetik a költség megtérítését abban az esetben, ha a sofőr a gépjárművet alkoholos vagy a vezetési képességre hátrányosan ható szertől befolyásolt állapotban vezette, vagy a gépjármű vezetésére jogosító megfelelő engedéllyel nem rendelkezett, illetve, ha a kárt segítségnyújtás elmulasztásával, illetve foglalkozás körében elkövetett szándékos veszélyeztetéssel okozta.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat a tőkepiaci törvény tekintetében is javasol változtatásokat. Ezek tulajdonképpen olyan módosítások, amelyek összességében az ügyfelek korrektebb tájékoztatását kívánják szolgálni. A javaslat ennek megfelelően az érték-

papírokat két külön kategóriára osztja szét. Az egyik a fokozottan kockázatos, a másik pedig a kiemelten kockázatos értékpapír-kategória.

Szintén az ügyfelek érdekeit szolgálja a hitelintézetek törvény azon módosítása, amely szerint a hitelintézeteknek legalább két évente felülvizsgálati stratégiával kell rendelkezniük arra vonatkozóan, hogy az általuk nyújtott pénzügyi szolgáltatásokhoz a fogyasztóknak személyek is egyenlő eséllyel férjenek hozzá. Mindezek mellett az előttünk fekvő törvényjavaslat egyúttal pontosítja a szanalási feladatkörben eljáró Magyar Nemzeti Bank által a szanalás alá vont intézmény felett gyakorolt tulajdonosi és irányítási jogok, jogosultságok idő-, tárgyi és módszerbeli korlátait, továbbá egyértelműen rögzíti, hogy a szanalási biztos a szanalási célok és a szanalási intézkedések érvényre juttatása érdekében fejt ki tevékenységét.

A magánnyugdíjpénztárról, illetve a magánnyugdíjpénztárakról, magánnyugdíjról szóló törvény módosítása annak érdekében történik, hogy a pénztári járadékszolgáltatás biztonsági tartalékaként szolgáló saját tevékenységi tartalék mértéke a jövőben igazodjon a pénztárt terhelő kötelezettségekhez. Jelenleg a hatályos törvény 100 millió forintos saját tevékenységi tartalék képzését írja elő ebben az esetben a pénztáraknak, amennyiben a járadékszolgáltatást saját maguk szeretnék végezni.

A jelenleg előttünk lévő tervezet szerint azonban ez a 100 milliós összeg úgy emelkedne, hogy a saját tevékenységi tartalékot az alábbi értékek együttes összege adná. Nevezetesen: az a) pontban meghatározott 80 millió forint, ehhez a 80 millió forinthez adódna hozzá a tárgyévét követő 5. év végéig az öregségi nyugdíjkorhatárt elérő tagok összesített egyéni számlaegyenlegének 1 százaléka, a további tárgyévét követő 6. év elejétől a 14. év végéig az öregségi nyugdíjkorhatárt elérő női tagok 20 százaléka összesített egyéni számlaegyenlegének 1 százaléka, de legalább 100 millió forint. Tehát itt egy emelkedésről beszélhetünk, minimum 180 millió forint értékben.

A saját tevékenységi tartalékra vonatkozóan további kiegészítés, hogy annak fedezetére a működési tartalék 40 százaléka, illetve a likviditási és kockázati tartalék 70 százaléka vehető figyelembe. További változás, hogy a magánpénztárak a jövőben a vagyongazdálkodási tevékenység ellenértékével együttesen a tagok egyéni számláinak előző év utolsó napi egyenlegének mintegy 0,3 százalékát számolhatják el költségként.

Tisztelt Országgyűlés! Ahogy a felszólalásom elején is említettem, az előterjesztés egyúttal az európai uniós irányelveknek való megfelelés, illetőleg a magyar jogrendszerben történő implementálásának is eleget kíván tenni. Az 596/2014/EU rendelet hatályba léptetése kétirányú jogalkotási feladatot jelent egyébként a törvényalkotó számára. Egyfelől szükségessé válik a tőkepiacról szóló törvényben szereplő, immár a rendelet kizárólagos szabályozási körébe tartozó szabályok hatályon kívül helyezése, másfelől pedig szükségessé válik a 2017. december 17-i 2015/2392/EU bizottsági végrehajtási irányelv átül-

tetése, szintén a tőkepiacról szóló törvény keretein belül.

Az irányelvet átültető rendelkezések egyértelműen meghatározzák a felügyelet kötelezettségeit, a jogsértésekről szóló bejelentések átvétele és nyomon követése kapcsán. A szabályozás legfontosabb eleme a bejelentéstevő, munkaszerződés alapján foglalkoztatott személyek védelmét szolgáló kötelezettségek rögzítése a felügyelet oldalán.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy vélem, hogy összességében a fentebb felsorolt törvényi módosítások mindenféleképpen hozzájárulnak a pénzügyi közvetítőrendszer hatékonyabb és átláthatóbb működéséhez, ezért tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy amennyiben egyetértenek vele, támogassák azt a javaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

*(Az elnöki széklet Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Következik a Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka. Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak adom meg a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Van olyan fejezetek a magyar parlamentarizmus történetében, amikor nem lehet és nem szabad nagyot ígérni. 2010 óta, amióta ebben a Házban ülök, talán a legunalmasabb ügynevezett vita zajlik most éppen, hiszen kormánypárti képviselőtársam és az általam tisztelt államtitkár asszony felolvassa azt, ami ebben a törvényjavaslatban van, lényegi indoklás nélkül, majdhogynem szó szerint. Sem kormánypárti, sem ellenzéki képviselők eddig érdemi vitába nem bocsátkoztak annak kapcsán, hogy önök letettek egy csomagot az asztalra elénk, amit az Európai Unió követelt önöktől, diktált önöknek, tehát egyfajta jogharmonizációs, implementációs jellegű rendelkezések találhatók benne, és igazából azért nem tudtak önök érdemben emellett miről beszélni, mert a saját hatáskörben mellé tett, a magyar ügyfeleket, magyar fogyasztókat védő intézkedések egyszerűen hiányoznak ebből a csomagból, vagy pedig olyan módon találhatóak meg benne, amelyek egyáltalán nem biztos, hogy a magyar károsultak, ügyfelek, ügynevezett fogyasztók érdekeit szolgálják; bár ezt a fogyasztó kifejezést mi nem nagyon szeretjük használni. Amiért használnunk kell, az jelesül az, hogy volt az Országgyűlésnek egy önálló Fogyasztóvédelmi bizottsága az előző ciklusban, ez négy éven keresztül önálló bizottságként működött, de ugyanúgy, ahogy ez a bizottság megszűnt, és a Gazdaságiba lett integrálva, ugyanígy a fogyasztóvédelem egésze tulajdonképpen azon Magyar Nemzeti Bank alá került be, legalábbis az ide értendő részek, amelyekre hivatkozik a törvényjavaslat is.

Ugyanakkor azt látni kell, hogy attól, hogy egy jogharmonizációs megközelítésből összerakott cso-

magot tesznek le elénk, még lehetne a magyar emberek érdekében olyan mellékes utakat találni, egy példát hadd mondjak: ügyfél-tájékoztatás tekintetében ebben a törvényjavaslatban szerepel az, hogy az értékpapírokat illető módon a fokozottan, illetve kiemelten kockázatos papírok közötti elkülönítést, disztinkciót meg kell tenni, és tudatni kell az ügyféllel mindezeket.

Amit viszont fájó módon hiányolunk 2010 óta, az ügynevezett devizahiteles krízis felfutása óta, az az, hogy tulajdonképpen minden befektetési konstrukció és egyébként hitelkonstrukció mellé legyen odatéve egy, az átláthatóság minden szempontjának megfelelő összehasonlító rendszer, amelyet nyilvánvaló módon nem lehet csak a kormányzattól várni. Nem lehet csak parlamentáris felhatalmazástól várni, nyilvánvaló, kell ehhez a bankrendszer együttműködése is, de ezt ki lehet és ki kell kényszeríteni. A fő problémánk az, hogy lehet, hogy az értékpapírok tekintetében most EU-s jogharmonizációs behatásra megtörténik ez az elkülönítés, de hogyha az egyszerű magyar ember elmegy a nagyáruházba, és rábeszélnek egy fogyasztási típusú hitelre, vagy éppen rábeszélnek egy gyorskölcsönre, ami az ő életét 5-8-10 évre haza-vághatja, ha nem megfelelő módon történik ez a szerződéskötés, akkor bizony a mai napig nem kapja meg a megfelelő fogyasztóvédelmi pajzsrendszert, és nem kapja meg azokat a lehetőségeket, amelyek értelmében védekezni tud ezen külső behatásokkal szemben.

(15.10)

Értjük mi, hogy fontos a befektetők védelme, de a magyar társadalom többsége sajnálatos módon nem értékpapír-vásárló, nem értékpapír-forgató vagy -tulajdonos, hanem olyan egyszerű ember, akinek védelemre lenne szüksége egy milliárdos, olajozott gépezettel szemben, egy nagyon kifinomult módon működő gépezettel szemben.

Azt is látjuk, hogy a költségvetés tervezetéről lassan elindul a vita, és a Jobbik mindent meg fog tenni azért, hogy az említett fogyasztóvédelmi alrendszerek tekintetében egy nagyon komoly finansziális erősítésre kerüljön sor, rengeteg költségvetési forrást szeretnénk azon szervekhez csoportosítani, amelyeknek a működése igenis értelmes lenne. Itt ebben a törvényjavaslatban leginkább talán a pénzügyi békéltető testületeket illető pontokat lenne érdemes kiemelni, hiszen ahelyett, hogy itt hatalmas erősítésre kerülne sor, izmosabbá tennék ezt a szervezetet és hatékonyabb lehetőségeket biztosítanának neki, azt látjuk, hogy tulajdonképpen az ideforduló emberek által indított ügyek tekintetében egyfajta leépítési szándék is fellelhető, hiszen itt az idevonatkozó passzus c) pontja szerint amennyiben a jogvita komolytalan vagy zaklató jellegű, ez alapján el lehet utasítani valakinek a kérelmét, márpedig itt meszszenenőlkig szubjektív kategóriákról van szó.

Elmondhatjuk tehát, hogy felmerülhet az a gyanú, hogy adott esetben az itt csoportosuló ügyek

számát vagy összetételét csökkenteni is próbálják vagy pedig megváltoztatni, hiszen nyilvánvaló módon a kormányzatnak nem érdeke az, hogy itt csoportosuljanak az ügyek, és adott esetben olyan kényszereket alkalmazzon, amelyek révén alternatív módszerekkel lehet az érintett magyar embereken segíteni.

Tehát ha a súlyozáson szeretnék változtatni - amellett, hogy a jogharmonizációs jellegű ajánlások 80 százalékát én magam el tudom fogadni, tehát ne keressünk a kákán is csomót -, ha változtatni kívánunk a súlyozáson, akkor bizony az értékpapírbirtokosok védelme mellett és nem helyett igenis kutyá kötelességük lenne a magyar hitelkárosultak, a magyar kisemberek, a gyorskölcsönöcégek áldozatai és amúgy azon emberek érdekében fellépni és további lehetőségeket biztosítani számukra a védekezés tekintetében, akik most ezt a teljes hálót nem kapják meg, és akik ebben az esetben joggal érezhetik úgy, hogy bizony a tőzsdéken gyakran megfordulók a fontosak; ők, egyszerű magyar emberek, a kisemmitettek, akiknek - a devizahitelesekre gondolok - a pénzét most éppen a Magyar Nemzeti Bank alapítványai kívánták titkosítva elkölteni, ők kevésbé fontosak, ők másodrangú állampolgárok.

Érezhetik ezt abból is, hogy míg a szerencsésebbek 180 forinton végtörleszthették az úgynevezett devizahitelüket, az egyszerű magyar embernek maradt a közel piaci árfolyamon történő, 256 forint fölött történő forintosítás. A Jobbik itt is szeretné kifejezni, hogy a felvételi árfolyamon történő forintosítás mellett fog lándzsát törni, vissza fogja szerezni a devizahitelesek pénzét azoktól, akiknél most van, de el kell hogy mondjuk, addig is a jó szándékú javaslatokat támogatni fogjuk. Az itt fellelhető ajánlások, implementációs jellegű módosítások 80 százaléka támogatható, ugyanakkor a súlyozáson, az arányokon nagyon komolyan változtatni kéne.

Ha röviden szeretném összefoglalni, még egyszer mondom, az értékpapír-tulajdonosok mellett az egyszerű magyar emberek számára is olyan védőpajzst kell biztosítani, amely egy milliárdos, olajozott pénzügyi gépezettel szemben, annak visszaéléseivel szemben megvédi őket. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel független képviselő felszólalásra nem jelentkezett, írásban felszólalásra a képviselőtársaim közül senki nem jelentkezett, kérdezem, hogy kíván-e még valaki felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen, megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Csak egy-két mondat szeretném kiegészíteni azt, amit Z. Kárpát Dániel elmondott a kisemberek védelméről, hogy ők mennyire kiszolgáltatottak. Elvárható lenne valóban a

kormánytól, hogy erre is figyeljen, és védje azokat az embereket is, akik nem nagy pénzekkel és nem tőzsdei céllal kívánnak részt venni bármilyen pénzügyi dologban. De hogy lehet elvárható, amikor... - hadd mondjak önöknek egy példát! Pont a kormány tesz olyan rendelkezéseket és irányítja az egész folyamatot egy olyan cél felé, ami véleményem szerint szinte felháborító.

Minden képviselőtársunk talán egyetérthet azal, hogy azokat az embereket, akik bármilyen oknál fogva kiszolgáltatottak, akik nehéz körülmények között élnek, vagy akár, mondjuk, fogyatékkal élnek a mai világban, segíteni kell abban, hogy minél jobb körülmények között élhessék az életüket. Ilyen segítség lehet, mondjuk, a fogyatékkal élőknek, akiknek akár mozgásszervi betegségeik vannak vagy bármi más, hogy autóhoz jussanak.

Valóban van arra lehetőség, a kormány segít abban, hogy az autóvásárláshoz nyújt nekik állami segítséget, állami pénzt, állami forrást. De hogy nyújtja ezt az állami forrást, ezt az állami segítséget? Úgy, hogy ha valaki autót akar vásárolni, az állami támogatást csak akkor kaphatja meg, ha a különbözetre banki kölcsönt vesz fel, tehát ha van pénze, akkor sem fizetheti ki a különbözetet, hanem banki kölcsönt kell felvennie. Erre kötelezi az állam azokat az embereket, akik egyébként valamilyen oknál fogva jogosultak arra - tehát fogyatékkal élőkkel van szó -, hogy autót vásároljanak és ehhez állami támogatást kapjanak.

Tehát banki kölcsönre kényszeríti ezeket az embereket, de nem is akárhogy! Egy banktól vehetik fel ezt a kölcsönt, egyetlen bankot határoznak meg, ez az egy bank pedig pont a Fidesz egyik oligarchájához köthető. *(Dr. Gyüre Csaba: Szégyen!)* Hogy kapják meg ezt a hitelt? 20 százalékos THM-mel, egyes szakértők szerint ugyanezt a hitelt ma a piacon 11-13 százalék közötti THM-mel lehetne megkapni. Nem, ezeket az embereket önök arra kötelezik, hogy 20 százalékos THM-mel a saját oligarchájuktól vegyék fel ezt a kölcsönt.

Hát tudják, ezt hívják - most nem akarok csúnya szavakat mondani - szinte gyomorforgató és arcátlan dolognak, önöknek semmi sem szent, semmi nem számít, az számít csak, hogy tömik a zsebüket, és hogy ezt kinek a kárára teszik, az már egyáltalán nem számít önöknek, akár még azokról az emberekről is hajlandóak lehúzni a sápot, levenni a hasznót, akik pedig nemhogy erre lennének érdemesek, hanem arra, hogy minél inkább segítsük az ő életüket, minél inkább segítsük az ő boldogulásukat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Megszoktuk itt a parlamentben az utóbbi hat évben, hogy egyes nagyon tisztességes

államtitkárok, miniszterek kivételével a többség általában nem folyik bele a vitába, inkább majd a zárás tekintetében próbál valamifajta választ adni, vagy elmaradnak ezek a válaszok. Vannak kivételek, mint például Banai Péter Benő, akit minden alkalommal tulajdonképpen vádolhatunk azzal, hogy legalább szóba áll velünk. Ilyenkor nem az történik, hogy velünk nem állnak szóba a kormánypárti képviselők, hanem a mögöttünk álló szavazók tömegével teszik meg azt, hogy a Szilágyi Györgyéhoz hasonló érdemi felvetésekre nem feltétlenül adnak olyan korszerű, XXI. századi válaszokat, amelyeket a helyzet egyébként megkövetelne.

Elmondhatom, hogy az előttünk fekvő csomag esetén nagyon fontos, hogy az úgynevezett unit-linked típusú biztosítások háttérben bizonyos módosításokat eszközölnek, azokat biztonságosabbá teszik, a befektetéshez kapcsolódó életbiztosítás esetén minimum befektetési összegeket határoznak meg, de mégiscsak azt kell látnunk, hogy mekkora tömeget érintenek ezek a rendelkezések, és mekkora ordító hiányosságok mutatkoznak a másik oldalon, amikor az előbb elhangzott példa mentén is az egyszerű embereket érintő fogyasztóvédelmi aggályok tömege merül fel.

Nem kívánok az általános vita kereteivel visszaélni, éppen ezért említettem a törvényjavaslatban szereplő kitételeket az előtt, hogy két-három percig rabolnám a türelmüket, figyelmüket azt illetően, hogy mire lenne valójában szükség Magyarországon, de nem mehetünk el szó nélkül amellett, hogy ha egy magyar betér egy bankhoz, akkor nem is feltétlenül kell hitelt felvennie ahhoz, hogy már kisemmiszve vagy menjünk tovább, kifosztva érezze magát. Önök mindannyian tudják, akiknek egy viszonylag magas fizetést utal Magyarország, hogy bizony a bankszámla használatáért havonta 1 és 5 ezer forint közötti összeget gyakorlatilag mindenkiről lehúznak ebben az országban, aki dolgozó ember, és olyan feladatokat vállal, hogy adott esetben abból adókötelezettség, adóbefizetés keletkezik.

Ugyanakkor azt látjuk, hogy ezen már-már kötelező adóként kezelt banki elvonás az esetek többségében vagy teljesen indokolatlan, vagy legalábbis megkérdőjelezhető. Nyilvánvaló, hogy a pénzügyi intézkedésekre lehet és kell bízni azt, hogy mikor biztosítanak ingyenes bankszámlacsomagot, de véleményem szerint nem a valóságtól elrugaskodó követelés az, hogy legalább az átlagfizetésig mindenki nemcsak hogy ingyenesen juthasson a pénzéhez, tehát önmagában a fizetése felvételéért ne húzzanak le róla még egy bört, hanem bizony az alap banki műveleteket is ingyenesen kellene a harmadik évezredben, még egyszer mondom, a mai informatikai adottságok és körülmények között lehetővé tenni.

Éppen ezért nem akarok én itt szociális bankszámla-konstrukcióról újra beszélni, hiszen a Jobbik ezt számtalan alkalommal kifejtette, más viták jegyzőkönyveiben ez megtalálható, de ha lesz egy olyan kormány, amely nyitott lesz a kisemberek bajára, akkor nyilvánvaló módon be is fog vezetni hasonló.

(15.20)

De annyit mindenképp meg kell említenünk, hogy az ingyenes bankolás felé történő elmozdulás, ami egyébként világszerte tapasztalható jelenség, egész egyszerűen nem lehet nem létező, nem tehet úgy a kormány és a háttérszakértői, mintha nem létezne a globalizáció egyébként részben sajnálatos, de ebben az esetben legalább kihasználható korában olyan tendencia, amely arra vonatkozik és arra mutat, hogy az emberek igen, legalább az átlagbér szintjéig szabadon forgathassák a pénzüket, szabadon juthassanak ahhoz hozzá. Itt nyilván nem értékpárpirci műveletekről beszélünk, de egy olyan ingyenes bankszámla-konstrukció felé történő elmozdulás szükségességét veti fel ez a helyzet, amire a kormányzat nemhogy korszerű XXI. századi választ nem tudott még adni, de igazából érdemi reakciót sem tudott magából kipréselni.

Zárásként meg kell hogy említssem, a hitelfelvevők esetében akkor, amikor a magyar állampolgárokat az utóbbi évtizedben hitelekbe kényszerítették sok esetben, most pedig bizonyos kedvezőnek tűnő hitelpiaci körülmények bírták nagyon sokukat arra, hogy hitelt vegyenek fel, továbbra sem áll rendelkezésre egy összehasonlítást lehetővé tevő, akár modern informatikai háttérrel rendelkező rendszer, egy olyan, ahova az ember adott esetben csak beüti az általa igényelt összeget és különböző feltételeket, és mérhető, átlátható, a hosszú távú kifutást átláthatóvá tevő módon megkapná azt, hogy melyik pénzügyi intézmény bánt vele tisztességesen, és melyik az, amely indokolatlanul kifosztja. Tehát ne kelljen a magyar embereknek a globalizáció korában apró betűs részek között bogarászni, és igenis elvárható lenne az, hogy ne magánportálok, ne pénzügyi cégek összehasonlítható oldalain kelljen sásszéznia a magyar internethasználóknak, hanem bizony olyan fogyasztóvédelmi körülményeket kell egy tisztességes kormánynak teremtenie, amely körülmények között igenis összehasonlíthatóak a pénzügyi szolgáltatások, a csapdahelyzetek kiszűrhetőek.

Ehhez képest én értem, hogy van önökben önkritika, hiszen nagyon keveset tudnak fogyasztóvédelmi területen felmutatni, valóban az, hogy valaki fölött 165 forinton egy úgynevezett hitelt, és önök ezt 256 forinton leforintosították neki, tényleg szegény és gyalázat. Tehát értem a visszafogottságukat ebben a tárgykörben, de soha nem késő tanulni, soha nem késő önök számára is tanulni és elkezdni azt a folyamatot, amely legalább az újonnan történő hitelfelvevőkre esetén igenis összehasonlíthatóvá teszi a különböző kondíciókat, elérhetővé teszi azt, hogy magyar családokat ne szakítsanak szét újra hasonló tárgykörökben és hasonló okokból.

Azt látjuk, hogy vélhetően egy, a pénzügyi rendszert illető elszámoltatás majd egy másik kormány feladata lesz, hiszen a mostani nem hajlandó rá, de azt igenis elvárjuk, hogy a fogyasztóvédelmi jellegű intézkedésektől addig se rettenjenek vissza, és legalább azokat hozzák meg, amelyek nulla forintba

kerülnek ennek az országnak, hiszen a magyar emberek számára rengeteget tudnának segíteni ezzel. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki a napirend keretében felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Hornung Ágnes államtitkár asszonyt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót államtitkár asszonynak.

HORNUNG ÁGNES ANNA nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselők! Sok minden elhangzott az előbb, amire röviden szeretnék reagálni. Azt hiszem azonban, a felszólalások alapvetően a fogyasztóvédelem témakörét érintették.

Ahogy az előbb elmondtam én is, illetve Witzmann úr is, a mostani javaslat legfőbb elemei alapvetően a fogyasztóvédelem köré csoportosulnak, tehát számos olyan rendelkezést tartalmaznak, amely a fogyasztóvédelmi szabályokat, a befektetők, illetve a fogyasztók érdekeit elősegítik.

Ez a pénzügyi szolgáltatási rendszer teljes területén megfigyelhető, a nyugdíjbiztosítóktól a befektetővédelmi szervezetekig, közvetítőig, gépjármű-felelősségbiztosítás, azt gondolom, hogy minden területen történnek olyan előrelépések, amelyek ezt a célt, az önök által is kritizált célt fogják szolgálni. Ez az egyik pillér, amiről mindenképpen szerettem volna megemlékezni.

A másik, hogy nem alkothatunk a mai európai uniós szabályrendszerben olyan szabályokat, ami előreszalad az európai uniós szabályrendszerben, hiszen akkor lenne egy olyan átmeneti időszak, amely jogbizonytalanságot eredményezne. Ugyanezen célt szolgálja egy európai uniós jogszabály megalkotása, a prospektus irányelv. Már a nevében is benne van, hogy a prospektus egy olyan tájékoztatási rendszer, amely majd az ügyfeleknek szolgál széles körű tájékoztatással.

Ez mindenre ki fog terjedni, ugyancsak a mai törvényjavaslatban felsorolt területek legnagyobb részére kiterjed majd. Ez a szabályozás az Unióban már a vége felé közeledik, tehát várhatóan nyáron elfogadásra kerül. Ma olyan szabályt alkotni, ami ezt ennyire megelőzné, azt gondolom, hogy nem lenne értelme. Ezt a szabályt megvárva, azt a hazai jogba implementálva ezekre a kérdésekre, amiket ma felsoroltak, részben választ fogunk tudni kapni.

A harmadik dolog, amire szeretnék reagálni: a bankokkal való viszony, illetve, hogy a bankok milyen tájékoztatást nyújtanak. Folyamatos tárgyalásban vagyunk a bankokkal, ami a bankrendszerrel kapcsolatos viszonyok normalizálásához vezet. Ez egyrészt a bankszektor-kormányzat, ez nyilván a fogyasztókat kevésbé érinti, azonban ezáltal olyan megegyezéseket kötünk a bankrendszerrel, amely majd várhatóan s vélhetően majd a fogyasztókra is ki

tud hatni, pozitív hatással tud lenni. Azt azonban, hogy egy bank milyen tájékoztatási rendszert nyújt a fogyasztóknak, konkrétan nem; nyilván irányelvekbe, szabályokba lehet foglalni, azonban ezeket majd ők fogják tudni meghatározni.

Annyit szeretnék még elmondani, hogy számos olyan rendelkezés született az elmúlt évben, amely a befektetők érdekeit szolgálta. Volt kártalanítás, a forintosítás után megszülettek a fairbanki törvények, ezek mind-mind a fogyasztók megalégedését szolgálták, illetve, hogy minél nagyobb megtérülést érhesenek el.

A jövőben is tervezünk ilyenfajta módosításokat, olyan számlacsomagok létrehozását, amelyek pont az ilyen igényeket szolgálják. Azok a tartalmak legyenek benne, amik a fogyasztóknak általában szükségesek, modern körülmények között, megfelelő feltételekkel. Nagyon bízom benne, hogy ezeket sikerül elérni a jövőben, és ezek akkor nem adnak majd alapot ezekhez a beszélgetésekhez.

Jelen jogszabálycsomagban én azt gondolom ismételtelen, hogy egy olyan előremutató jogszabálycsomagról van szó, amely a teljes pénzügyi közvetítő-rendszert érinti. Ezzel zárnam a mostani beszédet, és köszönöm ismét támogatásukat a jogszabálycsomagot illetően. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a Házbizottság mai soron kívüli ülésén a jelen lévő frakciók képviselői egyetértettek abban, hogy „A 2007-13 közötti időszakban Magyarországnak járó uniós források felhasználásáról” című V/10090. számú politikai vitát uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az állami tisztviselőkről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10267. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kovács Zoltán államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Hölgyeim és Uraim! A kormány 2010-ben történt hivatalba lépését követően számos intézkedést tett az államigazgatás szervezetrendszerének átalakítása és megújítása érdekében. Jó néhány vitán túl vagyunk már ezzel kapcsolatban itt a Házban. 2011. január 1-jétől létrejött a területi közigazgatás, gyakorlatilag egy dezintegrációs folyamat ellentétére fordult, egy integrációs folyamattá, 253 szervezettel került be a kormányhivatalokhoz. Január 1-jén létrejöttek a járási hivatalok, és a szervezeti rendszer átalakítása gyakorlatilag a polgárokhoz történő minél közelebb vitelét jelenti az ügyek számos részének.

Gyakorlatilag az érzékelhető volt, hogy az elmúlt időszakban a politika és a választás homlokterében nem váltott ki vitát ennek a szervezetrendszernek az átalakítása, tehát úgy gondoljuk, hogy ehhez a szervezetrendszer-átalakításhoz a továbbiakban az ezt követő kormányzati átalakítási törekvések is igazíthatók.

A fejlesztés, mint ahogy mondtam, többlépcsős folyamat, jelenleg elérkezett a központi hivatalok felülvizsgálatához. Ennek kapcsán a hatósági feladatok legtöbbször központi szintről a fővárosi és megyei kormányhivatalokhoz, illetve a járási hivatalokhoz kerül.

(15.30)

Ezzel megtörténik az új feladat- és hatáskörök, valamint a felelősségi körök meghatározása is. Tehát ezen a szinten lehet így első lépésben a személyi állományra vonatkozóan is új szabályozást bevezetni. A járási hivatal rendszerének megerősítésére vonatkozó intézkedés az ügyintézési reformot kívánja továbbvinni azzal, hogy a központi hivatalokhoz, ahogy említettem, a járási hivatalokhoz, ezáltal az ügyfelekhez kíván átcsoportosítani.

Ehhez szervesen kapcsolódik a személyi állomány megújítása, az új állami tisztviselői kar kialakítása annak érdekében, hogy az állam a területi közigazgatásban dolgozók számára az ellátott feladatokkal és felelősséggel arányban álló, tisztviselői hivatalhoz méltó megélhetést tudjon biztosítani.

A közigazgatási működést, még ha hatósági természetű is, a polgárok igényei és problémái orientálják. A polgárhoz közeli közigazgatásnak akkor van esélye hatékonynak és eredményesnek lenni, ha ez a polgárközeli szint erőforrásokkal és képességekkel, benne az emberi képességekkel is, megfelelően felszerelt, felszerelhető, képzett és empatikus.

Tisztelt Képviselőtársak! Az átalakítás legfőbb teherviselői a fővárosi és megyei kormányhivatalok állománya, ezen belül a járási hivatalok tisztviselői. A szakmai közigazgatás politikai szempontból is megalapozott, tehát a fővárosi és megyei kormányhivatalok kiemelt és modellszerű kezelése és az életpályaszabályozásban első helyre vétele. Ennek érdekében fogadta el a kormány 2015. decemberében az állami tisztviselői kar létrehozásáról szóló 1961/2015. számú kormányhatározatot. Ennek alapján a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi Kttv.-re mint háttérjogszabályra építve került kidolgozásra az állami tisztviselőkről szóló törvényjavaslat.

Felmerülhet egyébként ebben a kérdéskörben az is, hogy jelenleg párhuzamosan van egymás mellett két törvény, egy háttértörvény és emellett pedig az új szabályozás bevezetése. Ennek fokozatos bevezetésével azt kívánjuk elérni, hogy az állami tisztviselő kar valójában az új elnevezésével az Áttv. hatálya alá kerüljön, miközben a Kttv. egy mögöttes jogszabályként működhet. A cél egyébként a modern szolgáltató állam kereteibe illeszkedő, a szakmai képzettséget és tapasztalatot, valamint a teljesítményt megbebecsülő új tisztviselői hivatásrend és az ehhez kapcsolódó illetményrendszer kialakítása.

Tehát tulajdonképpen egy kultúraváltást szeretnénk ezzel az új törvénnyel meghonosítani. Ennek az a lényege, hogy a korábbi soklépcsős, kötött, szinte normatív rendszerhez képest a felelősségre apelláló, a vezetői felelősségre apelláló, illetve a munkakörhöz, a feladatkörhöz igazított teljesítmény az, ami elsődlegesen kell hogy a tisztviselők esetében egyrészt a munka presztízst megemlje és anyagilag elismerje. A javaslat elfogadásával gyakorlatilag egy alulról építkező rendszert hoznánk létre, július 1-jével a járási közigazgatásban dolgozók életútjának elismerésére és támogatására kerül sor. Ez a központi hivatalok átszervezésével mintegy 20 ezer állami tisztviselőt érint, majd január 1-től a teljes területi közigazgatásban hasonló nagyságrendű tisztviselő fog a megyei kormányhivatalokban is érintettként béremelésben részesülni. Szeretném azt is hangsúlyozni, hogy ha bárkiben felmerülne, a '17-es költségvetés is és az ez évi költségvetés is tartalmazza az ehhez szükséges forrásokat.

Tisztelt Képviselőtársak! Elkészült 2014-2020-ra a közigazgatási és közszolgáltatás-fejlesztési stratégia. Idéznék belőle egy részt, ami alapjául szolgálhat ennek a törvényjavaslatnak. A megfogalmazás szerint: „A bárhol elérhető szolgáltató állam kialakítása és professzionális működtetése elképzelhetetlen a szolgáltató szemlélettel azonosuló, felkészült és motivált személyzet, valamint egy modern emberierőforrás-gazdálkodási rendszer nélkül, ugyanis a közigazgatás teljesítménye a személyi állomány, valamint a személyzeti tevékenység teljesítményétől is függ.” S jelzem, hogy nagyban függ, hogy milyen az itteni teljesítmény.

Tehát az intézményi reform önmagában nem elégséges, szükséges ehhez az új szabályozás révén, hogy a minőségileg elvárt jobb teljesítményért cserébe megfelelő fizetést és előmeneteli lehetőséget biztosítsunk a területi közigazgatásban. Az új állami tisztviselői jogállásra vonatkozó, Kttv.-től eltérő szabályozás szükségességét a kormányhivatalok, ezen belül a járási hivatalok által ellátott feladatok, valamint a szervezeti és működési sajátosságai indokolják, amelyekhez rugalmasan, de megfelelő garanciákkal igazodni kell a szolgálati jogviszony egyes tartalmi elemeinek is.

A törvényjavaslat jelentősen átalakítja a Kttv. előmeneteli és illetményrendszerét. Sávós illetményrendszert vezet be, amelynek alkalmazása, ahogy már említettem, nagyobb felelősséget követel meg a munkáltatótól. Ugyanakkor lehetőséget ad egy bértömeg-gazdálkodásra, a tisztviselő feladataival és teljesítményével jobban arányban álló illetmény megállapítására. A sávós illetményrendszer alkalmazásával megszüntetésre kerül az illetménykiegészítés, az alapilletmény-eltérítés és a pótlékok nagyobb része, ugyanakkor garanciális elem, hogy a tisztviselő az alsó határ szerinti illetményre minden esetben alanyi jogon jogosult. Ez azt is jelenti, hogy a pótlékok beépülnek, és ez nem kerül ki a rendszerből, továbbra is a rendszerben marad, csak egy egységes illetményrendszer keretében.

Hogy néhány példát is hozzak ide önöknek a változásokról. Mondjuk, egy pályakezdő gyámügyi ügyintéző jelenleg a Kttv. szerint bruttó 155 ezer forintot keres, az új életpálya szerinti alsó határ 180 ezer. Tehát mintegy 25 ezres emelkedés, ez mindösszesen 16 százalék, de ha a középértéket veszem, akkor ott már 240 ezer forintig emelkedhet, ez 55 százalékos emelkedés. De a legnehezebb helyzetben azok a munkatársaink vannak, akik nagyon alacsony bérezéssel rendelkeznek, mintegy 3 ezer főt kellett kiegészíteni a garantált minimálbérré. Az ő esetükben még jelentősebb növekedésről beszélhetünk. Hiszen mondjuk, egy 8 év jogviszonnyal rendelkező járási hivatali ügykezelő, aki most 129 ezer forintot keres, az ő esetében az alsó határral 41 ezer forintot jelent a változás, ez mindjárt 32 százalék, és ha a középértéket nézzük, 51 százalékkal emelkedhet. De lehet még további példákat is sorolni erre. Átlagosan 30 százalék az illetménynövekedés, ami az alsó kategóriában, illetve a pályakezdőnél erőteljesebb emelkedést jelent. Természetesen figyelembe vesszük azért a végzettségét és a senioritást, tehát a pályán eltöltött időt, de alapvetően az a paradigmaváltás a rendszerben, hogy a felelősségre, a teljesítményre és a munkára alapozódik.

Az előmeneteli rendszerrel kapcsolatosan szeretném elmondani, hogy a felsőfokú és érettségi végzettséggel rendelkező ügyintézői osztályban 4-4 előmeneteli fokozatot vezet be, de emellett lehetőséget ad az ügynevezett kiemelt ügyintézői osztályba történő sorolásra is. Tehát vannak olyan speciális szaktudások, amelyeket az ebbe az osztályba sorolással lehet megfizetni, hiszen ahol a versenyszféra rendkívüli módon elszakad a közigazgatási szférától, ott nagy az elszívó hatás, különösen a fővárosban és Pest megyében, lehetőséget kell adni a munkáltató számára egy ilyen besorolásra is.

Sok vitát váltott ki a Nemzeti Közszerződési Egyetem bevonásával megvalósított folyamatos képzés. Szeretném elmondani, hogy ez a „bevonásával megvalósított” nem azt jelenti, hogy csak ott képeznek, hanem a szervezés, az oktatás elsődleges terepe a Nemzeti Közszerződési Egyetem, de mindenkit az ágazati világból bevonhat ebbe a rendszerbe, csak a szervezés elsődlegesen a Közszerződési Egyetemenél található. Úgy gondoljuk, hogy fontos egy profi államigazgatási állammenedzsment képzése, tehát egy államtudományi képzés, és azon belül is lehetőség legyen adott esetben a doktori képzésre. Nyilván nem tömeges módon, hanem olyan szempontból, hogy profi állami menedzserek jöhessenek létre, akik az állam vezetésének, a végrehajtó hatalom bármely pontján bevethetővé válnak.

(15.40)

Ennek megfelelően a javaslat szerint a törvény hatálybalépését követően kinevezésre kerülő ügyintézők két éven belül továbbképzés keretében közigazgatási tanulmányok szakirányú szakképzettséget

kell hogy szerezzenek. A képzési kötelezettség a már jogviszonyban állókra és a vezetői munkakört betöltő tisztviselőkre is kiterjed. Ez nem normatív szabály, ez alól van lehetőség felmentésre például a jogi szaktudással rendelkezők számára, pont azért, hogy ne legyen normatív a szabály, legyen lehetőség a megfelelő szaktudás birtokában felmentést adni ezeknek a munkavállalóknak. Úgy gondoljuk, a rugalmasabb illetményrendszer egy versenyképesebb foglalkoztatást tesz lehetővé, amellyel a közigazgatási feladatok és az azokhoz kapcsolódó eljárások további racionalizációja is megtörténik. A törvény hatálybalépésével a járási hivatalok, majd, ahogy említettem, a megyei kormányhivatalok dolgozói 2017. január 1-jétől állami tisztviselők lesznek.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! A jelenlegi illetmények rendezése kiemelten fontos kérdés. Az Államreform Bizottság már állást foglalt abban, hogy nem egy nagy állami köztisztviselői vagy kormánytisztviselői kar jön létre, hanem ágazati életpályák. Ennek megvannak már a jelenleg is ismert példái, a pedagógus-életpálya, de az egyenruhások vonatkozásában is megvannak az életpályák, és most van előkészítés alatt a NAV-életpálya. Tehát az állami tisztviselői kar, mint ahogy mondtam, szintén egy ágazatot képvisel.

Az új illetményrendszerben a kormányhivatalok vezetőinek lehetőségük lesz arra, hogy az előre meghatározott személyi előirányzatok keretei között felelősségteljesen, de rugalmasan, a feladat- és hatáskörhöz illeszkedő módon tudják az egyes speciális szaktudást igénylő munkakörökhöz rendelt illetményt megállapítani.

Magyarországon ma a teljes foglalkoztatottságot tekintve az állami költségvetésből finanszírozottak aránya meghaladja az OECD-átlagot, valamint a környező országokét is. Úgy gondoljuk, ha a versenyképességünket növelni akarjuk, illetve hogy ne legyünk leszakadók a kelet-közép-európai régióban, és ha a legjobban fejlődő állam címét szeretnénk elérni, akkor az állam mint foglalkoztató egyszerűbb jogi környezetben, megfelelő egzisztenciát biztosító, költséghatékony és kiszámítható legyen. Ehhez szükséges az, hogy az ott dolgozók számára egy életpályát alakítsunk ki, és ebben legyen egy jelentős béremelés. Ennek a tapasztalatai majd hozzájárulnak ahhoz, hogy mindezt az államigazgatásban más munkatársaink és kollégáink számára is - mai közkeletű szóval nevezzük úgy, hogy - egy pilotprojekt keretében kiteljesítsük az egész rendszerre az elkövetkezendő években.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák ezt a javaslatot. De azt is szeretném elmondani, hogy nyitottak vagyunk nyilván nem az egész rendszer gerincét megváltoztató, de jó néhány módosítóra. Volt egy többpárti egyeztetés a törvényjavaslat benyújtásával egyidejűleg, ott is felvetődött jó néhány kérdés, amiket megpróbáltunk tisztázni. Azt gondolom, ez a vita is alkalmas lehet arra, hogy adott esetben az általunk elképzelnél is jobbá lehessen tenni ezt a törvényt, közös megoldást keresve, mert a

lényeg az, hogy a kollégáink, akik a végrehajtott hatalomban legközelebb vannak az állampolgárokhoz és az ő ügyeiket intézik, legyenek azok, akik méltó módon személyi bér-, illetve illetményelismerésben részesülnek ez év július 1-jétől. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Már a 2010-es kormányváltás előtt is gyakran hangoztattuk, hogy állítsuk vissza a munka becsületét. Ezt számos intézkedéssel próbáltuk az elmúlt hat évben is elősegíteni. A munka megbecsültsége természetesen nemcsak anyagiakban mérhető, lehet szakértelmet, szaktudást is elismerni, ugyanakkor nem szabad megfélemlenünk az anyagi megbecsülésről sem, különösen ha valaki a köz szolgálata érdekében végzi a munkáját.

Az előttünk fekvő T/10267. számon benyújtott, az állami tisztségviselőkről szóló törvényjavaslat a területi közigazgatás tisztviselői által végzett munka tekintélyének helyreállítása érdekében született, amely a pénzbeli juttatások rendszerét is átdolgozza, jelentős illetménynövelést elősegítve, illetve bevezetve. Mi, állampolgárok a mindennapjainkban számos elvárást fogalmazunk meg a közigazgatással kapcsolatban, akár okmányirodában intézzük az okmányainkat, akár engedélykérelmet nyújtunk be valamely tevékenység folytatására.

Ahogy az Alaptörvény XXIV. cikke fogalmaz, mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon, észszerű határidőn belül intézzék. Ezen alkotmányos cél teljesítése érdekében a kormány folyamatosan a bürokráciacsökkentés érdekében dolgozik. Éppen tegnap fogadtuk el az újabb csomagot. Azonban nem szabad elfeledkeznünk arról, hogy az ügyféloldali bürokráciacsökkentés rövid távon mindig ügyintézőoldali munkanövekedést okoz. Arról nem is beszélve, hogy a kor technikai fejlődésének eredményét az államigazgatás korszerűsítésére fordítva a tisztviselőknek is ezen korszerű tudás birtokában kell lenniük, az állampolgárok rendelkezésére kell állniuk minden körülmények között.

Meggyőződésem, hogy elvárásokat csak akkor fogalmazhatunk meg, ha az elismerés és az ellentételezés is komolyan vehető. Úgy gondolom, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat elemei nemcsak a területi közigazgatásban már dolgozók számára, hanem akár a pályájuk elején járó, jól képzett fiatalok számára is vonzerőt, lehetőséget kínál. Nagyon fontosnak tartom, hogy a bérrendezést a kormány járási szinten kezdi, hiszen leginkább ez az a terület a közigazgatásban, ahol az elvégzett munka és a fizetés a legkevésbé áll arányban egymással, részben a megnövekedett feladatmennyiségnek is köszönhetően.

Az illetményrendszer kialakításánál kiemelt szempontként került meghatározásra, hogy a legalacsonyabb illetménnyel rendelkező személyeknek emelkedjen legjelentősebben az illetménye. Természetesen azt is öröndetesnek tartom, hogy később a közigazgatás felsőbb szerveinél is megtörténhessen az effajta fizetésrendezés. Az új szabályozás révén a kormányhivatalok és a járási hivatalok tisztviselői számára ellátott feladatokkal és felelősséggel arányban álló, a tisztviselői hivatalhoz méltó megélhetést nyújtó illetményrendszer kialakítására kerülhet sor.

Ha már a felelősségről esett szó: rendkívül előremutató szabályozási iránynak tartom, hogy a munkáltatónak kellő mozgásteret ad a javaslat a bérek megállapításánál. Egyrésztől azért szerencsés ez a megoldás, mert a munkavállalókat teljesítményre ösztönzi, és a közigazgatásban eltöltött idő ugyan érdem, de nem elégséges az elismerésre. Másrésztől a hivatal működése is profitálhat a jól teljesítő állami tisztviselőkből, amit a jó vezetői döntések alapozhatnak meg, ily módon a vezetői felelősség tisztázott. Hozzáteszem, hogy az illetmény alsó határa is legalább tisztességes megélhetést biztosít a tisztviselők számára a törvény elfogadását követően.

(15.50)

Éppen az elmondottakból következően azonban nem lehet általánosságban meghatározni, hogy mekkora illetménynövekedést hajt végre a javaslat, hiszen egyénekre szabva 15-60 százalék között is lehet az.

Ahogy utaltam rá, a XXI. század magyar közigazgatásának modernizációja nagy hangsúlyt fektet a technikai vívmányok felhasználására, az elektronikus közigazgatás kiépítésére, ráadásul a változó világban a jogszabályok is folyamatosan változnak, azt hiszem, ezt itt az Országgyűlésben nem is kell különösebben hangsúlyoznom, amit az állami tisztségviselőknél nemcsak ismerniük, hanem alkalmazniuk is kell, méghozzá akár a legmodernebb eszközökkel. Éppen ezért nagyon fontos, hogy a javaslat folyamatos képzési kötelezettséget ír elő és lehetőséget biztosít a közigazgatásban dolgozók számára. A korszerű igazgatásunk egyik kulcsa lehet, hogy a helyesen végrehajtott technikai, technológiai fejlesztéseket hozzáértő, naprakész tudással rendelkező szakemberek legyenek képesek használni, alkalmazni az állampolgárok javára.

Végezetül szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a tegnapi napon az ügy fontosságára tekintettel a Miniszterelnökség ötpárti egyeztetést tartott, amiből négypárti lett. Ez ma már nem először hangzik el, nem ez az egyetlen törvényjavaslat. Az ellenzéki frakciók konstruktív magatartást tanúsítottak, átértékelte a javaslat jelentőségét. Kivételt képez az MSZP frakciója, aki a szokásokhoz híven most sem vett részt az egyeztetésen. Számukra valószínűleg ez az ügy sem fontos annyira *(Dr. Bárándy Gergely: Legalább felolvasni tudnak!)*, hisz a szocialisták a bérbefagyasztásban már korábban is jeleskedtek.

Számunkra viszont kiemelkedően fontos kérdés, hogy hozzájárulhassunk a XXI. századi kihívásoknak megfelelő, modern magyar közigazgatás további alakításához, fejlesztéséhez, és hogy az ebben dolgozó tisztviselők anyagi megbecsülést és szakmai elismerést szerezzenek. Köszönöm, hogy meghallgattak. Kérem, szavazatukkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Először is előjáróban engedjenek meg néhány felvetést, mielőtt a részletekbe bonyolódnék a vezérszónoki felszólalásom kapcsán.

Először is talán a legfontosabb, amiben egyetértünk, az az, hogy ahogy a magánszférában, úgy a közszférában is szükség van fizetésemelésre. Ha ez a javaslat nem szólna másról és ezt megnyugtatóan rendezné, akkor természetesen tudnánk támogatni. Csakhogy - legalábbis a mi szakértőink azt mutatták ki a rendelkezések értelmezésekor - itt szó sincs arról, hogy egyértelműen fizetésemelés következne be mindenkinél a közszférában *(Dr. Gyüre Csaba: Így van!)*, lesz, akinél igen, de olyan is lesz, akinél nem, főleg a diplomás köztisztviselők, kormánytisztviselők, állami tisztviselők - épp majd hogy fogjuk nevezni őket egy ideig - esetében.

A másik, amire nem tudunk választ adni szintén és a törvény alapján sem tudunk, hogy milyen elbocsátásokra lesz szükség majd a közszférában, ugyanis ez a törvény nemcsak a fizetés némiképpen rendezéséről szól, hanem arról is, hogy a köztisztviselői státuszt további kiszolgáltatottságnak teszi ki, azaz az eddigi kiszolgáltatottság mértékét tovább növeli. Ezért, mivel ezt a két dolgot nem látjuk biztosítva és megnyugtató módon rendezve, ez már önmagában is elég lenne ahhoz, hogy ezt a törvényjavaslatot ne tudjuk támogatni.

A másik ilyen felvetésem az, hogy egy picit hasonló jelenséggel állunk szemben, mint amikor a XX. században Józsi bácsi nem hagyta el a faluját, mégis számos állam polgára lett. Ugyanez az állami szférában dolgozó tisztviselőknél a sorsa is. Aki, mondjuk, 2010-ben szegődött az állam szolgálatába, az most már a negyedik törvény hatálya alatt végzi a munkáját. Korábban volt köztisztviselő, aztán lett kormánytisztviselő, aztán a közszerződési tisztviselői törvény következett, majd most az állami tisztviselői törvény. Ez önmagában, azt gondolom, jelzi azt, hogy a kormány ezen a területen nem képes egy megfelelő és kiegyensúlyozott politikát folytatni.

A harmadik általános megjegyzésem azzal kapcsolatos, amire a képviselőtársam is kissé akadozó felolvasásában kitért, hogy miért nem vettünk részt az ötpárti egyeztetésen. Azért nem vettünk részt,

tisztelt képviselő úr és tisztelt államtitkár úr, mert nem veszünk részt olyan törvényjavaslatok ötpárti egyeztetésén, amiket a kormány már benyújtott. Ugyanis ez nem más, mint a politikai cirkusz része. Ha önök valóban egyeztetni kívánnak és valóban szakmai konszenzusra törekszenek, akkor az előtt hívják össze a parlamenti pártok képviselőit, mielőtt még benyújtanak egy törvényjavaslatot és nem pedig utána.

Utána nyilvánvalóan az a parlamenti rend, hogy itt, a plenáris ülésen meg fogjuk tárgyalni és megvitatjuk a törvényjavaslatot. Az egy másik kérdés, hogy készséggel állok rendelkezésre bármilyen konzultációt illetően, ha mondjuk, a módosító javaslatokról kívánunk beszélni. De egy olyan törvényről, amely már benyújtásra került, nem gondolom, hogy ötpárti egyeztetéseket érdemes tartani.

Talán a legfontosabb általános megjegyzésem, ami miatt ezt a törvényjavaslatot támogatni biztosan nem tudjuk. Kinek mi az ideális közszolgakép, hadd fogalmazzak így, mert már közös nevezőre aligha tudunk jutni a tekintetben, hogy mi az ő megnevezésük. Ami az önök 2010-es törvényhozásából kitűnik, beleértve egyébként azt, amikor a köztisztviselőket kormánytisztviselőkre váltották, az ideális kép egy ilyen ideológiai képzésen átesett, viszonylag jól tartott, ámde a végtelenségig kiszolgáltatott tisztviselői kar létrehozása. Ezen azt értem, hogy bármikor elmozdítható, áthelyezhető, elbocsátható, és amely kar éppen ezért a hatalomhoz feltétlenül lojális. Ez a törvény is ezt viszi tovább és erre a filozófiára alapul. Mi pedig ezt semmiképpen sem tudjuk támogatni.

Most térjünk rá azokra a részletekre, amelyek miatt ezt gondolom. Nézzük meg, kezdjük rögtön azzal, hogy az állami szolgálati jogviszony hogyan létesülhet járási szinten 2016. július 1-jétől, fővárosi és megyei kormányhivatalok szintjén pedig 2017. január 1-jétől. Gondolom, hogy ezt fogja követni a további tisztviselői kör majd ennél feljebb lévő szinten is.

Szóval, a létesítésnek mik a feltételei? Államtitkár úr az exozójában utalt rá, de én egy picit ennél részletesebben szeretnék szólni. Az 5. § (2) bekezdése így szól: „Az állami szolgálati jogviszony a Kttv. 39. §-ában foglalt rendelkezésén túl csak olyan személlyel létesíthető, aki közigazgatási tanulmányok szakirányú szakképzettséggel rendelkezik, vagy vállalja, hogy kinevezésétől számított két éven belül közigazgatási tanulmányok szakirányú továbbképzés során közigazgatási tanulmányok szakirányú szakképzettséget szerez.”

Ezt még kiegészíti egy rendelkezés a (3) bekezdésben, amivel a munkáltató kiegészítheti a szolgálati jogviszony létesítéséhez szükséges feltételeket. Így meghatározhatja azt, hogy „a törvényben meghatározott államtudományi és közigazgatási felsőfokú képzésben az NKE képzése keretében megszerzett felsőfokú oklevéllel rendelkezzen, vagy vállalja az oklevélnek a munkáltató által meghatározott időtartamon belüli megszerzését azzal, hogy a munkáltató által meghatározott időtartam legfeljebb a kinevezés időpontjától számított hetedik év végéig terjedhet”.

Nézzük meg, hogy mik a kivételek, mielőtt a következtetéseket egyébként levonjuk. A (2) bekezdés szerinti képzési kötelezettség alól mentesül a törvény szövege szerint az államtudományi mesterszintű szakképzettséggel, a közigazgatás-szervező alap- vagy mesterszintű szakképzettséggel rendelkező, illetve a (2) bekezdés szerinti kinevezést megelőzően közigazgatási szakvizsgát, vagy jogszabály által azzal egyenértékűként elfogadott vizsgát vagy tudományos fokozatot szerzett állami tisztviselő.

(16.00)

Tisztelt Képviselőtársaim! Ebből két dolog feltétlenül következik. Az egyik az, ahogy már nagyjából egy évvel ezelőtt a parlamenti vitában megmondtuk, önök szeretnék minél komolyabb monopóliumot alapítani a Nemzeti Közszolgálati Egyetemnek, annak az egyetemnek, amelyet egyébként az a bizalmi emberük vezet, aki egyúttal, mint úgy tűnik, hogy a XXI. századnak valamiféle zseniális jogásza, a Nemzeti Választási Bizottságot is vezeti, az Államreform Bizottságot is vezeti és még ezt a Nemzeti Közszolgálati Egyetemet is. Igazi polihisztor, viszont rendkívül megbízható emberük. Én azt tudom csak erre mondani, tisztelt képviselőtársaim, hogy ennek az első lépése pontosan látszott már akkor, amikor megadták a monopóliumot az államtudományi képzésre az NKE számára.

Egy bekezdést szeretnék csak idézni saját parlamenti felszólalásból egy évvel ezelőttről. Akkor az ön helyén, Kovács államtitkár úr, éppen L. Simon államtitkár úr ült, és nem adott megnyugtató választ ezekre a felvetésekre. A következőt mondtam: „Szeretném megkérdezni majd, hogy mi lesz a következő lépés. Hogy bizonyos munkaköröket majd csak ezzel a diplomával lehet betölteni? Magyarán szólva, csak a Fidesz káderképzőjében végzett emberek lehetnek majd bizonyos közigazgatási pozíciók betöltői? Mert ez például engem érdekelne nagyon, hogy van-e ilyen tervük, államtitkár úr, vagy pedig méltónak tartják-e majd a jogászokat is arra, hogy ezeket a pozíciókat betöltsék. Vagy akár nemcsak a jogászokat, hanem más egyetemet végzetteket, hiszen az államigazgatásban, azt gondolom, ugyanúgy szükség van a közgazdászokra, mint a bölcsész diplomával rendelkező emberekre.”

Nos, tisztelt államtitkár úr, úgy tűnik, hogy többszerre sikerül akaratom ellenére vátesszé avasználnom (*Dr. Kovács Zoltán: Te is polihisztor vagy.*), mert újra bejött egy évre rá, hogy ezt a törvényt elfogadtuk, az, amit én itt elmondtam és az, amit önök akkor nem kívántak megerősíteni és egy kormánypárti képviselőtársam sem. Szóval, ismét egy monopólium az NKE-nek. Önök egy saját képzést, egy saját lojális, megbízható képzőhelyet létesítenek, és utána előírják azt, hogy állami funkciót gyakorlatilag ezzel a végzettséggel lehessen betölteni.

A másik, hogy egyszerűen a logika sem nagyon érződik abból, hogy miért ezek a feltételek. Mondom,

ez az egy természetesen kijön, hogy a káderképzőt el kelljen végezni, de mondja már meg nekem valaki, legyen szíves, annak például, hogy egy tudományos fokozatot szerzett állami tisztviselő mentesül az államtudományi képzés kötelezettsége alól, annak mi az oka.

Ha ő egyébként, mondjuk, a vadászati hatóságot vezetné, akkor vagy azt mondom, fogadjuk el azt, hogy mondjuk, egy erre hivatott, vagy mondjuk, ezt a képzést nyújtó egyetemet elvégzett ember mindenféle államtudományi további képzés nélkül betöltheti ezt a munkakört, vagy pedig akkor konzekvensen írják elő neki is ezt a tanfolyamot, mert én nem tudom, hogy mennyire fog érteni, vagy mennyivel fog jobban érteni az államigazgatáshoz az a, mondjuk, agrárszakember, aki nemcsak az agráregyetemet végezte el, hanem mondjuk, a valamilyen haszonnövények termesztésével kapcsolatban egy PhD fokozatot is szerzett. Tehát ő mennyivel fog jobban érteni az államtudományokhoz? Neki nem kell elvégezni ezt a tanfolyamot, annak, akinek PhD fokozata nincsen, annak el kell végeznie.

Aztán mi az oka annak, hogy bár számos rangos egyetem – mondjuk, a Pécsi Tudományegyetem is – szervez közigazgatási szakirányú továbbképzést, ezt nem fogadják el önök jónak, csak azt, amit az NKE szervez. Magyarán, aki fölött az NKE bábáskodik, azt igen, aki fölött nem, azt nem. Ezek egyébként elismert képzések, és ezeken az egyetemeken több, megkockázatom, és nem tévedek nagyot, több minősített oktató végzi a munkáját, mint a Nemzeti Közszolgálati Egyetemen főállásban, legalábbis azon a karon biztosan.

Ezek azok az érthetetlen dolgok, amik, ha nem tesszük mögé azt, hogy mindenképpen a káderképzőbe valamilyen erőszakos módon be kívánják majd terelni azokat, akik a közszolgálatban dolgoznak akár előtte, akár a kinevezést követően, akkor egyébként ezeknek a rendelkezéseknek az égadta világon semmi értelme nincsen. Én tudom azt, érveltek amellelt, hogy a jogi egyetemekből... - államtitkár úrral épp az imént szót váltottunk és igaza volt abban, hogy még a mi diplomáinkon az államtudományi megnevezés szerepel, nemcsak a jogtudományi, addig ez pár éve már nem szerepel a jogtudományi képzésben, és azt is tudom, hogy ezt a mi kormányzásunk alatt vették ki, de egy viszont biztos, hogy a tananyagot tekintve, mivel jártam akkor is egyetemre és 16 éve oktatók is egyetemen, pontosan tudom, hogy nem változott semmi. Az államtudományi képzés ugyanúgy folyik ezeken az egyetemeken, ugyanúgy része a jogi oktatásnak, nem lehet elválasztani tőle. Nem lehet elválasztani egy alkotmányjogot vagy éppen egy államelméletet a jogtudománytól, mert természetesen egyik a másikon alapul. Éppen ezért, ha ott van a megnevezés, ha nincs ott, államtudományi képzést kapnak azok a diákok.

Miért van az, hogy egy jogi egyetemről kikerülő diáknak plusz négy év kell ahhoz, hogy az államigazgatásban részt vegyen, ugyanis egy PhD megszerzése minimum négy év, ahogy a szakvizsgáé is, mert há-

rom gyakorlati idő, plusz nagyjából - aki a leggyorsabban csinálja meg, az is nyolc hónap alatt csinálja meg - nyolc hónap, amíg megszerzi a szakvizsgáját. Miért kell ez, amikor a képzés, hogy ne mondjam, magasabb színvonalú, mint amilyen az NKE-n az államtudományi képzés vagy a közigazgatás-tudományi képzés keretében folyik? És megint visszajutunk oda, hogy semmi más oka ennek nincsen, mint az, hogy mindenképpen azon a képzésen részt kelljen venni valahogy, az embereket arra a képzésre oda lehessen terelni, kénytelenek legyenek ezt a képzést elvégezni.

Azt gondolom, hogy ez így nincs jól, és az sincs jól, tisztelt államtitkár úr, hogy a legjobb tudásom szerint, és viszonylag korrekt információk alapján tudom mondani vagy feltételezni - hadd mondjam inkább így óvatosabban -, hogy önök egyébként az egyetemi vezetéssel semmiféle konzultációt ebben a körben nem folytattak, azaz sem a rektorokkal, sem mondjuk, a jogi kari dékánokkal. Kíváncsi leszek majd, hogy az ő véleményük, álláspontjuk mi lesz erről a javaslatról.

Tisztelt Képviselőtársaim! Vélhetően fogok még szót kérni, mert több más rendelkezésről nem esett szó, egyelőre 15 perc alatt odáig sikerült eljutni, hogy az állami szolgálati jogviszony létesítése miért probléma, az összes többi problémára már idő nem jut, úgyhogy ezt egy következő felszólalás keretében fogom elmondani. Értelemeszerű, hogy így ezt a javaslatot támogatni nem fogjuk tudni. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Őné a szó.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mi kereszténydemokraták, egyetértve a polgári magyar kormánnyal, szükségesnek tartjuk a területi államigazgatás működési hatékonyságának növelését, valamint azt, hogy az állami tisztviselői kar létrehozása érdekében a területi közigazgatás tisztviselői számára a modern állam kereteibe illeszkedő szakmai képzettséget és tapasztalatot, valamint a teljesítményt megbecsülő tisztviselői karrierút kerüljön kialakításra, vagyis támogatjuk és szorgalmazzuk az egységes állami tisztviselői kar létrehozását.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ennek megvalósítása érdekében került a tisztelt Ház elé az állami tisztviselőkről szóló T/10267. számú törvényjavaslat, vagyis abból a célból, hogy az állami tisztviselői karról új szabályozás kerüljön kialakításra, amely megteremti a lehetőségét annak, hogy a tisztviselő munkájával egy életpályamodell keretében hazáját és magyar polgártársait szolgálja. Fontosnak tartjuk hangsúlyozni, hogy az állami tisztviselői karra vonatkozó új szabályozás bevezetése alulról építkezően kell hogy megvalósuljon, ezért támogatjuk, hogy az

állami tisztviselői életpályamodell ott induljon el, ahol az államigazgatási struktúra átrendezése és egyszerűsítése már megtörtént.

(16.10)

Így első lépésben 2016. július 1-jétől a járási, illetve a fővárosi kerületi hivataloknál foglalkoztatottak tekintetében, második lépésben 2017. január 1-jétől a fővárosi és megyei kormányhivataloknál foglalkoztatott tisztviselők és ügykezelők tekintetében, és végül harmadik lépésben 2018. január 1-jétől pedig majd külön törvény alapján a minisztériumoknál, illetve a minisztériumok irányítása alatt álló központi államigazgatási szerveknél foglalkoztatottak tekintetében.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján elmondhatjuk, hogy 2016. július 1-jétől húszezer járási hivatalban dolgozó honfitársunk feladata, felelőssége és bére változik, a fizetésük 30-50 százalékkal nő, első helyen azoknak, akik közvetlen kapcsolatban vannak az ügyfelekkel.

A fentiek után nézzük, mi az alapvető indoka egy új állami tisztviselői jogviszonyra vonatkozó, a hatályos közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvénytől eltérő életpályajellegű szabályozás kialakításának. Miképpen az állami tisztviselőkről szóló T/10267. számú törvényjavaslat általános indoklásában is olvasható, minden magyar állampolgárnak alaptörvénybeli joga, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és észszerű határidőn belül intézzék el. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ezek a terhek ma elsősorban járási szinten jelennek meg, figyelemmel arra, hogy a magyar állampolgárok érdekében az őket érintő ügyek jelentős részét járási szintre hoztuk le annak érdekében, hogy egy helyen, egy kormányablaknál minél több ügyet, külön eljárás nélkül el tudjanak intézni.

Nyilvánvaló tény, hogy ennek következménye járási hivatali szinten az lett, hogy a járási dolgozóknál az ügyek száma nemcsak hogy primeren és hatványozottan megnövekedett, hanem egyidejűleg az ügyfajták is rendkívül módon sokszínűvé váltak. Mindezek pedig egyre nagyobb kihívás elé állították és állítják fokozódóan a járási tisztviselőket, ugyanis Magyarországon egyre több járási szint válik a közigazgatási tevékenység legfőbb és legsűrűbb helyszínévé. Ebből kifolyólag pedig először járási szinten kell a felmerülő szükségleteket kielégíteni. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ezért kell az állami tisztviselői szférában dolgozók bérét életpályamodell-szerűen rendezni, mint ahogyan az már a pedagógusoknál, a rendvédelmi és honvédelmi szervek dolgozóinál, az egészségügyi dolgozóknál megtörtént, és a jövőben a NAV-dolgozóknál is meg fog történni rövid időn belül.

Az új sávós illetményrendszer bevezetésével párhuzamosan magas szintű szakmai képzettséget és tapasztalatot, illetve a teljesítményt megbecsülő, egy új tisztviselői hivatásrend kerül kialakításra. A tör-

vénnyajavaslat az egyösszegű illetmény bevezetésével az állami tisztviselők vonatkozásában a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény illetménymegállapítási rendszerét váltja ki. A sávós illetményrendszer egyértelműen nagyobb felelősséget követel a munkáltatótól, ugyanakkor lehetőséget ad arra, hogy a tisztviselő az ellátott feladataival és teljesítményével jobban arányban álló illetményt kapjon.

Az új karrierút vitathatatlanul elvárja a közigazgatásban dolgozó személyektől a feladataik magasabb színvonalon történő elvégzését, cserébe viszont megfelelő fizetést és előmeneteli lehetőséget biztosít. Teszi mindent a legmagasabb illetménynövekedést biztosítva az államigazgatás első szintjén foglalkoztatott, ügyfelekkel legközelebbi kapcsolatban álló, évtizedek óta a közigazgatásban dolgozó, felsőfokú, valamint középiskolai végzettséggel rendelkező tisztviselők számára.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A fentiekből egyértelműen megállapítható, hogy minden tervezett rendelkezés az állami versenyképesség irányába hat. A még kialakítás alatt álló új államigazgatási modellt pedig röviden úgy vázolhatjuk fel, hogy míg a minisztériumok szintjén marad a stratégiai alkotás, addig a járási és kormányhivatalok kifejezetten a végrehajtás feladatát fogják majd ellátni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az állami tisztviselőkről szóló T/10267. számú törvényjavaslat, amely az egységes állami tisztviselői kar létrehozását alapozza meg, álláspontunk szerint pártpolitikai hovatarozás nélkül támogatható, hiszen elutasítja a zsákmányrendszert, helyette a szaktudás és a teljesítmény szerinti előreléptetési rendszert alakítva ki, függetlenül a tisztviselő bármely politikai családhoz tartozó aktivitásától. A KDNP frakciója a törvényjavaslat elfogadását támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hallottuk itt a kormánypárti felszólalásoknál, hogy csak jó dolgok kerültek bele ebbe a törvénybe, és valóban valamennyi ellenzéki pártnak itt keményen ki kell állni emellett, és ezt támogatni kell. Biztosan vannak benne előremutató elemek is, én ezt nem vitatom. Nyilván van benne ilyenfajta szándék is, ezt sem vitatom, de azért problémáink is vannak ezzel a törvénnyel, és nem is kevés, de a létrejöttével is.

Azt gondolom, ez egy olyan törvény, amely a magyarországi munkavállalóknak egy nagyon nagy részét érinti, nem is munkavállalóként munkaviszony keretében, hanem köztisztviselőket közszolgálati jogviszony keretében. Azt gondolnám, hogy az elsődleges és a legfontosabb minden ilyen esetben az, hogy akiktől szól, velük egyeztessünk. Nem

mondhatnám, hogy nem volt egyeztetés, mert azt is elmondhatja a kormányzat, hogy de kérem, mi egyeztettünk, a KÉSZ is többször összeült, egyeztetünk, megbeszéltük.

Van benne igazság is, de megkérdezném, hogy ez a törvénytervezet, amely most itt előttünk van, ez a törvényjavaslat, ez volt-e egyeztetve. Bárkivel is volt-e egyeztetve? Persze, az öt párttal elméletileg volt tegnap; igen, majd mindjárt erre is kitérek, de a szakszervezeteknél járok még. Ez a variáció egyetlen szakszervezethez sem került be egyeztetésre, hanem már kész tervként került elő. Valóban, előtte volt két tervezet, mind a két tervezethez összeültek, megbeszélték, viták voltak, egyeztető fórumok voltak, majd ezt követően nem ennek a szintézise jött ki, hanem kijött egy teljesen új, alapvetően megváltoztatva a koncepcióját az első kettőnek, és ez került ki. Önmagában ez a tervezet az én tudomásom szerint, ahogy engem tájékoztattak, egyeztetve nem lett.

Annak örülünk már, hogy egyáltalán ötpárti egyeztetésre tegnap sor került. De azt gondolom, itt is az a probléma, hogy nagyon jó ez az egyeztetés, de lehet-e a magyar nyelv értelmező szabályai szerint ezt egyeztetésnek nevezni, amikor Lázár János miniszter úr kifejti azt, hogy tulajdonképpen részletkérdésekben vitatkozhatunk, akár módosítások is lehetnek, de az alapkonceptiója tökéletesen fix, ahhoz már hozzányúlani nem lehet. Tehát a lényegi kérdésekről egyeztetni nem lehet. Egy picit még fésülgetni lehet a babát, de tulajdonképpen ez így van, vagy elfogadjátok vagy nem. Ez egy olyan egyeztetés, hogy köszönjük szépen, ott voltunk, de igazából lényegi kérdésekbe semmiféle beleszólási jogunk nem volt, vagy alakítási jogunk nem volt.

Ha már itt tartunk, a legnagyobb probléma, és ha belemegyünk ennek a részleteibe, a törvény részleteibe, amit a szakszervezetek leginkább kifogásolnak, az, hogy érthetetlen, hogy miért kell szétválasztani a köztisztviselőket. Persze, államtitkár úr itt elmondta, hogy mi az önök szakmai véleménye erről, de a szakszervezetek szakmai véleménye pedig az, hogy ezt nem kellene szétválasztani.

(16.20)

Mi is azt gondoljuk, hogy sokkal egyszerűbb lenne a köztisztviselői jogviszonyok szabályozása, ha egységesen kezelnénk őket, egységes keretbe kerülnének bele úgy, mint ahogy eddig is voltak, és a Kttv. igenis jól szabályozta, jól megoldotta ezt a problémát az elmúlt években, és egységesen lehetett őket kezelni. Ezért egy kicsit érthetetlen, hogy miért kellett ezt így szétszedni.

De ha már belemegyünk, hallottuk az ötpárti egyeztetésen a négysávós illetményrendszerbeli előmenetel előnyeit, ugyanakkor meghallgattuk a szakszervezetek részéről - tehát akik valóban a munkavállalókat képviselik - ennek a hátrányait. Megmondom, államtitkár úr, igazán nem tudtak bennünket meggyőzni az ötpárti vagy négyárti egyeztetésen arról, hogy miért lesz jó ez a négysávós rendszer.

Ön elmondta azt, hogy így egy olyan előmeneteli rendszerre van lehetőség, ahol a többletmunkát, a többletenergiát fogja tudni majd a munkáltató díjazni. Ez adott esetben benne is lehet a rendszerben. De én azt gondolom, hogy a Kttv. alapján is volt lehetősége arra a munkáltatónak, hogy előrébb sorolja vagy elmozdítsa, eltérítse a bérét azoknak a munkavállalóknak, akik igazán odatették magukat és kiemelkedően teljesítettek, ezért nyilván a középvnaltól el lehetett mozdítani a fizetésüket.

Ez ugyanígy megvan a régi rendszerben is. Viszont, amit mi látunk, az az, hogy az objektivitás fog ebből hiányozni, tehát az a kiszámíthatóság, amit a rendszer eddig biztosított, hiányozni fog, és alapvető szubjektív elemek fognak bekerülni a rendszerbe: a munkahelyi vezetőnek, a munkáltatói jogkör gyakorolójának a szubjektuma fogja meghatározni a dolgozók bérét, hogy hova is fognak kerülni. Nagyon széles sávban van meghúzva az a keret, hogy mennyi a minimum és mennyi a maximum, ami fizethető, aki odatartozik, tehát óriási mértékben fog függni a munkáltatótól. És itt bizony előjöhetnek olyanok is, amikor nem biztos, hogy a szakmai tudás, a szakmai képzettség vagy akár a szorgalom, a dolgozó, a köztisztviselő szorgalma fogja ezt meghatározni. Tehát itt erős szubjektívitás fog érvényesülni.

Államtitkár úr hivatkozott arra is, hogy az illetménykiegészítések egy jó része megszűnik, ezek be fognak olvadni az alapbérbe. Ezt is mondhatnánk, hogy adott esetben jó, de mégsem tudom azt mondani, hogy jó, ha az illetménypótlék, mondjuk, a nyelvpótlék beleolvad az alapbérbe, hiszen egy csomó ember, akinek meg nincsen adott esetben olyan nyelvvizsgálója, egyébként nem kapna, ő is meg fogja kapni. Tehát nem lesznek inspirálva az emberek arra, hogy ők többet tegyenek le az asztalra, hogy ők több nyelven tudjanak beszélni, adott esetben három diplomájuk legyen, és az is megvan becsülve, mert ez mind alapbéresítve van, elméletileg azt mondjuk, hogy mindenki több nyelvet beszél, több diplomát is hoz, tehát nem tudjuk megbecsülni ezáltal a dolgozókat.

Aztán egy másik problémája ennek a négyesávos rendszernek az, hogy tulajdonképpen legrosszabb esetben egy 22 évi helyben járást is tud hozni, hogy 22 évig nem változik a dolgozó munkaviszonya, mert ugyanabba a sávba fog tartozni, semmilyen előrelépési lehetősége nincsen, be van sorolva valahová, és ott abban 22 évig ellesz. Arról volt szó, hogy éppen hogy a nyugdíjas dolgozók vagy a nyugdíj előtt álló dolgozók nem kellőképpen motiváltak - ez hangzott el az ötpárti egyeztetésen -, és ezzel tudjuk őket rávenni.

Én azt gondolom, hogy pont a fordítottját lehet elérni, 22 évi helyben járást lehet ezzel elérni, és tulajdonképpen az is lehet, hogy valaki 20 évvel a nyugdíja előtt megreked egy fizetési osztályban, és tulajdonképpen már esélye sincs arra, hogy biztosan lenne előmenetele, majd minden a főnökétől fog függeni, hogy van-e egyáltalán reális előmenetel vagy nincs, és így lehet majd igazán megragadni abban a

posványban, amiről miniszter úr is beszélt, hogy valaki nem akar előrejutni. Ezek is benne vannak ebben a szűk négyesávos rendszerben. Tehát, ha nem szimpatikus valaki a főnökének, akkor nem fogja látni az előmeneteli lehetőséget, akárhogy fog megfeszülni, mert a törvény nem fog neki lehetőséget biztosítani, 22 évig vagy 20 évig ugyanabba a sávba fog tartozni az utolsó időszakban.

Aztán itt van az alacsony fizetés problematikája. Államtitkár úr beszélt arról, hogy milyen jó fizetésemelések fognak ebből kijönni, 30-50 százalékos bérfeljesztés, sőt még azt is hallottuk az ötpárti egyeztetésen, hogy még akár 60 százalék is lehet. Ez nagyon szép lenne, és nagyon jó lenne, hiszen nagyon nagy problémák vannak a közigazgatásban dolgozók bérénel, ezt azért látnunk kell, tulajdonképpen legalább 8 éve nem történt semmiféle emelés az ő esetükben, megrekedtek ezen a szinten, és ez azt is jelenti, hogy egy nagyon komoly reálbércsökkenés volt náluk megfigyelhető.

Egy középfokú végzettségű köztisztviselő ma a társadalom legalján van a fizetése szempontjából, épphogy csak a közhasznú munkások fölött helyezkedik el egy nagyon picivel. Én azt gondolom, hogy ennél a 8 éves helyben járásnál - amivel a köztisztviselőket sújtotta a kormány az elmúlt hat évben - súlyosabb helyzetben Magyarországon egyedül a bírói társadalom van, ahol már 12 éve nem volt béremelés, ahol már messze 50 százalékot meghaladó, közel 60 százalékos reálbércsökkenés van, tehát majdnem ezen a szinten vannak a fizetésmegrekedésben a köztisztviselők is. Ezért lenne nagyon fontos a béremelés.

És most mit látunk? Azt látjuk, hogy ez a béremelés - legalábbis a lehetősége - egy részüket fogja érinteni, más részük pedig meg fog rekedni. Hogy mikor lesz náluk béremelés, ezt nem tudjuk, ez teljesen bizonytalan, szétválasztjuk a köztisztviselőket, egyiküknek lesz, másikuknak nem lesz, mondhatnám, ez majdnem ugyanolyan, mint ha az egyik minisztériumban megemelnék a köztisztviselők bérét, a másikban pedig nem emelnék meg, ez majdnem olyan szintű szétbontás. Semmiféleképpen nem lehet indokolni szerintem, hogy miért kell őket szétválasztani.

Az elmúlt rendszerben valóban nagy hibák voltak, mert ott is volt olyan főleg a középfokú végzettségű dolgozóknál, hogy legrosszabb esetben akár 33 évig nem emelkedett a bérük, mert megkapták a garantált bérminimumot, és az előmeneteli rendszerük egyszerűen nem tette lehetővé, hogy ezen túllépjenek, és gyakorlatilag szinte majdnem a minimálbér kategóriájában éltek ezek az emberek. Ezen nyilván változtatni kell.

Ez a törvényjavaslat mit garantál? Mennyiben garantálja a fizetésemelést? Nagyon szépen tudunk számolni, ha egy középértéket számolunk, de azt kell látnunk, hogy adott esetben - kirívó esetben - az is előfordulhat, hogy nem lesz fizetésemelés valakinek, vagy akár nagyon kis mértékben fizetéscsökkenés lenne abban az esetben, ha az alsó határt kell, márpedig a törvény szerint az alsó határt kötelező meg-

adni. Számolhatunk egy középértékkel, de mi garantálja azt, hogy a munkáltatói jogkör jogosultja ezt meg fogja adni a dolgozóknak? Egyáltalán nem biztos, hogy meglesz, és abban az esetben ott az alsó határon igazán nagy fizetésemelés bizonyos esetekben nem lesz, és nem fogja megilletni a dolgozókat. Nagy a várakozás, de bizonytalanságot fog hozni a törvényjavaslat, és egy nagyon nagyfokú kiszolgáltatottságot fog jelenteni minden dolgozó esetében. Egy nagy kiszolgáltatottságot - nem akarom elmondani, hogy mit majd a főnökkel csinálni, hogy jaj, istenem, bevágódjunk annyira a főnöknél, hogy a magasabbat vagy legalább a közepét kapjuk meg. Tehát nem jó irányba fogja ez elvinni, én úgy érzem.

Ami volt korábban: a korábbi két törvényjavaslatban két alternatívát dolgozott ki, és ebben együtt dolgozott a szakszervezet, a kormány és a minisztérium. Kidolgoztak két alternatívát, egy A- és egy B-alternatívát. Az egyik lényege az volt, hogy 38 650 forintról a köztisztviselői alap fölmegy 50 250 forintra valamennyi köztisztviselő esetén. Ez durván majdnem 30 százalékos bérfeljesztést jelentett volna. Vagy a másik lehetőség, hogy ugyanígy megmaradt volna a 38 650 forintos alap, és ehhez a szorzókat növelték volna meg. Ez mit hozott volna? Azt hozta volna, hogy meg lehetett volna állapítani pontosan, hogy kinek hány százalékkal növekedik a bére, tehát lehetett volna tudni, hogy ez garantáltan valóban egy 30 százalékos béremelkedést jelent a köztisztviselői szférában egyöntetűen minden köztisztviselőnek. Ezzel szemben itt senki sem tudja, hogy mennyit fog kapni.

Láttunk mi egy listát, hogy valóban föl vannak írva a dolgozók, hogy már ki van nekik számolva, de nem tudjuk, hogy mennyivel van kiszámolva, és ez is csak egy elmélet, mert majd a munkáltatói jogkör jogosultja fogja a valósat nekik megmondani, tehát csak egy lehetőségük lesz a béremelésre, míg a szakszervezetekkel történő előzetes egyeztetés alapján, ami el lett fogadva mind az A-, mind a B-kategória esetén, kiszámíthatóan 2016-ban a teljes köztisztviselői szférában 30 százalékos bérfeljesztés, 2017-ben további 10 százalék, 2018-ban további 10 százalék, utána pedig négy éven keresztül 5-5 százalék.

(16.30)

Ez lett volna az, amit megkaptak volna a köztisztviselők. Ezzel elégedett lett volna a szakszervezet is, a dolgozók is elfogadták volna, ami konszenzus alapján jött volna létre. Ehhez képest most jön egy öszvér megoldás, egy felemás megoldás, akiknek, valakiknek egyáltalán nem lesz jó, ez biztos, valakiknek lehetőségük lesz, hogy talán jó lesz, de hogy kik lesznek abban és azokból is hány százalék, ezt senki nem tudja megmondani.

Azután jönnek a részletproblémák a közszolgálati jogviszony megszüntetésével. Itt is több problémánk van. A jó közigazgatásba vetett bizalom, ez egy megfoghatatlan dolog, hogy kirúgjuk azt az embert,

mert megszegte a jó közigazgatásba vetett bizalmát a főnökének, nincs már benne bizalma, kitesszük onnan. És mi a még nagyobb probléma? Az, hogy van olyan eset, amikor a dolgozónak még lehetőséget sem kell biztosítani arra, hogy a védekezését előadja. Ez már számomra a legdöbbenetesebb, amikor a munkáltatótól már nem várható el, hogy megadja ezt a lehetőséget a dolgozónak.

Amikor bekerültünk a jogi egyetemre, velünk az első mondat, amit megtanítottak latinul, hogy *audiatur et altera pars* - hallgattassék meg a másik fél is -, hogy ez a legalapvetőbb jogelv a római jog óta, több ezer éve Európában. Nahát, itt már teljesen megszűnik ez a lehetőség is, hogy a másik felet meghallgathassuk.

És rengeteg más probléma is van, az átirányítás problémája, amiről megint lehetne még percekig beszélni, és az esetleges elbocsátások lehetőségei is még, de az időm lejárt, ezért köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Mivel Kónya Péter független képviselő felszólalásra írásban jelentkezett, de nem tartózkodik a teremben, így nem áll módomban megadni a szót.

Most pedig kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Kovács Zoltán államtitkár úrnak. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azért kértem szót itt a vezérszónoki kör után két percben, mert Patyi rektor úr nincs jelen, nem tudja megvédeni magát a Bárándy képviselőtársam által elmondottaktól. Azt gondolom, hogy méltatlan szavakkal illetve képviselőtársam a rektor urat. A rektor úr a közigazgatásban egy elismert szaktekinetly, én magam, aki néhány ügyben dolgoztam vele együtt az Államreform Bizottságban, ugyanezt tudom megerősíteni. És úgy gondolom, hogy a Nemzeti Közzolgálati Egyetem képzéseit tanfolyamnak nevezni, az sem igazán tisztességes.

Az sem szerencsés, hogyha a jogi karokat és a Nemzeti Közzolgálati Egyetemet szembeállítjuk egymással a képzést illetően, mert ez nem visz sehová. Nem is akarom idehozni, kedves képviselőtársam, hogy az önök jogelőd pártja milyen káderképzőt hozott létre - mert ugye ez is elhangzott, hogy a Nemzeti Közzolgálati Egyetem a Fidesz káderképzője -, az valóban káderképzőt hozott létre, úgy hívták egyébként a népnyelvben, hogy Foxi-Maxi egyetem. Azt gondolom, hogy aki azt elvégezte, abból lehetett vezető, aki azt nem végezte el, a kontraszelektivitás jegyében nem lehetett vezető.

Tehát úgy gondolom, hogy nem is fogadatlan prókátorként, de ezt mindenképpen el kellett mondanom mind a rektor úr, széles látókörű, művelt ember védelmében, mind pedig a képzőhelye, a Nemzeti Közzolgálati Egyetem képzése érdekében.

Engedtessek meg nekem, mivel ő nincs itt, hogy ezt én megtegyem. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezett Vejkey Imre képviselő úr, KDNP. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Én is a Bárándy Gergely képviselőtársunk által a Nemzeti Közszolgálati Egyetem ellen előadott politikai támadást méltatlannak tartom. Én itt az egyetemet hangsúlyoznám. Ugye, Kovács Zoltán képviselőtársam, államtitkár úr megvédte Patyi András rektor urat; úgy gondolom, akkor én a Nemzeti Közszolgálati Egyetem mellett állok most ki, különösen akkor, hogyha tudjuk, hogy 2006-ban az MSZP-SZDSZ-kormányzat szüntette meg az államtudományi oktatást, konkrétan ugye Magyar Bálint kultuszminiszter rendelte el azt, hogy a jövőben a jogi egyetemeken az állam- és jogtudományi oktatás helyett csak jogtudományi oktatás legyen.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, írásban senki nem jelentkezett felszólalásra, most további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az állami tisztviselőkről szóló törvénnyel egy új jogviszonyfajtát kívánnak bevezetni a magyar közszolgálatban. Ez az új jogviszony kísértetiesen hasonlít az önök által megalkotott 2011. évi CXCV. közszolgálati tisztviselőkről szóló törvényben meghatározott kormánytisztviselői, illetve köztisztviselői és ügykezelői jogviszonyokra. A törvény indokolása nem tartalmaz érdemi rendelkezést a jelenleg hatályos törvényi szabályozás és a tervezett új szabályozás közötti különbségtételre. Ha a törvényjavaslat szövegét szemügyre vesszük, nem kerülheti el a figyelmünket annak preambuluma: a norma indokoltságát, célját hivatott meghatározni. Ebben a preambulumban gyakorlatilag ugyanaz került megfogalmazásra az előterjesztő által, mint a jelenleg hatályos közszolgálati tisztviselőkről szóló törvényben. A törvényjavaslat általános indokolásában az előterjesztő úgy fogalmaz, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat csak az első lépés, aminek során a kormányhivatalok személyi állományának jogviszonya változik meg, de ezt majd 2018. január 1. napjától kiterjesztik a minisztériumokban és az ezek irányítása alatt álló központi államigazgatási szervekben foglalkoztatott munkatársakra is. Ennek az indokoltságáról vagy az esetleges szükségszerűségéről nem szól a törvényjavaslat indokolása.

A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 2. §-a rendelkezik egyértelműen és világosan a jogalkotás alapvető követelményeiről. Lássuk ezeket a követelményeket sorjában! 2. § (1) bekezdés: a jogszabálynak a címzettek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkeznie. Ezen követelménynek a törvényjavaslat nem tesz eleget, mivel önmagában nem értelmezhető, sorozatosan visszaül a jelenleg hatályos Kttv.-re, azaz a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvényre. A 2. § (4) bekezdés b) pont: a jogszabályok megalkotásakor biztosítani kell, hogy a jogszabály illeszkedjen a jogrendszer egységébe.

Ezen követelménynek a törvényjavaslat nem tesz eleget, hiszen a közszolgálatban állók munkavégzésére irányuló jogviszonyát egy igen terjedelmes, a jogviszonyt részletekbe menően szabályozó törvény rendezi, amivel az új törvényjavaslat nincs összhangban. Azután nézzük tovább! 3. §: az azonos vagy hasonló életviszonyokat azonos vagy hasonló módon, szabályozási szintenként lehetőleg ugyanabban a jogszabályban kell szabályozni. Ezt is kimondja a törvény. Ezen követelménynek az új törvényjavaslat nem tesz eleget, mivel itt gyakorlatilag mesterségesen tesz különbséget a jelenleg azonos élethelyzetben lévők között, hiszen a közt szolgáló személyek foglalkoztatása, történjen az az ország bármelyik pontján, az állam bármelyik hivatalában, egységes elvek és elvárások mentén történik, illetve kell hogy történjen.

Menjünk tovább! A 3. § második mondata így szól: a szabályozás nem lehet indokolatlanul párhuzamos vagy többszintű. Ezt a rendelkezést kifejezetten sérti a törvényjavaslat, hiszen az előterjesztő maga is elismeri az indokolásban, hogy párhuzamos szabályozás jön létre, tehát önök ismerik el. A törvényjavaslat szövegében... *(Közbeszólásra:)* Államtitkár úr, ha így szól a törvény, ha a törvény szerint, mint ahogy mondtam, a jogalkotásról szóló törvény szerint ez a 3. §-ban előírás, és önök elismerik az indokolásban, hogy ez a szabályozás egy párhuzamos és többszintű szabályozás lesz, akkor ezek szerint, véleményünk szerint ez a rendelkezés kifejezetten sérti a hivatkozott törvényt.

(16.40)

A törvényjavaslat szövegében egyetlen érdemi változást tudtam csak felfedezni, mégpedig a bérezéssel kapcsolatosan, amiről itt már többen előttem is szóltak. Az illetmények kérdése különösen a közszolgálatban foglalkoztatottak esetében kulcsfontosságú kérdés, ez vitathatatlan. Ezt a kérdéskört meglehetősen mostohán kezelték a Fidesz-kormányok az elmúlt években, ennek azonban nem az az elintézési módja, hogy új, párhuzamos törvényt alkotunk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a gyakorlat a jogalkotás legalapvetőbb szakmai követelményeinek sem felel meg. A törvényjavaslatban burkoltan megjelenő bérrendezési szándék és egy kiszámítható

életpályamodell - ahogy ezt önök is mondták - felvázolása önmagában támogató és dicséretes törekvés, azonban a kényszeres, minden szakmaiságot és józan megfontolást nélkülöző törvényalkotás nem megoldás.

A törvényjavaslatban rendezni kívánt viszonyokat a jelenleg hatályos 2011. évi CLXXXIX., közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény módosításával kellene vagy kell rendezni. Ha pedig ehhez a törvényhez nyúlna hozzá a kormány, akkor kiváló alkalom nyílna arra is, hogy a törvény négyéves gyakorlati tapasztalatai alapján egy valóban átfogó és valóban jobbító módosítás születessen, vonjuk le a tapasztalatokat az elmúlt négy évből. Meg lehetne változtatni ott is a törvényt, értelmetlen, számomra értelmezhetetlen, hogy önök miért ezt a módszert választották, ráadásul miért úgy választották ezt a módszert, hogy mint említettem, ez egy törvényalkotási nonszensznek is nevezhető azokkal a kritériumokkal, amiket itt az előbb fölolvastam.

Eppen ezért szeretném, ha erre válaszolnának nekem, és érdemi válaszokat kapnánk ezen kérdésekre. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Bárándy Gergely képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Öné a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egyrészt folytatnám azt, amit az idő hiányában abbahagyni kényszerültem, hogy mi a problémánk ezzel a törvényjavaslattal, de előtte, engedjék meg, hogy reflektáljak egyrészt államtitkár úrnak, másrészt Vejkey képviselőtársamnak a felszólalására.

Először is szeretném mondani, hogy nem állt szándékomban a rektor urat megsérteni vagy megbántani. Ha ez így történt volna, ezért én is elnézést kérek tőle. Ha jól emlékszem, azt a szót használtam, de lehet, hogy tévedek, hogy polihisztor vagy reneszánsz ember, és ezt most is tartom, tisztelt képviselőtársaim *(Dr. Kovács Zoltán: Szövegkörnyezetben kell nézni.)*, és ebben talán még degradáló sincsen, talán egy pici cinizmus valóban van.

Ugyanis úgy gondolom, hogy nem feltétlenül szerencsés az, ha valaki egyszerre tölti be Magyarországon talán legnagyobb állami egyetemének rektori posztját, egyszerre tölti be az Államreform Bizottság elnöki posztját, és egyszerre tölti be a Nemzeti Választási Bizottság elnöki posztját, azon kívül, hogy szerintem egyébként összeférhetetlen ez a három funkció, hiszen az Államreform Bizottság tagjaként igenis tartozik lojalitással a magyar kormány felé, addig mondjuk, a Nemzeti Választási Bizottság elnökeként meg függetlennek kéne maradnia.

Ez a kettő biztos összeférhetetlen, de megmondom őszintén, hogy nem én, hanem jobbikos kollégáim szokták emlegetni az álláshalmazást. Szóval, ez már magunk közt szólva, nekem is sok. Az, hogy valaki egy nagy egyetem rektora, választási bizottsági

elnök és államreform bizottsági elnök, szerintem ez túlzás. Talán a kormányoldalon tudtak volna más kiváló jogászokat is találni. Ha önök nem tudnak, szívesen mondom konzervatív beállítottságú és kiváló jogászokat, akik egyébként alkalmasak lennének hasonló pozíciók és feladatok betöltésére. Mindösszesen erre utaltam, amikor Patyi rektor úrral kapcsolatban megszólaltam.

Az pedig, hogy a Nemzeti Közszerződési Egyetem kádereképző lenne, igenis fenntartom, tisztelt képviselőtársaim. Ez a politikai szakma is viszonylag szűk körű, a tudományos szakma sem tágabb körű ennél. Azért az ember, ha egy picit is benne van ebben, akkor hallja az információkat, és bizony a kormány iránti lojalitás az NKE-n elvárt. És ezt nyugodtan merem mondani itt, a parlament plénuma előtt. Nem nagyon találkoztam olyan NKE-s oktatóval vagy olyannal, aki ott is oktat, aki ezt ne mondta volna. *(Dr. Kovács Zoltán: Lampérth Mónika!)* Van, akit ez zavar, van, akit ez kevésbé zavar, de hogy ez így van, azt gondolom, ténykérdésként ki lehet jelenteni.

Ha ebben a légkörben működik egy egyetem, és önök erőszakosan próbálnak jogszabályi felhatalmazások által gyakorlatilag mindenkit oda beteretelni, aki a közigazgatásban él és mozog vagy a jövőben itt kíván elhelyezkedni, az legalábbis bizalmatlanságra ad alapot az én meglátásom szerint. Ugyanis ezeket a képzési formákat más egyetemen is ragyogóan el lehetne végezni.

Például, hogy tényleg ne menjek messzebbre, a jogi egyetemeknek gyakorlatilag mindegyike alkalmas lenne arra, hogy egy ilyen képzés levezényeljen, már csak azért is, mert ha megnézem a jogi egyetemek oktatói gárdája és az NKE oktatói gárdája közötti átfedést, akkor a közös halmaz igen nagy. Vélhetően tehát ezen a második jogi egyetemen is tudna ugyanaz, az NKE-n, mondjuk, részállásban oktató tanár tanítani, mint ahogy ezt megteszi az NKE-n vagy az NKE-képzés keretében. Úgyhogy ennyit a Közszerződési Egyetemről.

Még egy megjegyzés: az államtudományi képzést, oktatást a jogi egyetemeken megszüntette volna bárki, ez egyszerűen tényszerűen nem igaz. Vejkey képviselő úr, szeretném önt kiigazítani ebben. A diploma megnevezésében nem szerepel, de a tanrendben semmi nem változott. Most az a fontos, hogy a diploma elnevezésében ez szerepel vagy az a fontos, hogy egyébként oktatják ezeket a tárgyakat? Mert ilyenformán például az egyházaknak nincs képviselője ma a Magyar Országgyűlésben, mert - csak azért, hogy hazaszóljak, önhöz - Igazságügyi bizottságnak hívják a bizottságot. Régen meg úgy hívták, hogy Emberi jogi, kisebbségi és vallásügyi bizottság. Ma meg úgy hívják, hogy Igazságügyi bizottság, de funkcióját tekintve ellátja az egyházi ügyekkel kapcsolatos képviselői feladatokat is.

Ugyanez a helyzet a jogi egyetemeknél. Az, hogy az az elnevezés, hogy jogász vagy jogtudományi diplomát ad és nem pedig állam- és jogtudományi diplomát ad, egyszerűen a szavakkal való játék. Egyébként, ha megnézi ezeknek az egyetemeknek a tan-

rendjét, akkor ma is kiemelt óraszám, magas óraszám szerepel, mondjuk, a jog- és állambölcsélet, ha jól tudom, az ELTE-n még államvizsgatantárgy is, ami kétségkívül államtudományokról szól, és mondjuk, az alkotmányjog nagy része is államtudományokról szól. Éppen ezért mondtuk el az egy évvel ezelőtti vitában azt, hogy egyszerűen lehetetlen különválasztani az államtudományi képzést a jogtudományi képzéstől, mert ezer szálon kapcsolódik egymáshoz, és mondjuk, az alkotmányjog éppúgy része az államtudománynak, mint a jogtudománynak. De ezt a vitát nem kívánom még egyszer fölnyitni. Csak azt szerettem volna ezzel elmondani vagy önnek világossá tenni, hogy szó sincs arról, hogy a jogtudományi egyetemeken megszűnt volna az államtudományi képzés. Arról van szó, hogy kikerült ez a szó a diplomából, és önök most ebbe kapaszkodnak bele akkor, amikor egy önálló államtudományi képzést kívánnak létrehozni, méghozzá monopolhelyezettel behozott NKE-vel. *(Dr. Vejkey Imre: Képviselőtársam, csak jogtudományi diplomát ad, államtudományit nem.)* Bocsánat, nem értettem, amit képviselőtársam bekiabált. *(Dr. Vejkey Imre: Képviselőtársam, csak jogtudományi diplomát ad, államtudományit nem. - Az elnök csenget.)* Éppen ezt próbáltam önnek elmondani, hogy a szavakkal való játék ez, mert a képzés ugyanaz maradt, mint amikor államtudományit is adott. Lépjünk túl ezen, tisztelt képviselőtársaim, és próbálok én is a törvényre koncentrálni jobban, de ezekre a felvetésekre kellett hogy választ adjak.

Amire Gyüre képviselőtársam utalt és nagyon sok mindent tudok rövidítve mondani, mert képviselőtársaim szintén bőven kifejtették, hogy a szakszervezetek vajon mit szoltak ehhez a javaslatához. Az én legjobb tudomásom szerint ugyan nem a KESZ, de a KÉF ülésén a szakszervezetek azt kérték, hogy a kormány ezt a javaslatot ne terjessze be az Országgyűléshez; akármelyik verziója is volt éppen akkor megvitatás tárgya, de azt kérték, hogy ne terjesszék be az Országgyűléshez, ugyanis azt mondták, hogy a két törvény együttes bevezetése és alkalmazása óriási többletmunkával, adminisztrációval jár majd, és nagyon sok problémát fog okozni.

Ami még kifogás tárgyává teendő és most már csak fölillantok egyes elemeket, mert még egyszer mondom, ismételni nem kívánom képviselőtársaimat, de arról a fajta kiszolgáltatottságról, amiről én beszéltem, arról beszélt Gyüre képviselő úr is, pontosan arról. Az elmozdíthatóságról, az áthelyezés lehetőségéről, arról, hogy gyakorlatilag odajutottunk el, hogy mondjuk, egy húszéves munkaviszony után bemegy a dolgozó, és egyik napról a másikra a számítógépének monitorán látja kiírva azt, hogy holnap már nem kell bejönnie dolgozni; anélkül, hogy bárki vele beszélt volna, bárki őt meghallgatta volna s a többi. Tehát erre a szintre sikerült eljutni.

Erre mondom én azt, hogy önök a lojalitást úgy kívánják elérni, hogy egészen egyszerűen a maximális mértékben kiszolgáltatottá teszik a közsférát, a köztisztviselői, közalkalmazotti, kormánytisztviselői,

állami tisztviselői réteget, bárhog is nevezzük őket. A közszolgálati életpályáknak pedig épp az volt a jellemzője, államtitkár úr, hogy a versenyszférához képest alacsonyabb életkeresetet biztosított, viszont jóval nagyobb biztonságot és kiszámíthatóságot hozott és biztosított annak, aki ezt az életpályát választotta.

(16.50)

Szintén felvillantásként szeretném mondani - és erről is Gyüre képviselő úr hosszan beszélt, nem kívánom őt megismételni -, hogy a törvény nem biztosít vonzó előmeneteli lehetőséget, így a jelenlegi szabályozáshoz képest egyébként jelentős visszalépést jelentene ezen a téren; a pályán megszerzett kompetenciát, tapasztalatot gyakorlatilag nem ismeri el mint értéket, vagy legalábbis nehezen kézzelfogható, hogy milyen módon ismeri el mint értéket.

A tervezet eltörli az illetményalap fogalmát, ezáltal megszűnne a tervezhető béremelés egyik fontos pillére. Az előterjesztő jelentősen átalakítaná az érintettek bérét, amelyet így a jövőben az előmeneteli fokozathoz tartozó sávok alsó és felső határai között kellene meghatározni. Ezzel megszűnne az a jelenlegi gyakorlat, amelyben az állami tisztviselők fizetése egy alapilletményből, valamint annak kiegészítéseiből és pótlékaiból áll. Ez sem feltétlenül a biztonságot szolgálja.

Végül általánosságban: a kormányzati irányítás alatt álló szervek egységes foglalkoztatási jogviszonyának, a foglalkoztatottak előmeneteli rendszerének a megteremtése, ami egy 2011-ben kitűzött cél volt, ez nem teljesült, ez láthatóan megbukott. A közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi törvény indokolása a következőket mondja még: „A törvény kiemelt célkitűzése az eddigi szétzöredezett, belső koherenciáját nagyrészt elvesztő közszolgálati szabályozás stabilizálása és egységesítése, valamint az új munka törvénykönyvének a közigazgatás személyi állományára is irányadó szabályainak beépítése a közszolgálati joganyagba.”

Továbbmegyek: „A közszolgálati tisztviselőkre irányadó egységes szabályozás megköveteli, hogy a köz szolgálat érdekeiben tevékenykedő tisztviselőkről önálló, elkülönült, egységes és a közszolgálat értékéközpontúságával összhangban álló normaanyag keletkezzen.” Ehhez képest most mi történik, államtitkár úr? Egy széttagolt rendszer további tagolása, szétverése zajlik most az Országgyűlésben.

Míg a Kttv. a munkaköralapú rendszer irányába mozdult el legalább, most úgy tűnik, hogy a szervezeti szint a lényeg meg a munkáltató szándéka: az előmenetel pedig soha nem automatikus, még az eltöltött idő szerint sem, ahhoz mindig feltételeket kell teljesíteni; az állami tisztviselő sorsa a munkáltató kezében van, a jogszabály jóformán nem védi; legfeljebb a fokozatához tartozó alsó határ szerinti illetményt kaphatja meg az állami tisztviselő. Tehát ez az, ami garantált, az összes többi biztos, hogy nem az.

Összefoglalóan: bár nyilván lehetne még sok részletkérdést itt felvetni, de ezek azok a pontok és ezek azok a jogpolitikai irányok - hadd fogalmazzak így, és így egy kicsit általánosabban fogalmazok -, amelyek számunkra elfogadhatatlanná teszik az előtünk fekvő törvényt. Az az igazság államtitkár úr, hogy persze lehet és érdemes mindig módosításokról beszélgetni és egyeztetni, de abban az esetben, hogyha Lázár miniszter úrnak az a hozzáállása e tekintetben, hogy ami a javaslat érdemét, a gerincét érinti, ahhoz nem gondolja, hogy hozzá lehet nyúlni, arról nem gondolja azt, hogy adott esetben még indokolt felvetések alapján is vagy indokolt kritikák alapján is módosítani lehetne, akkor teljesen fölöslegesnek érezzük a további egyeztetést is, ezt megmondom őszintén és előre.

Tehát az, hogy abban alkudozzunk, hogy egy példát mondjak, hogy benne maradjon-e az, hogy mentesül a további tanulmányi kötelezettségek alól, akinek tudományos fokozata van - csak azért mondom ezt, mert éppen én említettem föl -, hogy ebben elérünk valami változást, őszintén szólva, ez nem teszi elfogadhatóvá számunkra a törvényt. Ha az egyeztetésnek ez nem is célja, hanem csak az, hogy néhány hibát javítsunk, én nagyon szívesen eljuttatom az ezen túli gondolatainkat is önökhöz, de ettől még az alkuban azt nem fogjuk tudni elérni, hogy ezt a törvényt támogassuk. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Csak egy-két gondolat maradt bennem az előző felszólalásomból, amit idő hiányában kellett befejeznem, és még két dolgról szeretnék beszélni. Az átírányításnál került el tőlem a szó. Már korábban is, amikor tárgyaltuk az Alaptörvényt, akkor is sokat vitatkoztunk ezen, hogy vajon jó-e ez vagy nem jó. A Jobbik Magyarországért Mozgalom és úgy emlékszem, a többi ellenzéki párt is teljesen egységes volt abban, hogy ezt senki nem tudta elfogadni, hiszen azért látni kell azt a köztisztviselőt, akit kineveznek egy munkakörbe, egy adott munkahelyre, és három nappal előtte kell vele írásban közölni, hogy - mondjuk - hat hónap időtartamig máshol fog dolgozni, más munkakörben, ez azt gondolom, olyan súlyú, ahol több féket kellene beletenni, és a közszolgálati dolgozónak több biztosítéka kellene legyen és jobb helyzetbe kellene kerülnie. Tehát ez is azt a kiszolgáltatottságot fogja erősíteni, amiről itt már beszéltünk korábban.

Még egyetlenegy dolog, az elbocsátások kérdése. Nekem az tetszik, hogy amikor ötpárti egyeztetések vannak, soha az államtitkár vagy a miniszter nyilván nem fog arról beszélni, hogy az ő ágazatában lévő dolgozókat fogjuk elbocsátani és ezt tervezzük. És milyen érdekes, hogy itt is szó volt elbocsátásról, az

ötpárti egyeztetésen, de nem a köztisztviselői szférában, hanem a pedagógusszférában, ahol elhangzott Lázár miniszter úr részéről, hogy bizony Magyarországon a pedagógusok létszáma az OECD-országok átlaga fölött van, jóval meghaladóan, csökken a gyermeklétszám, a tanulólétszám, tehát nyilván előbb-utóbb szükség lesz egy létszámleépítésre ebben a szférában. Míg tegnap a Belügyminisztériumban pedig Pintér Sándor miniszter úr mondta, hogy azért azt figyelembe kell venni, hogy Magyarországon úgy átlagban a köztisztviselők, a közszolgálati dolgozók létszáma magasabb jóval az európai uniós átlagnál, jóval meghaladja, ha úgy nézzük, akkor a huszon-egynéhányadik helyen vagyunk, vagyis ha azt nézzük, hogy milyen sokan vannak, akkor pedig az elsők között vagyunk, és ezt nem bírja el a magyar gazdaság így. Illetve Lázár miniszter úr pedig már korábban lebegtetett meg egy nagyobb mértékű létszámleépítést. Tehát ebből azért az látszik, hogy a közszférában kilátásban van egy nagyobb létszámleépítés, akár a közalkalmazottak, tehát a pedagógusok, akár pedig a közszolgálati dolgozók esetében is.

Úgy érezzük, hogy ez a törvény sem nyújt megfelelő védelmet, mert nyilván a kormánynak nem is az az érdeke, hogy a munkavállalók érdekét képviselje ebben az esetben, bár én azt gondolom, hogy jobb lenne a pártatlanság.

(Az elnöki széklet Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

De azt láttuk, hogy 2010 óta, mióta a Jobbik Magyarországért Mozgalom itt van a Magyar Országgyűlésben, hogy a kormányzati törekvések azok, hogy a dolgozók, bármilyen szférában is dolgozzanak, minél kevesebb joggal rendelkezzenek. Tehát még azok közül a jogok közül is sorban farag le a kormány, amelyeket 2010-ig sikerült kivívniuk a dolgozóknak, akár ha a munka törvénykönyvéről beszélünk, akár a közszolgálati dolgozókról beszélünk, mindig azt látjuk, hogy egyre kiszolgáltatottabb helyzetbe kerülnek a munkavállalók. És sajnos ez nyilván abban érhető tetten, hogy az állam részére próbál többletjogokat a közszolgálati dolgozókkal szemben biztosítani.

Míg a másik esetben már nem magyarázható meg így akkor, amikor a munkáltatók érdekeit biztosítja túl, a jóval erősebb munkáltató érdekét a munkavállalókkal szemben a munka törvénykönyve hatálya alá tartozó dolgozóknál. Tehát sajnos ez a folyamat itt is fellelhető, és ezekkel a folyamatokkal messzeszemenőig nem tudunk egyetérteni, ami kiszolgáltatottá teszi a magyar dolgozót, legyen az közszolgálati vagy pedig munkavállaló. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

(17.00)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Nem látok több felszólalót, így államtitkár úrnak adom meg a szót, hogy reagáljon az elhangzottakra.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszöntöm az új elnököt a Házban. Tisztelt Képviselőtársak! Ha 2010 előtt is itt lettek volna a képviselőtársak, akkor most azzal szembesülnének, amivel én. Ahol Gyüre Csaba ül, ott ült, ha jól emlékszem, Sándor László. Ahol Z. Kárpát Dániel ül, ott ült valahol Nagy Sándor. Aztán ahol Magyar Zoltán ül, ott ült Paszternák vagy Filló képviselő úr. Tehát akkor persze, hogy nem volt egyeztetés, mert az egész szakszervezeti mozgalombent ült a szocialista frakcióban. Most részben ugyanezek az emberek kívül vannak, de az egyeztetés megtörtént oly módon, hogy szövetszerű egyeztetés történt, jó néhány javaslatot befogadtunk az érdekképviseletek részéről, és azt is el tudjuk mondani, hogy külön szakértői egyeztetés is folyt. És a szakértői egyeztetések javaslatai bekerültek a törvényjavaslatba.

Természetesen a kormányzati felelősség nem a szakszervezeteké, hanem a kormányé. És nem a szakszervezetek írják a jogszabályokat, hanem a kormány terjeszti be a parlament elé. Egyelőre még ez a rend, most is ez történt. Ez a kormány javaslata és nem a szakszervezeteké. Persze, a szakszervezetek nyilvánvalóan a maguk oldaláról helyesen járnak el, amikor azt mondják egyébként, hogy minél több pénzt adjunk és mindenkinek; mert ha egy szakszervezeti tisztségviselő nem ezt mondaná, akkor vélhetően leváltanák. Ez az egyeztetésnek egyébként az alfája és ómegája. Ha most itt nem 30 százalék lenne, hanem 50 vagy 70, és még 100 ezer dolgozó kapna, akkor miért nem 120? Mert egyébként akkor nem végeznék el a feladatukat. Ennyit az egyeztetésről.

A másik, amit Szilágyi képviselő úr felvetett, a párhuzamos szabályozás. Képviselő úr, ön itt ül a parlamentben, nyilván tudja, hogy ma is párhuzamos szabályozás van. A mai közszolgálati világban van munka törvénykönyve, ami hatályban van párhuzamosan, van közalkalmazotti törvény és van Kttv. Mind a három él. A központi költségvetési szervnél a közalkalmazotti törvény hatálya alá tartozó munkatársaink vannak, egyébként több ezren, szeretném elmondani. Nyilván az expozéban is elmondtam, hogy jelenleg van egy párhuzamosság, ami aztán fokozatosan kivezetésre kerül.

Ami a kiszolgáltatottságot jelenti, ez megítélés kérdése. Mi azt mondjuk, hogy Magyarországon ma is jogállam van, ebben a jogállamban bárki, akinek az érdeke sérül a közszolgálatban, az fordulhat a döntőbizottsághoz, az ottani határozattal szemben pedig elmehet a független magyar bírósághoz, amelyik visszahelyezheti egyébként, kártérítést ítélhet meg, helyreállíthatja a jogviszonyát. Tehát úgy gondolom, a jogorvoslati rendszer ugyanúgy fennáll, mint korábban. Ráadásul a Kttv.-ben meglévő garanciális szabályok jelentős része továbbra is fennáll a munkatársaink, hadd mondjam így, a kormánytisztviselők érdekében.

Ami pedig az átirányítást illeti, és egy másik felvetésre hadd reflektáljak, Gyüre Csaba képviselőtársamnak: nem a Kamcsatka-félszigetre küldjük el az

embereket, hanem az egyik járásból a másikba, magariul 15 vagy 20 kilométerre. Tehát azt kell mondanom, egy megyén belül valamelyik járásból a másik járásba, ahol megnövekszik a munkateher. Hadd mondjak egy példát, hogy érthető legyen az átirányítás kérdése, egy mai, közismert példát hozok ide. Alakul egy új vágóhíd a délvidéken, oda sokkal több állatorvos kell, trichinellavizsgáló és állatorvosi szaksegéd, mert olyan jelentős mértékben lesz ott az agráriumban egy vágóhíd, ahová kell tudni átcsoportosítani munkatársakat, még ha csak ideiglenesen is.

Ami pedig azt illeti, hogy a közszolgálatban ki mennyit fog keresni, azt továbbra is állítjuk és mondjuk, és ennek az inflációkövető értékét is tudjuk biztosítani, hogy 30 százalék átlagot keresnek. Nyilván ebben a legalacsonyabb bérűek illetménye fog magas százalékban megnövekedni, és a magasabbak kevesebbet fognak kapni, kevesebb fog jutni ebből az átlagból. De nem ez határozza meg elsődlegesen, hanem a munka meg a teljesítmény. Ma valaki egyébként a jelenlegi rendszerben, ha kifaragja a ceruzáját, bekapcsolja a számítógépét, és éppen csak annyit dolgozik, hogy ne lehessen felmondani neki, azt sohasem lehet eltávolítani. Itt pedig a teljesítmény fogja meghatározni a rendszerben, hogy aki dolgozik, többet keres, aki nem dolgozik, az kevesebbet fog keresni. Tehát lehet változtatni, nem egy megcsontosodott, egy merev rendszerről beszélünk, hanem egy jóval rugalmasabbról, ahol egyébként komoly a vezetői felelősség, a teljesítményértékelési rendszer.

Egyébként lehetősége van annak a fiatalnak, aki nem 20-30 éve van a rendszerben, hanem lehet, hogy 5-8-10 éve, hogy magasabb bérhez juthasson, komolyabb előrelépésben legyen része, mint egy korábbi, megcsontosodott rendszerben. Ez az a gerinc, amiről egyébként az ötpárti egyeztetésen beszélt Lázár miniszter úr. És mielőtt bárki félreértene, félreértés ne essék az elbocsátásokat illetően, nem a holnapról meg a holnaputáni, hosszú távú, feladatokhoz igazított rendszerről beszélt, hogy amilyen a feladatellátás, és ami szükséges a feladatellátáshoz, ahhoz kell igazítani a létszámot. A mi esetünkben most, amiről beszélünk, a járasok megerősítésével létszámnövekedés fog bekövetkezni, nem létszámcsoökkentés. Tehát így kell nézni az előterjesztést és az általa elmondottakat is. Ahol pedig többletlétszám van, azt vagy átcsoportosítja az államigazgatási rendszeren belül, akár egy „Karrier híd” program keretében a vállalkozási szféra irányába, vagy pedig úgy mond házon belül, az államigazgatáson belül lehet átcsoportosítani.

A felmerült kérdéseket illetően még szeretném tájékoztatni önöket, hogy milyen kivételek vannak a felmentés alól. A Kttv. ma is rendelkezik erről, illetve szeretném azt is elmondani, hogy akik ma pótléket kapnak, mondjuk, nyelvpótléket, azoknak épül be a béérébe, nem boldog-boldogtalannak, hogy így mondjam, mert ez így korrekt, aki olyan nyelvpótléket kap, amiért egyébként jár illetmény. Ugye, vannak meghatározott nyelvtérületek. Ma egyébként mindenki

diplomával rendelkezik, aki felsőfokú végzettségű, akkor, ha letette a nyelvvizsgát. Tehát ez esetben ez itt érvényesíthető.

Azt gondolom, hogy a Nemzeti Közszerződési Egyetemmel kapcsolatos vita és polémia szerintem méltatlan a jelen helyzetben. Senki nem állítja azt, hogy nincs államtudományi képzés a jogi karon, de az is egy furcsa dolog, hogy egyébként miért került ki a diplomából az államtudományi kérdés, ha egyébként a tantárgyak nem változtak. Ez egy érdekes kérdés, ez 2006-os döntés volt, helyre lehet állítani adott esetben, ha úgy gondoljuk, ha így gondolja az illetékes, aki ebben döntésképes vagy döntési lehetősége van. De azt gondolom, hogy úgy beszélni egy magyar felsőfokú képzési intézményről, ahogy itt néhányan a tisztelt képviselőtársak megtették, szerintem méltatlan.

A felmerült kérdések között szerepelt az is, hogy nem tudjuk önöket meggyőzni arról, hogy ez egy jó jogszabály. Én azt gondolom, hogy az lehet, hogy a mi hibánk, ha nem tudjuk ebben önöket meggyőzni, de ha önöket a szakszervezetek győzik meg ennek a helytelenségéről, az meg, azt kell mondjam, talán az önök felelősség nélküli magatartása, az meg az önök hibája.

(17.10)

Tisztelt Képviselőtársak! Összességében azt tudom mondani a felvetett kérdésekre - még van egy rövid időm -, az a fontos része ennek a törvénytervezetnek, hogy lesz béremelés, jelentős számú béremelés lesz, az alacsony végzettségűeknél még egy ennél is jelentősebb béremelés lesz, s a négy osztályba sorolással kiszámítható lesz az előmenetel, amelynek lényegét a munka, a feladat, a hatáskör és a felelősség fogja meghatározni. Tehát egy új rendszert fogunk építeni ezzel a jogszabállyal, és új képzési rendszer lesz mellé, egy folyamatos képzés. Tehát nem az lesz, hogy valaki szerez egy jogi diplomát, és végigéli egy munkahelyen akár negyven éven keresztül is azt, hogy ő azzal a jogi diplomával ott maradhat. Mi azt gondoljuk, hogy a folyamatos képzés szükséges, mert egy komoly jogszabály-változtatási környezetben vagyunk, hiszen a társadalom is változik, a társadalmi viszonyok is változnak, és ehhez kell igazítani a jogszabályokat, illetve bizonyos tekintetben elébe kell menni, ezt pedig az állam végrehajtó hatalmában dolgozóknak ismerni kell, és alkalmazni is kell tudni. Ezért szükséges az államtudományi képzettség. Ennek a szervezésére, megszervezésére, lebonyolítására pedig a mi álláspontunk szerint nem kizárólagos joggal a Nemzeti Közszerződési Egyetem a legalkalmasabb.

Összességében minden egyeztetésen a járásihivatal-vezetőkkel, a kormány megbízottakkal, a szakszervezetekkel együtt mindenki támogatja a törvénynek a béremelési javaslatát. A részleteiben pedig nyilván vita van, vita is lesz. A gyakorlat majd kitermeli ennek a hibáit, amit adott esetben lehet módosítani,

mert ez nem egy kőbe vésett törvény. Úgy gondoljuk, ha szükséges, akkor nyilván tudunk lépni ebben.

Azt gondolom, ez a dolgozók javát szolgálja, a munka hatékonyságát segíti elő, a vezetők felelősségét még inkább előtérbe helyezi, és nem teszi kiszolgáltatottá a munkavállalókat, hiszen megmarad a jogorvoslati rendszer úgy, ahogy eddig is. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Az általános vitát ezennel lezárom. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Elsőként jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr: „Meddig még?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Napirend utáni felszólalásom címe az is lehetett volna, hogy „Ami a költségvetésből kimaradt”, mégis látható, hogy a következő hetekben rengeteget fogunk arról beszélni, hogy milyen nemzetstratégiai sorskérdések kezelését, helyzetét elmulasztja el a kormányzat, miközben példának okáért a saját propagandaminisztériumára vagy a saját kommunikációs céljaira a korábbi összegeknek akár a tízszeresét vagy még többet különíti el.

Elmondható, hogy egy olyan helyzetben, amikor 2014-ről 2015-re a népességfogyás üteme 35 ezerről 40 ezerre növekedett - még egyszer hangsúlyozom, éves szinten -, egészen elképesztő módon a kormányzat által benyújtott költségvetésben szinte semmi nem tükröződik abból az irányvonalból, ami Magyarország demográfiai-népesedési fordulatát idézhetné elő, és ami valóban stratégiai módon lenne képes elejét venni annak a katasztrófának, ami kibontakozóban van előttünk. Hiszen ez a katasztrófa egyenesen vezet a gazdaság kiszáradásához, a járulékfizetők lázadásához, továbbá ahhoz a jelenséghez, amely egyértelműen a különböző társadalombiztosításhoz kapcsolódó alapok összeomlásához vezet.

Amikor járulékfizetők lázadásáról beszélünk, egyáltalán nem polgári engedetlenségi mozgalmakról van szó, hanem arról, hogy ilyen mennyiségű és tömegű járulékfizető - ennyivel kevesebb, mint kellene - egész egyszerűen nem lesz képes eltartani, életben tartani a megismert és most megismert szinten azokat a rendszereket, amelyek nélkül tisztességes életvezetés lehetetlen Magyarországon. A magyar gazdaságot tehát olyan pályára kellene állítani, ami lehetővé teszi számunkra azt, hogy fenntartható módon - még ha nem is nagyon szeretjük mi ezt a szót, mert nem fejezi ki azt, amit szeretnénk, de mégis megközelítőleg fenntartható módon - kiszámítható egészségügy, kiszámítható nyugdíjrendszer és kiszámítható életviszonyok álljanak rendelkezésre.

Itt tűnik fel a hatalmas lélekbátorság-béli különbség a Fidesz-KDNP és a Jobbik között, hiszen a

Jobbik nemcsak az alapvető élelmiszerek áfatartalmának teljes körben legalább 5 százalékra történő csökkentését javasolta, de az említett katasztrofális helyzet miatt Novák Előd képviselőtársammal a gyermeknevelési cikkek áfatartalmának csökkentését is számtalan alkalommal javasoltuk már. Nyilvánvaló módon nem várható el népesedési fordulat egy olyan országban, amely egész Európában a legbrutálisabban adóztatja mind a gyermekvállalást, mind a gyermeknevelést, hiszen ezekre a cikkekre Európában sehol nem találni 27 százalékos áfakulcsot, egyedül Magyarországon.

Vége odajutottunk - hogy a készülő költségvetési tervezetről, pontosabban annak vitája kapcsán némi pozitívát is mondhassak -, hogy a kormányzat az áfacsökkentés tekintetében három-négy termékör ismeretében az átlagos fogyasztói kosár, tehát az egyszerű emberek által megvásárolt termékeket illető fogyasztói kosár 6-7 százaléka kiterjedő módon néminemű csökkentést hajt végre. Szakmai számítások szerint teljes értékét tekintve ez a csökkentés nem ér fel csak egy félszázalékos vagy 0,75 százalékos összesített áfacsökkentéssel, tehát nagyon távol áll attól, amit a Jobbik teljes körű módon szeretne.

Azt látjuk, hogy amit a kormány most javasol, az egy évre lebontva tudna ígéret szintjén annyi kedvezményt biztosítani a családoknak, mint a Jobbik teljes körű áfacsökkentése egyetlen hónap alatt tudna. Ekkora tehát a szakadék közöttünk. S azt is látjuk, hogy egy teljes körű áfacsökkentés sem rengetné meg a magyar költségvetést, mert számtalan pozitív hatásból kiindulva rengeteg váratlan költségvetési bevételt is keletkeztetne.

Éppen ezért állunk értetlenül az előtt, hogy a kormányzat költségvetési tervezetében egy ilyen katasztrófahelyzetben, népesedési, közegészségügyi, kizárólag gazdasági katasztrófahelyzetben miért ennyire bátortalan, miközben a saját vélt vagy valós sikereinek a kommunikációjára a többszörösét költi, mint eddig. Nem igazán akar az emberek mindennapi terhein könnyíteni, pedig a Jobbik csomagjának megfelelően lehetne.

S hogy még egy tényezőt említsek, amit minden költségvetési vitában fogunk: az irányított reprodukciós folyamatok kiemelt támogatását, az úgynevezett lombikbébiprogram kiemelt támogatását a Jobbik elszántan addig fogja követelni több képviselőtársán keresztül, amíg érdemi elmozdulás nem következik be, hiszen egy népesedési katasztrófahelyzet közepén kutya kötelességünk minden lehetőséget megragadni. Tarthatatlan tehát, hogy amíg a brit gazdáknak brit korrekció gyanánt visszatérítést fizet Magyarország, tarthatatlan, hogy amíg az államadósság kamatterheit nem sikerült érezhető mértékben csökkenteni, addig egy és a legfontosabb tényezőre nem jut: a magyar családokra és a vágyott magyar gyermekek világra jövetelére.

A Jobbik mindent meg fog tenni azért, és igenis egy lelki-szellemi háborúba indul azért, hogy azok a költségvetési források, amelyek a magyar családokat megilletik, valóban oda kerülhessenek, ne pedig

kormányzati propagandacélokra legyenek elkülönítve. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A következő és egyben utolsó napirend utáni felszólalásra Magyar Zoltán képviselő úr jelentkezett: „A mellébeszélés helyett lássuk a tényleget!” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

(17.20)

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Itt az elmúlt hetekben napvilágot láttak a 2015-ös mezőgazdasági és vidékfejlesztési pályázatok, támogatások konkrét számai, kiderült az, hogy milyen elvek mentén történtek a pénzek kiosztásai. Ugyan már nem foghatja a kormány a korábbi MSZP-SZDSZ-kormányokra a rossz letárgyalásokat, de mégiscsak azt látjuk, hogy ugyanazt az elvet követik, ugyanazt a világot folytatják. Így történhetett az meg, hogy a pályázati pénzek 76 százalékát a támogatottak felső 10 százaléka kapta tavaly Magyarországon. *(Z. Kárpát Dániel: Jézus, Mária!)*

Nagyon fontos ilyenkor hangsúlyoznom, hogy gyökeresen szembemegy a valóság azzal a kormányzati kommunikációval, amit így hétről hétre hallhatunk a Ház falai között vagy akár bármilyen gazdasági rendezvényen.

De hogy ne csak a száraz tényeket mondjam el itt mindig, engedjék meg, hogy felolvassak egy levelet, amely a mai nap érkezett az elektronikus postaládámba, és amely jól szemlélteti azt, hogy azon konkrét számok mögött, amelyeket itt rendre felolvassunk, milyen élethelyzetek húzódnak meg, és mit eredményeznek ezek a valóságban.

„Tisztelt Magyar Zoltán Úr! Elnézését kérem, hogy levelemmel zavarom!” Itt mindjárt közbe is szólnék, hogy természetesen nem zavar senki az ehhez hasonló tartalmú levelekkel, sőt nagy örömmel fogadom őket, hiszen ez mutatja leginkább azt, hogy milyen a valós helyzet ma vidéken. „Egy Szolnok megyei, vidéken élő fiatal nő vagyok, párom és én mezőgazdasággal foglalkozunk, saját földjeinket művelve gazdálkodunk közösen, közel 20 hektáron. Állattartással is foglalkozunk, szinte mindennel: juh, sertés, szarvasmarha, baromfi, nyúl. Tavaly kezdtük el a nyulászokodást, gondolván, ez lehetett volna számunkra az a biztos pont, amely állandóságot tudott volna teremteni az életünkben. Beállítottuk az anyákat, amelyek egy év alatt a szívemhez nőttek, elérkezett az idő, hogy beindítsuk a tenyésztést, és ekkor a kistermelőt megszüntetésre ítélik. A nyúltenyésztőknek még két felvásárlást biztosítanak, mi már nem fogunk ebbe beleférni. Mit fogok csinálni körülbelül 90 nyúllal? Ez persze nemcsak az én akadályom, ez az egész itteni régió, a fél ország problémája.

Arra kénszerítenek minket, hogy a beállított anyaállományt adjuk el, és így teljesen kirekesztenek bennünket, kistermelőket, mondván, nem kell a nyúl. Ha az eddig felvásárolt nyúlállomány minőségével volt probléma, akkor inkább minősíteni kellene

a kistermelőknél még az állatokat, hogy a tenyésztés utódai megfelelnek-e a húszüzemi igényeknek, és például nem szabadna átvenni 2,5 kilogramm alatti egyedeket.

Mindezek után mit tehet egy kistermelő? Mi lehet a fő arculata? Nincs igény, nem vásárolnak fel, a sertés nem kell vagy olyan csekély összegért élve, hogy inkább terményt adunk el, a házi vágáshoz kialakított hely kell, bár ötlet van, és egyszer talán sikerül szalámikészítéssel foglalkoznunk. A szarvasmarha-tenyésztés is bizonytalan jövőt tartogat. Hat darab üszőnk van, de a tejet majd jó, ha 65 forintért átveszik. Mi legyen? Tartsuk? Ne tartsuk? Itt is vannak ötleteink, a sajt készítésben is látok valamilyen kiutat, de az idő, mire ez az állomány beáll, még sok. A juhtartás sem kifizetődő: kis létszámmal sok takarmányt kíván, kevés bevétellel, amely csak bárány leadásából származik.”

És térjünk vissza talán egy kicsit a nyúlhoz, hiszen kérdezi a levélíró, hogy: „A felvásárlását vissza lehetne-e állítani? Fog-e még kelleni bárkinek? Mindent összegezve teljes átalakításra lenne szükség a mezőgazdaságban is, amely felett egy hatalmas rózsaszín felhő ül, ahol csak a javuló tendencia és a mintatanyák szerepelnek. A városban élő ember sokszor nem is tudja igazán, milyen nehéz annak, aki ebben él. Nehéz jó döntést hozni. Bár feladni nem fogjuk, amíg bírunk, próbálkozunk, de egy rosszul működő rendszerben egy ember nehezen tud változ-

tatni ilyen nagy dolgokon, de hiszem, hogy sikerülhet.” Így szólt a levél.

Reméltem, megmondom őszintén, hogy érdemi választ fogunk tudni kapni esetleg a kormányból valakitől, mondjuk, az illetékes államtitkár úrtól, de ha mást nem, bízom abban, hogy majd írásban megkapjuk a választ; nem is magam miatt, hanem legfőképpen azért, hogy a levélíró és a hozzá hasonló problémákkal küszködő családi gazdálkodók is választ kaphassanak végre, hogy ha egyszer 740 milliárd forintot szét lehet osztani mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatásokra egy év alatt Magyarországon, akkor miért csak a leggazdagabbakhoz, a tőkeérdekekhez jut ez az összeg, nem pedig az olyanokhoz, akikről ez a levél is szól.

Én arra biztatom őket, hogy ne adják fel, tartsanak ki, és bízunk abban, hogy 2018-tól egy felálló Jobbik-kormány valóban a vidéki magyar emberek érdekét fogja végre szolgálni ebben az országban. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm a munkájukat.

Jövő héten hétfőn 11 órakor folytatjuk a munkánkat. Az **ülénapot bezárom**.

(Az ülésnap 17 óra 23 perckor ért véget.)

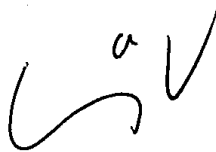
Földi László s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Ikotity István s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: EUROTRONIK Zrt.

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)